

16வது இலக்கியச்சந்திப்பு மூலர்

7 - 8 ஆவணி 1993
நெதர்லாந்து

உள்ளடக்கம்

பக்கம்

1. ஒரு சிறு கைவிளக்காய்....	2
2. பூதாந்தில் சிறு சஞ்சிகைகள் - சாஸ்ஸ்	3 - 6
3. டச்சுப் பத்திரிகைகளில் தமிழர் பற்றிய பீதி -	7 - 10
4. சமகால ஆசிய நாடக அரங்கில் “வண்ணலூப் புட்சிகள்” -	11 - 19
5. தமிழ் உறைநடையிற் தரிப்புக்கள் - சிசிவசேகரம்	20 - 29
6. ஆசியாவும் நேசிய விடுதலைப் போராட்டங்களும் - யோசே மரியா சௌசன்	30 - 35
7. கிளாரா செற்கின் - பெண்ணிகைவாத முன்னோடி - மல்லிகா	36 - 40
8. பிரான்சில் தமிழ்ச் சஞ்சிகைகள் ஒரு வரலாற்றுப் பதிவு - க. கலைச்சொல்வன்	41 - 48
9. மாஸ்ரிக்ர ஒப்பந்தம் - செபத்மமணோகரன்	49 - 52
10. சிறார்களின் உகைம் எங்களது அறியாகமை பற்றி... - வல்மி	53 - 58
11. மேதையில் புண்கள் தயக்கங்களும் தடைகளும் சாதனங்களும் - ஆண்தராணி பாவேந்திரா	59 - 61
12. நாடகம் பற்றி.... - கபாலேந்திரா	62 - 64
13. ஜூநாவது ஆண்டில் இகெங்கியச்சந்திப்பு - குபராசசிங்கம்	59 - 62
14. இகெங்கியச்சந்திப்புகள்	63 - 68

16வது
இலங்கியச் சுந்திம்பு

*EUROPE TAMIL'S SIXTEENTH
LITERARY CONFERENCE
SOUVENIR*

*Collection of Articles Submitted
in the Conference
and other articles*

August 1993

Published by
Srilanka Cultural Group
Netherlands

*AAA IE
Post bus 85326
3508 AH Utrecht
Netherlands*

Price. fl.10.00

*R. Pathmanaba Iyer
27-B, High Street,
Plaistow
London E13 0AD*

இல் சிறு கைவிளக்கப்பி...

வெறும் லௌகீகத் தேவைகளைப் பூர்த்தி செய்வதற்கான எத்தனங்கள் மட்டுமே வாழ்க்கையின் முற்றுமுழுதான முடிவாய் அமைந்து விடுவதில்லை. அறிவின் எல்லையை விஸ்தரித்தலும் கலை இலக்கியப் பணியும் ஆத்மார்த்த நிறைவை நோக்கிய தேடலுமே வாழ்க்கையை உயிர்ப்புள்ளதாக்குவன. குடும்பம், உறைப்பு, தொழில் நோக்கிய ஒரு கல்வி என்ற செக்கு வாழ்க்கை எல்லாருக்கும் சாத்தியமே. இந்தக் குறுகிய எல்லைக் கட்டுகளை மேவி, அரசியல்-கலை இலக்கிய ஈடுபாடு கொண்டவர்களின் எழுச்சி புகவிட சமுகத்தின் மத்தியில் எழுச்சி அலைகளைத் தோற்றுவிக்கவே செய்தது. சஞ்சிகைகளின் தோற்றமும் நூல் வெளியீடுகளும் நாடக மேடையேற்றங்களும் இசை, நடன நிகழ்ச்சிகளும் விமர்சன அரங்கங்களும் இந்த விழிப்புணர்வின் குறியீடுகளாகும்.

ஜந்து ஆண்டுகளுக்கு முன் சஞ்சிகையாளர்கள், எழுத்தாளர்கள், வாசகர்கள் என்போர் தமக்குள் கலந்து கருத்துப் பரிவர்த்தனை செய்யும் நோக்கில் ஆரம்பமான இலக்கியச் சந்திப்பு இன்று அதன் 16வது தொடரை எட்டு நிற்கும் நிலையில் இலக்கியச் சந்திப்பு பற்றிய ஒரு மதிப்பீடு அவசியமோகும். ஜந்தாவது ஆண்டில் இலக்கியச் சந்திப்பு, 16வது இலக்கியச் சந்திப்பு என்ற எண்ணிக்கை மாடையில் சுகித்திருத்தல் மட்டுமே இதன் வாபகரமான அம்சம் அல்ல. ஆனால் இந்த 5 ஆண்டு கால இலக்கியச் சந்திப்புகளில் கலை, அரசியல், இலக்கியம், ஓவியம், நாடகம், சூழலியல், மொழியியல், பெண்நிலைவாதம், நிறவாதம் போன்ற பல்வேறு அம்சங்களில் மேற்கொள்ளப்பட்ட ஆய்வரைகளும் கலந்துரையாடலும் ஒரு தேடலை நோக்கிய ஆர்வத்தையாவது ஏற்படுத்தியிருக்கிறது என்பது நிதர்கணமான உண்மையோகும். குறைந்த பட்சம் ஜோராப்பாவில் வாழும் தமிழர்கள் மத்தியில் உருப் பெற்று வரும் சீரிய புகவிடக் கலாச்சாரம் பற்றிய பிரக்ஞாயாவது இலக்கியச் சந்திப்பின் பங்காளர்களுக்கு சித்தித்திருக்கிறது எனவாம்.

திறந்த மனதோடு விவேகங்களைப் பரிசீலனை செய்யும் போக்கிற்கும், வெறும் நம்பிக்கைகளை மட்டுமே சார்ந்து சில தத்துவார்த்தங்களை கண்முடி ஏற்கும் கட்டுப்பெட்டுத்தனத்தைக் களைந்தும் 'இலக்கியச் சந்திப்பு' ஆய்வுக் கோணத்தை விஸ்தரிக்க முனைந்துள்ளது. தங்கள் கருத்துக்கள் மாத்திரமே சர்வவியாபக உண்மைகள் என்ற மமதையும் அகங்காரமுமின்றி மாற்றுக் கருத்துக்களையும் சிரத்தையுடன் அனுகும் பக்குவத்தைப் போதிக்க முயன்றிருக்கிறது.

வெற்றிகள், சாதனைகள் என்று இறுமாப்புக் கொள்ள எதுவுமில்லை. சஞ்சிகைகள், இலக்கிய ஆர்வலர்களின் சந்திப்புகள் என்ற எல்லைக்குள் சாத்தியமாகக் கூடிய யதார்த்தங்களைப் புரிந்து கொண்டு செல்லும் நிதானமான பயணம் இது. அவசர அறுவடைகளுக்கு இதில் இடமில்லை: தான். அனுபவமும் ஆற்றலும் ஆற்றமும் மிகுந்தவர்கள் இந்த 'இலக்கியச் சந்திப்பு' எத்தனையை பணிகளை எதிர்காலத்தில் சாதிக்கமுடியுமென்று இணைந்து, ஆலோசனை நல்கி, செயற்பட்டு ஊக்கம் தருதல் எமது சிந்தனையின் செழுமைக்கு வளம் சேர்ப்பதாகும்.

கடந்த காலங்களில் இலக்கியச் சந்திப்புகளில் மேற்கொள்ளப்பட்ட ஆய்வரைகளை தொகுத்து வெளியிட முடிந்திருந்தால் அது மிகுந்த பயனுடையதாக அமைந்திருக்கும். எனினும் இந்த 16வது இலக்கியச் சந்திப்பில் சமர்ப்பிக்கப்பட உள்ள பல ஆய்வுக் கட்டுரைகளையும் வேறு பல ஆக்கங்களையும் இந்த மஸரிலே தொகுத்துக்கர முயன்றிருக்கிறோம். சிலரின் ஆய்வரைகள் உரிய நேரத்திற்குள் எமக்கு வந்து கிடைக்காத காரணத்தால் அதனைச் சேர்த்துக்கொள்வது சாத்தியமில்லாது போய்விட்டது. இந்த இலக்கியச் சந்திப்பு மலர் புகவிட இலக்கியத்தின் பல்தினைப் போக்கினையும் காத்திரமான புதிய தளங்களை நோக்கி நகர்ந்திருப்பதையும் உறுதி செய்யும் என்றே நம்புகிறோம்.

இந்த மலருக்கான சில ஆக்கங்களை ஆங்கிலத்திலிருந்து தமிழில் மொழிபெயர்த்து உதவிய சி.சிவகேரம், கு.பராராஜஷிங்கம் ஆகியோருக்கும் கண்ணிப் பதிப்பில் உதவிய ஞானம்மா சிறிகந்தவேல் அவர்களுக்கும் இந்த மலரை சாத்தியமாக்க பல்வேறு வழிகளிலும் துணை புரிந்த அனைவருக்கும் எம் நன்றி உரியது.

நூத்ரமாந்திரம்

சிறுசுர்சிகளை விடுவதை எதிர்க்கி விடுவதை

சாஸ்ஸ்

ஏவத்திற்கும் கறுவாவிற்கும் இலங்கையையே ஏலம் போட்டும், கரையோமெங்கும் பாரம்பரியக் கோவில்களை இடுத்தும், கோட்டைகளைக் கட்டியும், குதிரை வளர்ப்பிடங்களைத் தேடியும் அலைந்த ஒரு காலம் இருந்தது; மூன்று நூற்றாண்டுகளுக்கு முன்னைய சித்திரம் இது. Delft உம் Bloemendaal உம் நொத்தாரிகள் கந்தோரும் கக்கூசம் உருளோகம் தொலூக்கரும் டச்சு என்று தெரியாமல் தமிழாகப் பேசிப் பழகியவர்கள் நாம். இது டச்கக் காலனித்துவத்தின் விளைவு. இன்றோ இந்த 20ம் நூற்றாண்டில் ஒரு கால டச்சு சாம்ராச்சியத்தில் அரசியல் அகதிகளாக தமிழர்கள் நாம்.

டச்கக் காலத்தில் எம் மண்ணில் ஏற்பட்ட தாக்கங்கள் குறித்து இன்றும் போதிய வரலாற்றுப் பதிவு இல்லாத குழ்நிலையில் டச்சு மண்ணில் எமது அனுபவங்களை-எமது கலை இலக்கிய முயற்சிகளை கால ஒழுங்கில் பதிவு செய்யும் ஒரு சித்திர நிர்ப்பந்தம் எம் முன்னுள்ளது.

புகவிட நாடுகளில் இன்று வாழும் தமிழர்களிடையே ஒரு குறிப்பிட்டுச் சொல்லக்கூடிய தொகையினர் ஆர்வமுள்ள வாசகர்களாகவும் ஆக்கிலக்கியப் படைப்பாளிகளாகவும் வளர்ந்திருப்பதுடன் மிகத் தரமான சஞ்சிகைகளும் தொகுப்புக்களும் வெளிவிந்துகொண்டிருப்பதை இன்று காணக்கூடியதாக இருக்கிறது. கடந்த 10 ஆண்டு காலப் புகவிட இலக்கிய நடைபாதையில் பல சிறு சஞ்சிகைகளின் கலூக்கள் பல அடையாளங்களைப் பதித்திருக்கின்றன. அவ்வெழுத்துப் பதிவுகளும் அவற்றின் தொராள பணியும் தான் இன்றைய இந்த இலக்கிய முயற்சிகள் என்பது மறுப்பதற்கில்லை. பல்வேறு பிரச்சனைகளுக்கு மத்தியிலும் குறிப்பாக நிதிப்பற்றாக்குறை, வாசகர் ஆதாவின்மை, அச்சுறுத்தல்கள் என்ற பல காரணங்களால் சிறு சஞ்சிகைகள் பல ஒருசில குறிப்பிட்ட இதழ்களுடன் நின்றுபோவதும் மீண்டும் எழுந்து நடக்க முயற்சிப்பதும் இன்னும் ஒரு சிறு சஞ்சிகை தோற்றும் பெறுவதும் தொடர்ந்து நடந்துகொண்டுதான் இருக்கிறது. இச் சிறு சஞ்சிகைகளின் தோற்றும் ஒரு தற்செயலான நிகழ்ச்சியல்ல. பல்வேறு தேவைகளின் நியாயத் தன்மைகளை இச்சஞ்சிகைகளின் தோற்றத்தின் பின்னணியில் காணமுடியும். ஏதோ பல விதங்களில் ஒவ்வொர் சஞ்சிகையும் பல்வேறு பதிவுகளைச் செய்திருக்கின்றன. அந்தப் பதிவுகளை உதாச்சீம் செய்வதும் புதிய சஞ்சிகைகளின் பிறப்புக்களுக்குத் தடையாக இருப்பதும் சித்தானா என்றும் எழும் கேள்வியில் நியாயம் இருக்கிறது.

சொந்த நாட்டின் அவலங்கள், புகவிட நாடுகளில் எமக்குள் வாழ்வு, அன்னியச் சூழல், எம்மிடையேயுள்ள முரண்பாடுகள், தொடர்கின்ற போராட்டங்கள், பெண்கள் மீதான ஒடுக்குமுறை, உலகப் பார்வை என்று பல்வேறு கோணங்களில் வெவ்வேறு பார்வைகளைச் சஞ்சிகைகள் படம் பிடித்திருக்கின்றன.

நெதர்லாந்திலும் இச் சஞ்சிகை முயற்சிகள் ஏனைய ஐரோப்பிய நாடுகளைப் போன்றே இருப்பதைக் காணமுடிகிறது. 1984க்குப் பின்னரே தமிழர் பலர் அகதிகளாக நெதர்லாந்திற்குள் வந்தனர். அதிலும் ஒரு குறைந்த தொகையினரே தொடர்ச்சியாக நெதர்லாந்தில் வாழ்ந்து வருகின்றனர். அவர்களது இலக்கிய வெளிப்பாடுகளின் களமாக இங்கு வெளிவிந்த சிறு சஞ்சிகைகளே ஆதாரமாய் இருந்திருக்கிறது.

நெதர்லாந்தின் சுஞ்சிகை வரலாற்றில் 'செய்திக்கதீர்', 'தமிழ்னேளி', 'சமநீதி', 'உரிமை', 'அஆஜி', 'சுமைகள்' ஆகிய பத்திரிகைகளின் பணிகள் ஆய்வுக்குரியவை.

தமிழ்னேளி:

அம்ஸ் ரட்டாமிலிருந்து தமிழ் டச்சு ஓன்றினைப்புக் கழகத்தின் வெளியீடாக 1986 தை மாதத்திலிருந்து வெளிவர ஆரம்பித்த இம் மாதச் சுஞ்சிகை 16 இதழ்களுடன் நின்று போனது. 'A4' அளவில் கையெழுத்தினான் போட்டோ பிரதிகளின் அமைப்பில் ஏறத்தாழ 30 பக்கங்களைக் கொண்டதாக வெளிவந்தது.

கழகச் செய்திகள், நெதர்லாந்து நிகழ்வுகள், இலங்கை அரசியல் நிகழ்வுகள், சிறுக்கைகள், கவிதைகள் என்பவைற்றைத் தாங்கி இச் சுஞ்சிகை வெளியாகியுள்ளது. 'தமிழ் டைம்ஸ்', 'கார்டியன்', 'டைம்ஸ் ஒவ் இந்தியா', 'இந்து' ஆகிய பத்திரிகைகளின் விசேச செய்திகளின் தமிழாக்கமும், டச்சு அறிக்கைகளின் தமிழாக்கமும் இடம் பெற்றுள்ளது. 'காலச்சடர்', 'தீவு', 'காவலன்' ஆகிய தமிழ்ச் சுஞ்சிகைகளிலிருந்தும் செய்திகள் மறுபிரசரம் செய்யப்பட்டுள்ளது. பெருமளவு ஒரு செய்தித் தொகுப்பாகவே இச் சுஞ்சிகை அமைந்துள்ளது. 'இலங்கை அரசியலுக்கும், இலங்கை அரசின் அரச பயங்கரவாதத்தினால் அகதிகளாக்கப்பட்ட தமிழ் அகதிகளுக்கும் முக்கியத்துவம் அளித்திருப்பதாக' இச் சுஞ்சிகையின் (26-6-87) ஆசிரியர் கருத்தில் தெரிவிக்கப்பட்டுள்ளது.

செய்திக்கதீர்:

தமிழ்மீ விடுதலைப் புலிகளின் செய்தி வெளியீட்டுப் பிரிவிற்காக நெதர்லாந்தின் தமிழர் ஒருங்கிணைப்புக் குழுவினால் டென்வூரார்க்கிலிருந்து 'செய்திக்கதீர்'-செய்திகளும் பார்வைகளும் என்ற தலைப்பில் வெளியான இச் சுஞ்சிகை முழுவதும் இந்திய- இலங்கைப் பத்திரிகைகளில் வெளியான கட்டுரைகளின் போட்டோப் பிரதி மறுபிரசரங்களாகும். A4 அளவில் ஏறத்தாழ 50 பக்கங்களைக் கொண்டு வெளியான இச் சுஞ்சிகையின் விலை 2.50 கில்டன் எனக் (9-6-89) குறிப்பிடப் பட்டுள்ளது.

சமநீதி:

கண்ணப்பு நடராசாவை ஆசிரியராகக் கொண்டு Denholder ல் இருந்து 11-12-88ல் வெளிவர ஆரம்பித்த இம் மாத இதழ் இரண்டு இதழ்களுடன் நின்றுவிட்டது.

மதசார்பு சுஞ்சிகையான சமநீதி சமூக சீர்கேடுகளை சட்டிக்காட்டுவதாயும் சமாதான தீர்வை நோக்கிய கருத்துக்களை முன்வைப்பதாயும் அமைந்துள்ளது. 100 பிரதிகள் அளவிலேயே போட்டோ கொப்பி அமைப்பில் வெளியான இச் சுஞ்சிகை இலவசமாக விளியோகிக்கப்பட்டது.

உரிமை:

தமிழ் டச்சு மனித உரிமை சங்கத்தின் மாத இதழாக 1989 ஆகஸ்ட் 1ம் திங்கள் வெளியான இச் சுஞ்சிகையின் இரு இதழ்களே வெளிவந்தன. முதல் இதழ் இலவச அறிமுக இதழாக வெளியாகியுள்ளது. தட்டடச்சு வடிவில் போட்டோக் கொப்பி பிரதியில் 10 பக்கங்களில் வெளியான இச் சுஞ்சிகையில் நெதர்லாந்துச் செய்திகளும் ஈழத்துச் செய்திகளும் இடம் பெற்றுள்ளதுடன் தமிழ் மொழியிடன் டச்சு மொழியிலும் சில விளக்கங்கள் காணப்படுகின்றன.

'இடம் பெயர்ந்த சகல தமிழர்களின் ஓர் இணைப்பாகவும், கலை கலாச்சாரப் பாலமாகவும், எம்மை எமக்குப் புரியவைக்கும் கண்ணாடியாகவும், அன்னிய தேசங்களில், நாம் எமது இனத்தின் இணைந்த ஓர் சமாதானத்தின் குரலாகவும், மனிதஉரிமை அத்துமீறல்களை கண்டிக்கும் சாதனமாகவும் செயற்பட இந்த உரிமை இதழ்

அரம்பிக்கப் படுகிறது' என்று இதன் ஆசிரியர் தலையங்கம் சுஞ்சிகையின் நோக்கத்தைச் சுட்டிக் காட்டுகிறது.

'தமிழர்கள் விடுமுறைக்கு சிறிலங்கா செல்கிறார்கள்' என்று 'De Telegraaf' என்ற நெதர்லாந்துப் பத்திரிகை வெளியிட்ட 'நஞ்சடன் கூடிய வஞ்சகமான செய்தியை' கண்டனம் செய்யும் செய்தியும் முதல் இதழில் காணப்படுகிறது.

இச் சங்கத்தின் உறுப்பினர்கள் சிலர் தாக்கப்பட்டதும் மிரட்டப்பட்டதும் காரணமாக் செய்ததால் இச் சங்கம் கலைந்துபோனதாக பத்திரிகைச் செய்திகளிலிருந்து தெரியவருகிறது. இதனையடுத்து இச் சுஞ்சிகையும் நின்று போய் விட்டது.

அஆகி:

அரசியல் ஆய்வு இலக்கியக் காலாண்டு இதழாக Leeuwarden ல் இருந்து 1989 டிசெம்பர் மாதம் முதல் வெளிவர ஆரம்பித்த இச் சுஞ்சிகை 1992 ஜூன்வரியிலிருந்து இலங்கை கலாச்சாரக் குழுவின் வெளியீடாக Utrecht ல் இருந்து வெளிவந்து கொண்டிருக்கிறது. கையெழுத்து வடிவில் ஆரம்பத்தில் வெளியான இச் சுஞ்சிகை இன்று கணனி அமைப்பில் அழகிய வடிவில் வெளிவந்து கொண்டிருக்கிறது. நெதர்லாந்தில் இன்று வெளிவந்துகொண்டிருக்கும் ஒரேயோரு தமிழ்ச்சுஞ்சிகை இதுவேயாகும். 'ஆய்வுகள், விமர்சனங்கள் என்பன அரசியல், இலக்கியப்பரப்பை மேலும் ஆழப்படுத்தவும் ஆரோக்கியப்படுத்தவும் யென்படும்' என்ற நம்பிக்கையை இந்த சுஞ்சிகையின் முதலாவது இதழின் ஆசிரியர் தலையங்கம் வெளிப்படுத்துகிறது. ஜோப்பிய சுஞ்சிகைகளில் சூழலியல், உடல்நலம், ஜோப்பா வாழ் தமிழர்களின் அகதிநிலைமை போன்ற அம்சங்களில் ஆழமான கட்டுரைகளை வெளியிட்ட தரமான சுஞ்சிகையாக இது முக்கியம் பெறுகிறது.

'வாப நோக்கும் மனிதச்சற்றாடலும்', 'சற்றாடல் பற்றி...', 'சோஷலிக்ஸமும் சற்றாடலும்', 'வெப்ப வீட்டு விளைவு' போன்ற கட்டுரைகள் சற்றாடல் குறித்த இச் சுஞ்சிகையின் அக்கறையை சுட்டிக் காட்டுகிறது. 1992 டிசெம்பர் மாதத்தில் வெளியான இச் சுஞ்சிகையின் குழுவியல் சிறப்பிதழ் புகலிட சுஞ்சிகைகளின் வரலாற்றில் இதற்கு ஒரு தனி முக்கியத்துவத்தைத் தேடிக் கொடுத்திருக்கிறது.

இச் சுஞ்சிகையில் மொழிபெயர்க்கப்பட்டு வெளிவந்த சிறந்த, அரசியல் கட்டுரைகளாக பின்வருவனவற்றைக் குறிப்பிடலாம்:

'புளிதமாக்கப்படும் அராஜகம்' - சி.சிவசேகரம்

'தமிழீழ விடுதலைப் போராட்டம்: சில சவால்கள்' - என்.சண்முகர்ணம்

'இலங்கை: சிங்கள-தமிழ் இனமோதல்' - பி.சரவணமுத்து

'இலங்கையில் இராணுவமயமற்ற அரசியல்' - தயபால் திராணகம்

பத்மமனோகரன், சி.சிவசேகரம், என்.சண்முகர்ணம், மு.நித்தியானந்தன், ந.கசீந்திரன் ஆகியோரின் ஆக்கங்கள் இச் சுஞ்சிகையில் பெருமளவு இடம் பெற்றுள்ளன. இச்சுஞ்சிகையின் 13வது இதழில் 'சிவரமணியும் தற்கொலையும் - துர்கைமிலிருந்து மாவோ வரை' என்ற மு.நித்தியானந்தனின் ஆய்வுக் கட்டுரை புகலிட சுஞ்சிகைகளில் அண்மைக்காலத்தில் வெளியாகிய முதன்மை மிக்க கட்டுரைகளில் ஒன்றாகும்.

ராஜேஸ் வரி பாலசப்பிரமணியத்தின் 'கனவுகள் இனிமையானவை', சாள்ளின் 'ஒரு வீதிக்கு வந்த மனிதன்', 'அச்சமே முகங்களாய்', பார்த்திபனின் 'தெரியவாதது', லோகிதாசனின் 'சித்திரத்தில் வாழ்வெழுதி', வீபத்திரனின் 'மணியத்தார்கள் அழிகிறார்கள்' ஆகியன இச் சஞ்சிகையில் வெளியான சிறுகதை ஆக்கங்களாகும்.

1993 ஆடியில் வெளியான இச் சஞ்சிகையின் புகலிட சிறுகதைகள் சிறப்பிதழ் லோகாவின் (நெதர்லாந்து) 'அடுத்த தரிப்பு பாகிஸ்தானில்', தேவகி ராமநாதனின் (நோர்வே) 'போயின போயின', சாள்ளின் (நெதர்லாந்து) 'இன்று புதிதாய்ப் பிறந்து...', பொ.கருணாகரமூர்த்தியின் (ஜேர்மனி) 'தரையில் ஒரு நட்சத்திரம்', கலைக்செல்வனின் (பிரான்ஸ்) 'கடுகளும் குயில்களும்', ராஜேஸ் வரி பாலசப்பிரமணியத்தின் (இங்கிலாந்து) 'இராவில் வந்தவர்', க.கலாமோகனின் (பிரான்ஸ்) 'ஒர் இலையுதிர் காலத் தொடக்கமும் முன்று ஆண்களும் ஒரு பெண்ணும்', சகனின் (பிரான்ஸ்) 'ஒரு சனிக்கிழமை பின்னேரம்', ந.ச.ந்திரனின் (ஜேர்மனி) 'புருஷவீதிகள்' ஆகிய ஒன்பதுதரமான சிறுகதைகளைக் கொண்டுள்ளது. ஐரோப்பா தழுவிய அளவில் புகலிட சிறுகதைகளை தொகுத்து வெளியிட்ட முதல் முன்னோடி முயற்சியாக இதைக்கருதலாம். ஐரோப்பாவில் கூடிய வாசகப் பரப்பைக்கொண்ட பத்திரிகையும் இதுவேன்றே கருதப்படுகிறது.

சமைகள்:

தென் கிழக்கு விம்பேர்க் தமிழ் மன்றத்தின் வெளியீடாக 1990 புரட்டாதியில் வெளிவர ஆரம்பித்த சமைகள் என்ற இந்த இரு மாத சஞ்சிகையின் கடைசி 7வது இதழ் 1992 கார்த்திகையில் வெளி வந்தது. கையெழுத்திலான போட்டோக்கொப்பி அமைப்பில் 40 பக்கங்களைக் கொண்டு வெளியாகியுள்ளது. 'நாம் ஒரு கூட்டுப்பறவைகளாக ஒருமித்துக்கொல்வோம்' என்றும் 'நாம் எவருக்கும் எதிரானவர்கள் அல்ல. எமது மன்னை நேசிப்பவர்களாக, எமது விடுதலைக்கு வழிகாட்டுகளாக என்றும் துணை நிற்போம்' என்றும் இச்சஞ்சிகையின் முதல் இதழ் தெரிவிக்கிறது. 'அச்தமான நீரைச் சுத்திகரித்தல்', 'மனிதனே மனிதனுக்கு ஏற்படுத்தும் கேடு', 'நெதர்லாந்தின் சனத்தொகை அதிகரிப்பு' ஆகியன இச்சஞ்சிகையில் வெளியான குறிப்பிடத்தக்க அறிவியல் கட்டுரைகளாகும். ராஜினியின் மறைவைக்குறித்து எழுதப்பட்ட 'எங்கே போகிறோம்?', 'பேச்கவார்த்தைகளும் சர்வதேச அக்கறைகளும்', 'தந்தை செல்வா', 'வது அரசியலமைப்புச்சட்டம்' என்பன இச்சஞ்சிகையின் அரசியல் அக்கறையைக்காட்டும் கட்டுரைகளாகும்.

இந்துமகேஷ்வின் 'நாளைக்குப் பொங்கல்', கேதீசின் 'காவியத்தலைவி', சிறிதாஸின் 'வித்தியாசமானவள் வித்யா' ஆகியன சமைகளில் வெளியான சில கதைகளாகும்.

பாரதிதாசன், கண்ணதாசன் ஆகியோரின் கவிதைகளை மறுபிரசரம் செய்திருக்கும் இச்சஞ்சிகையில் க.சிறிதாஸ், நடராஜா கண்ணப்பு, க.நே.பி.ரேம்சங்கர், கௌதமி, துமிழன்பன் ஆகியோரின் கவிதைகளும் இடம் பெற்றுள்ளன.

இன்று நெதர்லாந்தின் பல்வேறு நகரங்களில் வாழும் தமிழர்கள் தத்தம் பகுதிகளில் மேற்கொள்ளும் கலை இலக்கிய நிகழ்வுகள் மக்கள் மத்தியில் ஏற்படுத்தும் விழிப்புணர்வு தரமான தமிழ்ச்சஞ்சிகைகளின் வளர்ச்சிக்கு எதிர்காலத்தில் வித்திடும் என்று நாம் நம்பலாம்.

- ஆவணி 1993

டச்சுப் பத்திரிகைகளில் தமிழர் பற்றிய பீதி

Teun A van Dijk

தமிழர் வந்தை

இலங்கையின் உள்நாட்டுக் கலவரத்தின் பயங்கரத்தினின்றுந் தப்பியோடும் முதலாவது தமிழ் அகதிகள் 1984 டிசெம்பரில் டச்சு எல்லைக்கு வந்தனர். குடிவரவு அதிகாரிகள் இதனாற் திடுக்குற்றமையைப் பொதுமக்களிடையே உடனடியாகப் பரப்பிய பத்திரிகைப் பீதி, தெற்கிலிருந்து தொடரவிருந்த அகதிகளின் குடிவரவு அனைத்திற்குமாக ஒரு அரங்கமமைத்தது. சில மாதங்களுள், "நமது" தாராளமான சமூகநல் அமைப்பினின்று வாபமடைவதற்காக மட்டுமே நெதர்லாந்துக்கு வந்துள்ள கம்யூனிஸ்டுகள் அல்லது பயங்கரவாதிகள் அல்லது குற்றவாளிகள் அல்லது ஒட்டுண்ணிகள் என்று பலவேறு விதமாகச் சித்தரிக்கப்பட்ட சில ஆயிரம் இளைஞர்களின் "சட்ட விரோதமான" குடிவரவு பற்றிய விபரங்களை நூற்றுக்கணக்கான செய்தி அறிக்கைகள் வெளியிட்டன. நீதி அமைச்சின் நிர்வாகஅதிகார மொழியிற் புதிய குடிவரவாளர்களைக் குறிக்கும் அதிகார பூர்வமான பதம், "பொருளாதார அகதிகள்". இப்பதம், இதன் பின்னர், அரசியற் கொடுமைக்கு ஆளாளர்கள்லை என்ற ஜயத்துக்குப்பட்ட ககல அகதிகளையுங் குறித்தது. பிற அரசு அமைப்புக்களும் செய்தி ஊடகங்களும் இப்பதத்தைச் கவ்கரித்தன. இப்பதம் பரந்துபட்டளவில் மக்களாற் 'போலி அகதிகள்' எனச் சிரியாக வியாக்கியானாலும் செய்யப்பட்டது.

"பத்திரிகைகளின் தமிழ்ப் பீதியும்" நிறவாகத்தின் பொருக்கமும்

1980களின் முற்பகுதி தொட்டு என் ஆராய்ச்சியின் ஒரு பகுதியாக அம்ஸ்டராம் பல்கலைக்கழகத்தில் உரைகளுடும் கருத்துப்பரிமாறலுடும் இனவாதத்தின் பெருக்கம் இருந்தது. அதிற் செய்தி ஊடகங்களிலும் பாத்நால்களிலும் அன்றாட உரையாடல்களிலும் பாரானுமன்ற விவாதங்களிலும் குழு உரையாடல்களிலும் சிறுபான்மையினரும் குடிவரவாளர்களும் பற்றி எவ்வாறு பேசுவதும் எழுதுவதும் படிக்கிறது என்பது பற்றிக் கவனங்களுக்கு செலுத்தியிருந்தேன். "பத்திரிகைகளின் தமிழ்ப் பீதி" பற்றியும் நான் ஒரு ஆய்வு செய்திருந்தேன். இப் புதிய குடிவரவாளர் குழு எவ்வாறு சித்தரிக்கப்படுகிறது எனவும் இன், நிற அடிப்படையிலான பிரதிமைகளும் முற்சாய்வுகளும் நிறுவப்பட்டு ஊர்ஜிதமாவதற்குச் செய்தி ஊடகங்கள் எவ்வாறு பங்களிக்கின்றன எனவும் அறிவதற்காக, (தொலைக்காட்சியில் வந்தவை உட்பட) டச்சுப் பத்திரிகைகளில் வந்த நூற்றுக்கணக்கான செய்தி அறிக்கைகளை நான் பரிசீலனை செய்தேன்.

இப்பீதியின் இயல்பு, முதற்கண், இது பற்றிய பிரசாரங்களின் தொகையில் ஏற்பட்ட திமர்ப் பாய்ச்சலால் அடையாளங்காட்டப்பட்டது. 1985 ஜூன் வரி யில், ஜூந் து பெரிய தேசிய நாளே களான

..போல்க்ஸ் க்றான்று(Volkskrant), என்.ஆர்.ஸி.-ஹாண்டெல்ப்ளாட்(NRC-Handelsblad), ற்ரெலெக்றாஃப்(Telegraaf), த்ரேள்(Trouw), பரோல்(Parool) என்பன 15 அறிக்கைகளைப் பிரசரித்தன. இத்தொகை அவ்வாறும் எப்ரலில் 101 ஆக உயர்ந்தது. இதன் பின் படிப்படியாகக் குறைந்து செப்பெட்டப்பரில் இரண்டு மட்டுமே வந்தன. செப்திகளின் பாத்திரங்களை ஆய்ந்தால் மிகப் பெரும்பாலானவற்றிற் தமிழர்களையே நம்மாற் தெளிவாகக் காணமுடிந்தது. அவர்க்கு அடுத்தபடியாக டச்சு அரசாங்கமும் அகதி நிறுவனங்களும் அரசியற் கட்சிகளும் நகர் நிர்வாகங்களும் UNHCR எனும் அகதிக்கான ஐ.நா. சபையின் உயர் ஆணையகமும் பொலிகம் வந்தன. இப்பாத்திரங்களின் கூற்றுக்கள் எத்தனை முறை மேற்கோள் காட்டப்பட்டன என்று கவனித்தால் மிகவும் வித்தியாசமான ஒரு கோலம் நமக்குத் தென்படும்: சுகல கதைகளிலும், தமிழ் அகதிகள் தமது கருத்துக்களையும் வியாக்கியானங்களையும் கூறுமாறு பேச அனுமதிக்கப்பட்டனவே, முழுத்தொகையின் 17% ஆகும். 43% கதைகளில் டச்சு அரசாங்கத்தின் கூற்று இருந்தது. 61% கதைகளில் அகதிநிறுவனங்களின் கூற்று இருந்தது. பொலிஸாரின் கூற்றுக்களும் அகதிகளுடையனவற்றைவிட இரண்டு மடங்கு அதிகமாகக் காணப்பட்டன. அதாவது, 'நிலவரம் பற்றிய வரையறுப்பு' பாதுகாவலாக டச்சுக்காரராலேயே தரப்பட்டுள்ளது. அகதிகளது கருத்துக்கள், அதிக பட்சத்தில், அகதி நிறுவனங்களுடாகக் கூறப்பட்டுள்ளன.

செய்தித்தலைப்புகளும் செய்திகளின் உள்ளடக்கமும்

செய்தி அறிக்கைகளில், உள்ளபடியே, அதிகம் கண்ணனக் கவர்வதும் பிரசித்தமும் முக்கியத்துவமும் உடையதுமான பகுதி தலையங்கமே. தலையங்களை நிகழ்ச்சிகளைச் சுருக்கிக் கூறிப், பத்திரிகையின் கருத்தில் ஒரு செய்தி நிகழ்ச்சியின் அதி முக்கியமான தகவல் எதுவேன வரையறுக்கின்றன. தொடக்கத்திலிருந்தே, நிலவரங்களைப் பற்றிய இப் பிரசித்தமான வரைவிலக்கணங்கள், குடிவரவு அதிகாரிகளாற் தோற்றுவிக்கப்பட்ட நெறி சார்ந்த பீதியை உறுதிப்படுத்தி வலிமைப்படுத்தின. இவ்வாறு, தமிழ், அழப்படையிலேயே "சட்டவிரோதமானோர்" எனவும் அவர்களது குடிவரவு "அக்கிரமிப்பு" எனவும் சித்தரிக்கப்பட்டன:

டச்சு கேசத்தை நாடு டாக்சிகளில் வந்து குவியும் தமிழர்கள் (NRC, 12.12.84)

தமிழர்களின் படையெடுப்பு பற்றித் தேவீய பொலிஸ் விசாரணை (Telegraaf, 2.3.85)

கள்ளத்தனமாக ஆயிரக்கணக்காக நாட்டிற்குள் வந்து குவியும் தமிழர்கள் (Telegraaf, 27.4.85)

நெதர்லாந்துக்கள் தமிழர் டி வர்கின்றனர் (NRC, 12.6.85)

இத் தலையங்கள் தனித்து வரவில்லை. கதைகளில் வந்த முக்கியமான விஷயங்களும், பொதுவாகவே, புதிய குடிவரவாளர்கள் பற்றிய குறைபாடான அம்சங்களையே தம் குவிவுமையாகக் கொண்டிருந்தன. உதாரணமாக, இலங்கைப் பயங்கரவாதிகள், (ஜேர்மன் எல்லையூடு "களவாக உள்ளுமைதல்" போன்று) "சட்ட விரோதமாக" நாடுபுகும் குடிவரவாளர்கள், அகதிப் "போக்குவரத்தை" ஏற்பாடு செய்யும் சந்தேகத்துக்குரிய பிரயாண நிறுவனங்களுடன் தொடர்புடையவர்கள், ஆவணங்களைச் சிதைப்பவர்கள் அல்லது பொம்மைப்படுத்துபவர்கள், பல நாடுகளில் அகதி அந்தஸ் துக்கு விண்ணனப்பிபவர்கள், பல வேறு கேந்திரங்களிற் தங்களுக்கு அளிக்கப்பட்ட உபசாரத்திற்கு நன்றியறிதலற்றவர்கள், போதை மருந்துப் பழக்கத்திற்குப்படக்கூடியவர்கள் என்றவாறு அவர்கள் சித்தரிக்கப்பட்டனர். அனைத்தினும் முக்கியமானது, வன்முறை என்ற விஷயம்: வீட்டுவசதிக்கான தமது விண்ணனப்பங்களைப் பற்றிய நிர்வாக இழுபறிகளால் விரக்கியற்ற சீல தமிழர்களைக் கொண்ட ஒரு முழு தமது உபசார நிலையத்தைச் சிதைத்தபோது, வெள்ளையரல்லாத இளைஞர்களுடன் தொடர்பு படுத்தப்பட்ட அக முற்சாய்வுகளையே அவர்கள் உறுதிப்படுத்தினர். மேலும், டச்சு ஒழுக்கனெறிக்கு அதி முக்கியமானது ஏதெனில், அவர்கள் தமது நன்றிகெட்ட தன்மையையும் காட்டிவிட்டார்கள்: அகதிகள், "நாம்" அவர்க்குச் செய்யும் எந்த ஏற்பாடு பற்றியும் மகிழ்ச்சியடையலாமே ஒழிய ஆட்சேபிக்கக் கூடாது. தமது அகதி அந்தஸ் து தொடர்பான முடிவைத் துரிதப்படுத்தச் சில தமிழர்கள் நீதிமன்றத்திற்குப் போன்போது, இவ்விதமான ஒழுக்கனெறி சார்பான

எதிர்த்தாக்கம் மேலும் வலுவடைந்தது.

எழுத்து நடையும் சொல்லீச்சும்

சட்டவிரோதமான, குற்றவியல்புடைய, வள்ளுறைசார்ந்த, நன்றிகெட்ட போலி அகதிகள் பற்றிய வலிமையான சேதியைப் பத்திரிகை அறிக்கைகளின் எழுத்து நடையும் (அதாவது, சொற்றெழிவும்) சொல்லீச்சும் (உதாரணமாக, உவமேயங்களும்) ஒவ்வொரு நூல்களிய அம்சத்திலும் உறுதிப்படுத்தின. அதிகாரபூர்வமான ஆவணங்கள் இன்னும் அல்லது குடிவராவு விதிகளின் மீறல் என (ழூ.எஸ்.ஸில் முறைசாராத குடிவரவாளர்களை வர்ணிக்கப் பயன்படும் 'ஆவணங்களற்' என்ற பதம் போல) எதையேனும் சொல்வதற்கு மாறாகச் சட்டவிரோதமான என்ற பதத்தை மீண்டும் மீண்டும் பயன்படுத்திக் குற்றச்செயல்களுடன் நிரந்தரமான ஒரு உறவு ஏற்படுத்தப்பட்டது. இவ்வாறே மோசுடி என்ற சொல் அடிக்கடி பிரயோகமானமையும் இடையிடையே போதை மருந்துகள் பற்றிய குறிப்புக்களும் குற்றச்செயல்களுடனான இச் சம்பந்தத்தை வலுப்படுத்தின. பொருளாதார அகதி என்ற பதம் பற்றி முன் குறிப்பிடப்பட்டது. வழுமையாக அகதிக்கு வழங்கப்படும் உதவித் தொகைகளுடன் ஓப்பிடுகையிற் சிறியதேயான சமூகநல் உதவித் தொகைகள் தமிழர்க்கு வழங்கப்பட்டதையிட்டுப் பரவலான சனத்தொகையினரிடையே மனத்தாங்கல் ஏற்பட்டிருந்தது. மேற்கூறிய பதத்தின் பிரயோகம் இச் சமூகநல் உதவித் தொகைகள் பற்றி அடிக்கடி வந்த குறிப்புக்களுடன் பொருளாதார அகதி என்ற பதம் ஏதுவாக இருக்கிறது.

அகதிகள் பற்றிய எதிர்மறையான ஒரு படிமத்தை நம்பகமான முறையில் வழங்கும் இன்னுமொரு முக்கிய சொல்லீச்சுச் சாதனம் "பாய்ச்சல்" தொடர்பான உவமேயங்களின் பயன்பாடாகும்: அகதிகள், வெறுமனே, அச்சுறுத்தும் ஒரு ஆக்கிரமிப்பாக மட்டுமே காட்டப்படவில்லை. இச் சித்தரிப்பு, அவர்களது வருகையை, அவைகள், வெள்ளப்பெருக்கு, பாய்ச்சல், நீரோடை என்பன போன்று, கடலுடனான தனது போராட்டத்தினாற் பிரசித்தி பெற்ற நூடான நெதுஞ்சாந்தில் மிகவும் எடுப்பக்கூடிய உவமேயங்களால் மேலும் வலுவுப்பட்டது.

இவ்வாறான உணர்ச்சியூட்டும் உவமேயங்கள், நன்கு அறியப்பட்ட "இலக்க விளையாட்டு" மூலம், மேலும் "புறவயமாக" ஆதரிக்கப்படுகின்றன. ஒவ்வொரு புதிய கதையும் இன்று அல்லது இந்த வாரம் அல்லது இந்த மாதம் வந்த புதிய அகதிகள் தொகையைச், சிலமையும் கால நீடிப்பிற் பத்தாயிரக்கணக்கிற்கு விரித்துத் தருவன. நாட்டில் ஒங்கிலும் பீதியை இது மேலும் மோசமாக்கியது. அத்துடன், இலக்கங்கள் சனத்தொகையின் (அற்ப)வீதாசாரமாக அல்லாமல் முழு எண்களாகவே வழங்கப்படுவன.

முடிவு

பெருவாரியான டச்சக் குடிமக்கள் முன்னர் கேள்விப்பட்டிராத ஒரு மக்கள் குழு, இவ்வாறு, ஒரு சில மாதங்களுக்குள் நாட்டில் இருந்த மிக மோசமான குடிவரவாளர்களாகியது. அப்போது என்னுடைய ஆய்வுக்கள் வேலைகளின் போது, அம்ஸ் ற்றாஸாம் அயல்கள் பலவற்றில் இருந்த மக்களுடன் நான் நடத்திய செவ்விகள், செய்தி ஊகங்களின் இப் பீதியின் விளைவுகளைக் காட்டின: நாம் செவ்விகள்போர் தம் வாழ்நாளில் ஒரு தமிழரையேனுஞ் சந்தித்திராத போதும், நாட்டின் முக்கிய பிரச்சனைகளில் ஒன்றாகத் தமிழரை இனக்கண்டனர்.

தேசிய, உள்ளூர் அதிகாரங்களின் பீதியையே பத்திரிகைகள் பெருமளவுக்கும் மீட்டளித்தன என்பது மெய்யே. எனினும், அவை யாவுமே தன்னுாக்கமற்றவையல்ல. முக்கியமாகப், மழுமைபேணற் பத்திரிகைகளின் சொல்லீச்சு, புதிய குடிவரவாளர்களின் சட்டவிரோத குற்றவியற் பண்பை வலியுறுத்தி மேலும் தமிழர்கள் வருவதையும் ஈற்றிற் பொதுப்பட அகதிகள் வருவதையும் நிறுத்துமுகமாக(முதற்கண், பத்திரிகைகளே சிருட்டித்த மனவெறுப்பான) பொதுசன மனவெறுப்பிற்கு வேண்டுதல் விடுத்தது. அரசியல்வாதிகள் மத்தியிலும் பரந்துபட்ட பொதுமக்கள் மத்தியிலும் குடிவரவிற்கு எதிராக ஒரு பொது அபிப்பிராயத்தை உற்பத்தி செய்வதற்குத் தமக்கெட்டிய சகல எழுத்துநடை உபாயங்களையும் அவை பயன்படுத்தின. அதி முக்கியமான மழுமைபேணும் செய்தி ஏட்டிற் தொடக்க நாட்களில் வந்த ஒரு அறிக்கையினின்று நமக்குத் தெளிவாகத் தெரிவது போற், பத்திரிகைகள்

அடுக்கடி குடிவரவு பற்றிய தமது சொந்த மதிப்பீடுகளைச் செய்துள்ளன:

அவர்களுடன் பேசிய அளவில் அரசியல் நோக்கங்கள் என்ற பிரச்சனைக்கே இடமில்லை. அந்த அளவில், பொருளாதார நோக்கங்கள் எனப்படுபவற்றின் அதி பரந்துபட்டாவிலான கருத்தில், வேறு நோக்கங்கள் பற்றிச் சிந்திக்க நமக்கு இடமுண்டு. (NRC-Handelsblad, 17.1.85)

தொகுத்துக் கூறின், இங்கு, பத்திரிகை நிறுபர் குடிவரவு அதிகாரிபோற் செயற்படுகிறார்.

இவற்றின் விளைவுகள் நன்கறியப்பட்டவை: ஒரு சில தமிழரே அதிகாரபூர்வமான அகதி அந்தஸ்து பெற்றனர். சிலர் (சட்டவிரோதமாக) இலங்கைக்குத் திருப்பி அனுப்பப்பட்டனர். சிலர் அண்ணெநாடுகட்குச் சென்றனர், அல்லது அதிகாரபூர்வமான ஆவணங்களின்றித் தங்களை தங்களை தமிழர்கட்கெதிரான அகமுற்சாய்வுகளும் பாரபட்சமும் விரைவிற் பெருகியது. இதன் விளைவாக அவர்கள், நெதர்லாந்தின் பிற சிறுபான்மை இனப்பிரிவினர் போன்று, ஒதுக்கப்படல், தாழ்த்தப்படல், பிரச்சனையாதல் ஆகியவற்றுக்கு ஆப்படுத்தப்பட்டனர்.

மறைமுகமாக, இத் தமிழர் பற்றிய பீதி மேலும் பாரதுராமான பின்விளைவுகளைச் சொன்னிருந்தது. ஏனெனில், இது அகதிகள் பற்றிய பொதுவான மன்னிலையை மிகவும் மாற்றியது. முன்னர் அகதிகள் குறைந்தபட்சம் கழிவிரக்கத்துடன் கூடிய பச்சாதாபத்தையாவது பெற்றனர். புதிய அகதிகளோ, மேற்கொண்டு, அதிகாரிகளாலும் பாந்துபட்ட பொதுமக்களாலும், 'போலிகள், 'ஒட்டுண்ணிகள்', அல்லது பட்சத்திற் யயழுட்டுங் குற்றவாளிகள் என்றே வகைப்படுத்தப்பட்டனர். அகதிகள் பற்றி அதிகாரிகளும் பத்திரிகைகளும் வழங்கும் இத்தகைய எதிர்மறையான சித்தரிப்புக்களின் அன்றாட விளைவுகளை ஜேர்மனியில் 'ஸ்கின்வெந்ட' எனப்படும் தலைமழித்த கும்பல்கள் தினந்தோறும் குடிவரவாளர்களைத் தாக்கிக் கொலைசெய்யும் சம்பவங்கள் எடுத்துக்காட்டுகின்றன.

[Teun A. van Dijk அம்ஸ்டர்டாம் பல்கலைக்கழகத்தில் கருத்தாடல் ஆய்வுப் பேராசிரியராக உள்ளார். கருத்தாடலில் மொழியியல், உளவியல் அம்சங்கள் பற்றிய ஆரம்ப கால ஆய்வினையுடேத்து, 1980களில் அவரது ஆய்வு கருத்தாடலிலும் கருத்துப் பரிமாறவிலும் இனவாதக்கிள் பெருக்கம் பற்றிக் கவனங் காட்டியது. அவரது அண்மைக் கால ஆய்வு தொடர்பான பிரதான நூல்கள்: நிறவெறியின் கருத்துப் பரிமாறல் (Communicating Racism; Sage, 1987); 'மேம்பட்டோர் உரைகளும் நிறவெறியிடம் (Elite Discourses and Racism; Sage, 1993). ட்சுப் பத்திரிகைகளில் தமிழர் பற்றிய பீதி குறித்த அவரது ஆய்வுகளுக்கு 'புதிய பகுப்பாய்வு' (New Analysis; NJ: Erlbaum, 1988) எனும் அவரது நூலைப் பார்க்கவும். ஆசிரியருடன் பின்வரும் அவரது முகவரியிற் தொடர்பு கொள்ளலாம்: University of Amsterdam, Program of Discourse studies, 210 Spuistraat, 1012 VT AMSTERDAM.]

சமீகார ஆசிய நட அரச்சிலை

"வள்ளுவாய் மற்றினவர்"

Eugene van Erven

Playful Revolutions in the Contemporary Asian theatre

மக்களின் வளர்ச்சிப் போக்கில் கலாச்சார விழிப்பு ஒரு முக்கியமான கட்டமாகும். ஏனெனில், மக்கள் தமது எதிர்காலத்தின் மீது ஆக்கழுர்வமான ஆனுமை கொள்ளும் செயலாக்கம் அற்றோராயின், விருத்தியடையும் பொருளாதாரங்களின் விளைத்திறனை மேம்படுத்த உயரிய தொழில்நுட்பத்தைப் புகுத்துவதில் அர்த்தமில்லை. இது மேனாட்டு ஆய்வறிவாளர்களால் விருத்தி செய்யப்பட்டு விருத்தியடைந்துவரும் நாடுகள் மேற் திணிக்கப்படும் ஒரு கருத்தல்ல: மாறாக, இது உண்மையான "முன்றாம் உலக" அனுபவத்தினின்று வெளிப்பட்டது. இது குறிப்பான பயன்பாட்டுடன் மேலும் அதிக ஆசிய சமுதாயங்களில் நடைமுறைப்படுத்தப்பட்டு வருகிறது.

ஏறத்தாழ இருபது வருடங்களாக, 1980களின் முற்காலு தொடக்கம் மேலும் முறையையாக, விருத்தியடைந்துவரும் நாடுகளிற் புதியதும் நடைமுறை முனைப்புடையதுமான அரசியல் பண்புடைய நாடக அரங்கு ஒன்று உருவாக்கப்பட்டுள்ளது. சில அவதானிகள் இதை "மக்களின் நாடக அரங்கு" என அழைப்பார். பிறர் "சமூக மாற்றத்துக்கான மக்கள் நாடக அரங்கு" என்பார். தூரதிர்ஷ்டவசமாக, இரண்டு பதங்களும் பின்தங்கியோருக்கானதொரு அரசியற் பண்புடைய நாடக அரங்கை உருவாக்குவதிற் தோல்வி கண்ட மேற்கத்தைய முயற்சிகளின் எதிரொலிகளை மனதில் எழுப்புகின்றன: எனவே, விருத்தியடைந்துவரும் நாடுகளிலிருந்து வரும் இப் புது வகையான அரசியற் பண்புடைய நாடக அரங்கை "விடுதலை நாடக அரங்கு" (Theater of Liberation) என அழைக்க விரும்புகிறேன். "விடுதலை இறையியல்", "ஒடுக்கப்பட்டோரின் போதனா முறை" என்ற பதங்களுடன் இப் பதத்தின் உறவு உண்மையில் அப்பட்மானது; ஏனெனில், விடுதலை நாடக அரங்கின் செயற்பாடுகளும் செயல்முறைகளும் விருத்தியடைந்து வரும் சமூகங்களில் சமயத்துறையிலும் கல்வித்துறையிலும் இவற்றையொத்த முனைப்புடைய செயற்பாடுகளால் ஊக்கம் பெற்றவையாம்[1]. எனவே, இது மேலை நாட்டு அரசியற் பண்புடைய நாடக அரங்க நடை முறை களிற் பெருவாரியானவற்றினின்று வேறுபடுகிறது; ஏனெனில், அது காரியக் கண்ணோட்டமுடையதும் அவைக்காற்றுவதையே நாடக அரங்கின் ஒரே நோக்கமாகக் காட்ட முனையாததுமாகும்.

1960களில், விடுதலை, ஒரு அரசியற் கருத்தமைவு என்றங்களில் கெல்வாக்குப் பெற்றது. அப்போது, மேற்கின் மாதர் முதல் வியற்றாமின் தூராக்கிழக்கின் விவசாயிகள் வரை, தென் அமெரிக்காவில் பொலிவியாவின் கூலி விவசாயிகள் முதல் தெற்கு ஆபிரிக்காவினதும் ஜக்கிய அமெரிக்காவினதும் கறுப்பர் வரை, சுலக ஒடுக்கப்பட்டுச் சுரண்டப்படும் மக்களுக்கும் ஆதரவாக உலகுபாந்த ஒரு ஜக்கியப்பாட்டு இயக்கம் தோற்றங் கொண்டது. விருத்தியடையும் நாடுகளில் விடுதலையை நோக்கிய உந்துதல் அவற்றின் கொலனித்துவக் கடந்தகாலத்தினதும் நவகொலனித்துவ நிகழ்காலத்தினதும் நேரடியான எதிர்த்தாக்கமே. பெருவாரியான வத்தின் அமெரிக்க, ஆபிரிக்க, ஆசிய நாடுகளில் வெள்ளை ஆட்சியாளர்கள் போன்றில் மட்டுமே அகற்றப்பட்டனர். அவர்களது இடத்திற்கு வந்த சிறிய உள்ளுர் மேட்டுக்குடியினர், தமது சொந்த நலன்கட்காப் புதிதாகச் "சதந்திரமடைந்த" தமது நாடுகளில் மேலைப் பண்ணாட்டுக் கூட்டுத்தாபன ஊடுருவலுக்கு வசதி செய்தனர். இவ்வாறு, ஒரு

வகையான ஆதிக்கத்தின் இடத்தில் இன்னொன்று வந்தது; மூன்றாமுலகின் பெரும்பான்மையோர் யதார்த்தத்தில் ஒரு "மேளங்க கலாச்சாரத்திற்" சிறைப்பட்டனர். ராணுவ மிரட்டல் மூலமும் எழுத்தறிவின்மையின் கமையாலும் அவர்கள் பிறரது நலன்கட்காக உழைக்குமாறு இயக்கப்பட்டார்கள். அவர்கள் மலிவான தொழில்உழைப்பை அல்லது விவசாய உழைப்பை வழங்கினர்; பின்னர் விட்டோதுக்கவியலாத நுகர்வோராயினர். (அழகாக, "விருத்தி" எனப் பெயரிடப்பட்ட) "நவீன்மாக்கலும்" "தொழில்மயமாக்கலும்" இந்த நிலையை மேலும் மோசமாக்கினா; 1950கள் முதலாக, மக்கள் கிராமங்களை நீங்கித் துரிதமாகத் தொழில்மயமடைந்த நகரப் பகுதிக்கு வேலை தேடித் திரளாகச் சென்றனர்.

மாநகரங்களிற் சேரிகள் துரிதமாக விரிவடைந்தபோதும், பெருவாரியான மூன்றாமுலக நாடுகளின் விருத்தியடையுஞ் சமுதாயங்கள் பெருமளவும் கிராமியச் சமுதாயங்களாகவே உள்ளன. நகரங்களிற்கூட, முதலாம், இரண்டாம் பரம்பரைத் தொழிற்சாலை ஊழியர்கள் உணர்வாலும் பொருளாதார நிதியாகவும் கிராமப்புறத்திலுள்ள தமது உறவினர் பலருடன் உறவைப் பேணுகின்றனர். அவர்களது பின்னைக்களோ, தொலைக்காட்சி, நுகர்பொருட்கள், பாடசாலை போன்றவற்றுடனான பரிச்சயத்தின் விளைவாக அதிகரித்துவரும் அளவில் மேனாட்டு வாழ்க்கை முறையைக் கடைப்பிடிக்கத் தொடங்கியுள்ளனர்[2].

கிராமப் பகுதிகளில், அரசியற், பொருளாதார வாழ்க்கை, வழமையாக அதிகாரமிக்க சில குடும்பங்களினால் ஆஸ்பட்டுகிறது. இக் குடும்பங்கள் பெருமளவிலான நிலத்துக்கு உடைமையாளராகவும் தலைநகரில் உள்ள அதிகாரமிக்க அரசியல்வாதிகளுடனும் ராணுவத் தலைவர்களுடனும் நேரடியான குடும்ப உறவுடையோராகவும் இருக்கக்கூடும். மூன்றாம் உலகின் மாதர், பெரும்பாலும் வயல்களிலும் ஆலைகளிலும் வேலை செய்வதுடன் வீட்டு வேலைகளில் மினையான பங்கையும் செய்கின்றனர். பெரும்பாலான மூன்றாமுலகச் சமுதாயங்களிற் பிறப்பு வீதமும் சிறார் மரண வீதமும் அதிகம்; எதிர்பார்க்கக் கூடிய ஆயுட்காலம் குறைவு; கல்வி வாய்ப்புக்கள் அற்பமானவை. எனவே, சமுதாயத்தில் ஒருவரது உயர்வுக்கான வாய்ப்பு மிகவும் வரையறைக்குப்பட்டது. மேலும், மதம் பெருமளவும் பழைமேணும் பாங்கிலேயே வெகுஜனங்கள் மீது தன் பாதிப்பைக் கொண்டுள்ளதுடன், தமக்குப் பொருளாதார நலனையோ சொந்த அரசியல் நலனையோ தருமாறு (முஸ்லிம், இந்து, கிறிஸ் தவ மற்றும் சகல மதத்தினதும்) குருமாராற் பயன்படுத்தப் படுகிறது.

மூன்றாமுலக நாடுகளிற் சமுதாய ஏற்றத்தாழ்வுகள் அதிகரித்ததையொட்டி, அங்குள்ள வறுமைப்பட்ட மக்கள் மத்தியில் ஒரு புதிய புரட்சிகரமான தீவிரவாதம் மெல்ல வேறுந்தியுள்ளது. உண்மையில், விடுதலை என்ற கருத்து, ஏற்றதாழ இயல்பாகவே, சகிக்க முடியாத சமுதாயப்-பொருளாதார நிலவரத்தினின்றே எழுகிறது. பல ஆசிய நாடுகளில் கீழ்மட்டத்தில் உள்ள இந்த அதிகருப்தி முற்போக்கான ஆய்வறிவாளர்களாலும் கலைஞர்களாலும் நடைமுறைக்கு முக்கியத்துவம் கொடுக்கும் அரசியற் பணியாளர்களாலும் மீள நெறிப்படுத்தப் படுகிறது.

இதன் மூலம், பெரும்பான்மையோரான பாட்டாளிகளையும் விவசாயிகளையும் வசதிபடைத்த ஒரு சிறுபான்மையினர் தள்ளிவிட்டுள்ள பாழிடத்திற்கு ஒரு மாற்றிடம் கிடைக்கிறது.

கொலனித்துவக் காலத்தினின்றே ஆசியாவில் ஒடுக்குமுறைக்கு எதிர்ப்பு இருந்துவந்தபோதும், தற்போதைய "விடுதலை" இயக்கம் ஆக முப்பது வருட வயதையேயுடையது. அது, மத்தியதா வகுப்பு, ஆய்வறிவாளர், தொழிற்சங்க, சமயச்சார்பு வட்டங்களில் ஏற்றதாழ ஏக்காலத்திற் தொடக்கம் பெற்றது. இதற்கான தூண்டுதல் மேற்கிலிருந்தன்றி வத்தின் அமெரிக்காவிலிருந்தே வந்தது. 1960களிற் தொடக்கி, நவகொலனித்துவச் சுரண்டல் பற்றிய விழிப்புணர்வு வளர்ந்தது; இது மாணவர்கள், ஆசிரியர்கள், கைத்தொழில் மற்றும் விவசாய சங்க அமைப்பாளர்கள், மாதர் குழுக்கள், மதகுருமார், ஆய்வறிவாளர்கள், கெரில்லாப் போராளிகள், கலைஞர்கள் ஆகியோராற் பலதரப்பட்ட வெளிவெளியான நடவடிக்கைகளையும் மறைமுகான நடவடிக்கைகளைவும் பரிணமித்தது.

மூன்றாம் உலகத் தொடர்பாகச் சொன்னால், விடுதலை என்பது பசியினின்றும் தாகத்தினின்றும் அரசியல் வன்முறையினின்றும் வீடுன்மையினின்றும் வதையினின்றும் மீட்சி மட்டுமல்ல. அது, மனித ஆற்றலின்

அதிகப்ச பயன்பாட்டை உறுதிப்படுத்துமாறு பொருளாதார, அரசியல், கல்வி, சமுதாய, உள்வியல், கலாச்சார நிலைமைகளை உருவாக்கி அனுபவிக்கும் வேட்கையையும் உள்ளடக்குகிறது. கொலனித்துவ, நவகொலனித்துவ நாடுகட்குப் பொருந்துமாறான விடுதலையின் உள்வியற் கொள்கையின் முன்னோடியும் கரிபியன் பிரதேசத்திற் பிறந்த அல்ஜீரியரான ::ப்ரான்றஸ் ::பனோன் (Frantz Fanon) அவர்களைவிடச் சிறப்பாக வகுத்துரைத்தவர் எவருமில்லை. பொருளாதாரச் சந்தர்ப்பாத்தால் மனித உறவுகள் சிதைவுண்டு போவது பற்றி எரிச் ::ப்ரேம் (Erich Fromm) கூறிய கருத்துக்கள் மேலை பூர்வ்வா வர்க்கத்துக்கு மட்டுமன்றி முன்றாம் உலகின் முதலாளித்துவ முனைப்புடைய மத்தியதா வர்க்கத்துக்கும் பொருந்தும் எனவும் கண்டார்[3] ::பனோன் இந்த நவகாலனித்துவ பூர்வ்வா வர்க்கத்தைச் சிந்திக்கச் சோம்புள்ளையோரெனவும் போரசைக்காரெனவும் குற்றஞ்சாட்டுக் கடுமையாக விமர்சித்தார். தனது அறிவையும் தொழில்நுட்ப அறிவையும் மக்களுடன் பகிர்வதற்கு மாறாக, அது தன் நாட்டை மலிவான மூலப்பொருட்களின் ஒரு தோற்றுவாயாக மேலைநாடுகட்கு விற்கிறது; மேனாட்டவர்க்கட்காக வசதி மிக்க வாசல்தலங்களை நிர்மாணிக்கிறது. "நடைமுறையில் [விருத்தியையும் நாட்டை] ஜோப்பாவின் விபசார விடுதியாக்குகிறது"[4]. 1960களின் முற்பகுதியில் இவ்வாறு எழுதிய ::பனோனைப் பொறுத்தவரை, இந்த வர்க்கத்திடமிருந்து முற்போக்கான எந்தப் பங்களிப்பையும் எதிர்பார்க்கவியலாது.

விடுதலைக்கான போராட்டத்தில் (நவ) கொலனித்துவ மனதின் விமோசனம் முக்கியமான ஒரு விஷயமாக ::பனோன் கண்டார். "மேலைக் கலாச்சாரத்தின் இயல்பு [மக்கள்] மீது தொடுக்கும் பல்வகையான தாக்குதல்களை"[5] மறுதலிக்க ஒரு மாற்றுத் தேசிய கலாச்சாரத்தைக் கட்டியேழுப்பும் தேவையை ::பனோன் வலியுறுத்தினார். முற்போக்கான மத்தியதா வர்க்க ஆய்வுவிவாளர்களும் கலைஞர்களும் இக் காரியத்தில் முக்கிய பங்கு வகிக்க வேண்டுமென அவர் நம்பிக்கை கொண்டிருந்தார். ::பனோனின் கருத்துக்களும், பிரேரணீல் நாட்டுக் கல்வியாளருமான பாலே ::ப்ரேரே(Paulo Freire) முன்வைத்த போதனாமுறைகள் போன்று, ஈற்றில் ஆசியாவில் எதிரொலித்தன. எழுத்தறிவற்ற அல்லது குறைபாடான எழுத்தறிவையை வயது வந்தவர்களது நலனுக்காகக் குறிப்பாக விதானமிடப்பட்ட இப் போதனாமுறை கல்விபற்றிய மேனாட்டுக் கருத்துப் படிவங்களின்று அழிப்படையில் மாறுபட்டது. மேனாட்டுப் போதனாமுறை ஆசிரியரை எல்லாமறிந்த உரைஞரின் தானத்தில் வைத்து, மாணவர்களை முதலாளித்துவப் பொருளாதா உற்பத்திக்கான கூறுகளாக வார்த்தெடுக்கிறது; ::ப்ரேரேயின் கருத்தில், மரபுசார்ந்த மேனாட்டுப் போதனா நியதி உண்மையிற் "கல்வியற்ற வங்கிக் கருத்தாக்கம்" ஆகும். இக் கருத்தாக்கத்தின்படி "அறிவு என்பது தமிழை அறிவுடையோர் என்போரால் எதையுமே அறியாதோர் எதைத் தாம் கருதுவோருக்கு வழங்கப்படும் ஒரு பரிச்" [6]. விருத்தியையும் நாடுகளின் பெரும்பாலான கல்வி முறைகள், உண்மையில், நிலைமையை 'உள்ளபடிபேணும்' கருவிகள் தாம். கல்வி மூலமும் வெகுஜனத் தொடர்புசாதனங்களுடும், ஏழைகள், தம்மால் எவ்வகையிலும் பாதிப்பேற்படுத்த முடியாத, விதிக்கப்பட்டதும் மாற்றமுடியாததுமான ஒரு உலகு பற்றிய நம்பிக்கையை ஊட்டப்பெறுகிறார்கள் அவர்களது அவலநிலை அவர்களைக் கட்டுப்படுத்தும் கருவிகளாகப் பயன்படும் சில மாயைகளைப் பரப்புவதன் மூலம் மேலும் மோசமாகிறது: "கடுமையாக உழைக்கும் எவரும் ஒரு வணிகர் ஆகலாம் எனும் மாயை... சர்வசமமான கல்வியுரிமை பற்றிய மாயை... ஒடுக்குவோரின் உழைப்பாற்றல் பற்றியும் ஒடுக்கப்பட்டோரின் சோம்பேறித்தனமும் நேர்மையென்றும் அத்துடன் முன்னேயோரின் மேம்பாடும். பின்னையோரின் இயல்பான தாழ்மையும் பற்றிய மாயை" [7]. மரபுசார்ந்த கல்விமுறைகளின் ஒடுக்கும் தன்மையையை விளைவுகளை மறுதலிக்குமுகமாக, ::ப்ரேரேயின் விடுதலைக்கான கல்வி புதியதோரு விதமான ஆசிரியரை வேண்டிநிற்கிறது. இவ் ஆசிரியர், தன்னுடன் செயற்படும் மக்களுட் பொதிந்துள்ள ஆக்கத்திற்கணையும் குானத்தையும் அறிவையும் பற்றிய நம்பிக்கையுடையவராவர்.

விடுதலைக்கான நாடக அரங்கும் ஒடுக்கப்பட்டோரின் போதனாமுறையினுடைய அடிப்படையான நிலைப்பாட்டினின்றே தொடங்குகிறது. ஏனெனில், அது, ::ப்ரேரேய ஆசிரியரைப் போன்று தன் இலக்கான ஒடுக்கப்பட்ட குழுவின் உள்ளார்ந்த ஆக்கத்திற்கண முடுக்கிவிடுகிறது. ::ப்ரேரே, வயதுவந்தோர் கல்வி தொடர்பாக பிரேசிலிலும் பெருவிலும் தன் தொடக்காலப் பரிச்சார்த்த முயற்சிகளில், ஸாலூபவோ நகரில் நாடகத்துறையில் இருந்த ஒகஸ் தோ போல(August Boal) என்பவருடன் வெற்றிகரமாக ஒத்துழைத்தார். ஒகஸ் தோ போல், பின்னர், ஒடுக்கப்பட்டோருக்கான காரியமுனைப்படைய தன் நாடக அரங்கக் கொள்கையை

வகுத்தார். முதன்முதலாக, விரிவாக ஆவணப்படுத்தப்பட்ட விடுதலை நாடக அரங்கப் பரிசார்த்த முயற்சிகளில் ஒன்று இவராற் பெருவில் 1973 ஒகஸ்டிலில் நடத்தப்பட்டது. இதற்கு முன், ஒரு தசாப்தத்திற்கும் மேலாக, போல் தனது அர்னா நாடகக் கம்பனியிடன் பிரேஸிலில் ஸாஷ் பாலோ நகரில் மேடையேற்ற முனைப்புடைய அரசியல் நாடக அரங்கை உருவாக்கி வந்தார். மேனாட்டுக் காவியங்களிற் தொடங்கி ப்ரேஷ்ட்(Brecht) நாடகங்களின் தழுவல்கள் வரை தயாரித்துபின், தாக்கமுள்ள நாடக அரங்கின் கவனத்தின் மையம் கதையமைப்போ உரையாடலோ பொறுப்பான ஒரு நடிகரின் சீரிய நடிப்போ அன்றிப் பார்வையாளர்களது மனதில் ஏற்படும் இயக்கங்களே என அவர் இறுதியாக உணர்ந்தார். ஒரு நாடகத்தின் உருவாக்கத்திலும் நிகழ்த்தலிலும் பார்வையாளர்ப் பங்கேற்கக் கெய்வதே அரசியல் நாடக அரங்கை உருவாக்குவதில் மிகவும் விளையான்து என்று போல் கண்டறிந்தார்.

1960களின் பிற்கூற்றிலும் 1970களின் முற்கூற்றிலும், "ஒடுக்கப்பட்டோரின் நாடக அரங்கின்" மாற்று வடிவங்கள் ஆசியாவின் கிராமிய சமூகங்களுக்கு அறிமுகப்படுத்தப்பட்டன. இவற்றை அறிமுகப்படுத்தி யோர் போல(Boal) கையாண்ட வேலைமுறைகளையோ அவரது நாடகக் கொள்கைகளையோ நேரடியாக அறியாதவர்களாக இருந்தபோதும், அவர் வந்தடைந்தவற்றையொத்த முடிவுகளையே அவர்களும் வந்தடைந்தனர். ஆசியாவின் "விடுதலை நாடக அரங்க" முன்னோடிகள் தமது நாடுகளில் ஆட்சி செலுத்திய சர்வாதிகார ஒடுக்குமுறையால் அரசியல் உணர்வு பெற்ற மத்தியதாவர்க்க பிலிப்பினியரும் இந்தியருமாவர். மேனாட்டுக் காவியங்களையும் நகாத்து பூஷ்வாக்கட்காகத் தமது புத்திஜீவிகள் படைத்த ஆக்கங்களையும் மேடையேற்றுவதில் அதிருப்தியுற்ற அவர்கள், நகரத்துச் சேரிகளிலும் கிராமிய சமூகங்களிலும் கீழ்மட்டக் கூத்துப் பட்டறைகளை விருத்திகெய்து நடைமுறைப்படுத்தத் தொடங்கினர். உள்ளூர் சனங்களால் முற்றாக நிர்வகிக்கூடிய, சயசார்புள்ள, சிறு அளவிலான நாடக ஊடகங்களை உருவாக்குவதற்கு இப்பட்டறைகள் பயிற்சிக் களங்களாயின. தமது நோக்கங்கட்டுப் படிப்படியாக ஒருங்கு சேர்க்கப்பட்ட பட்டறை அமைப்பே அதிக பயனுள்ளதென்று இந்த இளம் ஆசிரியர்கள், போலுடன் தொடர்பின்றியே, உய்த்தறிந்தனர். அவர்களது பட்டறையின் கூறுகளாவன: (அ) "ஒருவரையாருவர் தெரிந்துகொள்ளும்" குழு ஒருமைப்பாட்டுக் கட்டம்; (ஆ) பங்குபற்றுவோர் மத்தியிலிருந்து உள்ளூர்க் கதைகளும் சமுதாயப் பிரச்சினைகளும் பெறப்படும் அமைப்பாராய்வுக் கட்டம்; (இ) அடிப்படையான பயிற்சியும் அதையடுத்துப் பட்டறையிற் பங்குபற்றினோரே எழுதித் தயாரித்த ஒரு நாடகச் சுவடியை உள்ளூர் அவையோர்முன் மேடையேற்றல்.

இந்த ஆசிய "விடுதலை நாடக அரங்கின்" பிரதான நன்மை யாதெனின் (தனிநபருக்கும் நாடக அரங்க முனைப்பிற்கும் அதிக அழுத்தங் கொடுத்த போலினுடைய அணுகுமுறைக்கு மாறாக) குழுமியக்கவியலுக்கு அது கொடுத்த அழுத்தமாகும். மேலும், ஒரு சமூகத்தை "விடுதலை நாடக அரங்குடன்" பரிசுப்படுத்துமுன் அதன் சமுதாய, அரசியற், பொருளாதார, கலாச்சார நிலைமைகளை ஆராய்வதன் முக்கியத்துவத்தையும் ஆசிய நடைமுறையாளர்கள் அடையாளங் கண்டனர். "விடுதலை நாடக அரங்கின்" நீண்டகால நிலைப்பிற்குப் பின்வரும் தொடர் நடவடிக்கைகள் அவசியமெனவும் அவர்கள் உணர்ந்தனர்: கண்காணிப்பு; மீட்டற்பயிற்சிகள், முன்னேறிய தலைமை; நாடக அரங்கப் பயிற்சி; சமூகத்தை ஒரு தேசிய அல்லது பிராந்திய வலைப்பின்னலுடன் ஒன்றிணைத்தல். வேறு வார்த்தைகளிற் சொல்வதாயின், ஈற்றிற் தேசம் பாந்த ஒரு இயக்கமாக இணையும் சமூக, நாடக அரங்கக் குழுக்களை நிறுவுவதற்கான ஒரு வாகனமாகவே அவர்கள் "விடுதலை நாடக அரங்கை" கருதினர். இந்த ஸ் தாபனர் தியான நோக்கம் வெவ்வேறு ஆசிய நாடுகளில் வேறுபடும் அளவுகளில் வெற்றிகரமாகச் சாதிக்கப்பட்டுள்ளது. நகரத்தின் மத்தியதா வகுப்பைச் சேர்ந்த தொடக்குனர்கள், சமூகங்களின் கீழ்மட்டங்கட்குரியவர்களும் பயிற்சியின் பின் சமூகத்தில் வதியும் கலைஞர்-அமைப்பாளர்கள் தமது ஊருக்குத் திரும்புவதற்கு உறுதி பூண்டுள்ள திறமையுடைய இளைஞர்களைப் பயிற்றுவிப்பதன் மூலமே விடுதலை நாடக அரங்கம் சமுதாயத்தின் சகல மட்டங்களிலும் மிகவும் பயனுள்ளவாறு பரவ உதவும் என்பதை இருப்பு வருட அனுபவம் காட்டுகிறது. இத்தகைய பயிற்சி தெளிவானதும் எளிதாகப் பிரதியிடக் கூடியதுமான ஒரு பட்டறை அமைப்பாக ஒழுங்கமைக்கப்பட்டு, இலக்கியக்குப்பட்ட கீழ்மட்டச் சமூகங்களிற் சாத்தியமான அளைத்திலும் நீண்டகாலத்திற்கு விடாது நடைமுறைப்படுத்தப்பட்டபோது அதி சிறந்த பெறுபேறுகள் கிட்டன. தொடக்க நிலையில், விடுதலை நாடக அரங்கவேலை, பிரச்சனையின்றி இயங்கும் ஒரு நாடக அரங்க வலைப்பின்னலின்

ஆதாவைப் பெற்றிருப்பது உத்தமமானது. இவ் வலைப்பின்னல், பிற கலைத்துறைகளை உள்ளடக்குவதுடன், கண்காணிப்பு, நினைவுட்டற் பாடவகுப்புக்குள் முன்னேறிய தலைமப் பயிற்சி, விழாக்கள் மகாநாடுகள், செய்திமடல்களும் சுஞ்சிகைகளும், கூட்டுத் தயாரிப்புக்கள், கலைஞர்களின் பரிமாற்றம், மரபுசார்ந்த நாடக வடிவங்கள் பற்றிய ஆராய்வு ஆகியவற்றை உள்ளடக்கிய சேவைகளைப் பின்னர் தொடர்ந்து தருவதாகவும் இருத்தல் தகும். அப்போது மட்டுமே, விடுதலைநாடக அரங்கு, ஒத்த கருத்தையுடைய மக்களைக் கொண்ட ஸ்தாபனங்களுடன் நெருக்கமாக ஒத்துழைத்து, உண்மையில் ஜனநாயகமானதும் தன்னைத்தானே பேணி நீண்ட காலம் நிலைக்கவல்லதுமான ஒரு கலாச்சார இயக்கமாக மலரமுடியும். அதன் அதி முன்னேறிய வடிவங்களில், முக்கியமாக பிலிப்பைன்ஸிலும் தென்கொரியாவிலும் பட்டறை உள்ளடக்கள் மூலமும் வேறுபடுமளவிலான அழகியற் திறமையையும் அரசியல் ஈடுபாட்டையும் காட்டும் கலை வெளிப்பாடுகள் மூலமும் கீழ்மட்ட விடுதலைச் செயற்பாட்டின் மீது விடுதலை நாடக அரங்கு தொடர்ந்தும் பாரிய தாக்கத்தைக் கொண்டிருப்பதுடன் ஏற்தாழச் சமுதாயத்தின் கலை மட்டங்களிலும் செயற்படுகிறது.

விடுதலை நாடக அரங்கின் விருத்தியின் மட்டம் நாட்டுக்கு நாடு வேறுபடுகிறது. ஒரு தேசத்திற்குள்ளும், அரசியல் ஒடுக்குமுறை போன்ற புறக் காரணிகளிலும் ஒரு குழுவிலோ அல்லது சில குழுக்களின் சேர்க்கையிலோ உள்ள தனிமனிதர்களது ஈடுபாடு, தைரியம், சக்தி, ஆக்கத்திறமை போன்றவற்றிற்கேற்ப, ஒரு பிரதேசத்தின் விடுதலை நாடக அரங்கத்தியக்கம் இன்னொன்றினதைவிட மிக முன்னேறியதாக இருக்கக்கூடும் இவ்விதம் தாய்லாந்தில் தேசியீதியான விடுதலை நாடக அரங்கத்தியக்கம் இன்னமும் வெகு தொலைவில் உள்ளோதும், பாங்கோக் நகரிலுள்ள மயாலாய் போன்ற தனிப்பட்ட குழுக்கள் மேடையேற்றத்திலும் கீழ்மட்டப் பயிற்சியிலும் உண்மை பணியாற்றுகின்றன. இதைப் பரப்புவோர் இன்னமும் மத்தியதா வகுப்பினின்றே வருகின்றனர்.

பாகிஸ்தான் தொடர்பாகவும் இவ்வாறே கூறமுடியும். அங்குள்ள விடுதலை நாடக அரங்கத் துறையினரில் அனைவருமோ அல்லது பெரும்பாலானாரோ படித்த மத்தியதர அல்லது உயர்மத்தியதர வகுப்பினராவர். கராச்சியிலும் லாக்கிலும் சில குழுக்களின் மேடையேற்றங்களின் தரம் துரிதமாக முன்னேறுகிறது. ஆயினும் நல்ல மூலச்சுவடிக்கட்டும் ஷாகிட் நலம் (Shahid Nadeem) நீங்கலாக, ஈடுபாடுள்ள எழுத்தாளர்கட்டுத் தட்டுப்பாடு நிலவு கிறது. பாக் கிஸ் தானில் விடுதலைக் கூத்துப்பட்டறைச் செயல்முறை இப்போதைக்கு அறிமுகமாகவிட்டபோதும், அங்கு, சர்வாதிகார நிலைமைகளின் தொடர்ச்சியும் இஸ்லாமிய அடிப்படைவாதத்தின் தொடரான வளர்ச்சியும், கீழ்மட்டங்களிற் கூத்துப்பட்டறையை நடைமுறைக்குக் கொண்டுவருவதைப் பிரச்சனைக்குரியதாக்குகிறது.

இந்தோனீஸிய விடுதலை நாடக அரங்கு, ஏற்கெனவே, நாடகங்களின் தொகையிலும் பட்டறையை நடைமுறைப்படுத்தலிலும் கீழ்மட்டப் பங்குபற்றவிலும் சீரான வளர்ச்சியை எய்தியுள்ளது. அங்குள்ள சிறிய நாடக இயக்க வலைப்பின்னல் முக்கியமாக மத்திய ஜாவாவிலேயே செறிந்திருக்கிறபோதும், விடுதலைக் கூத்துப் பட்டறைகள் அதற்கப்பாலுள்ள தீவுகளிலும் மதிக்கத்தக்க வெற்றியீட்டியுள்ளன. மேலும், சமூக சேவையாளர்களும் திறமையுள்ள கலைஞர்களும் தமது செயற்பாடுகளைத் தேசிய அளவில் விஸ்தரிக்கும் நிலையில் உள்ளனரென்பதற்கான உற்சாகமுட்டும் சாடைகள் தெரிகின்றன.

இந்திய விடுதலை நாடக அரங்கு ஒரு சிக்கலான தோற்றமுடையது. ஒருப்பும், புதிய யோசனைகட்டும் நல்ல நாடகங்கட்டும் திறமையுள்ள நடிகர்க்கட்டும் விதிவிலக்கான சாதனங்களை ஈட்டியுள்ள, ஈடுபாடுமிக்க நாடகக்குழுக்களுக்கும் குறைவில்லை. குறிப்பாகத், தென்மாநிலங்களான கேரளமும் கர்நாடகமும் ஆந்திரமும் தமிழ்நாடும் பிராந்திய மட்டத்தில் விடுதலை நாடக அரங்க வலைப்பின்னல்களைக் கட்டியெழுப்புவதில் மிக முன்னேறியுள்ளன. ஆயினும், இந்தியா ஒன்றுக்கு மேற்பட்ட விதங்களில் ஒரு விசாலமான நாடு. பூகோள அமைப்பும் மதமும் சித்தாந்தமும் மொழியும் பெருமையும் அபிளாசையும் ப்ரோசையும் உயர்ந்த தடுப்பு மதில்களை எழுப்பியுள்ளன. இப் பெரும் வேறுபாடுகள் விரைவிற் தீரும் என்று தோன்றவில்லை. ஆயினும், மனங்கவரும் நாடகாசிரிய-நடிகர் ஸப்தர் வறஷ்மியின் (Safdar Hashmi) எதிர்பாராத மரணம், இந்தியாவின் பிளவுபட்டுக்கீட்டந்த மற்போக்குக் கலைஞர்களை ஒரு பொழுதுக்கேனும் ஒன்றுபடுத்துவதில் வெற்றி கண்டது.

1990ல் கடைசியாக நான் அறிந்த தகவலின்படி, தென் கொரியாவின் விடுதலை நாடக அரங்கு தேசிய நாடகஅரங்க இயக்கத்திற்கான ஆலோசனைச் சபையின் ஆதரவின் கீழ்க் கீராக இயங்கிக்கொண்டிருந்தது. இவ்வாலோசனைச்சபை மின் ஜாங் மக்கள் கலாச்சார ஸ்தாபனத்தின் தொடர்ச்சியாகும். "காங்க ரயிற்பாதை" என்று சொல்க்கூடிய ஒருமார்க்கத்தினுடோக தொடர்புகள் பேணப்பட்டன. நாடு பரவலும், கிராமங்களிலும் நகர சமூகங்களிலும் பல்கலைக்கழக வட்டங்களிலும், கூத்துப் பட்டறைகள், பன்முறையும் ஈடுபாடுமிக்க ஆசிரியர்களதும் மதகுருமாரதும் அனுசாஸனங்கள், இடையறாது நடத்தப்பட்டுள்ளன. மரபுசார்ந்த நாடக அரங்கையும் சமகாலக் கிளர்ச்சிப் பிரசாரத்தையும் மிகவும் விளையங்கள் முறையில் இணைத்த மாபாங் எனும் நிகழ்ச்சி வகையே மிகவும் அதிகமாகத் தயாரிக்கப்பட்டது. அது ஒரு சமூகத்தின் குறைகளை வெளிப்படுத்தி வெகுஜனங்களை அணிதிரட்டும் இரட்டைப் பயன்பாட்டையுடையது. நாட்டின் அதிகிறந்த மேடைக் கலைஞர்களுடனும், எழுத்தாளர்களுடனும், நிலைக்கூடும் தொடர்புகளை ஏற்படுத்துவதிலும் அந்த இயக்கம் வெற்றிகண்டது.

கலாச்சார இயக்கக் செயற்பாட்டில் அதிமுன்னேறிய நாடாகக் கருதக்கூடிய பிலிப்பைன்ஸ், சகல சமூகப்பிரிவுகளையும் பிரதிநிதித்துவப்படுத்துவதும் (மதிப்பீட்டளவில்) நானுாறு நாடக அரங்கக் குழுக்களைக் கொண்டதுமான ஒரு பிரமிப்பட்டும் வலைப்பின்னலையுடையது. பிலிப்பைன்ஸின் விடுதலை நாடக அரங்கம் கணிசமான அளவிலான புதிய நாடகங்களை ஏற்கெனவே தயாரித்ததுடன் ஓளிபரப்பு ஊடகங்களையும் ஊடுருவதில் வெற்றிகண்டுள்ளது. இந்த உயிருட்டமுள்ள நாட்டில் மாறிக்கொண்டேயிருக்கும் அரசியல் அபிவிருத்திகளுக்கு ஈடுகொடுத்துத் தன் வேலைமுறையையும் தந்திரோபாயங்களையும் தொடர்ச்சியாக மாற்றிக்கொண்டுவரும் ஒரு விணைத்திறன்மிக்க, முன்னேறிய கூத்துப்பட்டறையையும் நாடக அரங்க வலைப்பின்னலையும் உருவாக்கியமையே அதன் மாபெருந் ஈதனையாகும்.

குறைபாடான பக்கத்தில், பிலிப்பைன்ஸின் விடுதலைக் கூத்துப்பட்டறை, அதன் செயல்முறை இன்னமும் அடிப்படையில் நடுத்தரவர்க்கப் பண்புடையதும் திறமை மிக்க ஒரு சில கலைஞர்களின் மீதும் அமைப்பாளர்கள் மீதும் தங்கியிருக்கும் நிலையை ஏற்படுத்துகிறதெனவும் கீழ்மட்டத்திற் செயற்படுவோரிடமிருந்து அதிகரித்துவரும் விமர்சனத்துக்கு உள்ளாகிவருகிறது. தம் வேலைமுறை, செயசார்புள்ள நாடக அரங்கக் குழுக்களை உருவாக்குகிறது என்று விடுதலை நாடக அரங்கத்தினர் சொன்னபோதிலும், அவர்கள் ஒரு சமூகத்தை விட்டு அகன்ற பின்பு, விடுதலை நாடக அரங்கக் செயற்பாடுகள் பெரிதும் வீழ்ச்சியடையவும் சிலசமயங்களில் இல்லாதொழியவும் நேரிடுகிறது. மேலும், முன்னேறிய பயிற்சி போதாமையால், பிலிப்பைன்ஸின் பட்டறைப் பயிற்றுனர்கள் பலர், இன்னமும், தரமான சுவடுகளையும் பலரக நாடக அரங்க முறைகளையும் உருவாக்க இயலாதுள்ளனர். பிலிப்பைன்ஸின் கலைஞர்கள்-பட்டறைப் பயிற்றுனர்களிற் பெரும்பாலானோர் மத்தியதாரவர்க்கத்தினின்றே வருகின்றனர்; இவர்களால் கிராமிய, ஆதிவாசி சமூகங்களிலுள்ள இலக்குக்குரிய குழுக்களுடன் மனந்திறந்து கருத்துப் பரிமாறவும் அவர்களை ஊக்குவிக்கவும் இயல்வதில்லை. இன்னொரு காரணம்: பட்டறைக்கு முன்பு மேற்கொள்ளப்படும் உள்ளூர் நிலவரங்கள் பற்றிய ஆய்வும் கீழ்மட்டத்து மக்களுடன் ஒன்றுபடுதலும் பலசமயங்களிற் சரிவர நடைமுறைப்படுத்தப் படுவதில்லை. கீழ்மட்டங்களின்று மேலும் அதிக கலைஞர்கள்-அமைப்பாளர்களைப் பயிற்றுவிப்பது தெளிவாகவே ஒரு தேவையே. இதற்கு விடையாக, விடுதலைக் கூத்துப்பட்டறை அமைப்பு மிகத் தெளிவானது என்பதால் இதை "எதிரொலிப் பட்டறைகளில்"(echo workshop) பிரதியிடுதல் எவருக்கும் எளிது என முன்வைக்கப்படும் வாதும் மிகைப்படுத்தப்பட்ட ஒரு கருத்தாகும். ஜயத்துக்கிடமின்றி, விடுதலை நாடகஅரங்கில் நிதி ஒரு முக்கிய பங்கு வகிக்கிறது. மற்ற எல்லாமரையும் போல, விடுதலை நாடக அரங்கத்தினரும் எவ்வாறோ உயிர்வாழ வேண்டும். குறிப்பாக, நகரங்களில் வதியும் கலைஞர்கள் தமது நேரத்தைக் கீழ் மட்டங்களிற் தம் வேலைக்கட்டும் மேடைகளிலும் சினிமாவிலும் தொலைக்காட்சி ஸ் டியோக்களிலும் பொருள்டும் தொழில்கட்குமிடையே பங்கிடுகின்றனர். மேல் நாடுகளில் புரட்சிகரமான மக்கள் நாடக அரங்கின் அனுபவம் உணர்த்துவது போல் பண்டத்துடனும் பகட்டுடனுமான இந்த நெறியற்ற உறவு பெரும்பாலும் முடிவிற் தன்னையே முறியடிப்பதாகும். ஏனெனில் வயது ஏற ஏறக் குடும்பப் பொறுப்புக்களும் வசதிக்கும் புகழுக்குமான ஆசைகளின் பெருக்கமும் எதிர்த்து நிற்கக் கூடுமாகி விடுகின்றன.

வருமானத்துக்கான வேறு தோற்றுவாய்கள், 1970களில் விடுதலை நாடக அரங்கின் (அல்லது அவர்களது வார்த்தைகளில், மாற்றத்துக்கான நாடக அரங்கின்) ஆற்றலை உணர்ந்த மேல்நாட்டு அபிவிருத்தி நிறுவனங்கள் மூலம் கிடைக்கின்றன. எனினும், அவர்களது நோக்கங்களும் அளவுகோல்களும் அவர்களது ஆசியப் பங்காளிகளுடையவற்றுடன் எப்போதுமே பூரண உடன்பாடுள்ளவையாக இருக்க இயலாமையால் இவ்வறவு பிரச்சனைக்குரிய ஒன்றாகி விடக்கூடும். சில சந்தர்ப்பங்களில், தமது ஸ்ரீயர்க்கு ஒழுங்கான மாத வருமானம் வரும் என்ற சாத்தியப்பாட்டினாற் சபலப்பட்டு, விடுதலை நாடகஅரங்கக் குழுக்கள், 'வேலைத்திட்டத் தாகர்களாக' மாறியதுமுன்டு: விடுதலை நாடக அரங்கத்திற்கான கீழ்மட்ட வேலைத்திட்ட ஆலோசனைகளையும் (அறிக்கைகளையும்) காகிதத்தில் வரைவதில் நிபுணர்களாக, ஆனால் பிரேரிக்கப்பட்ட ஆலோசனைகளை நடைமுறைப்படுத்துவதில் அரைமனத்தினராக இவர்கள் அமைகின்றனர். இவர்களைவிடப் பூட்சிப்பாங்கான விடுதலை நாடக அரங்கத்தினர், பிரமிக்கத்தக்க ஆலோசனைகளுடன் முறவுலாற் தம் முகம் மூடி, இந்த அபிவிருத்தி நிறுவனங்களை அணுகுகின்றனர். இவ்வாறு அவர்கள், முன்பு கொலனிகளை உருவாக்கி இப்போதும் தொடர்ந்து நவகொலனித்துவத்தினால் நன்மையடைவோராகத் தாம் கருதும் வெள்ளையர்கள் அனைவரைப் பற்றியும் தமது அடிப்படையான அவமதிப்பை மூடி மறைக்கின்றனர்.

அபிவிருத்தி நிறுவனப் பிரதிநிதிகள் தமது அரசாங்கங்களையோ திருச்சபைகளையோ தனிப்பட்ட கொடையாளிகளையோ திருப்திப்படுத்துமுகமான வெற்றிக் கதைகளை வேண்டுகின்றனர். அவசர ஆலோசனைக்காக விமானமேறி வரும் இவர்களுக்கு விடுதலை நாடக அரங்கின் உண்மையான இயக்கவியல் பற்றியோ அதன் சிக்கலான தன்மை பற்றியோ தெரியாமையால் நெல்லுக்கும் பதருக்கும் வேறுபாடு தெரியாது போகின்றனர். எனவே இறுதி ஆராய்வில், மேல் நாட்டு அபிவிருத்தி நிறுவனங்களின் பாதிப்பும், மேற்கில் பூட்சிகா மக்கள் நாடக அரங்கிற்கு அரசாங்க உதவியினது போன்று, தீங்காளதாகவே அமையலாம். இன்றோ நாளையோ, கலைஞர்கள் பொருளாதார ரீதியாக அவற்றின் மீது தங்கியிருக்க நேரிடும்; வெளியிலிருந்து வரும் பொருளாதார ஊக்குவிப்பு, அவை அனைத்துக்கும் ஈற்றில் நடப்பது போல, இல்லாது போகும்போது, அவர்களுடைய ஈடுபாடும் பின்னர் அவர்களது செயற்பாடும் இறந்துவிடுகின்றன: அயல் அல்லது உள்நாட்கு நன்கொடைகளைக் கொண்டு நிறுவப்பட்டு, புத்தகங்கள், இசை நாடாக்கள், கலைப் பொருட்கள், கைத்தொழிற் பண்டங்கள் போன்றவற்றின் விற்பனை மூலம் ஊப்பும் பெறும் அருக்கொடை நிதியங்கள் கேரள கலை இலக்கிய மன்றம் (கே.எஸ்.எஸ்.பி.) நடைமுறைப்படுத்துகிற அல்லது காலஞ்சென்ற ஈ.தர் வறட்சி பிரேரித்தவாறு தலைமையைத் தொடர்ச்சியாக மாற்றும் முறையுடன் சேர்ந்து இயங்குவது ஒரு சிலரது ஆதிக்கத்தின் விளைவான பிரச்சனையைக் கணிசமான அளவிற் தவிர்க்கும். உண்மையான விடுதலை நாடக அரங்கத்தால் வாழ்வதற்கான அடிப்படை ஊதியத்திற்கு மேலாக வழங்க முடியாது. அதற்கு, நட்சத்திர அந்தஸ்து மோகத்தையும் பெரும் பொருளாதார எதிர்பார்ப்புக்களையும் நிராகரிக்கும் மனப்பக்குவழும் சீவியகால ஈடுபாடும் தேவை.

பூகோளர்த்தியாகக் கூறினால், விடுதலை நாடக அரங்கம் இப்போது பிற ஆசிய, பசிபிக் நாடுகள்க்கும் பரவத் தொடங்கியுள்ளது. எனினும் அது நேபாளம், மியான்மார் (பர்மா), வியந்தையாம் ஆகிய நாடுகளில், ஆகக்கூட்டுநால், மிகவும் வரையறைப்பட்டு உள்ளதென்றே சொல்லவேண்டும். தாய்லாந்து-காம்போஜ் எல்லையில் உள்ள அகதி முகாம்களிற் சில விடுதலை நாடகஅரங்கச் செயற்பாடுகள் பற்றி அறியக்கிடைத்துள்ளது[10].

பங்களாதேவில், 1971இல் 'ஆரண்யக்' (Aranyak) என்ற பல்கலைக்கழகக் குழுவினர் தலைநகரமான டாக்காவிலும் அதன் சுற்றுப்புறத்திலும் தன் செயற்பாட்டைத் தொடங்கிய காலத்திலிருந்து விடுதலை நாடக அரங்கம் இருக்கிறது. பின்தொடர்ந்த காலப் பகுதியில், இக்குழு, விடுதலை நாடகஅரங்கச் செயற்பாட்டைக் கிராமப் பகுதிக்கு அறிமுகப்படுத்துவதற்கான தனது கூத்துப்பட்டறை வேலைமுறையை விருத்திசெய்தது. 1976இல் அவர்களது இந்த முயற்சியில், முக்கியமாகக் காணியற்ற பண்ணைத் தொழிலாளிகளையே இயங்கி சமூக நாடக அரங்கை ஒரு ஸ்தாபனப்படுத்தும் கருவியாகப் யண்படுத்தும் 'ப்ரோஷிக'(Proshika) என்ற குழுவும் இணைந்தது. பல வேறு தகவல்களின்படி, 'ஆரண்யக்', 'ப்ரோஷிக' ஆசியன் கீழ்மட்டக் கூத்துப்பட்டறைகளின் செயலுாக்கத்துடன் இயங்கியபோதும், வறுமைப்பட்ட தமது நாட்டில் ஒரு விரிவான வலைப் பின்னலை அமைப்பதில் அதிகம் வெற்றிபெறவில்லை[11]. இவ்வாறே இலங்கையில்-கொழும்பிலும் யாழ்ப்பாணத்திலும்

விடுதலை நாடக அரங்கச் செயற்பாடுகள் பற்றிய தகவல்கள் கிடைத்துள்ளன.

1970களின் ஈற்றிற் தொடங்கிய இல்லாமய அடிப்படைவாதத்தின் அதிகாரத்தளம் தூரிதமாக விரிவடைந்ததனால் நவீன மலேசிய நாடக அரங்கிற்கு ஒரு கடுந் தாக்குதலாயிற்று [12]. கோலாலம்பூர், பினாங் சேரிகளிலும் கிராமப்பகுதிகளிலும் இருந்து வந்த விடுதலை நாடக அரங்கச் செயற்பாடுகளையும் அது மட்டுப்படுத்தியது. மலேசியாவின் முதலாவது விடுதலைக் கூத்துப்பட்டறைகள் 1980களின் முற்பகுதியில் நடந்தன; எனினும், 1987இல், புரட்சிக்கான கீழ்மட்டச் சதி என அரசாங்கம் கருதியவற்றின் மீது அரசாங்கம் எடுத்த கடும் நடவடிக்கையின் விளைவாக, பினாங் நகரைத் தளமாகக் கொண்டதும் விடுதலைக் கூத்துப் பட்டறையின் நடைமுறையிலும் பரப்புதலிலும் உற்சாகம் மிகுந்ததான் சமூகச் செயற்பாட்டுக் கேந்திரம் தொழிற்பட முடியாது போயிற்று. அதே வருடம், சிங்கப்பூரில், அதே விதமான அரசாங்கம் ஒடுக்குமுறையால் முன்றாவது மேடை என்ற அமைப்பால் உந்தப்பட்ட சிறிய விடுதலை நாடக அரங்கு கிட்டத்தட்ட அழித்தொழிக்கப்பட்டது[13]. தன் ஐந்து வருட ஆயுட்காலத்தில் இந்தத் தொழில்சாராத நாடகக் கம்பனி தன் சமுதாய விமர்சனப் பாங்கான நகைக்கலை இசை நாடகங்கள் மூலம், தன் கீழ்-மத்தியதா வர்க்க ஆர்வங்களை உறுதியாக விஸ்தரித்து வந்தது. மக்களது அன்றாட வாழ்க்கை தொடர்பானதும் தங்களது நிலைமை பற்றி மக்களைச் சிந்திக்குமாறு தூண்டுவதுமான நாடகங்களையும் நாடக அரங்கு தொடர்பான நடவடிக்கைகளையும் உருவாக்க விரும்பிய மூன்றாவது மேடைலூசியம், சிங்கப்பூர் அதிகாரிகளது மனப் பிராந்தியிக்க தாக்குதலுக்கு ஆளானமை நியாயமற்றது. சிங்கப்பூர் அதிகாரிகள் மூன்றாவது மேடையின் நடிகையர், நடிகர்கள் பலரை, அரசாங்கத்தைக் கவிழ்க்கச் சதி செய்தார்களென்ற கேவிக்குரிய குற்றச்சாட்டின் அடிப்படையிற் கைது செய்து பின்னர் வதைக்குட்படுத்தினர்.

பாரிய கலை, அரசியல் வேறுபாடுகள் உள்ள வரை, நாடக அரங்க வலைப்பின்னல்களின் ஆளுமை அவா மிகுந்தவர்களும் தம்மை ஞானதிருஷ்டியடையோராகவும் கருதும் சிலரது கைகளில் உள்ளவரை, நிச்சயமாக, நிறுவனப் பாங்கான ஆசிய-பசிபிக் விடுதலை நாடக அரங்கம் வலிந்து முன்னுந்தப்படுதல் தீய விளைவேயே தரும் என அண்மைய அனுபவங்கள் காட்டியுள்ளன. தமது கீழ்மட்டங்களைச் செயற்பட வைப்பதற்கே பல நாடுகள் இன்னமும் திண்ணுகின்றன. எனவே, விகிதாசாரமாகப் பார்த்தால் மிகையான மனித உழைப்பையும் நிதியையும் வேண்டி நிற்பதும் ஜயத்துக்குரிய பெறுபேறுகளையே தாவல்லதுமான சர்வதேச வஸல்ப் பின்னலைத் தொடக்கவும் பேணவும் அவர்களிடம் போதிய சக்தி இல்லை. காட்டில் வாழும் ஈடுபாடு மிக்க விவசாயக் கலைஞரை விட கோடிக்கணக்கான மைல் தொலைவு முன்னேறியவர்களும் சகல பிரயாணங்களையும் நிதி தீர்ட்டும் நடவடிக்கைகளையும் தம் கையிலேயே வைத்திருக்கும் ஒரு வசதியிக்க 'சான்றோர்க்குழு'வை உருவாக்கும் அபாயம் உள்ளது ஆசியாவின் விடுதலை நாடகஅரங்கின் முக்கியமான பலம் அதன் கீழ்மட்டக் கூத்துப்பட்டறைகளிலேயே உள்ளது. இவற்றை மேலும் விளைபயனுள்ளதாகக் கீழ்க்கண்ட நிறைய வேலை இருக்கிறது.

முன்றாமலைகை உள்ளடக்கும் பிற பிரதேசங்கட்கு ஆசியாவின் 'Playful Revolution' ன் முக்கியத்துவம் தெளிவானது. எனினும், இது இன்னும் முழுமையாக ஆராயப்படவில்லை. மேலை நாடுகளைப் பொறுத்தவரை, வட அமெரிக்காவிலும் ஐரோப்பாவிலும் மேற்கொள்ளும் சுற்றுலாக்களின் வரையறைக்குட்பட்ட தாக்கத்தை விடக் கணிசமான அளவு தாக்கத்தை ஆசியாவின் விடுதலை நாடக அரங்காற் தாழுமியும். நியூசிலாந்து, அவஸ்திரேலியா போன்ற நாடுகளில் உள்ள நாடகத் துறையினரின் மீது விடுதலை நாடக அரங்கின் தாக்கத்தின் தற்பயணாக, பொதுவாகவே அரசியலற்றுப் போன மேனாட்டு நாடக அரங்கிற்குப் புத்துயிருட்டுவதில் விடுதலை நாடக அரங்கின் ஆற்றல் பற்றிய ஊகங்கள் தொடங்கியுள்ளன. பிலிப்பைன்ஸ், இந்தியா, தென் கொரியா, தாய்லாந்து ஆகிய நாடுகளில் விருத்தியடைந்துள்ள கூத்துப்பட்டறை வேலைமுறைகள் போல(Boal), ஸ்போலின்(Spolin) ஆசியோருடையதும் பிற மேற்கத்திய நாடு வேலைமுறைகளுடனும் பயனுள்ளவாறு இணைக்கப்பட்டு அர்த்தமுள்ள சமூக நாடக அரங்கச் செயற்பாடுகள் ஊக்குவிக்கப்படமுடியும். நாடுபெயர்ந்த தொழிலாளரும் சிறுபான்மையினரும் உள்நாட்டினரும் அதனால் நன்மைபெற முடியும். இந்த நன்மைகள், மேல் நாட்டுச் சமுதாயங்களிற் தமது விமோசனத்துக்காகச் செயற்படும் வீற்றோருக்கும் வேலையற்றோருக்கும் பிற ஒதுக்கப்பட்ட சமுதாயப்பிரிவினருக்கும் கிட்டும். அதே வேளை ஆசிய நாடக அரங்கினரின் உணர்ச்சியும் தைரியமுமே தன்னையே பிரதானப்படுத்திக்கொள்ளும், பக்டான, தொழில்முனைப்புடைய மேல் நாட்டு நாடக

நடிகருள்ளும் அவரது சுயதிருப்தியுடைய நடுத்தரவர்க்க அவையினருள்ளும் உறங்கிக் கிடக்கும் தாராளமான பண்ணை ஊக்கிவிடக்கூடும்.

மேற்குறிப்பிட்ட பிரச்சனைகளையும் மேலும் பலவற்றைக் கையாள்வதற்கு விடுதலை நாடக அரங்கு ஒரு வலிய சாதனமாகலாம். மிகக் கடினமான குழநிலைகளுள் அதன் வேலை முறைகளை விருத்தி செய்ததன் மூலம், ஆசியக் கலைஞர்கள், பொதுப்பட மானிட இனத்துக்கும் குறிப்பாக உலகின் நாடகத் துறைக்கும் ஒரு பெரும் பங்களித்துள்ளனர். அவர்களது நாடகங்களும் பவனிகளும் பட்டறைகளும் நாடக அரங்கின் சாராம்ஸ மான உயிரோட்டத்துக்கும் வீறார்ந்த தன்மைக்கும் ஒரு உன்னதமான கெளவமாகும். கவசவாகளங்களும் இலத்திரன் கோல்களும் கோடரிகளும் கணமான சப்பாத்துக்களும் துப்பாக்கிக்குண்டுகளும் அதை மௌனிக்க இயலாது போயின. இது நம் எல்லோருக்குமே ஆறுதல் தரும் செய்தியாகும்.

NOTES

1. Norman K. Gottwald, Ed., *The Bible and Liberation*(Maryknoll, NY: Orbis Books, 1983), provides a useful introduction to Liberation Theology. The standard works about pedagogy of liberation is, of course, Paolo Freire's *Pedagogy of the Oppressed*and *Cultural Action For Freedom* (Harmondsworth: Penguin, 1972).
2. Two books worth reading on the subject of mass media, multinational corporations, and the manipulating influence of government-controlled culture are Armand Mattelart's *Multinational Corporations and the Control of Culture: the Ideological Apparatus of Imperialism* (Brighton, Sussex: Harvester Press, 1979) and its sequel *Mass Media, Ideologies, and the Revolutionary Movement* (Brighton, Sussex: Harvester Press, 1980).
3. See Erich Fromm, *Fear of Freedom*(London: Routledge and Keegan Paul, 1960) and his *Beyond the Chains of Illusion*(London: Sphere Books, 1980).
4. Frantz Fanon, *The Wretched of the Earth*(New York: Grove Press, 1968), p. 154.
5. Ibid., p. 196.
6. Freire, *Pedagogy of the Oppressed*, p. 54.
7. Ibid., p. 135.
8. See Augusto Boal, *Theatre of the Oppressed* (London: Pluto Press, 1979).
9. The lack of good scripts and good writers is not a problem restricted to the theatre of liberation of Pakistan alone. One of the great weaknesses of Asian theatre of liberation in general is the failure to recruit the support of accomplished literary artists.
10. See for instance Paul Früh, "Le droit international humanitaire porté à la scène," *Diffusion5* (August 1986), pp. 10-11; and "Humanity Amidst the Horrors of War," *National Geographic*(November 1986), pp. 665-666. Both articles describe theatre activities sponsored by the Red Cross in Khmer refugee camps on the Thai border.
11. See Kees Epskamp, *Theatre in Search of Social Change* (The Hague: CESO, 1989), pp. 154-158.
12. See Krishen Jit, "Contemporary Malaysian Theatre," *Tenggaro23* (1989), pp. 179-187.
13. See Krishen Jit, "Modern Theatre in Singapore -- A Preliminary Study," *Tenggaro23* (1989), pp. 210-226.

தமிழ் உரைஞர் யிற்கு தமிழ்ப்பக்கள்

சி.சிவசேகரம்

பழந்தமிழுக்குத் தரிப்புக் குறிகள் தேவைப்படவில்லை. இன்றுந் தரிப்புக் குறிகளின் துணையின்றித் தெளிவாகத் தமிழில் எழுத முடியும். ஆயினுந் தரிப்புக்குறிகளின் துணையின்றித் தமிழில் எழுதப்படும் எல்லா விஷயங்களையும் தெளிவாகப் புரிந்துகொள்ள முடியாது.

தமிழ் அயலிலிருந்து பலவிஷயங்களைச் சுவ்வரித்துள்ளது. இவற்றின் விளைவாக அதன் ஆற்றல் மிகவும் அதிகரித்துள்ளது. சிக்கலான புதிய வாக்கிய அமைப்புக்கள் தமிழிற் சாத்தியமாயின. சிக்கலான புதிய அமைப்புக்கள் கருத்துக் குழப்பத்துக்குக் காரணமாக இடமேற்பட்டது. இத்தகைய குழப்பங்களைத் தவிர்க்கத் தரிப்புக்குறிகள் தமிழுக்கும் அவசியமாயின. இத் தரிப்புக்குறிகள் தமிழர் தமிழுக்காகத் தோற்றுவித்தனவால்ல. நவீனத்துவம் தமிழுக்கு அறிமுகங்களை செய்த பலவற்றையும் போன்று தரிப்புக் குறிகளும் ஆங்கில வாயிலாகவே தமிழை வந்தடைந்தன.

ஆங்கிலவாயிலாக நாமறிந்த சொற்களைத் தமிழில் எழுதுகையில் நாமறிந்த ஆங்கில ஒலிப்பையொட்டியே எழுதுகிறோம். அவ்வாறே ஆங்கில மூலம் நாமறிந்த தரிப்புக்குறிகளையும் ஆங்கில நடைமுறையையொட்டியே பயன்படுத்த முற்பட்டோம். ஆங்கிலச் சொல் உச்சரிப்புக்களிற் போலன்றித், தரிப்புக்குறிகள் எவ்வாறு பயன்படக்கூடும் என்பதற்குத் தெளிவான வழிகாட்டல்கள் உண்டு. பெருவாரியான ஜோப்பிய மொழிகளிலும் இவ் வழிகாட்டல்கள் குறிப்பிடத்தக்க ஒருமையுடன் பயன்படுகின்றன என்று நம்புகிறேன். ஸபானிய மொழியில் விளாக்குறி பயன்படும் முறை, விலகல்கட்கு ஒரு உதாரணமெனலாம். எனினும் அடிப்படையான வேறுபாடு என்று அதிகம் இல்லை.

தரிப்புக்குறிகளில் முழுத்தரிப்பும் (.) விளாக்குறியும் (?) வியப்புக்குறியும் (!) எப்போதுமே வாக்கியங்களின் முடிவில் வருவன என்பது பொதுவான ஒரு நியதி. மேற்கோட் குறிகளில் ஒற்றைமேற்கோட்குறி (' ') இரட்டைமேற்கோட் குறியினின்றும் (" ") வேறுபட்ட முறையிற் சமகால ஆங்கிலத்திற் பயன்படுகிறது. அடைப்புக்குறிகளின் வேறுபட்ட வடிவங்கள் வெவ்வேறு தேவைக்காகப் பயன்படுகின்றன. வளைவான அடைப்புக்குறியே () பாவளான பாவளனையில் உள்ளது. சதுர அடைப்புக்குறி [ ] விசேமான தேவைக்குப் பயன்படுகிறது. முக்காற்துரிப்பு (:) குறைவாகப் பயன்படும் ஒரு அடையாளம் என்பதால் அதன் பாவளன பற்றிய தெளிவீஸம் உண்டு. விளக்கக்குறி (:) பற்றிய நிச்சயமின்னமை குறைவாயினுந் தமிழில் இது முக்காற்துரிப்புடன் குழப்பப்படுவதைக் காணமுடியும். பல வேறு தேவைகளை நிறைவு செய்யும் ஒரு கருவியாக உள்ள அரைத்தரிப்பே (,) ஆங்கிலத்தில் அதிகமாகப் பயன்படும் தரிப்புக்குறியாகும். தமிழில் இதன் பிரயோகத்திலுள்ள தெளிவீஸங்களுக்கு இக்குறியின் பள்ளுக்கப் பயன்பாடு ஒரு முக்கிய காரணமாகும்.

ஜயத்துக்கு இடமே இருக்கக்கூடாத பிரயோகத்தையுடைய விளாக்குறி, ஜோப்பிய தமிழ்ச் சுருசிகைகளில் அடிக்கடி தவறாகப் பாவிக்கப்படுகிறது. வாக்கியங்களின் நடுவில் இதை நாம் அடிக்கடி காணலாம். வியப்புக்குறியும் தேவையின்றிப் பயன்படுவதுண்டு. இதன் துர்ப்பிரயோகத்தைக் கொட்டையெழுத்துத் தலையங்களில் அதிகங்

காண்னாம். இத் தவறுகள் நிவர்த்திக்க எனியன. எனவே முதலில் வாக்கியங்களின் முடிவில் வருங் குறிகளை முதலிற் பார்ப்போம்.

1. முழுத்தரிப்பு அல்லது புள்ளி | . |

ஒரு வாக்கியம் கேள்வியாகவோ விளிப்பாகவோ வியப்பைக் குறிப்பதாகவோ அமையாதவிடத்து அதன் முடிவில் முழுத்தரிப்பு இடப்படும். இக் குறிக்கு வேறு பயன்களும் உள்ளன.

என்களின் தசம பின்னத்தைக் காட்டவும் திகதியின் நாள், மாத, வருட அலகுகளையும் நேரத்தின் மணி, நிமிட அலகுகளையும் பணத்தின் பெரிய, சிறிய அலகுகளையும் பிரித்துக் காட்டவும் புள்ளியிடப்படுகிறது. உதாரணங்கள்: 1.5 மீற்றர் உயரம்; 01.05.1993; மாலை 6.30 அல்லது 18.30 மணி; விலை ரூபா 99.99.

சிலவேளைகளில் ஒரு பட்டியலை அடையாளங்காட்டும் என்கட்கும் எழுத்துக்கட்கும் பின் புள்ளியிடப்படுகிறது. இது பட்டியலை அடையாளங் காட்டும் என்னையோ எழுத்தையோ பட்டியலில் உள்ள விஷயத்துடன் குழப்பாதிருக்க உதவும். உதாரணம்: அ. கட்டுரைத் தலைப்பு; ஆ. கட்டுரையாளரின் பெயர்; இ. கட்டுரையின் சுருக்கம்.

சொற்களைச் சுருக்கி எழுதும் போது, அவற்றின் முடிவிற் புள்ளியிடப்படும். ஆங்கிலத்தில் ஒரு சுருக்கப்பட்ட வடிவம் சொல்லின் கடைசி எழுத்தை உள்ளடக்குமாயின், சில வேளை, புள்ளியிடப்படுவதில்லை. புள்ளி இடுவதோ இடாமல் விடுவதோ வழுமைக்கேற்பவே செய்யப்படுகிறது. புள்ளி, ஒரு சொல் சுருக்கப்பட்டுள்ளது எனத் தெளிவாகக் காட்டுகிறது. உதாரணங்கள்: ஐ.தே.க.; ஜே.வி.பி.; ரூ. 99.99; திரு. சோம. வட்சமணன்; ஈ.வே.ரா.

சுருக்கப்பட்ட வடிவங்கள் வசனமுடிவில் வந்தால் மேலதிகமாகப் புள்ளி இடப்படுவதில்லை. வேற்றுமை உருபுகளுடன் சுருக்கப்பட்ட வடிவம் இணையும் போது கடைசிப் புள்ளி தவிர்க்கப்படலாம். உதாரணம்: எழுபத்தேழில் ஜே.வி.பி.யின் வளர்ச்சிக்கு உறுதுணையாக நின்ற கட்சி டி.என்.பி.

ஒரு வாக்கியத்தை மேற்கோள் காட்டும்போது நீங்களுதி அதில் ஒரு பகுதி விடப்பட்டால் மூன்று புள்ளிகளால் அதை அடையாளங் காட்டலாம். விடப்பட்ட பகுதி வாக்கிய முடிவில் வந்தால் நான்கு புள்ளிகள் வரும். எனவே ஒரு பந்தியில் ஒரு வாக்கியமோ அல்லது அதன் கடைசிப் பகுதியோ விடுப்படால் நான்கு புள்ளிகள் இடப்படும். உதாரணம்: "முயல் ஓடுவதைக் கண்ட... மூர்கள் அது குதிரைக்குஞ்சென்று...."

2. வினாக்களி ! ? |

புலம்பெயர்ந்த சஞ்சிகைகளில் வாக்கியங்களின் நடுவில் வினாக்குறி வருவது அதிகம். இது வாக்கியத்தின் தன்மை பற்றிய தெளிவீனத்தின் விளைவானது. சில சமயங்களில் மூலத்தில் இல்லாத வினாக்குறி அங்கில வந்துவிடுகிறது. கீழ்வரும் உதாரணம் இதன் விரீதமான ஒரு விளைவை விளக்க உதவக்கூடும்.

"சிறையில்லடைத்து விடுவார்களோ? என்றும் அவனுக்குக் கவலையாயிருந்தது".

மேற்படி வாக்கியத்தில் வரும் அவசியமற்ற வினாக்குறி இரண்டு வாக்கியங்களை உருவாக்கி மூலத்தின் பொருளையே சிதைத்து விடுகிறது. வினாவைக் குறிக்கும் ஒவ்வொரு சொல்லுக்குப் பின்னாலும் வினாக்குறி வரவேண்டுமாயின், பின்வருமாறான வகையில் அப்தமான வாக்கியங்களையும் நாம் அனுமதிக்க வேண்டும்:

"யார்? என்ன? சொன்னாலும் அதை ஏன்? என்று கேளாமல் என்றோ? எவ்ரோ? உன்னைப் பேயனாக்க வழி தேடுகிறாய்".

வினாக்குறி ஜயத்தைக் குறிக்க வாக்கியங்களின் நடுவே பொதுவாக அடைப்புக்குறிக்குள் வரலாம். (உதாரணம்: இந்திய அமைதி காக்கும் (?) படை முடிவிற் திரும்பிப் போன்று). எவ்வாறாயினும் இத்தகைய பிரயோகம் அளவு மீறுமாயின் அலுப்பட்டும்.

3. வியப்புக்குறி । । ।

வினாக்குறி போன்று தவறாக விளங்கிக் கொள்ளப்படாவிட்டினும் இக் குறி மிகையான பயன்பாட்டுக்கு உள்ளாவதைக் காணலாம்.

சிலர் தமது சொற்களுக்கு அழுத்தந் தரும் நோக்கில் வியப்புக்குறியை இவ்வாறு பயன்படுத்துவதுண்டு. உதாரணமாகச் செய்திப் பத்திரிகைகளின் கொட்டை எழுத்துத் தலையங்கங்களைக் குறிப்பிடலாம். தமிழகத்துத் தினத்தந்தியைப் பின்பற்றி, ஸமுத்துத் தினபதி, சிவநாயகம் ஆசிரியராக இருந்தபோது, பரபரப்பான செய்தித் தலைப்பு என்பதை வலியுறுத்தும் நோக்கில் வரிக்கு வரி வியப்புக் குறிகளை இட்டது. தினத்தந்தியில் ஒரு முறை "நானை தீபாவளி! பட்டாஸ் பட், படார்!" என்ற விதமான ஒரு முன்பக்கத் தலைப்பு 1960களில் வந்தது. இது அபத்தத்தின் உச்சநிலையென்றாம். 'பிரேமதாசா படுகொலை' என்ற கொட்டையெழுத்துத் தலையங்கத்திற்கு ஒரு வியப்புக்குறியிட்டு "பிரேமதாசா படுகொலை!" என்று எழுதுவதால் எந்த விதமான மேலதிக அழுத்தமும் கிடைக்கப் போவதில்லை.

"ஏய்! போகாதே, நில்!" என்பது "ஏய், போகாதே, நில்" என்பதை விடத் தன்மையில் வேறுபட்டது. இவ்வகையில் ஆக்க இலக்கியத்தில் வியப்புக்குறி மிக அவசியமானது. "அமைதியையே நாங்களும் வேண்டுகிறோம் என்று போராளிகளும் சொல்கிறார்கள்." என்ற வாக்கியத்தின் கருத்து முழுத்தரிப்பின் இடத்தில் வியப்புக் குறியை இடும்போது முற்றாக மாறிவிடும். வியப்புக்குறி அங்கு ஜயத்தைச் சுட்டிக் காட்டுகிறது.

வினாக்குறி போன்று வியப்புக்குறியையும் அடைப்புக்கட்டு இடையில் வைக்கலாம். அங்கு வினாக்குறி ஜயத்தையோ மறுப்பையோ சுட்டிக்காட்டும்போது, வியப்புக்குறி கிண்டலாகப் பயன்படுகிறது. உதாரணம்: இவ்வகை அரசின் மனிதாரியை மீறல்கள் குறைந்துள்ளதாக ஒரு விடுதலை இயக்கம் (!) அறிக்கை விட்டது.

4. அரைத்தரிப்பு । . ।

அரைத்தரிப்பின் பிரயோகங்கள் பல. முழுத்தரிப்பும் வினாக்குறியும் வியப்புக்குறியும் ஒரு வாக்கியம் முடிந்துவிட்டது என அறிவுறுத்துவதால், அதை வாசிப்பவர் சிறிது நேரம் தரித்தே அடுத்த சொல்லை வாசிப்பார். அரைத்தரிப்பும் வாசிப்பவரைச் சுற்றே இடைநிறுத்துமாறு உணர்த்துகிறது. இக் குறி தெளிவாக வாசிக்கவும் எளிதாக விளங்கவும் உதவும் நோக்கிற பயன்படுவதால், இதன் பயன்பாடு பற்றிய முடிவு பெருமளவுக்கும் எழுதுவதற்கு அதிகமான நிலைமைகளைக் கவனிப்போம்.

பேர்ச் சொற்களும் எழுவாய் விசேடங்களும் பயனிலை விசேடங்களும் அடுத்தடுத்து வரும் போது அவற்றை வேறுபடுத்த அரைத் தரிப்புக்கள் பயன்படும். கீழ்வரும் உதாரணங்களைக் கவனிக்கவும்:

1. உமையாள், குமரன், முருகன், ராமன், தேவி, சீதை என்போர் வந்தனர்.
2. வெளிறிய, பக்ஷைத் துணி
3. பயந்து, விழுந்து, தூடித்து வந்தான்

முதலாவதில் அரைத் தரிப்புக்களை நீக்கினால், வந்தோர் எத்தனைபேர், அவர்கள் யார் என்பது தெளிவில்லாது போய்விடும்: உமையாளின் குமரன் முருகனும் ராமனின் தேவி சீதையும் வந்தார்கள் என நாம் நினைக்க முடியும். அல்லது உமையாள் குமரனும் முருகன் ராமனும் தேவி சீதையும் வந்தார்கள் என்றும் இன்னும் பலவேறுவிதமாகவும்

விளங்கிக் கொள்ள முடியும்.

இரண்டாவதில் அரைத்தரிப்பு இல்லாது போனால் வாக்கியம் பச்சைத்துணி வெளிறிவிட்டது என்று பொருள்பாது. மாறாகத் துணியின் நிறம் வெளிறிய பச்சை என்றாகிவிடும்.

முன்றாவதில் அரைத்தரிப்பை நீக்கினால் பயந்தும் விழுந்து துடித்தும் வந்தான் என்றோ பயந்து விழுந்தும் துடித்தும் வந்தான் என்றோ கருத இடமுண்டு.

மரபுத் தமிழில் இவ்வாறான பிரச்சனையின்றி "உமையானும் முருகனும்...கீதையும் வந்தனர்." என்று எழுதலாம். "வெளிறியதும் பச்சை நிறமுடையதுமான துணி" வெளிறிய பச்சைத்திறத் துணியினின்று வேறுபட்டது. "பயந்தும் விழுந்தும் துடித்தும் வந்தான்." என்ற வாக்கியத்தில் ஜயபாட்டுக்கு இடமில்லை.

வாக்கியங்களில் அமையாத சொற்களதும் சொற்றொடர்களதும் பட்டியல்களில் உள்ள தனி அம்சங்களை வேறுபடுத்திக் காட்டும் அரைத்தரிப்புப் பயன்படும். உதாரணம்: நெய், உப்பு, புளி, சீனி, மிளகு, சீரகம்.

முகவரிகள், பதவிகள், தகுதிகள் போன்றவற்றைத் தெளிவாகக் குறிக்கவும் அரைத்தரிப்பு உதவும். உதாரணங்கள்: திரு. ஜோன் மேஜர், பிரத்தானிய முதலமைச்சர், 10, டவ்னிங் தெரு, வண்டன்; பேராசிரியர் க. கைலாசபதி, பி.ஏ. (இலங்கை), பிஎ.சி.டி. (பேரிங்கறம்). இலங்கை, பேரிங்கறம் என்ற சொற்களின் முன்பின்னாகவுள்ள அடைப்புக் குறிகளின் இடத்தில் அரைத்தரிப்புக்களை இடலாம்.

வரைவிலக்கணப்பாங்கிலான சொற்றொடர்களை வாக்கியத்தினின்று தனிமைப்படுத்துவதும் அரைத்தரிப்பின் ஒரு முக்கியமான பயன்படு. கீழ்வரும் உதாரணங்கள் இதைத் தெளிவு படுத்துவன.

1. பிரிட்டன், அதாவது ஐக்கிய ராக்ஷியம், இனியும் முடியாகத் தொடர வேண்டுமா?
2. முத்துக்காமி தீட்சிதர், சங்கீத மும்மூர்த்திகளில் ஒருவர், சமஸ்கிருதத்திலேயே பாடல்களை எழுதினார்.
3. ஈருருளி, அல்லது சைக்கிள், இன்று கியூபாவின் பிரதான போக்குவரத்துச் சாதனமாக உள்ளது.

அரைத்தரிப்பில்லாமல் எழுதுவதற்கேற்ப இந்த வசனங்களைத் திருத்தியமைக்க முடியும். ஆயினும், அரைத்தரிப்பு, வசனங்களின் நீளத்தைக் குறைக்க உதவுகிறது. மேற்குறிப்பிட்ட வகையிலான வாக்கிய அமைப்பு சில சிக்கல்களையும் புகுத்துகிறது. கீழ்வரும் உதாரணங்கள் இதை விளக்க உதவுவன.

1. ஈழம் அல்லது இலங்கையின் நெருக்கடி இவ்வாறு தொடங்கியது.
2. ஈழத்தின், அல்லது இலங்கையின், நெருக்கடி இவ்வாறு வளர்ந்தது.

முதலாவது வாக்கியத்தில் அரைத்தரிப்பு அவசியமில்லை என்பதை விட இந்த வாக்கியம் தமிழ் இலக்கண விதிகளுக்குப் புறம்பான ஒரு சொற்றொடரமைப்பைப் புகுத்துகிறது. தமிழ் இலக்கண விதிகளைச் சார்ந்த முறையிற் பகுத்தாய்ந்தால், இவ் வாக்கியம் 'ஐழம்' என்ற சொல்லை 'இலங்கையின் நெருக்கடி' என்ற பத்துண் ஒப்பிடப்படும் ஒரு பேர்ச் சொல்லாகக் காட்டுகிறது. இரண்டாவது வாக்கியத்தில் அரைத்தரிப்புக்கள் இடப்படாவிடின் ஈழமும் இலங்கையும் வேறு பொருட்கள் என்று கருத நேரிடும். அரைத்தரிப்புக்கள், இரண்டும் ஒரு பொருளே என உணர்த்தினாலும், 'அல்லது' என்ற சொல்லை விட 'அதாவது' என்ற சொல் கூட வசதியானது.

பயனிலை விசேடங்களான சொற்றொடர்கள் விணைக்கொல்லலெயாட்டி வராதபோது அரைத்தரிப்பின் மூலம் அவற்றைத் தனிமைப்படுத்தல் வாக்கியத்தைத் தெளிவுபடுத்தும்.

1. வேறு தொழில் இல்லாத காரணத்தால், நான் இதைச் செய்கிறேன்.
2. சில நேரங்களிற், சில நிர்ப்பந்தங்களாற், தவறுகள் நேர்கின்றன.
3. நல்ல காரணத்துக்காகவே, வளர்ந்த மரத்தை அவன் தறிக்கிறான்.
4. கொட்டும் மழையிற், குளிர்மிகும் நாளில், வளர்ந்த வாழை விழுந்து கிடந்தது.

முதலினால் உதாரணங்களிலும் அரைத்தரிப்பு அவசியமில்லை. ஆயினும் இத்தகைய சொற்றொர்கள் நீளமாக இருப்பின், அரைத்தரிப்பு, வாசிப்பவருக்கு உதவியாக இருக்கும். முன்றாவதில் 'நல்ல காரணத்துக்காகவே' என்ற சொற்றொடர்கள் 'தறிக்கிறான்' என்ற சொல்லுக்கு முன்னால் வைத்தால் அரைத்தரிப்பு அவசியமில்லை. அல்லாத பட்சத்தில், அரைத்தரிப்பை அகற்றினால் வாக்கியத்தின் பொருள் மாறிவிடும். கடைசி வாக்கியத்தை எவ்வாறு மாற்றி எழுதினும் அரைத்தரிப்பின் உதவி அவசியமாகும். ("வளர்ந்த வாழை குளிர்மிகும் நாளில் விழுந்து கிடந்தது கொட்டும் மழையில்." என்று எழுதினால் அரைத்தரிப்பு அவசியமில்லாது போகலாம். ஆயினும் இத்தகைய வாக்கியம் தமிழுக்கு வழமையானதுமில்லை, வாசிக்கத் தெளிவானதுமில்லை. மேலதிகமான பயனிலை விசேஷங்கள் வருமாயின் அரைத்தரிப்பை முற்றாகவே தவிர்க்க முடியாது போகும்).

ஆங்கிலத்திலே இரண்டு வாக்கியங்களை இணைக்கும் போது, வாக்கியங்களிடையே உறவு அதிகமில்லையாயின், அவற்றிடையே ஒரு அரைத்தரிப்பை வைத்து உறவின்மையை உணர்த்தலாம். தமிழ் உணர்நடை மரபில் உறவற்ற இரண்டு வாக்கியங்களை இணைக்கும் வசதி இல்லை. அரைத்தரிப்பு இதைச் சாத்தியமாக்குகிறது. கீழ்வரும் உதாரணங்கள் இதை உணர்த்துவன.

1. நான் வந்தேன், மரம் விழுந்தது.
2. நான் இதைப் பார்த்துச் சினப்பேன், நீ எதையோ பார்த்து ரசிப்பாய், அவர் எல்லாவற்றையும் பார்த்துச் சிரிப்பார்.

மேற்குறிப்பிட்ட வாக்கியங்களை அரைத் தரிப்பு மூலம் ஒன்றுபடுத்துவதால் அவற்றிடையே காரணகாரிய வகையிலான உறவு காட்டப்படவில்லை. ஆயினும், அவற்றிடையில் ஏதோ ஒரு வகையான உறவு உணர்த்தப்படுகிறது. முதல் வாக்கியம், நான் வந்ததும் மரம் விழுந்ததும் அடுத்தடுத்தோ ஒரே நேரத்திலோ நடந்ததாக வாசிப்பவரை உணர்த் தூண்டுகிறது. இரண்டாவது, முன்றுபேருடைய பார்வைகளையும் சம்பாடுத்தவோ ஓப்பிடவோ தூண்டுகிறது.

எழுவாயைப் பயனிலையினின்று தனி அரைத்தரிப்பாற் பிரிப்பது ஆங்கில எழுத்துநடையில் விரும்பப்படுவதில்லை. தமிழிலோ, தெளிவு கருதி, எழுவாயைப் பயனிலையினின்று தனிமைப்படுத்தும் தேவை ஏற்படுகிறது. பின்வரும் வாக்கியங்களில், அரைத் தரிப்பு, வாசிப்பவருடைய வசதி கருதிப் பாவிக்கப்படுகிறது.

1. நல்லதம்பி ஆசிரியர், தலையங்கத்தை நம்பி எதுவுஞ் செய்யமாட்டார்.
2. நீ சொன்னாயென்று இவனும் எதையோ செய்ய, அவர்களும் ஓடினார்கள்.
3. விடுதலை விரும்பி சிதம்பரம் பின்னாள், பிறந்த நாட்டுலேயே கப்பற் தொழில் நடத்த முற்பட்டார்.

முதலாவது வாக்கியத்தில் அரைத்தரிப்பு வரும் இடத்திற்கேற்பக் கருத்து மாறுபடும். அரைத்தரிப்பை நல்லதம்பிக்குப் பின் இட்டால் ஆசிரியரும் நல்லதம்பியும் வேறு நபர்களாகி விடுவார்கள். நம்பிக்கு முன் இட்டால் நம்பி என்ற சொல் ஒரு மனிதனைக் குறிப்பதாகிவிடும்; பின்னால் இட்டால், வாக்கியம், தோன்றா எழுவாய் காரணமாக, எவரையோ பற்றியதாகிவிடும். நல்லதம்பி அல்லது நல்லதம்பி ஆசிரியர் என்ற எழுவாய்களைப் பயனிலையினின்று பிரிக்காத பட்சத்தில் வாக்கியம் தெளிவில்லாது போகும்.

இரண்டாவது வாக்கியத்தில் அரைத்தரிப்பு இல்லாவிடன், "இவனும் அவர்களும் ஓடினார்கள்" என்றே கருத்துப்படும். அக் கருத்தை மேலும் தெளிவுபடுத்த, "நீ சொன்னாயென்று இவனும், எதையோ செய்ய, அவர்களும் ஓடினார்கள்." என எழுதலாம். ஆயினும் அது மிக அவசியமில்லை.

முன்றாவதில், முதலாவது வாக்கியத்திற் போன்று, அரைத்தரிப்பு வரும் இடம், எழுவாய் எதென்று தீர்மானிக்கும். அதை விட, 'விடுதலை விரும்பிக்குப் பின்னாலும் 'சிதம்பரம்பிள்ளை'க்குப் பின்னாலும் அரைத்தரிப்புக்கள் இடப்படுன் சிதம்பரம்பிள்ளை என் கப்பற் தொழில் நடத்த முற்பட்டார் என்பதை விளக்குவதே வாக்கியத்தின் நோக்கமாகிவிடும்.

அரைத்தரிப்பு முற்றாகவே அவசியமற்ற சில சூழ்நிலைகளும் உள்ளன. தமிழில், ஒத்த தன்மையுடைய சொற்களையும் சொற்றொடர்களையும் இணைக்க, 'உம்' என்ற விகுதி பயன்படும்போது அரைத்தரிப்பு அவசியமில்லை: சில சமயங்களில் அரைத்தரிப்பை இடுதல் குழப்பத்துக்கு வழி கோலக்கூடும். கீழ் வரும் உதாரணங்களைக் கவனியுங்கள்.

1. அவர்களும், அவனும் இங்கு வருவதையே விரும்பினார்கள்.
2. இது சரியென்பதாலும், இதன் மூலம் தீர்வு கிடைக்குமென்பதாலும், இதைவிட வேறு வழி இல்லையென்பதாலும் நாம் இந்த முயற்சியில் இறங்கினோம்.

முதலாவது வாக்கியத்தில் அவர்கள் விரும்பினார்களா அல்லது அவர்களும் அவனும் விரும்பினார்களா அல்லது எல்லாருமே விரும்பினார்களா என்று தெளிவில்லாதுள்ளது. எல்லாருமே இங்கு வர விரும்பினார்கள் என்று கூறுவதாயின் அரைத்தரிப்பு இடப்படக்கூடாது; அல்லது, அது அவனும் என்ற சொல்லுக்குப் பின்னர் வர வேண்டும்.

இரண்டாவதில் அரைத்தரிப்பு எதுவிதமான பயனுமற்றது.

5. முக்காற் தரிப்புக்குறி । :

அரைத்தரிப்பைப் போலவே, ஒத்த தன்மையுடைய வாக்கியங்களையோ வாக்கியங்களின் கூறுகளையோ இணைப்பது முக்காற்தரிப்பு. சேர்த்துக் காட்டப்படும் விஷயங்களின் வேறுபட்ட தன்மையை வலியுறுத்தவும் அரைத்தரிப்பை மட்டுமே பிரயோகித்தல் போதாதவிடத்தும் முக்காற்தரிப்புப் பயன்படும். கீழ்வரும் உதாரணங்களைக் கவனிக்கவும்.

1. முதலாவது யூ.என்.பி. ஆட்சிக் காலம்; சதந்திரிக் கட்சியின் வளர்ச்சியும் இடதுசாரிக் கட்சிகளின் சீர்வும்; யூ.என்.பி.யின் மீஸல்; ஐக்கிய முன்னணியும் அதன் குலைவும்; யூ.என்.பி. சர்வாதிகாரத்தின் எழுச்சி.
2. ஆடல், பாடல், நாடகம்; சிற்றுரை, விவரணம்; கலந்துரையாடல்; ஊர்வலம், பரிசுப்பு, விருந்துபசாரம்.
3. நிலவு மேல்ல நடந்து வந்தது; நிமில்கள் என்னைத் தொடர்ந்து வந்தன.

முதலாவது உதாரணம், சில தலைப்புக்களைப் பட்டியலிடுகிறது. இத் தலைப்புக்கள் எவ்வகையிலும் ஒன்றோடொன்று சேர்த்துக் கருதப்படக் கூடாதென்பதால் அரைத்தரிப்பிற்குப் பதிலாக முக்காற் தரிப்பு இடப்படுகின்றது.

இரண்டாது உதாரணத்தின் அரைத்தரிப்புக்கள், ஏற்கெனவே ஒவ்வொரு அம்சத்திலும் உள்ள கூறுகளை அடையாளங்காட்டுகின்றன. எனவே பிரதான கூறுகளை வேறுபடுத்த முத்காற்தரிப்பு அவசியமாகிறது.

முன்றாவது உதாரணத்தில், இரண்டு வாக்கியங்களிடையிலும் ஒரு தொடர்பை உணர்த்த, முக்காற்தரிப்புப் பயன்படுகிறது.

6. விளக்கக் குறி । : ।

நாடகச் சுவடிகளில் ஓவ்வொரு பாத்திரமும் பேசியதைக் குறிக்கப், பாத்திரப் பேருக்குப் பின் இக் குறி இப்படிம் சிலசமயம், மேலதிகமாக (:- என்றவாறு) ஒரு கோடும் பயன்படுமாயினும், அது எப்போதுமே அவசியமில்லை.

ஒரு பட்டியலை அறிமுகப் படுத்தும் பாங்கிலும், உதாரணங்களையும் மேற்கோள்களையும் வழங்கும் வகையிலும் இக் குறியைப் பயன்படுத்துவது வழமை. கீழ்வரும் உதாரணங்கள் இதைத் தெளிவுபடுத்துவன:

1. வளிமண்டலத்தின் முக்கிய வாடிக்கள்: ஒட்சிசன், காபனீரோட்சைடு, நெந்தரசன், நீராவி.

2. மாக்ஸ் பின்வருமாறு சொன்னார்: "உலகத் தொழிலாளர்களே ஓன்றுபடுங்கள்".

இரண்டு வாக்கியங்களிடையே காரணகாரிய வகையிலான உறவு இருப்பின், விளக்கக்குறி அவ் வாக்கியங்கள் கூறும் கருத்துக்களிடையிலான இந்த உறவை வலியுறுத்த உதவும். கீழ்வரும் உதாரணங்களைக் கவனிக்கவும்.

1. இன் ஒடுக்கலுக்கெதிராகப் போராட்ப் புறப்பட்டோம்: ஏன் போராடுகிறோம் என்று இப்போது மறந்துவிட்டோம்.

2. இன்று நீவிர் மோனித்திருப்பிர்: நாளை உமக்காய்ப் பேசவேர் இரார்.

7. மேற்கோட் குறிகள் । ' ; " ' ; " " ।

ஒற்றை மேற்கோட்குறிகளும் இரட்டை மேற்கோட்குறிகளும் இன்னொருவரது கூற்றை எடுத்துரைக்கப் பயன்படுவன. இன்று, இரட்டை மேற்கோட்குறியே இதற்கு அதிகம் பயன்படுகிறது. எனினும் ஒரு மேற்கோளுக்குள் இன்னொன்று வருமாயின் பிரதான மேற்கோளுக்கு இரட்டை மேற்கோள் அடையாளமும் அதனுள் வரும் மேற்கோளுக்கு ஒற்றை மேற்கோளும் பயன்படலாம்.

ஒரு மேற்கோளுக்குள் வரும் தரிப்புக் குறிகள் உள்ளவாரே பேணப்படுவன. மேற்கோளின் முடிவில் முழுத்தரிப்பு வருமாயின், மேற்கோள் வாக்கிய முடிவில் வரும்போது, முழுத்தரிப்பை மேற்கோட்குறிக்கு வெளியில் இடுவது பாரவான நடைமுறை. இது தர்க்கர்த்தியாகச் சரியானதோ என்பது விவாதத்துக்குரியதாயினும், நடைமுறை, இங்கு வேறு காரணங்களையும் கவனத்திற் கொள்கிறது என்று குறிப்பிடல் தகும். கீழ் வரும் உதாரணங்கள் இதை விளக்குவன.

1. அவர், "நில்லாதே, போ. நீ என் முகத்தில் விழியாதே." என்று ஏசினார்.

2. காந்தி சிரித்துக் கொண்டே சொன்னார்: "உமது கடிதக்திற் பயனுள்ள ஓரே விஷயம் இந்தக் குண்டேசி.

அதை நான் வைத்துக்கொண்டேன்".

மேற்கோளாகக் கூறப்படும் விஷயம் ஒரு பந்திக்கும் அதிகமாயின் ஓவ்வொரு பந்தியின் தொடக்கத்திலும் மேற்கோட்குறியின் முற்பகுதி வரும். ஆயினும் கடைசிப் பந்தியின் முடிவில் மட்டுமே மேற்கோட்குறியின் பிற்பகுதி அமையும்.

மேற்கோட்குறிக்கு வேறு பயன்களும் உள்ளன. ஒரு சொல்லோ சொற்றொட்டோ, வழமையில் இல்லாதவாறு பொருள் கொள்ளப்பட வேண்டுமென்றோ அதன் பிரயோகம் ஜயத்துக்குரியது என்றோ சுட்டுக்காட்டவும் ஒரு சொல் அல்லது சொற்றொட்டர் பற்றிய விசேஷமான கவனத்தை ஈர்க்கவும் மேற்கோட்குறிகள் பயன்படலாம். கட்டுரைத் தலைப்புக்கள், நூற் பெயர்கள் போன்றவையும் மேற்கோட் குறிகளுட் தரப்படலாம். பொதுவாக, ஒருவர், வழமைக்கு மாறுபட்ட கருத்திற், தன் சொற்பிரயோகங்களை அடையாளங் காட்ட ஒற்றை மேற்கோட்குறிகளையும்

பிறரது பிரயோகங்களைக் குறிக்க இரண்டொரு குறிக்களையும் பயன்படுத்துவது வழைம் என்னாம். கீழ்வரும் உதாரணங்களைக் கவனிக்கவும்.

1. "ரீ" அடையாளமிட்ட இலக்கத்தகடுகள் இனி இல்லை.
2. "முறிந்த பணை" இன்னும் தமிழில் வெளிவரவில்லை.
3. அவர்கள், "இனத்துரோகிகள்" வாழத் தகுதியற்றோர் என்று சொன்னார்கள்.
4. 'எதிரி' யாரென்று தெரியாமலா இது நடந்தது?
5. இவரை 'விசேஷமாகக்' கவனித்துக் கொள்ளார்கள்.

மேற்கோட்குறிகளுள் அடையாளங் காட்ப்படும் பேர்க்கொர்கள் தொடர்பான சில பிரச்சனைகளைத் தவிர்ப்பதாயின் வாக்கியம் மாற்றி எழுதப்பட வேண்டியும் நேரளம். கீழ்வரும் உதாரணங்களைக் கவனிக்கவும்

1. "புதுமைப்பித்தனை" இவர்கள் அறியமாட்டார்கள்.
2. "புதுமைப்பித்த"னை இவர்கள் அறியமாட்டார்கள்.
3. "புதுமைப்பித்தன்" அவர்களை, இவர்கள் அறியமாட்டார்கள்

இது தமிழின் ஒட்டியினையுஞ் சொல்லமைப்பின் பிரச்சனை. விசேஷ கவனத்துக்குரிய பேரை முதல் உதாரணத்தில் உள்ளவாரோ முன்றாவதில் உள்ளவாரோ எழுதுவது திருப்திகாமானது.

சொற்களுக்கு விசேஷ அழுத்தங் கொடுக்க மேற்கோட் குறிகட்குப் பதிலாக தடத்த எழுத்தோ சாய்ந்த எழுத்தோ அச்சிற் பயன்படும்; தட்டெழுத்திலும் கையெழுத்திலும் கீழ்க்கோடுப்படும்.

8. இணைத்தற் கோடு । - ।

ஆங்கிலத்திலே இரண்டு சொற்களை இணைத்துப் புதிய சொல்லொன்றை அமைக்கவோ அல்லது அச் சொற்களை உறவுபடுத்தவோ இணைத்தற் கோடு பயன்படும். (உதாரணங்கள்: பண்டா-செல்வா உடன்படிக்கை; நஸ்பாதையின் 'நில்-நட்' கைகை விளக்குகள்; மாக்ஸியம்-லெனினிஸம்-மாஷ் சேதுங் சிந்தனை).

இக் கோடுகள் அரைத்தரிப்புக்கள் போன்று விளக்கப் பாங்கான சொற்றொடர்களைத் தனிமைப்படுத்தவும் பயன்படுகின்றன. ஆயினும், இவ்வாறான பிரயோகம் பெரும்பாலும் அவசியமற்றது. (உதாரணம்: மியான்மார் - பர்மா - இன்னமும் ராணுவ சர்வாதிகாரிகளின் கீழேயே உள்ளது. இத்தகைய பிரயோகத்தில் இணைத்தற் கோட்டுக்கும் சொற்களுக்கும் இடையே ஒரு எழுத்து அகல இடைவெளி இருக்க வேண்டும். அரைத்தரிப்பிற் போன்றே, வாக்கிய இறுதியில் இணைத்தற் கோடு வராது. (உதாரணம்: மதத்தின் பேரால் மக்களின் உரிமைகளை மறுப்போரிடம் சிக்கித் தவிக்கிறது இந்த நாடு - எங்கள் புனித புண்ணியழுமி.)

திகதிகளை எழுதும் போது, நாள், மாதம், வருடத்தை விலக்கிக் காட்டவும் இக் கோடு பயன்படும்.

9. சாய் கோடு । / ।

அல்லது என்பதைக் குறிக்கவே இது பெரிதும் பயன்படுகிறது. ஆங்கிலத்தில் இது சிலசமயம் வேறு விதமாகவும் பயன்படுவதுண்டு. படிவங்களிலும் ஆவணங்களிலும் பயன்படுமளவுக்கு வேறு இடங்களில் இது பயன்படுவதில்லை. (உதாரணம்: பல்கலைக்கழக/பிளாஸ்ட்ராக் கைப்பிடி எவ்வது கலங்கள் வேண்டாம்). சாய்கோட்டுக்கும் சொல்லுக்குமின்டேயே இடைவெளி அவசியமில்லை.

அரைத்தரிப்பை விட அதிகம் பிரச்சனைக்குரிய அடையாளம் அடைப்புக்குறி எனலாம். ஏனெனில், ஆங்கிலத்திற் பயன்படும் முறையிலேயே அவை தமிழிற் பயன்படுகின்றன. ஆயினும் ஆங்கிலத்திற் கடைப்பிடிக்கப்படும் ஒரு நல்ல விதிஸூபக் கடைப்பிடிக்க இயலாத விதமாகவே அடைப்புக்குறி தமிழிற் பயன்படுகிறது.

ஆங்கிலத்தில், விளக்கப் பாங்கான அல்லது வரைவிலக்கணப் பாங்கான சொற்களையும் சொற்றெராடர்களையுந் தனிமைப்படுத்த அரைத்தரிப்புக்கள் பயன்படுகின்ற முறையிலேயே அடைப்புக்குறிகள் பயன்படுகின்றன. அடைப்புக்குறிக்குப்பட்ட சொற்களைச் சேர்த்தோ விடுத்தோ வாசிக்கும் போது வாக்கியம் இலக்கணப் பிழையின்றி அமையவேண்டும் என்பது ஒரு பொதுவான பிரயோக விதி.

ஆங்கிலத்திற் போன்று, தமிழிலும் ஒரு சொல்லின் விளக்கம் அதன் பின்னால் அடைப்புக் குறிகளின் நடுவே வைக்கப்படின் பல சிக்கல்கள் ஏற்படுகின்றன. சில வேளைகளில் மட்டுமே இவ்வாறான பிரச்சனைகள் ஏற்படமாட்டா. கீழ்வரும் அமைப்புக்களைக் கவனியுங்கள்.

பிரேமதாச (இலங்கையின் சனாதிதிபதி)யைக் கொன்றது யார்?

பிரேமதாசவை (இலங்கையின் சனாதிபதி) கொன்றது யார்?

பிரேமதாசவை (இலங்கையின் சனாதிபதியை)க் கொன்றது யார்?

(இலங்கையின் சனாதிபதி) பிரேமதாசவைக் கொன்றது யார்?

இவற்றுள் எது தமிழுக்கு இசைவானதென்று நான் விளக்க அவசியமில்லை. இவ்வாறே பின்வரும் வாக்கியங்களையும் ஒப்பிடலாம்.

இக் கொலை (எவராற் செய்யப்பட்டதெனத் தெரியாது) வரவேற்கத் தக்கதா?

(எவராற் செய்யப்பட்டதெனத் தெரியாத) இக் கொலை வரவேற்கத் தக்கதா?

"ரீவள்ளி" (மகாலிங்கம் நூத்தது) பாடல்கள் இனிமையானவை.

(மகாலிங்கம் நூத்த) "ரீவள்ளி" பாடல்கள் இனிமையானவை.

தமிழில் அடைப்புக்குறிகள் ஏற்படுத்தும் பிரச்சனை, அவற்றை வாக்கியத்தின் சியான இடத்தில் வைப்பதன் மூலம் தீர்க்கப்படக் கூடியது.

ஒரு சோடி அடைப்புக் குறிகட்கிடையே ஒன்று அல்லது ஒன்றுக்கு மேற்பட்ட முழு வசனங்கள் இருப்பின் இறுதியாக வரும் முழுத்தரிப்பை அந்தக் குறிகட்கு வெளியே இடுவது வழமை. (விளாக்குறியும் வியப்புக்குறியும் அடைப்புக்கு உள்ளே அமையும்).

சதுர அடைப்புக்குறிகள், அடையாளங்காட்டும் பாங்கில், உசாத்துணை நூல்களின் இலக்கம் போன்றவற்றைக் குறிக்கப், பயன்படுவதுண்டு.

மேற்கோள்களில் அவற்றுக்கு ஒரு விசேட பயனுண்டு. ஒரு குறிப்பிட மேற்கோளிற் தோன்றாது நிற்கும் ஒரு சொல்லையோ சொற்றெராடரையோ புகுத்தி மேற்கோளாகத் தரப்பட்ட வாக்கியத்தைத் தெளிவுபடுத்த இவை பயன்படலாம். கீழ் வரும் உதாரணத்தைக் கவனிக்கவும்.

நிகழ்ச்சியைத் தொடக்கிவைத்த தலைவர் பேசுகையில், "இன்றைய நெருக்கடியில் நாம் [அரசின் படைகளை] எதிர்த்து நிற்பது மிக அவசியம்." என்று குறிப்பிட்டார்.

"அரசின் படைகளை" என்ற சொற்றொடர் மேற்கோளாகத் தரப்பட்ட வாக்கியத்தில் இருக்காத போதும், தலைவர், அவர்களைக் கருத்திற் கொண்டே பேசியதாலும் அதை உள்ளடக்காவிடின் வாக்கியம் தெளிவில்லாது போகும் என்பதாலும் அச் சொற்றொடரை உள்ளடக்குவது அவசியமாகிறது.

10. இடைவெளிகள்

சொற்களிடையே ஒரு எழுத்தகல இடைவெளி இடப்படும்.

ஒரு சொல்லை அடுத்து வரும் தரிப்புக்குறி, அரைத்தரிப்பாகவோ முக்காற்தரிப்பாகவோ முழுத்தரிப்பாகவோ வினாக்குறியாகவோ வியப்புக்குறியாகவோ விளக்கக்குறியாகவோ இருப்பின் இடைவெளி விடப்படுவதில்லை. இவ்வாறு இடைவெளி விடப்படுவதன் விர்த்தமான விளைவுகளை கண்ணி அச்சிற் காணலாம். வரியின் முடிவில் வாக்கியத்தின் ஒரு சொல்லும் அடுத்த வரியில் அரைத்தரிப்பும் வருவது இவ்வாறு அவசியமற்ற இடைவெளி விடுவதாலேயே நிகழ்கிறது.

வாக்கிய இறுதியில் வரும் முழுத்தரிப்பையும் வினாக்குறியையும் வியப்புக்குறியையும் அடுத்து இரண்டு எழுத்தகல இடைவெளி விடப்படும். இது வாக்கியங்களைத் தனித்தனியே அடையாளங்காண உதவும்.

அரை, முக்காற் தரிப்புக்களையும் விளக்கக்குறியையும் அடுத்து ஒரு எழுத்தகல இடைவெளி விடப்படும்.

மேற்கோட்குறிகட்கும் அடைப்புக்குறிகட்கும் முன்னும் பின்னும் வரும் இடைவெளி பொதுவாக ஒரு எழுத்தகலமாகும். ஒரு வாக்கியத்தின் தொடக்கத்தில் வரும் போதும் ஒரு வாக்கியத்திற்கு நேரடியாக முன்பு அமையும் போதும் இரண்டு இடைவெளிகள் பயன்படலாம். இக் குறிகளால் உள்ளடக்கப்படும் சொற்களுக்கும் இக்குறிகளை அடுத்து வரும் சொற்களுக்கும் குறிகட்கும் இடைவெளி அவசியமில்லை. இடைவெளி விடப்பட்டாற், சிலவேளை, ஒரு வரியில் மேற்கோட்குறியும் அடுத்த வரியில் முதலாவது சொல்லும் வரலாம்; அல்லது, இறுதி வார்த்தை ஒரு வரியிலும் இறுதி மேற்கோட்குறி அடுத்த வரியிலும் வரலாம். இது வாசிப்பவருக்கு எவ்வளவு தூராம் வசதியீஸ்மானது என நான் விவரிக்க அவசியமில்லை.

11. பொது விதி ஒன்று

தெளிவாக வாசிக்க உதவும் நோக்கிலேயே தரிப்புக்குறிகள் பயன்படுகின்றன. மிக நீஸ்மான வாக்கியங்கள் பெரும்பாலும் வாசிக்கக் கிரமமானவை. அதே வேளை, அடுத்தடுத்து வரும் குறுகிய வாக்கியங்கள் அலுப்புட்டவுக்கூடும். வாக்கியங்களின் அமைப்புப் பற்றிய தெரிவு எழுத்து நடை தொடர்பான ஓன்றென்பதாற், திட்டவட்டமான விதிகளோ வழிகாட்டல்களோ இல்லை. எவ்வாறாயினும், தரிப்புக்குறிகள் பற்றிய நல்லதோர் பொதுவிதி பின்வருமாறு:

மிகத் திருத்தமான தரிப்புக்குறிப் பிரயோகம் குறைந்தபட்சமான தரிப்புக் குறிகளுடன் தெளிவாக விளங்கவைக்கக் கூடிய ஓன்றேயாகும்.

இவ் விதி, விசேஸ்மாக அரைத்தரிப்புக்கட்குப் பொருந்தும். தெளிவான வாக்கிய அமைப்பில்லாமல் தரிப்புக்குறிகள் நமக்கு அதிகம் உதவா என்பதே உண்மை.

ஆசியாவும் தேசிய விடுதலை Gujarati செலும்

Congress மற்றும் செசன்

(பிலிப்பைன் கம்யூனிஸ்ட் கட்சியின் ஆரம்பகாலத் தலைவர் சர்வதேச பிலிப்பைன் படிப்பு வட்டத்தின் தலைவர்.)

உங்களுடைய இலக்கியச் சந்திப்பிலே, ஆசியாவில் தேசிய மற்றும் சமூக விடுதலைக்கான போர்ட்டங்கள் பற்றிய விடயம் பற்றிப் பேச என்னை அமைத்ததிற்காக நான் மிகவும் நன்றியுடையவளைக் கூனேன். இன்றைய உலகிலே மேல் நாடுகளிலுள்ள பிற்போக்கு சக்திகளின் வெறியாட்சிகளைப் பொறுத்தும் மோசமாகிவரும் ஏகபோக முதலாளித்துவத்தின் குழப்ப நிலைகளினால் ஆசிய மக்கள் கடுந்துள்ளப்பக்கனா அனுமதிப்போடு பேரும் போர்ட்டங்களையும் செய்ய வேண்டி ஏற்பட்டுள்ளது. இன்று புதியதொரு பூட்சிகா இலக்கியத்தை படைப்பாளிகள் உருவாக்குவதற்கும், அவர்கள் சிந்திப்பதற்கும் வடித்தெடுத்துப் பாலிப்பதற்கும் தேவையான ஏராளமான மூல வளர்கள் இருக்கின்றன.

எனக்குக் கொடுக்கப்பட்ட நேரத்தினுள், ஆசிய இலக்கியத்திலிலுள்ள, கூடந்த காலத்திலும் நவீன காலத்திலும் உள்ள கலைகளையுற்றி நீண்ட நேரமாகப் பேச முடியாது உள்ளது. இந்த மகாநாட்டிலே ஆசிய மக்களின் சமூக யசார்த்தங்கள் பற்றித் தெளிவாகவும் அவர்கள் எதிர் நோக்கும் பொதுப் பிரச்சனைகள் பற்றியும் தெளிவாகவும் முடியுமானால், ஒரு குறைந்தவை உமிகொன் பக்களிடையே செய்ததாக நான் நினைக்கின்றேன். சமூகத்திலே காணப்படும் அரசியல், பொருளாதார, கலாச்சார யதார்த்தங்களையும் அவற்றிலுள்ள முரண்பாடுகளையும் அறிந்திராவிட்டால் நாம் குறிப்பிடத்தக்க எந்தவொரு இலக்கியத்தையும் எழுத முடியாது. இன்று உலகில் மாபெரும் மாற்றங்கள் நடை பெற்றுக் கொண்டிருக்கின்றன. நாங்கள் பஸ்யூ பூட்சிப் போர்ட் காலங்களிலிருந்து புதியதொரு பூட்சிக்கப் போர்ட் காலங்களுக்கு மாற்கிக் கொண்டிருக்கின்ற வேண்களிலே ஒரு படைப்பாளி வாழ்க்கையின் உண்மைகளை அறிந்திருக்க வேண்டியது அங்கியாகின்றது.

வாழ்க்கையின் உள்ளடக்கத்திலிருந்தே இலக்கியப் படைப்பு தன் உள்ளடக்கத்தைப் பெற்றுக் கொள்ளுகின்றது. அது வாழ்க்கையின் ஒரு சுருக்கம். இலக்கிய உருவம் தருகின்ற வரையறுக்கப்பட்ட இடைவெளிக்குர் வாழ்க்கை அனுமதிகளை சூருக்கி வெளியிடுவதுதான் ஒவ்வொரு இலக்கிய கர்த்தாவக்குமுள்ள சவாலாக உள்ளது. இலக்கியமானது பொதுவாக உள்ளவைகளை ஒரு குறிப்பிட்ட மையத்திற்குள் உள்ளடக்க வேண்டும். பொதுவாக உள்ளதை ஒரு தனித்துவமானதிற்குள் உள்ளடக்க வேண்டும். இதன் மூலமே அந்த இலக்கியம் ஒரு வாழ்வாக மாற முடியும்.

ஒரு படைப்பாளி உண்மை வாழ்க்கையின் போர்ட்டங்களையும் அதில் கணப்படும் பளுக்கணையும் அறிந்தவளாக இருக்க வேண்டும். அந்துள் ஒரு முற்போக்குத்துறைக்கும் பிற்போக்குத்தனத்திற்குமிடையில் ஒரு நிலைப்பாட்டை எடுத்தவளாக இருக்க வேண்டும். ஏகாதிபத்தியத்திற்கும் பாட்டாளிவர்க்கப் புரட்சிக்குமிடையிலான இன்றைய நவீன காலத்திலே முதலாளித்துவத்திற்கும், பாட்டாளி வர்க்கத்திற்குமிடையிலான ஒரு நிலைப்பாட்டை எடுப்பதிலிருந்து எவ்வும் தப்பி விட முடியாது. யாருக்காக ஒரு எழுத்தாளன் எழுதுகின்றான்? அவன் மக்களுக்காக எழுதுவதற்கு, முக்கியமாக தொழிலாளர்களுக்கும் விவசாயிகளுக்குமாக எழுதுவதற்கு. அவர்களை ஒடுக்கிக் கரண்டுகின்றவர்களுக்குமிடையில் அவன் ஒரு நிலைப்பாட்டை எடுத்துயாக வேண்டும். சமூகப் பொருளாதார அரசியல் யதார்த்தங்கள் பற்றிய எந்த வித உணர்வுமில்லாமல் எழுந் இன்று. கணல், கவாசாரம், இலக்கியம், எழுத்து என்பவற்றில் வேலை செய்ய முடியாது. எந்த விதமான பயனுமற்ற கற்பணாவாத மத்தியதா எழுத்தாளர்கள் சிலர் தங்களுடைய தனித் தன்மைகளைப் பயன்படுத்துவதாக இருந்தாலும் அவர்கள் பெரும் முதலாளித்துவத்திற்கும் பிற்போக்குவாதிகளுக்குமே சேவை செய்கின்றார்கள்.

நான் பேசிக் கொண்டிருப்பது, ஏற்கனவே சமூகத்தைப்பற்றிய

ஒரு தீர்க்கமான ஒரு முதலை எடுத்தவர்கள் என்றும் அவர்கள் பாட்டாவி வர்க்கத்திற்கும், எல்லாத் தொழிலாள் மக்களுக்கும், ஒடுக்கப்படும் தேவியங்களுக்குமாக ஒரு நிலைப்பாட்டை எடுத்தவர்கள் என்றே நான் எண்ணுகின்றேன். ஒரு முற்போக்கான புரட்சிகாவாதியாக இருப்பதற்கு வேறு எந்தவொரு வழியும் இருக்கமுடியாது.

ஆசியாவிலே வாழும் மக்களுடைய துண்பங்களைப் பற்றியும் வருத்தங்களைப் பற்றியும் தேசிய பின்பு நான் பிலிப்ஸன் மக்களைப் பற்றிப் பேச இருக்கின்றேன். அந்த மக்களைப்பற்றி ஆசியாவில் வாழும் வேறு எந்த மக்களைவிடவும் எனக்குக் கூடுதலாகத் தெரியும். பிலிப்ஸன் மக்களுக்கும் மற்றைய ஆசிய மக்களுக்கும் துண்பங்கள், போராட்சன் சம்பந்தமாக அதிகமான ஏற்றுமைகள் இருக்கின்றது என்ற எண்ணத்தினாலேயே நான் இதைச் சொல்லுகின்றேன்.

ஆசிய மக்களின் இன்றைய நிலைமைகளும் அவர்களின் துண்பங்களும் போராட்சனும்

பேருப்பான்ஷையான ஆசிய மக்களுக்குப் போதுவான ஒரு காலனித்துவப் பின்னணியும் நிலைப்பிரபுத்துவ ஒடுக்கு முறையுமே இருக்கின்றது. அவர்கள் இன்றும் அரைக்காலனித்துவ, விவசாய, அரை நிலப்பிரபுத்துவ நிலைமை களிலேயே வாழ்ந்து கொண்டிருக்கின்றார்கள். அவர்கள் இன்றும் தேசிய மற்றும் சமூக விடுதலைகளுக்காக போராட்டுக் கொண்டும், அதற்காக துண்பங்களைப்பட்டுக் கொண்டும், அந்த சமூகங்களிலே முன் எப்போழுதுமில்லாதவரு, ஏக்போசமுதலாளித்துவத்தில் ஏற்பட்டுள்ள குழப்ப நிலைமைகளினால் பாதிக்கப்படுமிருக்கிறார்கள். இதுவே இன்று கிழக்கு ஆசியாவிலோ, மேற்காசியாவிலோ, மத்திய ஆசியாவிலோ உள்ள உண்மையாகும். ஏகாதிபத்திய சக்திகளினாலேயே நடைமுறைப் படுத்தப்படும் நவகாலனித்துவமானது இன்று இந்த நாடுகளிலே தொடர்ச்சியான வறுமையையும் அவர்களின் சமூக வாழ்க்கையில் தாழ்வுகளையும் 1970களிலிருந்து உருவாக்கியுள்ளன. நவ காலனித்துவத்தின் தாசர்களான அரசுகள் துண்பங்களை மக்களின் சமூக மற்றும் சுதந்திரத்திற்கான எதிர்பார்ப்புக்களையெல்லாம் காட்டிக் கொடுத்து, ஊழிகள் நிறைந்து, அமைக்காகவும், வெளிநாட்டுக் கடன்களில் தங்கியிருப்பர்களாகவும், வெளிநாட்டு மூலதளைக்களை எதிர்பார்ப்பவர்களாகவும், அதே நேரத்திலே மலிவ ஏற்றுமதிப் பூலப் பொருட்களை உற்பத்தி செய்வர்களாகவும் மாறியிருக்கின்றன.. மூலப் பொருட்களின் விலைகள் மேலும் மேலும் குறைக்கப் பட்டதோடு அவர்கள் அதிகமாக உற்பத்தி செய்வதால் அவற்றின் விலைகள் குறைக்கப்படுவதோடு, தேசிய ரீதியான தொழில் வாய்ப்புகள் இறக்குமதிகளினால் குறைக்கப்படுவதுடனும், வளர்ந்துவரும் தொழில் நுப்புகளினால் இந்த நாடுகள் ஏற்றுமதி செய்யும் மூலப் பொருட்களும் விவசாயப் பொருட்களும் கூட அங்கு தேவையற்றவையாக மாறிக்

கொண்டு வருகின்றன. இதனால் நவகாலனித்துவத்தின் தாசர்களான இந்த ஆசிய நாடுகள் மேலும் மேலும் வெளிநாட்டுக் கடன்களில் தங்கியிருப்பதாலும், வெளிநாட்டு வியாபாரத்தில் துண்டு விழும் தொகைகளைச் சரிக்கட்டுவதற்கு வெளிநாட்டுக் கடன்களில் தங்கியிருப்பவர்களாகவும், தங்களின் ராஜ்ஞா நடவடிக்கைகளுக்கும் ஒரு சிறு தொகையினரின் கூபோகம்களுக்கு அலசியான பொருட்களைப் பெறுவதற்கும் வெளிநாட்டுக் கடன்களில் தங்கியிருக்கின்றார்கள். 1970களிலிருந்து கடன் கொடுக்கும் நாடுகள் தங்கள் கடந்த கால கடன்களை மீளப் பெறுவதன் மூலமே வாழத் தலைப்பட்டுள்ளன. 1980களில் அதிகமான வெளிநாட்டுக் கடன்கள் சீனாவுக்கும் இந்தியாவுக்கும் கொடுக்கப்பட்டன. சோவியத் யூனியனும் இதில் சேரும். இந்த நாடுகளை பெரும் முதலாளித்துவ நாடுகளின் ஆளுஷையின் கீழ் கொண்டுவருவதே இக் கொடுப்பவுகளின் நோக்கமாகும். 1990களில் உலக முதலாளித்துவ ஈய நாடுகளில் (அமெரிக்கா, ஜ்பான், மேற்கு ஜர்மனிபா) ஏற்படும் சமூக பொருளாதாரக் குழப்பங்களுக்கும், கொடுக்கப்பட்ட கடன்கள் திருப்பிக் கொடுக்கப்படாத்தினால் ஏற்படும் போராதார குழப்பங்களுக்கும் மத்தியில் அவை தமது பொருளாதார நிலைமைகளை ஸ்திரிப்புத்த எடுக்கும் முயற்சிகளுக்கும் ஆசிய நாடுகள் முக்கு கொடுக்க மேன்முயன்னது.

இந்த நிலைமைகளில் ஆசிய நவ காலனித்துவ நாடுகள், எங்கு போவதற்கும் வழிப்பனாது, சமூகப் பொருளாதார அரசியல் கீழ்விப் நிலைமைகளிலிருந்து மேலும் தாழ்ந்து கொண்டு கெல்லுகின்றன. இந்த சமூகக் குழப்பங்களின் விளைவாக அதிகாரத்துவத்தின் ஊழல்கள், பாரிசம், இராணுவப்பாதல், பேரினவாதம், வகுப்பாதம், ஈய அறப்படி வாதம் ஆகியவை பூதகாமாக வளர்ச்சி பெற்றுள்ளன.

முதலாளித்துவ நாடுகளில் ஏற்படும் குழப்ப நிலைமைகளினாலும், தமது நாடுகளிலுள்ள ஆளும் வர்க்கங்கள்களின் குழப்ப நிலைமைகளினாலும் ஆசிய மக்கள் முன் எப்பொழுதும் இல்லாத வகையில் ஒடுக்கு முறைக்கும், காஸ்டல்லுக்கும் உள்ளகியுள்ளார்கள். இந்த நிலைமைகளிலே மக்களின் தேசிய மற்றும் சமூக விடுதலைக்கான போராட்சன் படிப்படியாக எழுசி பெற்று விளைவாக முன்னேற்க கூடிய சாத்தியிக் கூறுகள் தென்டுகின்றன.

ஆசிய நிலைமைகளை விளக்கும் பொழுது, நான் இவற்றிற்கிருக்கும் பொதுவான தன்மை களிலிருந்தே ஆரம்பித்திருக்கின்றேன். அடிப்படைத் தொழில்களே இல்லாத நிலைமைகளிலும், பொருளாதார ரீதியாக அபிவிருத்தியடையாமலும் பின்தங்கிய நிலைமைகளிலும் இந்த நாடுகள் இருக்கின்றன. ஆசியா சமன்றற ரீதியான சமூகப் பொருளாதார வளர்ச்சிகளைக் கொண்ட நாடுகளைக் கொண்டது இந்த எல்லா நாடுகளிலும் ஒடுக்கு முறையும் உள்ளதும் அதிகரித்தே இருக்கின்றன.

இவர்கள் எல்லோரும் ஏக்போக முதலாளித்துவத்தின் உலகளாவிய முதலாளித்துவ அமிதசுற்பத்திக் குழப்பத்தில்

சிக்குண்டிருக்கின்றார்கள். இந்தக் குழுப் நிலமைகள், தொழில் நுட்பங்களின் அதீத வளர்ச்சி, முதலாளித்துவ மைய நாடுகளிடையேற்பட்டுள்ள சூழ்பறிக்கும் போட்டுகள். புதிய தொழில் நுட்பங்களில் மேலும் முதல்நாடுகளையிட்டு தொழில் வாய்ப்புகளை இல்லாதொழிக்கும் ஏக்போக கம்ஸிகளின் முயற்சிகள், 1970 களிலிருந்து மூன்றாமூலக நாடுகளிலும் கோவியத் சார்பு நாடுகளிலும் ஏற்பட்ட பொருளாதார மந்த நிலமைகள் ஆகியவற்றினால் உருவாகியுள்ளன.

உசக் ரோக்கில், ஜப்பானியில் முதலாளித்துவப் பொருளாதாரம் என்ற ந்த குழியி இன்று உடைந்து விட்டது. அமெரிக்கா, தனது பொருளாதார முதல்நாடுக் களங்களையும், சந்தையையும் மீன் எடுத்தும், மற்றைய முதலாளித்துவ நாடுகளை ராணுவ செலவினங்களைப் பொறுப்பிற்க நிற்பந்தித்தும் தனது பொருளாதாரப் பின்னடைகளைச் சீர் செய்ய எடுக்கும் முயற்சிகள் ஜப்பானில் பாரிய பொருளாதார குழப்பங்களை உருவாக்கியுள்ளன. இதன் விளைவாக ஜப்பானில் தேவியாதமும் இராணுவ வாதமும் வளர்ச்சி பெறுகின்றது.

ஜப்பானும், அமெரிக்காவும், மேற்கு ஐரோப்பிய நாடுகளும் தமது அபிவிருத்தி இலாபக்களை அடையச் செய்து முயற்சிகளினால் ஆசிய மக்கள் மேலும் ஒடுக்கு முறைகளையும் காண்டிக்களையும் எதிர் பார்க்கலாம். ஜக்கிய நாடுகள் சமாதானப் படைகள், பல் தேசிய இராணுவம், பிரதேச பாதுகாப்பு என்ற யேர்களில் உருவாகும் ஜப்பானிய ராணுவத்திட்டங்களுக்கு எதிராக ஜப்பானிய மற்றும் மூன்றாமூலக மக்களும் பாப்பானி மக்களும் கீள்ற்றுதூ ஆரம்பித்துள்ளார்கள்.

கீளா இன்று முதலாளித்துவப் பாதையில் கெல்லுகின்றது நவ கலானித்துவ நாடாகத் தன்னை மாற்றிக் கொண்டுள்ள கீளாவில் ஏற்படும் சமூக பிரிவுகளே பல்ல கிளாக்சியாக வெடித்தது. கொமிந்தாங் அட்சிக் காலம் போல விவகாயிகளிடமிருந்து வரிகள் அறவிடப்படுவதால் குழப்பங்கள் நடப்பாகச் செய்திகள் கிடைக்கின்றன. இத்துடன் தொழிலாளர்கள், வேலையற்றோர், நகரப்பகுதியிலுள்ள மத்தியதா வர்க்கத்தினர் ஆகியோர் மத்தியிலும் குழப்பங்கள் ஏற்படுவதாகவும் செய்திகள் கூறுகின்றன.

புரட்சிக்கு முன் இருந்த நிலமைகளே மீண்டும் உருவாகியுள்ளன. அதிகாரத்துவ முதலாளிகள், பெரும் தாகுமுதலாளிகள், நிலப்பிரபுக்கள் ஆகியோர் பெரும் பணக்காரர்களாகிக் கொண்டிருக்கையில் பரந்த மக்கள் மேலும் ஏழைகளாகிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அமெரிக்காவின் பொருளாதார உதவியில் கல்லைக் காட்டப்படும் நாடாகக் கணிக்கப்படுவதாலும், ஜப்பானின் பல்தேவிய முதலாளித்துவத்தின் முதல்நாடுகளினாலும் கீஸ் பொருளாதாரம் வளமாகத் தேவன்றினாலும், நாட்டின் பெரும் பகுதிகள் மற்றைய ஆசிய நாடுகள் போலவே மீளவும் நிலப்பிரபுத்துவத்திற்கும், குறை அபிவிருத்திக்கும் உள்ளாகியுள்ளன.

கீளாவின் கரையோரப் பகுதிகளிலுள்ள ஏற்றுமதிக்கான தெழுவிகள், தாம்பான், தென் கொரியா, ஹொக்கொங், சிங்கப்பூர் ஆகிய நாடுகளைப் போலவே உள்ளன. இங்கு உற்றத்தி செய்யப்படும் அமிதான நூக்கிசிப் பொருக்கன் அமெரிக்காவினதும், மற்றைய முதலாளித்துவ நாடுகளின் நூக்கிசிப் பொருளாதார மந்த நிலமைகளும் பின்னடைவுகளும் நூக்கிசியில் வீழ்கிணையும் சமூக மோதல்களையும் ஏற்படுத்தியிருப்பதுன் தேவியாதம், பாசிசம், இனாவாதம் ஆகியவற்றை உருவாக்கியுள்ளது.

எதிர்வரும் வருடங்களில், கோசலிக் போர்வையிலுள்ள கீள் அதிகாரத்துவ முதலாளிகளுக்கும் வெளிப்படையான முதலாளித்துவ அரசை அமைக்க விழுப்பாக்கஞ்சுகுமினையினான் போராட்சிகள், கிழக்கு ஜப்பான்பாவிலும் முன்னைய கோவியத் யூனியனிலும் நடை பெறுவது போல, கூர்வமையானம் அதே மேளையில் புரட்சிகாக்குமிகுஞ்சுக்கும் எதிர்ப்பாட்சிகர கக்திகளுக்குமிடையிலான போராட்டங்களும் சுர்வமையானம்.

வட கிழக்கு ஆசியாவில், தேசிய சதந்திரத்தையும் கோலிக்கத்தையும் பாதுகாக்க முணையும் கொரிய ஜனநாயக மக்கள் குடியரச மீது அரசியல், பொருளாதார, இராணுவ அமுத்தங்கள் பிரயோகிக்கப்படுகின்றன. தென் கிழக்கு ஆசியாவில், வியட்நாம், கோவியத்யூனியனின் திரிமாத செல்வாக்குக்குப்பட்டும் இன்று டெங்கின் கீளாவைப் பின்பற்ற எடுக்கும் முயற்சிகளுடன், வரலாற்று ரீதியான பிரச்சனைகளின் அஸுத்தங்களுக்கும் ஆளாகிப்பானது.

பிலிஸூன்சில் புரட்சிகாக்களும் மக்களும் ஒரு மக்கள் போராட்ததைத் தொடர்ந்து நடத்திக் கொண்டிருக்கின்றார்கள். உலக மக்கள் புதிய புரட்சிகாக்கத்திற்கு வந்து கொண்டிருக்கும் பொழுது, புரட்சிகா ஆயுதப் போராட்டம் என்ற தீழ்த்தை ஏந்தி மூன் செல்வதை தேவைக்கும் மற்றும் சுவதேக்க கடவுயாகக் கருதுகிறார்கள்.

கம்போக்சியாவில், ஜக்கிய நாடுகள் நடத்தும் கலை விதமான சமாதான நடவடிக்கைகளையும் மீறி ஆயுத ரீதியான தேசிய விடுதலைக்கும் ஜனநாயகத்திற்குமான போராட்டம் தொடருகின்றது.

இந்தோனோசியாவில் சட்ட ரீதியான ஜனநாயக இயக்கங்களுக்கும், மக்கள் போராட்தத்திற்குமான சாத்தியக் கூறுகள் தென்டுகின்றன. பர்மா, மலேசியா, தாப்லாந்து ஆசிய நாடுகளில் புரட்சிகாக்கத்தினர் வளர்வதற்கான புரக்காணிகள் தென்டுகின்றன.

தெற்கு ஆசியாவில் அரைக்காலனித்துவ, அரை நிலப்பிரபுத்துவ சமூகங்கள் பெரும் குழப்ப நிலமைகளில் இருக்கின்றன. தேவிய முதலாளிகளிற்கும் சொந்தமான அடிப்படைத் தொழில்கள் வளர்ந்துள்ளன என்று சேப்பட இந்தியாவில், தேவிய தொழில்கள் சிறைக்கப்பட்டு, நவ கலானித்துவ மற்றும் தரகு முதலாளித்துவ

முறைகளின் வளர்ச்சியிடன் பெரும் தாகு முதலாளிகள் மற்றும் நில உடனவாய்க்களின் ஆளுமை அதிகரித்துள்ளது.

தென் ஆசியாவின் மிகவும் கீழிந்த நிலங்களில், வகுப்புவாத வள்ளுறைகளும், சமய அடிப்படை இயக்கங்களும், இன், மொழி குருதோக்களும், மக்களைத் திசை திருப்புவதற்காக முதலாளித்துவ மற்றும் பிற்போக்கு சக்திகளினால் இடைவிடாது பாவிக்கப்படுகின்றன. பூர்வங்காவில் இன் மத உணர்வுகளினால் உந்தப்பட சக்திகளினால் தொடர்ச்சியான போர் நடந்து கொண்டிருக்கின்றது.

ஆனால் இந்தப் பகுதிகளிலே மக்களை ஒரு ஆயத்ப் புரட்சிக்கு இட்டுச் செல்லக்கூடிய சக்திகள் இருக்கின்றன. தென்னாசியாவிலே கீளாவிலே நடைபெற்றது போன்ற ஒரு நீண்ட மக்கள் யத்துதை நடத்தக் கூடிய அத்தியக்காறுகள் இருக்கின்றன.

மத்திய ஆசியாவில் புதிய உலக குழப்புமறைகள் பெரும் பாதிப்புகளை ஏற்படுத்தியுள்ளது. முன்னைய சோவியத் குழாய்கள் குழப்பத்தில் அமுந்துள்ளன. அனை சோவியத் நவகாலனித்துவத்தினாலும், இன் மதப் போராட்டங்களினாலும் பாதிக்கப்பட்டுள்ளன. ஆய்வாளிஸ்தானில் ஆயுதம் தாங்கிய இன்னாமிய படைகளுக்கிணை யே காட்டுமிராண்டித்தனமான இனப் போராட்டங்கள் நடந்து கொண்டிருக்கின்றன.

மத்திய ஆசியாவிலே, என்னைய உற்பத்தி செய்து நாடுகள் (அதிக எண்ணைய உற்பத்தி செய்து குறைந்த களத் தொலையைக் கொண்ட நாடுகளைத்தவிர) 1970களிலிருந்து அமிதமான எண்ணைய உற்பத்தியினாலும், என்னைய வருமானத்தின் தவறான பகிரவினாலும் பாதுரமான சமூக பொருளாதார குழப்பத்துக்குளாகியுள்ளன. 1991 வளைகுதூ யத்துமானது, ஈராக், மற்றைய எண்ணைய உற்பத்தி செய்து நாடுகள், ஏனதிப்பதிய நாடுகளுக்கிணையில் ஏற்பட முன்பாடுகளின் விளைவோடும்.

சமயார்ப்பற அரக்கள் இன்னாமிய அடிப்படை வாதத்தினால் மிரட்ப்பட்டு அல்லது மாற்றப்பட்டு வருகின்றன. சோவியத் சமூக ஏகாதிப்பதியத்தில் தங்கியிருந்து கொண்டு மேற்கு ஏகாதிப்பதியத்தை எதிர்த்த நாடுகள் இன்று நிலைகுலைந்துள்ளன. முதலாளித்துவ தேவைதழும் சமூ அடிப்படை வாதமும் சோங்கைத் திட்டமே மக்களின் தேவை மற்றும் சமூகப் புரட்சை நம்பிக்கைகள் நிறைவேற முடியும்.

பெரும்பான்மையான ஆசிய நாடுகளில் தொடரும் போருளாதார மந்த நிலையானது முதலாளித்துவ மை நாடுகளில் எதிர் தாக்கங்களை ஏற்படுத்துகிறது. மறுபுறத்தில் உலகளாவிய முதலாளித்துவக் குழப்பம் ஆசிய மக்களின் மீது துன்பக்கமைகளைச் சமத்தியுள்ளன. இந்தக் கீழ் நோக்கிய சமூகி தொடர்கின்றது. முன்னெப்போதும் இல்லாதவாறு பிற்போக்குவாதப் பேர்கள் எல்லாம் இன்று உலாவுகின்றன. நவகாலனித்துவ சக்திகள், மக்களைப் பிரிப்பதற்கும்

அடக்கி ஆழ்வதற்கும், இவற்றைப் பாவிக்கின்றன. ஆனால் நவகாலனித்துவ அரக்களினதும் மக்களினதும் இந்த சீழிவுகளே இறுதியில் பாட்டாளி வர்க்கத் தலைமையில் புரட்சிகா சக்திகள் வாருவதற்கான தளங்காலவும் அமைகின்றன.

பிலிப்பைன் மக்களின் புரட்சைப் போராட்டம்

தேசிய மற்றும் சமூக விடுதலைக்காக, வெளிநாட்டு ஏக்போக முதலாளித்துவத்திற்கும் உள்ளாட்டு பிற்போக்கு வாதத்திற்கு எதிராகவும் புரட்சிகாப் போராட்டங்களை நடத்திக் கொண்டிருக்கும் மக்களைக் கொண்ட நவகாலனித்துவத்தினால் பாதிக்கப்பட நாடுங்கள் உதாரணமாக பிலிப்பைன் நாட்டை உங்களுக்குக் கூட்ட விணைகின்றேன்.

பிலிப்பைன் மக்கள் 1898ம் ஆண்டு பொனிய காலனித்துவ வாதிகளுக்கெதிரான போராட்டத்தில் வெற்றியடைந்தனர். பழைய காலனித்துவத்திற்கு எதிராக பழைய ஜனநாயகப்புரட்சியில், மற்றைய காலனித்துவ ஆட்சிக்குப்பட ஆசிய மக்களுக்கு முன்பாகவே, வெற்றிகொண்டார்கள் என்பதை நாம் நோக்க வேண்டும். தூதிர்ஷ்டவஸ்யாக அமெரிக்கா, 1898ம் ஆண்டு பிலிப்பைன் நாட்டை ஆக்கிரித்து பீடிய ஏகாதிப்பதியத்தின் காலனியாக மாற்றியது

அமெரிக்காவின் நேருமான காலனித்துவ ஆட்சியின் கீழ் பிலிப்பைன் நாடு நிலப்பிராந்துக்கிணிவுந்து அனைவிப்பாத்துவ நாடாக மாறியது. கதேசிய பெரும் தாகு முதலாளிகள் நகரங்களிலும், கிராப்புக்களில் நிலப்புறையாளர்களும் ஆளுமையைப் பெற்றிருந்தனர். 1946ல் அமெரிக்கா மறைமுகமான காலனித்துவ ஆட்சியை மேற்கொண்டு, பேராவிலான சுதந்திரத்தைக் கொடுத்து ஆட்சி அதிகாரத்தை கதேசிய காண்டும் வர்க்கங்களிடம் ஒப்பித்தது. அரசியல் மற்றும் பொருளாதார ரதியாக பிலிப்பைன் அமெரிக்காவின் நவகாலனித்துவ நாடாக மாறியது.

இரண்டாவது உலகயுத்தத்தின் பின்பு, தேசிய மற்றும் கோசைக்கத்திற்கான அலை பலமாக வீசிய போது, மற்றைய ஆசிய காலனித்துவ மக்களுக்கு முன்பு ஒரு நவகாலனித்துவ நாடாக பிலிப்பைன் உருவாகியது

தேவைகள் பூர்த்தி செய்யப்பாலும், போகாக்கின்றியும் வறுமைக் கோட்டுர்குக் கீழ் வாழும் 80%மான மக்கள், 50%க்கும் அதிகமான வேலையில்லாமை, உற்பத்தியும் சமூகசேவைகளும் சீர் குலைந்த நிலமைகள், வெளிநாட்டு வியாபாரத்தில் தொடர்ந்தும் துண்டுவிழும் தொகை, வளர்ச்சி குன்றிய நிலை, அமிதமான இலாபங்களின் காண்டல், கடன் பழு, அதிகாரத்துவத்தின் ஊழல் இவைகள்தான் பிலிப்பைன் மக்களின் துண்பங்கள். பிலிப்பைனுக்கு ஏற்பட்டவை எல்லாம், நவகாலனித்துவத்தினால் ஏற்பட்கூடிய கேடுகளின் உதாரணமாகவே விளங்குகின்றது

சட்ட ரத்தியான ஜனநாயக இயக்கங்களையும், புரட்சிகர ஆயுதப் போராட்டத்தையும் அடக்குவதற்கு ஒரு கொடுராமன் போர்க் கொள்கையை அரசாங்கம் கூடப்பிழக்கின்றது. ஆனால் இந்த ஒடுக்கு முறைகள் மக்களின் ஆயுதப் போராட்டத்தை மேலும் துண்டவே உதவியுள்ளது. இந்த அமைப்புக்குள்ளே தங்களுடைய நலன்களைப் பாதுகாக்க முடியாததினால் பிற்போக்கு வாதிகளுக்குள்ளேயே முன்பாடுகள் ஏற்பட்டுள்ளன.

பிலிப்பைன் ஒரு நவகாலனித்துவ நாடாக மாறிய போது, இரண்டாவது உலக யத்திற்கிருந்து தேவன்றிய புரட்சிகர சக்திகள் ஒரு ஆயுதப் போராட்டத்தை நடத்த நிர்ப்பந்திக்கப்பட்டன. இது 1950ல் அமெரிக்காவினாலும் அதன் உன்நாட்டுப் பொம்மைகளினாலும் ஒடுக்கப்பட்டு 1950களில் ஒடுக்கப்பட்டாலும் சட்ட ரத்தியான ஏகாதிபத்திய விரோத மற்றும் நிலப்பிரபுத்துவம் போராட்டங்கள் 1960களில் கிணங்நிதெழுந்தன.

1965ல் பாட்டாளி மக்களின் புரட்சிகர கட்சியான பிலிப்பைன் கம்பியூனிஸ்ட் கட்சி மீன்கட்டியமைக்கப்பட்டது. முன்னைய பிழைகளையெல்லாம் திருத்திக் கொண்டு, அமெரிக்க ஏகாதிபத்தியத்திற்கும், கதேயிய காண்டும் வர்க்கங்களுக்கும் எதிராக புரட்சிகர ஆயுதப் போராட்டத்தை 1970ல் மீண்டும் தொடங்கியது.

இன்றைய நவீன ஏகாதிபத்தியம் மற்றும் பாட்டாளி வர்க்கப் புரட்சிகர காப்பத்திலே, பிலிப்பைன் புரட்சியின் வர்க்கத் தலைமை பாட்டாளி வர்க்கத்திலே இருக்க முடியும் ஒரு அணங்களித்துவ, அனை நிலப்பிரபுத்துவ நாட்டிலே, பெரும்பான்மையாக இருக்கும் விவசாயிகளே, நிலப்பிரபுத்துவ விரோத ஜனநாயக புரட்சியினதும் புரட்சிகர ஆயுதப் போராட்டத்தின்தும் முக்கிய சக்தியாக இருப்பது தவிர்க்க முடியாததாகிறது. புரட்சியின் எதிரிகளுக்கெதிரான பாந்த ஐக்கிய முன்னணிக்கு தொழிலாளர் விவசாயிகளின் கூட்டு அஸ்திவாரமாகத் திகழ்கிறது.

அரசும் புரட்சியும் பற்றிய மார்க்சிய லெளினிச் சிக்ஷாந்தத்தை நாம் அறிவோமானால், பெரும் முதலாளிகளையும் மற்றைய பிற்போக்குவாதிகளையும் புரட்சியாகத் தோற்கூட்க்காமல் தேவீய மற்றும் சமூக விடுதலைகள் ஈத்தியமில்லை என்பதை அறிவோம். பெரும் தாகு முதலாளிகள், நிலப்பிரபுக்கள் ஆகியோரது அரசியல் மற்றும் சட்ட அமைப்புகளான ஈத்திருத்தங்கள், தேர்தல்கள் ஆகியவற்றிற்காக இந்த விடுதலை ஈத்தியமில்லை.

பிலிப்பைனில் எல்லவிதமான — அரசியல், இராணுவ, போராட்டாளர், கலாசார — போராட்டங்களும் நடைபெறுகின்றன. ஒவ்வொன்றிற்கும் ஒவ்வொரு தனித்துவமான தன்மைகள் உண்டு. ஆனால் புரட்சியை முன்னெடுப்பதற்கு ஒவ்வொன்றும் மற்றதைப் பூர்த்தி செய்ய உதவுதோடு உதவியும் செய்கின்றன. அரசியல் - இராணுவ

மற்றும் சமூகப் பொருளாதார போராட்டங்கள் கலாசாரப் போராட்டங்களும் இணைந்தியக்கின்றன.

அரசியல் போராட்டங்கள் சட்ட ரத்தியானவையாகவும் சட்டத்திற்குப் புறம்பானவையாகவும் உள்ளன. 1960களில் நடத்தப்பட்ட சட்ட ரத்தியான போராட்டங்கள் இங்லாவிப்பால் பிலிப்பைனில் புரட்சிகர ஆயுதப் போராட்டத்தை அமுலித்திருக்க முடியாது. மக்கள் யுத்தத்தில் சட்ட ரத்தியான போராட்டங்களும் சட்டத்திற்குப் புறம்பான நவைகளைகளும் இணைந்த நடைபெற வேண்டும்.

புரட்சிகர ஆயுதப் போராட்டமே அரசியல் போராட்டத்தின் உச்சக்கூட்டு உருவாகும் ஏனெனில் அது அரசியல் அதிகாரத்தைக் கைப்பற்றுதல் என்ற முக்கியமான புரட்சியின் கேள்விக்கு விடையளிக்கின்றது. ஆனால் வர்க்கங்களை தோற்கூட்க்காமல் சமூகப்பட்சி என்பது ஈத்தியமில்லை.

இப்படியாக பிலிப்பைன் மக்களும் புரட்சிகர சக்திகளும் நீண்ட மக்கள் யுத்தத்தை நடத்திக் கொண்டிருக்கின்றார்கள். இது பாட்டாளி வர்க்கத்திற்கும் மற்றைய மக்களுக்கும் அதிகாரத்தைக் கொடுக்கும் அரசியல் ராணுவப் போராட்டமாகும். மக்கள் போராட்டத்தின் போது, பாட்டாளி வர்க்கத்தின் புரட்சிக் கட்சியும், சட்ட ரத்தியான, அதற்குப் புறம்பான வெகுஜன அமைப்புக்கள், அரசியல் அதிகாரத்திற்கான கூட்டுக்களும் அமைப்புக்களும் அமைக்கப்படுகின்றன. நகரப்பகுதிகளில் பிற்போக்கு சக்திகள் தாம்பிரப்பு இருந்தாலும், மக்கள் தங்கள் புரட்சிகர சக்திகளை உருவாக்கவும் சேரிக்கவும் கூடிய கிராமப்பகுதிகளில் மக்கள் அரசாங்கங்களை அமைக்க முடியும்.

பெரும் தாகு முதலாளிகள் மற்றும் நிலப்பிரபுக்களின் அரசியல் மற்றும் சட்ட வரையறைகளுக்கு மட்டும் சமூக மற்றும் பொருளாதார ஈத்திருத்தங்களுக்கான — அவை சிறிதாகவும், காலம் தாழ்த்தியுமே கிடைக்கின்றன — போராட்டங்கள் நடை பெறுவதில்லை. கெரிலா முணைகளிலும், மற்றைய உசுதிகளிலும் பாட்டாளி வர்க்கத்தின் புரட்சிக் கட்சி, வெகுஜன இயக்கம், மக்கள் படை, மற்றறும் அரசியல் அதிகாரசைபகள் பொருளாதார மற்றும் சமூக ஈத்திருத்தங்களை தீர்க்கூக நடைமுறைப்படுத்துகின்றன.

தந்தெரூபு, வாடைகை குறைப்பு, கடும் வட்டிக்காரரை ஒழித்தல், தோட்டப் பொருட்களின் விலைகளை அதிகரித்தல், தோட்டக்கலைகளை உயர்த்துதல், விவசாய மற்றைய தொழில்களை ஊக்குவித்தல் போன்ற நிலச் சீதிருத்தங்கள் கெரிலா முணைகளில் நடைபெறுகின்றன. மற்றைய தொழிலாளர்களின் கூவிகளும் பிலிப்பைன் கம்பியூனிஸ்ட் கட்சியினால் வழிநித்துப்படும் சமூகங்களும் பழிய மக்கள் படைகளும் உள்ள இடங்களில் அதிகரிக்கப்பட்டுள்ளன.

கலாசாரப் போராட்டங்களும் தீவிரமாக முன்னெடுக்கப்படுகின்றன. தேவீய, விஞ்ஞான மற்றும் வெகுஜன

கலாசாரத்தை ஆக்குவிப்பதே கலாசார வேலைகளின் நோக்கமாகும். பாட்டாளி வர்க்கப் புரட்சிகா நிலைப்பாடு, நோக்கு, வழிமுறை ஆகியவற்றைப்பாலிக்கும் கலாசார உறுப்பினர்களே இதற்கு மையமாக இருக்கிறார்கள்.

பிலிப்பைஸில், பகிரங்கமான சட்ட ரீதியான முற்போக்கான மற்றும் தேசபக்த அரசியல் கல்வி, கலை மற்றும் இலக்கிய சொப்புகளையும் வெளியீடுகளையும் தடை செய்ய எதிரிகளினால் முயற்சி உள்ளது நசுப்பகுதிகளில் கலாசார உறுப்பினர்களுக்கு ஆத்து இருந்தாலும் பரந்த மக்களின் ஆதாவு அவர்களுக்கு இருக்கின்றது. கெரிலா முனைகளிலேயே இலக்கிய மற்றும் கலைப்படைப்புக்கள் கதந்திரமாக முழுமூன்றாண்டுகள் வெளிவருகின்றன.

பிலிப்பைன் புரட்சிகா இலக்கியத்தில், பாராம்பரியமும் நவீனத்துவமும், சுதேசிய மற்றும் வெளிநாட்டு உருவங்களும், தொழில் நுட்பங்களும் பாவிக்கப்படுகின்றன. புரட்சிகா விடயங்களைக் கையாழுவதும், தொழிலாளர்கள், விவசாயிகள், செம்போராளிகள் ஆகியோரை கதாநாயகர்களாகக் காட்டுவதுமே முக்கியமானதாகும். மக்களின் ஒடுக்கு முறை கஞம் சுரண்டல் கஞம் வெளிக்காட்டப்படுவதுடன், இராணுவப் போராட்டங்கள், மக்களின் ஓனிமயான எதிர்காலம், ஆகியவையும் காப்பட்டுகின்றன.

பிலிப்பைன் புரட்சிகா இலக்கியம் பழைய ஜனநாயகப் புரட்சியில் பிலிப்பைன் மக்களின் தேசிய மற்றும் சமூக விடுதலைக்கான போராட்டத்திலிருந்து புதிய ஜனநாயகப் புரட்சி வரைக்கும் வியாபித்துள்ளது. படைப்பாளிகள், கலைஞர்கள் மற்றும் கலாசாரவியலாளர்கள் எல்லோரும் புதிய ஜனநாயக கலாசார புரட்சியை முன்னெடுப்பதை உணர்ந்துள்ளார்கள்.

அவர்கள் சோகலிச கலாசாரப் புரட்சியை முன்னெடுப்பதில் நம்பிக்கை கொண்டுள்ளார்கள். உலக மக்கள் ஏகாதிபத்தியத்தைத் தோற்கூடித்து கம்பூனிசித்ததைச் சாத்தியமாக்கும் வரைக்கும் சோகலிசத்திற்கான தமது போராட்டத்தை பிலிப்பைஸில் விட்டுக் கொடுக்காது தோறவும் தயாராக உள்ளனர்.

முன்னைய சோகலிச முகாங்களின் சீர்ப்பிவகைஞரும் மீண்டும் முதலாளித்துவம் அங்கு ஸ்தாபிக்கப்படுவதும், ஒரு நாட்டில் முதலாளித்துவமும் பிறபோக்கு வாதிகளும் அரசியல் ரீதியாகவும் போருளாதார ரீதியாகவும் தோற்கூடிக்கப்படாலும் அவர்கள் மீண்டும்

தலையிடுப்பதற்கு கலாசாரத்தையே யண்டுத்துவார்கள் என்பதைத் தெளிவாக்குகின்றது. ஒடுக்கு முறையினதும் காண்டல்காரர்களுடைய ஏஜன்டுகள் ப்ரோஸை, மூந்திக்கைகள், வெளிநாட்டு முதலாளிகளின் கெவ்வாக்கு ஆகியவற்றினிலையே சோகலிசப் புரட்சியை ஒழிப்பதற்குத் தங்கியிருப்பார்கள்.

இந்த மகாநாட்டிலே, மிகுந்த மாதம் கும் திட்டதி வரும் மாசேதுங்கின் 100 வது ஜப்தினை ரூபசமூட்ட விரும்புகின்றேன். மாவோவின் "யளான் குமுவிற்கு இலக்கியம் கலை பற்றிய பேச்சு" என்ற நுலை உங்களுக்குக் குறிப்பிட விரும்புகின்றேன். அத்துள்ள புதிய ஜனநாயகப் புரட்சி, சோகலிசப் புரட்சியும் நிர்மாணமும், சோகலிச சமூகத்தில், சோகலிசத்தைப் பலப்படுத்தவும், திரிபுவாதத்தை எதிர்க்கவும், முதலாளித்துவம் மீவாதைத் தடுக்கவும் அவசியமான சித்தாந்தத்தையும் நடைமுறைகளையும் கொண்ட அருள்யை படிப்பினைகளை குறிப்பிட விரும்புகின்றேன்.

உலகிலும் ஆசியாவிலிலும் நிலைமைகளையும் எழுத்தாளர்களின் கடமைகளையும் தீர்க்கமாக நாம் விளங்கிக் கொள்ள வேண்டுமானால் மாபெரும் கம்பூனிஸ்பான மாசேதுங்கின் இலக்கியமும் சமூகமும் பற்றிய நுல்களை நாம் உதாக்கீம் செய்ய முடியாது.

இந்தப்பினைகளை விளங்கிக் கொள்ள முடியாவிட்டால், எம்மால் ஒரு சிரியான நிலைப்பாட்டை எடுக்க முடியாததுடன், புதிய சகாப்தத்தின் நன்மைகளையும் பெற முடியாது. இரண்டு வல்லரக்கள் என்பது இல்லாத பேர் இந்தக் காலத்தில், நவகாலனித்துவம் சோர்வையும் பொழுது, நவ திரிபுவாதத்தின் வங்குபோட்டுத் தன்மை முற்றாக அம்புப்பட்டப்பட நிலையில், மக்கள் மீது அதிகரிக்கும் காண்டலும் ஒடுக்கு முறையும் பாட்டாளி வர்க்கப் புரட்சிகா சக்திகளையும் புரட்சிகா இயக்கும்களையும் மேலும் உயர்ந்த கட்டத்தில். கலை கண்டங்களிலும் ஒரே வேண்டியில் மீண்டும் தோற்றும் பெருச் செய்யும்.

கிளாறு செற்கின

പ്രമാണവിരുദ്ധത്വം (pramāṇavirudh)

ପ୍ରେସିକା

பெண்ணிலைவாதம், பெண்கள் பிரச்சனை, அல்லது காதாரங்களைக் கேள்கள் பற்றி பேசும் போது நாம் கிளாரா செற்கின்ன மறந்துவிடமுடியாது. ஜேர்மன் கோவிலிக் பெண்கள் இயக்கத்தின் ஆரம்பகாலத் தலைவியாகவும், தொழிலாளப் பெண்களின் போராட்டங்களில் அவரின் பங்களிப்புகள் மற்றும் காதனைகள் மூலமாகவும் அவர் பெற்ற பெரும் புகையும் பெண்கள் மத்தியில் என்றும் நிரந்தரமானது.

ஜோப்பிய சோகலிகம் மற்றும் பெண்கள் விடுதலை பற்றிய எமது அறிவை பூர்த்தி செய்வதற்கு இந்தப் பெண்ணின் வாழ்க்கைப்பற்றியும் அவருடைய கெய்ர்பாடுகள் பற்றியும் அறிந்து கொள்வது அல்லியம் என்பதைல் கிளாரா செற்கிணை (1857-1933) ஒரு பெண்டிலைவாதியாகவே இக்கட்டுரை அறிமுகம் செய்கின்றது. பெண்களுக்காக உழைத்துப் போராட, தியாகங்கள் மல செய்து, சமூக ரீதியாக, அரசியல் ரீதியாக, மற்றும் அறிவியல் ரீதியாகப் பல ஈடுகளைக் கண்ணக்கு இது செய்தினம்.

நான் இங்கு குறிப்பிடுவை அவரின் வாழ்க்கையையும், செயற்பாடுகளையும் பற்றிய முழுமூலமான தாவுகள் அல்ல, என்னுடைய வாசிப்பிற்கும் அறிவுக்கும் இயலுமைக்கும் உப்பு விதத்திலேயே இதை எழுதியிரண்டான். ஜோசலிக் முகாயிஸ், பிரத்ரிக் ராக்காஸ், ஆகாஸ் பேஸ் ஆகிபோருக்குப் பின்பு வந்த முக்கியமான பெண்கள் பிரச்சனை பற்றிய சித்தாந்தவாதி என்ற முறையில், கிளாரா செற்கின் பற்றிய ஒரு கலந்துகொண்டதை வாக்கர்கள்(கேட்போ) மத்தியில் உருவாக்கும் என்பதே எனது நம்பிக்கையாகும். ஜேர்மன் மற்றும் உலக தொழிலாளவர்க்கக் மற்றும் சோசலிசப் பெண்களினால் அவருடைய கல்வி மற்றும் அறவுப்பாகுதல் ஆகியவை பற்றிய செயற்பாடுகள் ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்ட வியர்க்கனாகும்.

அக்காலத்தில் மற்றைய ஜேம்ஸ் பெஸ்கள் வளர்க்கப்பட விதத்திலிருந்து மாறுபட்ட விதத்திலேயே கிளாரா வளர்க்கப்பட்டார். பையன்களே அவன்து விளையாட்டுத் தோழர்களாக இருந்தனர். பள்ளிக்கூடத்திலும் அவருடன் கூடப் படித்தவர்கள் ஆண்களாகவே இருந்தனர். இந்த சூழ்நிலைமைகளாலும் அவரின் தாயாரின் பெஸ்கள் சமத்துவம் சம்பந்தமான நம்பிக்கைகளுமே அவரைப் பிற்காலத்தில் ஆண்களின் பிரத்தியோகமான “பிரதேசங்கள்” என்று எண்ணப் பட்ட விடயங்களில் தலையிட உதவியது . கிராமப்பாடாலையில் கல்வி கற்றதுடன் தந்தையிடம் மற்றைய கிராமப்பையன்களுடன் உயர்களிலிருக்குத் தயாராகும் பாடங்களையும் படித்தார். அத்துடன் தந்துவின் நூல்நிலையத்தில் ஜோதே, ஷீல்ஸ், ஹேராய், ஹேஷ்ன்பியர், டிக்கின்ஸ் ஆகியோருடைய நூல்களையும் படித்தார். ஆனால் பிற்காலத்தில் இந்த நூல்களைக் காட்டிலும் சிறுபாயத்தில் தன்னைக் கவர்ந்த நூல்கள் படங்களுடன் கூடிய சரித்திர புத்தகங்களான பிராஞ்சுப்பாசி, கவில் சமஷ்டியின் விடுதலைக்கான போர்ட்பங்கள், மற்றும் பாய்ச்சுநக்கு எதிராக நடைபெற்ற எதிர்ப்போட்டங்களுமே எனக் குறிப்பிட்டுள்ளார். ஒருவர் தன்றுடைய கொள்கைகளுக்காப் போர்டியும் அவசியமானால் தன் உயிரைக்கூடத் தியாகம் செய்வும் தயாராக இருக்கவேண்டும் என்ற உணர்வுகளை தனக்கு இந்த நூல்களே ஊழியராகவும் கருப்பிடுகின்றார்.

1872 இல் கிளாராவின் தந்தையார் 66 வயதில் ஒய்வு பெற்றார். தனது சிறு ஒய்வுதியத்துடன் தனது வீட்டில்

மாணவர்களுக்குப் பாடம் சொல்லிக் கொடுத்தார். தாயார் விட்டறைகளை வாடகைக்குக் கொடுத்து சிறிது பணம் கம்பாதித்தார். இந்த நிலைமைகளில் கிளாராவிற்கு உயர்கல்வியைத் தொடருவது சிரமாக இருந்தது. எனினும் கிளாராவின் தாயார் ஜேர்மன் பெண்கள் தேசிய கலையின் செல்வாக்கை உயோகித்து Von Steyer Institute என்ற ஆசிரிய யிற்சிப் பாடசாலையில் கிளாராவைச் சேப்பித்தார்.

ஜேர்மனியில் அக்காலத்தின் முறைப்படி பெண்கள் சர்வகலாசாலைக்குப் புகும் பார்ட்டைக்குப் படிப்பது தடைசெய்யப்பட்டிருந்தபடியால் கிளாராவினால் அப்படிப்பைத் தொடரமுடியவில்லை. ஆண்களுக்கு கலை தொழில்கள் செய்து வாய்ப்பு இருந்தபோதிலும் பெண்களுக்கு ஆசிரியைத் தொழிலும் தையந்தொழிலுமே ஒதுக்கப்பட்டிருந்தன.

ஜேர்மனியில் ஆசிரியத் தொழில் செய்த பெண்களே கல்வித் தகவமையை பெற்றவர்களாகவும், பேச. அமைப்பாக்க கூடுமர்களாகவும் இருந்தார்கள்.

ஆகஸ்டே சிமித்திடம் ஆசிரியையாகப் பயிற்றுவிக்கப்பட கிளாரா கல்வி மூலமே பெண்கள் கூத்துவத்தையும் மூ மாற்றக்களையும் செய்யுமிழென்று அப்போது நம்பினார்.

சோகலிலக் கருத்துக்களின் அறிமுகம் கிளாராவிற்கு அலாரஸ்ய தமியார், ஆதூர் மூலமாகவே உண்டாகியது. 1878ல் கிளாரா தனது படினை முடித்த பொழுது ஆகஸ்ட்டேர்ம், வில்கெஸ்ம் லிப்பென்க் அகியோர் தலைவரையில் இருந்த சோகலிச ஜனநாயகக் கட்சியிடன் மிகும் நெருக்கமாகிவிட்டார்.

1878 வரைக்கும் கிளாராவிற்கும் தொழிலாளவர்க்கத்திற்குமிணையிலான கம்பந்தம் அறிவியல் ரீதியான அனுஷாபாகவே இருந்தது.

Von Steyer Instituteல் முத்த ரூசியப் பெண்ணான வாவாராவின் நப்பின் மூலமே கிளாரா அரசியல் ரீதியான தொடர்த்துகளை ஏற்படுத்திக் கொண்டார். இந்த ரூசிய நன்னிடுத்து ரூசிய மாணவர்களின் அரசியல் படிப்பட்டதில் கிளாரா கலந்து கொண்டு அமுநித்தார்.

இந்த நன்பர்களின் மூலமாக ஜேர்மன் சோகலிச ஜனநாயகவாதிகளுடன் தொடர்புகளை ஏற்படுத்திக் கொண்டார். இரவுகளில் நடைபெற்ற நீண்ட விரிவுரைகளிலும் கூட்டங்களிலும் கிளாரா கலந்துகொண்டார். இது கிளாராவின் தாயாருக்குப் பிழக்காதபடியால் தாய்க்கும் மகளுக்குமிணையில் சக்காவுகள் ஏற்பட்டன. கிளாராவின் தொழிலாளர் இயக்கத்துணை வேலைகளும், சோகலிலக் கருத்துக்களும் தீவிரமடைந்த பொழுது அவருடைய ஆசிரியையான ஆகஸ்டே சிமித்துக்குமிணையில் மனஸ்தாபங்கள் உருவாகின. தவிர்க்கமுடியாதவாறு கிளாரா தனது தாயிடமிருந்தும், சோதரியிடமிருந்தும் ஆசிரியையிடமிருந்தும் பிரிய வேண்டியதாயிற்று.

பிற்காலத்தில் கிளாராவின் மார்க்ஸிய ஆசானான ரூசிய யூதான ஒசிப் செற்கினின் தொடர்பு அவரின் சோகலிலைத்திற்கான மாற்றத்திற்கு முக்கிய படியாக அமைந்தது. பிஸ்மார்க்கின் சோகலில்டுகளுக்கு எதிரான சட்டத்தினால் 1880இல் ஒசிப் செற்கின் வெளிநாட்டவர் என்றபடியால் நாடுகடத்தப்பட்டார். 1881இல் கிளாராவும் நாட்டைவிட்டு வெளியேறினார். குரிக்கில் சிறிதுகாலம் வாய்ந்த பின்பு பார்ஸில் ஒசிப் செற்கினுடன் கிளாரா வாழ்ந்தார். இரு குழந்தைகளுடன் இவர்கள் குடும்பம் வறுமையில் வாழ்ந்தது. எனினும் பார்ஸில் சோகலிலை இயக்கங்களில் இருந்தும் உழைத்து வந்தனர். 1889இல் ஒசிப் செற்கின் காசநோயினால் மரணமானார். அதன்பின்பு கிளாரா இரு புதுவர்களுடனும் ஜேர்மனி தீருமினார்.

1880களில் பிரெஞ்சு, மற்றும் ஜேர்மன் பத்திரிகைகளில் எழுதிய கட்டுரைகள் மூலமாக பெண்கள் பிரக்ஞனங்கள் பற்றிய ஒரு அறிஞனுகாக அரசு பிரதிக்கி பெற்றிருந்தார். இதனால் பார்ஸில் 1881இல் நடைபெற்ற இரண்டாவது அகிலத்தின் கூட்டத்தில் ஜோரோப்பிய தொழிலாள இயக்கத்தைப் பற்றி பேச தேர்தெடுக்கப்பட்டார்.

சமத்துவம் (Die Gleichheit)

1891ல் கிளாரா செற்கின் "சமத்துவம்" என்ற ஜேர்மன் சோகலிலை ஜனநாயகக் கட்சியின் சோகலிலைப் பெண்களுக்கான பத்திரிகையின் ஆசிரியையாகப் பலியேற்றார். பெண்களின் அறிவு வளர்க்கிக்கும் அமைப்பாவதற்கும் இயக்கத்திரிகை பேருதவி செய்தது. ஆசிரியாக மட்டுமல்ல மூ கட்டுரைகளையும் கிளாரா இயக்கத்திரிகையில் எழுதினார்.

1903-4களில் 11,000 பிரதிகள் விற்பனையாகிய இந்தப் பத்திரிகை 1907இல் 75000 பிரதிகள் விற்பனையாகின. இந்தப் பத்திரிகையின் முதலாவது இதழில் கிளாரா இவ்வாறு எழுதினார்:

"ஆயிரம் ஆண்டுகள் நிலவும் பெண்பாலரின் இழிநிலைக்கான காரணத்தை ஆண்களினால் இயற்றப்பட்ட சட்டங்களில் அல்லாமல் பொருளாதார அமைப்பில் காணப்படும் சொத்து உறவுமுறைகளிலேயே தேடவேண்டும் என்ற கொள்கை அடிப்படையிலேயே "சமத்துவம்" வெளிவருகின்றது."

ஜேர்மனியில் பாடன் ஹந்றன்பேர்க் மாநிலத்திலுள்ள ஸ்ரூட்காட்டாகில் தனது பெண்கள் இயக்க வேலைகளை ஆரம்பித்தார். இந்த மாநிலத்தில் பெண்கள் இயக்கங்கள் தடைசெய்யப்பானமையினால் வேலை செய்வது கவனாகிறந்தது.

"சமத்துவத்திற்கு" ஆசிரியாகவிருந்த போது Neue Zeit பேன்ற பத்திரிகைகளிலும் அரசு எழுதி வந்தார். எழுத்தாளியான கிளாரா சிறந்த மேன்பு பேசாளியாகவும் இருந்தார். 1892ல் முதலாவது கட்சி மகாநாட்டில் சோகலிலைப் பெண்களின் முன்னணிப் பேசாளாகவும்

திகழ்ந்தார். பெண்கள் அரசியலில் ஈடுபடுவதையும், அரசியல் அறைப்பகலில் சேர்வதையும் தடுக்கும் சட்டங்களைப் பாருமான்றத்திலும் வெளியிலும் எதிர்க்கவேண்டும் என்ற ஆண்மைகளை ஆதித்து கட்சியில் உணர்கள் நிகழ்த்தினார். கட்சித் தோழர்கள் பெண் தொழிலாளர்கள் மத்தியில் வேலை செய்ய வேண்டுமென்றும் ஊக்கப்படுத்தினார். 1896இல் அவர் ஜேர்மன் சோவிலை ஐனநாயகக்கட்சியின் வருடாந்த மகாநாட்டில் பெண்கள் அப்பதூண நிலைப்பாட்டை வலியுறுத்தினார்.

"தொழிலாளவர்க்கப் பெண்களின் இடம் தங்களுடைய வர்க்கத்தைச் சேர்ந்த ஆண்களுக்கு மத்தியிலேயே அன்றி மற்றைய வர்க்கப் பெண்களுடனள்ள. ஏனெனில் அவன் ஒரு பெண் என்பதற்காகவன்றி ஒரு பெண் தொழிலாளி என்பதற்காகவே காண்டப்படுகிறான்."

தொழிற்சாங்கங்களில் பெண்களை அமைப்பாக்குதல்.

தொழிற்சாங்கங்களில் பெண்களை அமைப்பாக்குவதில் கிளாரா செற்கின் பெரும் பங்காற்றினார். 1892ல் 4355 பெண்களே SPD யின் தொழிற்சாங்கங்களில் இருந்தனர். இது 1.8% மாதும். 1895இன் கணியின்படி தொழில் செய்யும் பெண்களின் தொகை 34.9% ஆக இருந்து அந்த ஏழும் பெண்களும் ஆண்களின் தொழிற்சாங்கங்களில் சேர்வதற்கிருந்த தடை நீக்கப்பட்டது. எனினும் பல்வேறு காரணங்களாக்காட்டி பெண்களின் தொழிற்சாங்கங்கள் கணக்கிட்டன.

பெண்களின் விடயங்களில் அரசியல் மற்றும் தொழிற்சாங்கங்களில் சோவிலை இயக்கம் அக்கறைக் காட்டத் தொடங்கிய பின்பு தொழிற்சாங்கங்களில் பெண்களின் தொகை அதிகரிக்கவூயிற்று. 1892இல் 4355ஆக இருந்த அங்கத்தவர்கள் தொகை 230, 347 ஆக உயர்ந்தது. கிளாரா புத்தகங்கள் கட்டும் தொழிலாளர் கங்கத்தில் 25 வருடங்கள் உழைத்தார். 1896இல் இரண்டாவது அகிலத்தின் இலண்டன் மகாநாட்டில் தையல் வேலை செய்யும் பெண்களின் பிரதிநிதியாக கலந்து கொண்டு ஈக்கத்தின் சர்வதேச செயலாளர்கள் தேவேடுக்கப்பட்டார்.

கல்வி பற்றி.....

ஆரம்ப காலந்தொட்டு ஆசிரியைத் தொழில் புரிந்த கிளாராவிற்கு பாட்டாளிவர்க்கப் பெண்களுடன் வேலை செய்த காலங்களிலும் கல்வி பற்றிய அக்கறை அதிகமாகவே இருந்தது. கல்விக்கும், அரசியல் உணர்வுகளுக்கும் நெருங்கிய தோப்பு இருந்தாக கிளாரா உணர்ந்தார். சோவிலைம் மற்றும் புரத்சினர் இலச்சியங்களைத் தொழிலாளவர்க்கக் குழந்தைகள் மத்தியில் கல்வி முறைகளை வளர்க்கலாம் என்று அவர் நம்பினார். தொழிலின் பெருமையைக் கல்வியில் வற்புறுத்தியதுடன் தொழிற்கல்வியின் முக்கியத்துவத்தையும்

வற்புறுத்தினார்.

பெண்கள் தொழிலாள்பார்ஷையின் வளர்வதைத் தடுக்கவும், பால் ரீதியான உறவுகளில் ஆராக்கியற்ற செயற்கையான, வெறும் கிளர்க்கி உள்ள தன்மைகளை நீக்கவும் ஆண்-பெண் கலவன் பாடாஸைகளை ஆழங்கிக்கப் பட்டுவேண்டுமென வேண்டினார்.

முதலாளித்துவப் பெண்ணிலைவாதம்

பெண்களை கோசலிஸ் இயக்கத்தினுள் கொள்ளுவதற்கும், முதலாளித்துவப் பெண்ணிலைவாதிகளை எதிர்க்க வேண்டுமென கிளாரா வாதித்தார்.

1896ல் SPD யின் கோதாகாங்கிரசில் பேசும் பொழுது (இது பின்பு, "பாட்டாளிவர்க்கப் பெண்களினாலேயே சோவிலை வெற்றி பெறமுடியும்" என்ற நூலாக வெளியிடப்பட்டது)

"பெண்கள் இயக்கம்" என்று தனியாக ஒன்று இல்லை— வரலாற்றின் வளர்க்கிப் போக்கினிலேயே பெண்கள் இயக்கம் தோன்றி இருக்கின்றது..... ஆகையினால் முதலாளிவர்க்கமும் தொழிலாளவர்க்கப் பெண்கள் இயக்கமுமே இருக்கின்றன— சோவிலை ஐனநாயகத்திற்கும் முதலாளித்துவ சமூகத்திற்கும் இருக்கும் தொடர்புகள் போலவே - இவை இரண்டிற்கும் இருக்கும் தொடர்புகளுமாகும்"

இதே பேசிக் கூற மேலும் கூறுகின்றார்:

"தொழிலாளி வர்க்கப் பெண்கள் தங்களது பொருளாதார சுதந்திரத்தைப் பெற்றிருக்கின்றார்கள்; ஆனால் ஒரு பெண்ணாக, மணவியாக, ஒரு தனிநபராக முழுமையான வாழ்வை அனுபவிக்கும் சுதந்திரத்தை அவன் அடையவில்லை— மணவியாகவோ அல்லது ஒரு தாயாகவோ அவன் செய்யும் உழைப்புக்கு முதலாளித்துவ உற்பத்தியினால் வீசப்படும் எச்சத் துண்டுகளே கிடைக்கின்றன."

"தொழிலாளி வர்க்கப் பெண்களின் விடுதலைப் போராட்டமானது— முதலாளித்துவப் பெண்கள் தமது வர்க்கத்திலுள்ள ஆண்களுக்கெதிராகச் செய்யும் போராட்டம் போன்றதல்ல— அவர்களின் போராட்டத்தின் இறுதி நோக்கம்— ஆண்களுடன் சுதந்திரமான போட்டுக்கும் போராடுவது— அவ்வது தொழிலாளி வர்க்க அரசு ஆட்சியை உருவாக்குவதேயாகும். தனது வர்க்கத்தைச் சேர்ந்த ஆண்களுடன் கைகோர்த்து அவன் முதலாளித்துவச் சமூகத்திற்கு எதிராகப் போராடுகிறார்கள்."

சர்வதேச சோவிலை இயக்கம்

ஜேர்மனிக்கு வெளியில் உள்ள சோவிலைப் பெண்கள்

அஸ்வப்புகளிலும் கெல்வாக்கு பெற்றிருந்த கிளாரா செற்கின் அவற்றை வழிநடத்துவதிலும் பெரும் பங்காற்றினார். 1907ல் ஒரு சர்வதேசம் பெண்கள் மகாநாட்டை ஸ்ரூப்காட் நகரில் கூட்டுவதற்கு அவர் முன் நின்று உழைத்தார். இந்த மகாநாட்டில் 15 நாடுகளிலிருந்து 59 பிரதிநிதிகள் கலந்துகொண்டனர். 1910ல் கோப்பன்காகனில் (டென்மார்க்) நடைபெற்ற இரண்டாவது சர்வதேச பெண்கள் மகாநாடு சர்வஜனவாக்குரிமையை வலியுறுத்தியது. இந்த மகாநாட்டிலேயே கிளாரா செற்கின் மார்ச் மாதம் சம் திசையை ஸ்வதேசப் பெண்கள் தினமாக்க வேண்டும் என முன்மொழிந்தார். முதலாளித்துவ வாக்குரிமை இயக்கத்திற்கு எதிராக, 1908ல் ஆண்டு நியூயார்க் நகரில் அமெரிக்க ஜோகவினைப் பெண்கள் நாட்திய ஊர்வல நாளான மார்ச் சம் திசைத் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டு இந்த முன்மொழியும் மகாநாட்டையை போதுவதன் ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டது.

வருடத்தில் ஒரு தினத்தை எமது தினமாக, எமது ஒடுக்குமுறைகளையும், எமது கோரிக்கைகளையும் நூபகப்படுத்தும் தினமாக உருவாக்கியதற்கு நாம் கிளாரா செற்கினுக்கு நன்றி கூறவேண்டும். ஓவ்வொரு வருடமும் நாம் இந்த நாளில் ஊர்வலம் கெல்லும் போது அது காண்டப்படுவர்கள் காண்டுமெர்களுக்கெதிராக நாட்தும் ஊர்வலமாகும்.

முதலாவது உலகயுத்தம்- ஆகஸ்ட் 1914

பேர் ஆர்மாகி சில தினங்களுக்குப் பின்பு (1914ஆகஸ்ட் 5) கிளாரா "ஈத்துவத்தில்" "தொழிலாளவர்க்கப் பெண்களே! தபாராகுங்கள்." என்ற தலைப்பிடன் ஒரு கட்டுரை எழுதினார். ஜேர்மனி நாட்தும் போரானது, பிற்போக்கு ஹப்பிஸ்பேர்க் பரம்பரையினர், நிலக்கொந்தக்காரர்களுக்காவயும், பெரும் முதலாளிகள் ஆகியோருடைய நலன்களுக்காகவே நாட்தப்படுகின்றது என நடைபெறும் போரைச் சாஷனார். அந்தக் கட்டுரை கீழ்க்கண்டாறு ஒரு பாடிங்கு மறைமுகங்க அனுப்பித்தது.

"தொழிலாளவர்க்கத்திற்கு, மக்களிடையேலான சகோதரத்துவம் வெறும் கனவு இல்லை. உலகசமாதானம் ஒரு அழகான சொல் மட்டுமல்ல— என்ன செய்ய வேண்டும்? மக்களின் வாழ்க்கையில், ஓவ்வொருவரும் தயாராகவிருக்கும் பட்சத்தில், எல்லாவற்றையும் வெல்லக்கூடிய நேரம் ஒன்று உண்டு. தொழிலாளவர்க்கப் பெண்களே, தயாராகுங்கள்"

போருக்கு எதிரான அவருடைய எழுத்துக்கள் தனிக்கைக்குள்ளாயின. போரை எதிர்க்கும் பெண்கள் பத்திரிகை என "ஈத்துவம்" ஸ்வதேச மட்டத்தில் அங்கீரிக்கப்பட்டது

பேர்ஸ் நகரில் கிளாரா செற்கினும் கோசாலக்ஸம்பேர்க்கும் 1915 மார்ச்சில், போருக்கு எதிராக ஸ்வதேச பெண்கள் மகாநாடோன்றைக்

கூட்டுரையார்கள். 1915 ஆகஸ்டில் கிளாரா முதலாவது உருப்பாக ஈக்கு செய்யப்பட்டார். அந்த வருடமே "ஈத்துவம்" பத்திரிகை அவருடைய கையிலிருந்து எடுக்கப்பட்டது

கிளாராவின் எழுத்துக்கள் புர்சிகர மூலோபாயத்திற்கான சித்தாந்த அத்திவாக்களை உருவாக்கும் நோக்கத்தைக் கொண்டிருந்தன. வர்க்க அழுதயத்தில் பெண்களின் தாழ்வு நிலைப் பற்றிய பிரக்களைகள் பற்றி முன்னெப்போதும் இல்லாதவாறு சிந்தனை தெவிடுள்ள சித்தாந்தவாதியாக கிளாரா செற்கின் விளங்கினார். மார்க்களின் சமூக உற்பத்தி பற்றிய சித்தாந்தத்தின் அமெரிக்கையே அவரின் ஆய்வுகள் இருந்தன. "கார்ப்பர்க்ஸிடம் இருந்து பெண்கள் பெற்றுக்கொண்டது என்ன?" என்ற கட்டுரையில் (மார்ச்1903) அவர் பின்கண்டவாறு எழுதினார்.

"பெண்களின் சமூக அடிமைத்தனத்திலிருந்து சதந்திரத்திற்கும், நவிவிலிருந்து. சந்தோஷமான வாழ்க்கைக்கும் முன்னேறிய கஷ்டங்கள் நிறைந்த பாதையில் பிரகாசமான ஒனியைப் பாய்ச்சியதற்காக மட்டுமல்ல, பெண்கள் இயக்கம், முன் எவரிலும் பார்க்க மார்க்சிந்குக் கடமைப்பட்டுள்ளது. அவர் தமது பூரணமான ஆழ்ந்த ஆய்வுகள் மூலமாக, இன்றைய சமூதாயத்திலுள்ள வர்க்க முரண்பாடுகளையும் அதன் அடிப்படைகளையும், வெவ்வேறு வர்க்கத்திலுள்ள பெண்களின் நலன்கள் பற்றியும் எமது கண்களைத் திறந்துவிட்டார். வரலாற்றை பொருள்முதல்வாதக் கண்ணோட்டத்துடன் நோக்கியபடியால் முதலாளித்துவச் சீமாட்டிகளும் பாட்டாளிவர்க்கப் பெண்களும் நேசமிக்க சகோதரிகள் என்ற குழந்தைத்தனமான வாதம் சவர்க்காரருமிழ்கள் போல் உடைந்து சிதறியது. முதலாளித்துவப் பெண்கள் இயக்கத்தையும் பாட்டாளிவர்க்கப் பெண்கள் இயக்கத்தையும் வேறுபடுத்தும் "ஆயுதத்தை" உருவாக்கியது மட்டுமல்ல அதைப் பயன்படுத்தவும் எமக்கு கற்றுத்தந்தார். அதே சமயம் பாட்டாளிப் பெண்களின் இயக்கத்தை, பாட்டாளி வர்க்கத்தின் சோசிசத் தொழிலாளர் இயக்கத்துடனும் 1914இல் உருவாகிய பேரினால் சோகவில் இயக்கத்தினுள் சீத்திருக்கவாதிகளுக்கும் புதிசை கக்திகளுக்குமிடையிலான மோதல்கள் உக்கக்கப்பட்டதினை அடைந்தது. அதிகமான இடதுசாரிகள் போரை ஆசீரித்தனர். கிளாரா செற்கின், ரோசா எக்ஸம்பீர்க்குடனும் இன்னும் சிறுபான்மையான இடதுசாரிகளுடனும் சேர்ந்து போரை வன்மையாக எதிர்த்தார்.

1914இல் உருவாகிய பேரினால் சோகவில் இயக்கத்தினுள் சீத்திருக்கவாதிகளுக்கும் புதிசை கக்திகளுக்குமிடையிலான மோதல்கள் உக்கக்கப்பட்டதினை அடைந்தது. அதிகமான இடதுசாரிகள் போரை ஆசீரித்தனர். கிளாரா செற்கின், ரோசா எக்ஸம்பீர்க்குடனும் இன்னும் சிறுபான்மையான இடதுசாரிகளுடனும் சேர்ந்து போரை வன்மையாக எதிர்த்தார்.

1918ல் ஜேர்மன் கம்யூனிஸ்ட்கட்சி (K P D) ரோசாலக்ஸம்பீர்க்கினால் உருவாக்கம் பெற்றது. அதில் 300 பெண்கள்

(%) அங்கும் வகித்தார்கள். 1919-1924வரைக்கும் KPDயின் அரசியல் பீத்தில் கிளாரா செற்கின் அங்கும் வகித்தார். 1920 ஜூலை 2ம் திகதி ஜேன்மன் பாரான்ராஸ்த்தின் முதலாவது கம்யூனிஸ்ட் அங்கத்தவராக அமர்ந்தார். தனது வாழ்க்கையின் இறுதிப் பாகத்தை அவர் ரூசியாவிலேயே கணித்தார். அங்கு போல்ட்விக் புரட்சியிலும் கம்யூனிஸ்ட் அமீஸ்திலும் அவர் பங்காற்றினார்.

1927-1933 வரைக்கும் மொஸ்கோவில் கம்யூனிஸ் அங்கபியில் சர்வதேச மென்கள் இயக்கத்தின் சித்தாந்தக்கலையியாக இருந்தார்.

1932 ஆகஸ்ட் 30ம் திகதி ஜேன்மன் பாரான்ராஸ்த்தில் மிக முதிய தலைவர் என்ற முறையில் உணர நிகழ்த்தினார்.

1933ம் ஆண்டு ஜூன் மாதம் 22ம் திகதி மொஸ்கோவில் கிளாரா செற்கின் கால்யாளார்.

கிளாரா செற்கினின் தனிப்பட்ட வாழ்க்கையை நோக்கும் போழுது. அவருடைய தனிப்பட்ட அனுமதிகள் அவரை தனக்காக மட்டுமல்ல சகல மென்களுக்குமாக போரட ஊக்குவித்தது என்பதை உணரவாம்.

இளம்பிராயத்தில் ஏற்பட்ட மல சம்பவங்களினால் அவரின் வாழ்நாள் முழுவதும் பாதிக்கப்பட்டிருந்தார். 1964இல் கிளாராவிற்கு 6 வயதாக இருந்த பொழுது அவரின் கிராமத்தில் நெசவாலைகள் இயந்திரமயன்க்கப்பட்டினால் பலர் வேலையிழந்தனர். பிற்காலத்தில் அப்போது தான் கண்ட நெசவாலர்களின் துண்பங்கள், விவசாயக் குடும்பங்களின் வறுமை ஆகியவற்றையெல்லாம் குாபகத்தில் கொண்டிருந்தார். அவர் எழுதிய மல கட்டுணரைகளில் ஒரு பெண் தாயாக மனைவியாகப் படும் துண்பங்களை விபரித்தார். ஒசிப் செற்கின் நோம்பாய்ப்பட்டு இருந்தபொழுது இரு குழந்தைகளுடன் வருமானமும்

இல்லாமல், வீட்டுவேலைகளைச் செய்துகொண்டு துண்பங்களைச் சமந்தார்.

பிற்காலத்தில் பெண்கள் வீடுகளில் ஊதியமில்லாது உழைப்புதற்கெதிராகக் குால் கொடுத்தார். வீட்டுவேலைகள் மென்களை அரசியலில் ஈடுபடுவதைத் தடுத்ததைக் கண்ட கிளாரா செற்கின் பெண்களை, தொழிலாளர்களாக, மனைவிமார்களாக, தாயார்களாக-சோகவிளைத்ததைத் தோக்கி வரக்கூடிய கல்வியூட்டக்கூடிய வெளியீடுகளை வெளியிடும்படி கூடிக்குன் வற்புறுத்தி வந்தார்.

கிளாரா தாய்மையின் மதிப்பையும் உணர்ந்திருந்தார். தாயாக இருந்ததில் மலிப்பக்கிகொண்டார். தன்னுடைய இரு புதல்வர்களையும் நன்றாகவே வளர்த்தார். சிறந்த பள்ளிக்கூடங்களிற்கு அனுப்பிவைத்தார். ஆணால் அவர்களுக்கு தொழிலாளர்க்கப் பயண்கள் போலவே உடை உடுத்தினார். இதனால் அவர்கள் பள்ளித் தோழர்களின் பரிகாசத்துள்ளாகினார்கள். அவர்களுடைய தாய் மற்றவர்களுடைய தாய்மார்கள் போல பின்னைகள், தேவாலயம், கண்மலை (Kinder, Kirche, Küche) என்று இருக்காததும் ஒரு காரணமாக இருந்தது. கிளாரா தனது பின்னைகளுக்கு முன் உதாரணமாக விளங்கினார். அவர்கள் அவரது பாதையிலேயே சென்றார்கள். மென்னொடுக்குழுற்றுக்கெதிரான அரசியலில் கோழுமை காட்டினார்கள். அவரது இரண்டாவது மகன் கொஸ்டியா "சமத்துவத்தில்" பல கட்டுரைகளை எழுதியதுடன் அதை வெளியிடுவதிலும் உதவினார். போதோக்கிள்லையாலும் ஓம்விள்லையாலும் அவர் கச்நேப்புகளாளர். அவருடைய ஒரு கண் குருடாகியபோது அவருடைய மகனின் உதவியுடேயே பாரான்ராஸ்த்திற்குப் போகமுடிந்தது.

உலகப் பெண்ணிலைவாதிகள் எல்லோருக்கும் கிளாரா செற்கின் என்றென்றும் வழிகாட்டும் தீயாக விளங்கிறார்.

மிராவ்சிற் தமிழ்ச் சுஞ்சிகைகள்

—ஒரு வருமாற்றுப் பதிவு

க.கலைச்சேவன்

நவீன தமிழ் இலக்கியத்தின் புதிய பரிமாணமாயும், சர்வதேசோத்தியில் இன்று முனைப்புற்றிருக்கும் புலப்பெயர்வு கலாசாரத்தின் இன்றியமையாத கூறாகவும் தமிழர் புகலிட இலக்கியம் திகழ்கிறது (புதுமை, கை-பங்குளி 1990-ஜெம்ஸி) என்று மு.நித்தியானந்தன் குறிப்பிட்டிருப்பது புகலிட இலக்கியம் தொடர்பான முக்கிய இரு அங்கங்களை வலியுறுத்துகிறது.

இலங்கை, இந்திய எல்லைகளுக்கப்பால் உலகெங்கும் ஈழத்தமிழர் அகதிகளாகப் புலம் பெயர் ஆஸ்பித்த குழலில் பிரசவித்த சிருஷ்டகள் நவீன தமிழ் இலக்கியத்திற்கு புதிய வளங்களைச் சேர்த்துள்ளது. இந்துப்புகலிட சிருஷ்டகளில் பேசப்படும் அனுபவங்கள், முரண்பாடுகள் அனைத்தும் புதியனவே.

புலப்பெயர்வு கலாசாரம் என்ற அர்த்தத்தில் தமிழ் அகதிக்கவினாக்களின் ஆக்கங்கள் தமிழ் என்ற மொழியைத்தாண்டி மொழி பெயர்ப்பு வடிவில் புகலிடம் தேடிய நாடுகளின் மொழிகளில் மொழியாக்கம் கண்டு சர்வதேசியத்தன்மையைப்பெறும் போக்கினைபும் இன்று காண்கிறோம்.

தனிமரங்கள் தோப்பாவதில்லை. சில தனிநபர்கள் விருப்பின்றி மேல்நாடுகளை நோக்கி வந்துவிட்டாக வருந்திக் கொண்டாலும், நாம் விரும்பியோ விரும்பாமலோ புகலிடத் தமிழர் சமூகமொன்று மேல்நாடுகளில் உருப்பெற்றுள்ளது என்பதில் அபிப்பிராய பேதத்திற்கு இடமில்லை. தமிழர்களின் புகலிட வாழ்வும் புகலிட இலக்கியமும் இன்று மிகவும் யதார்த்தமான உண்மைகள். இந்தத் தமிழர் புகலிட இலக்கியத்தின் களமாக, வடிகாலாக சிறு சுஞ்சிகைகளே செயற்பட்டு வருகின்றன. இச்சிறு சுஞ்சிகைகள் அற்ப ஆயுளோடு மறைந்து போனாலும் ஓவ்வொன்றின் மறைவையுடத்தும் பிறதொன்று ஜனத்து இலக்கிய ஊட்டத்திற்கு உதவேகம் தாவே செய்திருக்கிறது. பிறமொழி அறிவும், வேறுபட்ட கலாசார, வாழ்க்கை முறைகளும் சிருஷ்டயாளனின் வாழ்க்கை பற்றிய தரிசனத்தை விரிவுபடுத்தியுள்ளது. கிட்டத்தட்ட கடந்த 15 ஆண்டுகால புகலிடச் சரித்திரத்தில் சுஞ்சிகைகளின் சரித்திரத்தை பார்த்தால் பாரிய வளர்ச்சியினைக் காணமுடிகிறது. இந்திய, இலங்கை ஆக்கங்களின் மறுபிரசாரங்களில் சுஞ்சிகை நடத்திய காலம் கடந்த காலத்துக்குரியதாகிவிட்டது. புகலிட சுஞ்சிகை என்பது இன்று புகலிட மன்னின் செழுமையிலிருந்தே கணக்கிறது.

மேலைநாடுகளில் அகதித்தமிழர்கள் மத்தியில் செழித்துள்ள சுஞ்சிகைகளின் எண்ணிக்கையும் அவற்றின் தரமும், 'இலக்கிய சந்திப்பு' போன்ற தொடர்ச்சியான இலக்கிய நிகழ்வுகளும், நூல் வெளியீட்டு விழாக்களும், நூல் விமர்சன அரங்கங்களும், தரமான நாடக மேடையேற்றங்களும் காத்திரமான இசை நிகழ்ச்சிகளும், நடனங்களும் இன்ன பிறவும் புகலிட கலாசாரத்தின் நல்ல வெளிப்பாடுகளாகும்.

இப்புகலிட கலாசாரம் நம்முள் நன்கு வேருள்ளியதன் விளைவே இப்புகலிட இலக்கிய முயற்சிகள் பற்றிய தேவைப்பதிவு செய்ய வேண்டிய தேவையை முன்நிறுத்தியுள்ளது.

பிரான்சில் புகலிட இலக்கியத்திற்கு களம் அமைத்த சஞ்சிகைகளின் வரலாற்றைப் பதிவு செய்தலே இக்கட்டுரையின் நோக்கம். இந்த முயற்சியின்போது இத்தகைய ஒரு வராற்றுப்பதிவு செய்வதற்கு உதவிய சகல சஞ்சிகை வெளியீட்டாளர்களினதும் பூரண ஒத்துழைப்பு நன்றியுடன் நினைவு கூரத்தக்கதாகும். பிரான்சில் வெளியான தமிழ்ச்சஞ்சிகைபற்றிய எனது தேவின் அறிமுகக் குறிப்புகளே இவை.

இப்புகலிடங்களில் உருவாகி வளரும் இலக்கியங்கள் தமிழ் இலக்கிய வரலாற்றில், புகலிட இலக்கியத்தின் தொடக்கமாகக் கொள்ளப்படுகின்றது. இவ் இலக்கியங்களில் தாய் நாட்டில் வாழ வேண்டும் என்ற ஏக்கத்தையும், அதற்கான போராட்டத்தில் பங்கு கொள்ளும் தன்மையையும் காணப்போடு மனிதனின் விடுதலைப் பற்றிய தேவூம் முயற் சியும் மற்றும் சகிக்க முடியாத கூவியிடையேப்புக்கு ஆளாவதால் ஏற்படும் மன உளச்சல்களும் - பெண்ணடிமைத்தனத்தின் வெளிப்பாடுகளும் அதற்குரிய போர்க்குரல்களுமாக இவ்விலக்கியப்போக்கு பல்வேறு துறைகளில் தடம் பதித்துச் செல்வதைக் காணலாம்.

பிரான்ஸில் புகலிட இலக்கியத்தின் உருவாக்கம் கார்த்திகை 1981ல் வெளியான "தமிழ்முரசு" என்னும் சஞ்சிகையுடன் உருவாகின்றது.

இலங்கைத் தமிழர்களிடையே 1981ம் ஆண்டுகளில் உருவாகி உருவாகிய சில காலங்களிலேயே அல்தமித்துப் போன பாரிஸ் தமிழ் இயக்கத்தினால் முதன் முதல் தமிழ்முரசு 1981ம் ஆண்டு வெளியாகியது.

தமிழ்முரசைத் தொடர்ந்து எரிமலை, எழில், பக்ஞக்காய்களின் அவலக்குரல்கள், தாயகம், கண், தமிழ்த்தென்றால், புதுவெள்ளம், குழுறல், தேடல், பள்ளம், இந்து, ஆதங்கம், ஓசை, சமர், வான்மதி, சிரித்திரு, மெளனம், என பதினேழு (மாத/காலாண்டு) சமூக, அரசியல் இலக்கிய இதழ்கள் பாரிஸில் உருவாகிவிட்டன.

இன்னும், பாரிஸில் தமிழ்மூலம் நடைபெறும் பாடசாலைகள் "உன்னையே நீ அறிவாய்", 'நகர்வு', 'தகவற்சுருள்' போன்ற தலைப்புகளில் ஆண்டு மலர்களையும், தனிச் சஞ்சிகைகளையும் வெளியிட்டுள்ளன. ஆக இன்றுவரை வெளிவந்துகொண்டிருக்கும் சஞ்சிகைகள் என்று எரிமலை, ஓசை, சமர், வான்மதி, மெளனம் ஆகிய ஜந்தினையும், மற்றும் பாடசாலைகளின் 'உன்னையே நீ அறிவாய்', 'தகவற்சுருள்' ஆகிய இரண்டையும் குறிப்பிடலாம்.

தமிழ்முரசு: இது ஆரம்பத்தில் பிரான்ஸ் தமிழர் இயக்கத்தினால் வெளியிடப்பட்டுப் பின்னர் தமிழீழ விடுதலைப் பேரவையினாலும் இறுதியில் ஈழமக்கள் செய்தித் தொடர்பு நிலையம்-பிரெஞ்சுக் கிளையினாலும் வெளியிடப்பட்டது. ஆரம்பத்திலிருந்து இறுதிவரையில் திரு. உமாகாந்தன் அவர்கள் ஆசிரியராகப் பணியாற்றியிருக்கின்றார். ஆரம்பத்தில் 16 பக்கங்களைக் கொண்ட கையெழுத்தினாலான போட்டோக் கொப்பிப் பிரதிகளாக வெளிவந்து பின்னர் 40-50 பக்கங்கள் வரையிலான தட்டச்சுப் பிரதியாக வெளிவந்தது. நவம்பர் 81 தொடக்கம் மாதந்தோறும் ஒழுங்காக வெளிவந்து பின் இறுதிக் காலங்களில் இருமாத இதழாக வெளிவந்தது. எல்லாமாக 72 இதழ்கள் வெளியாகின. ஆரம்ப காலங்களில் "செய் அல்லது செத்துமடி" என்ற வாசகம் குறிப்பிடப்பட்டும், இறுதிக்கஞ்சிகையின் அட்டையில், சவுப்பெட்டியின் மீது துப்பாக்கியிடன் இயந்திரமனிதன் குந்தியிருக்கும் படத்துடன் இலங்கை:கொலைக்களம் எனக் குறிப்பிடப்பட்டு வெளிவந்தது. இச் சஞ்சிகை எந்தவொரு இயக்கம் சார்ந்தும் செயற்படாமல் நீண்டகாலம் இயங்கி இருப்பினும் இறுதிக் காலகட்டங்களில் ஈழமக்கள் புரட்சிகர விடுதலை முன்னணியின் ஈழமக்கள் செய்தித் தொடர்பு நிலையத்திற்காக வெளிவந்தது. ஆயினும் ஆரம்பம் முதல் இறுதிவரை ஈழத்தின் இனமுரண்பாட்டையும், விடுதலைப் போராட்டத்தையும் நோக்கமாகக் கொண்டு செயற்பட்டதால் சகல இயக்கங்களைச் சேர்ந்த பலரும் (அது ஈழத்திலும் சரி, புகலிடத்திலும் சரி) இச் சஞ்சிகையின் ஆக்கதாரர்களாக இருந்துள்ளனர்.

ஆரம்பத்தில் இருந்தே இலக்கியத்திற் தரமான வரலாற்றுப் பதிவுகளால் பல இலக்கிய சிருஷ்டகளையும்-இலக்கிய கர்த்தாக்களையும் உருவாக்கியிருக்கின்றது.

திருவாளர்கள் உமாகாந்தன், செல்வம், கலாமோகன், அருந்ததி, சுகன், தேவதாஸ் எனப் பல இலக்கிய சிருஷ்டகர்த்தாக்களை உருவாக்கிய பெருமை இச்சஞ்சிகைக்குண்டு. இச்சஞ்சிகையில் எழுதத் தொடங்கியவர்களில் பெரும்பாலானோர் இன்று பலவேறு சஞ்சிகைகளில் பத்திரிகைகளில் எழுதிக் கொண்டிருக்கின்றார்கள் என்பது குறிப்பிடத்தக்கது.

வத்தின் அமெரிக்க நாடுகள், பாலஸ்தீனம் போன்ற நாடுகளில் ஒடுக்கு முறைக்கு உள்ளாகும் மக்களின் நிலைமையையும் அதன் விடுதலைப் போராட்டங்களையும் பற்றிய தகவல் கட்டுரைகளும் விமர்சனக் கட்டுரைகளும் மேலும் அவர்களின் மொழிபெயர்ப்புக் கவிதைகளும் வெளியிடப்பட்டிருந்ததும் இச் சஞ்சிகையின் சிறப்பம்சமாகும்.

பிரான்ஸில் வெளிவந்த சகல சஞ்சிகைகளையும் ஒருமித்துப்பார்க்குமிடத்து சகலதுறைகளிலும் கவனம் செலுத்திப் புகலிட இலக்கியத்திற்கு நேர்த்தியான பங்களிப்பைத் தமிழ் முரச வழங்கியிருப்பதை அவதானிக்க முடிகின்றது.

எரிமலை: இது விடுதலைப் போராட்டச் செய்திகளையும், செய்திக் கட்டுரைகளையும்- தமிழ் அரசியல் சார்ந்த அரசியல் கட்டுரைகளையும் வெளியிட்டது. இது ஆரம்பத்தில் இருந்தே ஒரு அரசியல் சஞ்சிகையாகவே இருந்து வருகின்றது.

'எரிமலை' நேரடியாகவே தமிழ் விடுதலைப் புலிகள் இயக்கத்தின் ஆதாவுப் பத்திரிகையாக அல்லது அவ்வியக்கப் பத்திரிகையாகவே வெளியிடப்பட்டது. 12 பக்கங்களைக் கொண்ட கையெழுத்தினாலான போட்டோக் கொப்பிப் பிரதியாக இதன் ஆரம்ப இதழ் வெளிவந்தது. ஆரம்பத்தில் இலங்கைத் தமிழர்களைப் பிரதிபலிக்கும் அரசியல் கட்டுரைகளுக்கு அதிக முக்கியத்துவம் கொடுக்கப்பட்டிருந்தாலும் சில ஆண்டுகளில் போராட்ட குழலில் வாழ்வோர் மத்தியில் இருந்து எழும் இலக்கியப்படைப்புகளுக்கு முக்கியத்துவம் கொடுத்தும், அண்மைக் காலங்களில் இந்த 'அந்நிய மண்ணின் அவலங்களையும்' இந்த அகதி வாழ்வின் பல பரிமாணங்களையும் வெளிப்படுத்தும் இலக்கிய சிருஷ்டகளையும் தாங்கிவரும் ஓர் அரசியல் இலக்கிய சஞ்சிகையாக இன்றும் வெளிவந்து கொண்டிருக்கின்றது.

எழில்: 'எரிமலை' வெளிவரத் தொடங்கிய பிற்பாடு 1983ம் ஆண்டு ஈத மாதம் இச்சஞ்சிகை கலை, இலக்கிய இதழாக இரு மாதத்திற்கொரு முறையாக மூன்று இதழ்கள் மட்டுமே வெளிவந்தன. திரு. அரியநாயகம் அவர்களை ஆசிரியராகக் கொண்டு வெளியிடப்பட்ட இச் சஞ்சிகை 52 பக்கங்களைக் கொண்டதும், ஓவியர் சிறீபாலாவின் அழகான அட்டைப் படத்துடனும் வெளிவந்தது. இதில் வெளியான படைப்புகள் யாவும் இலங்கையில் இருந்து அச்சுக்கோர்க்கப்பட்டு இங்கு போட்டோக் கொப்பிப் பிரதியாக்கம் செய்யப்பட்டுள்ளது. 'எழில்' பிரான்ஸின் முதல் கலை, இலக்கிய பத்திரிகை என்ற குறிப்புடன் வெளிவந்தபோதும், முதலிரு இதழ்களில் இலங்கையில் இன ஒடுக்குமுறையை விபரிக்கும் அரசியல் கட்டுரைகளும் இடம்பெற்றுள்ளன. ஆசிரியர் தலையங்கத்தையும் மற்றும் பிரான்ஸின் முதல் தமிழ்த் தினர்ப்படத்தைத் தயாரித்து இயக்கியவருமான திரு. ஞானம் பீரிஸ் அவர்களின் பேட்டினயையும் தவிர ஏனைய படைப்புகள் பிரான்ஸைத் தளமாகக் கொண்டிருக்கவில்லை. ஒரு சிலர் பிரான்ஸில் இருந்து எழுதிய போதும் இலங்கையின் நிகழ்வுகளையே தம் ஆக்கங்களின் கருவுலமாகக் கொண்டிருந்தனர். மற்றும் பெரும்பாலான படைப்புகள் இலங்கையில் இருந்து பெறப்படவேயாகவும், மேலும் சில தெள்ளிந்தியச் சிற்றேடுகளில் இருந்து போட்டோப் பிரதிபண்ணப்படவேயாகவும் காணப்படுகின்றன.

இதில் அதிகமாக கவிஞர் காரை சந்தரம்பின்னை, நவாலியூர்க் கவிராயர் போன்றவர்களின் கவிதைகளும் சொக்கன், சிவசங்கரி, ஈழத்துச்செல்வி, புதுவை பெண்டிக்ற, தேவி, தேவி பரமலிங்கம் ஆகியோரின் கதைகளும் வண்ணைத் தெய்வத்தின் உருவக்க் கதையும் இன்னும் சிற்சில சினிமாச் செய்திகளும் இடம் பெற்றுள்ளன.

ஆசிரியர் திரு. அரியநாயகம் அவர்கள் பின் நாளில் ஜோப்பியத் தமிழ் ஒன்றியம் ஒன்றை உருவாக்கி அதன் மூலமாக "தூரத்து விடுவெள்ளி" (கவிதைத் தொகுதி), இன்னும் "மண்ணைத் தேடும் மனங்கள்", "தேசம் தாண்டிய நதிகள்", "நம்பிக்கை நாற்றுக்கள்" என்னும் மூன்று சிறுகதைத் தொகுப்புக்களையும் வெளியீடு செய்தவர் என்பது குறிப்பிடத்தக்கது.

'தமிழ்முரசும்', 'எனிமலை'யும் அரசியலையே பிரதான நோக்கமாகக் கொண்டு தொடங்கப்பட்ட போது 'ஸ்லீல்' கலை இலக்கியத்தைப் பிரதானமாகக் கொண்டு வெளிவந்தது.

இச்சஞ்சிகையும் நின்றபின் சமார் இரண்டார ஆண்டுகள் இடைவெளிக்குப்பின் "பகடைக்காய்களின் அவலக்குரல்கள்" வெளிவந்தது. இது ஒரு சஞ்சிகைக்கான தன்மையை முழுமையாகக் கொண்டிருக்கவில்லை.

பகடைக்காய்களின் அவலக்குரல்கள்:

01-01-1966ல் முதல் இதழ் வெளியிடப்பட்டது. 12 பக்கங்களைக் கொண்ட கையெழுத்திலான போட்டோக் கொப்பிப்பிரதியாக இரு இதழ்கள் மட்டுமே வெளிவந்தது.

இதன் ஆசிரியராக திரு வி.அசோகன் இருந்தார். (சஞ்சிகையில் ஆசிரியரின் பெயர் குறிப்பிடப்படவில்லை. தொடர்பு முகவரியாக அவரது பெயர் மட்டும் குறிப்பிடப்படுகின்றது.) இச்சஞ்சிகை எந்தக்கட்சியையோ இயக்கத்தையோ தனிநபரரையோ சார்ந்ததல்ல - எதிர்ப்பதும் அல்ல என ஆசிரிய தலையங்கத்தில் குறிப்பிடப்படுகின்றது. முதல் இதழில் ஆசிரியதலையங்கம், "என்னாம்" தவிர "தமிழ்நூக்கு விமோசனம் எப்போது?" என்னும் கட்டுரை மட்டும் இடம் பெற்றுள்ளது. அக்கட்டுரையில் தமிழ்க்கட்சிகள் பலவாகி எல்லாம் மக்களை ஏமாற்றிப் பகடைக்காய்களாய் பாவித்ததை இனக்காட்டி, இன்று இயக்கங்கள் பலகூறுகளாக பிரிந்து போவதையும் - அதற்குள் பகைமைத்தன்மை வளர்ந்து வேருள்ளுவதையும் தெளிவாக விளக்கி எல்லா இயக்கங்களும் ஒன்று சேர்ந்து வெளிநூடுகளில் செயற்படவேண்டும் என வலியுறுத்தி நிற்கிறது.

கண்:

இது இலங்கை மகளிர் சங்கம் - பிரான்ஸ் வெளியீடு. 1986ம் ஆண்டு யூலைமாதம் முதல் இதழ் வெளியாகியுள்ளது. இதன் சிவப்புநிற அட்டையில் கண்ணீரும் கம்பஸையுமான முகத்தைத் தன்னிரு கைகளிலும் தாங்கி நிற்கும் ஒரு பெண்ணின் படத்துடன், "கண்" எனத் தமிழ், ஆங்கில, சிங்கள மொழிகளில் எழுதப்பட்டும் இருப்பதைக் காணலாம். 1986 யூலை மாதத்திலிருந்து 1990 தை மாதம் வரை, 36தொடக்கம் 54 பக்கங்களைக் கொண்ட 13 இதழ்கள் வெளிவந்திருக்கின்றன. இதில் பெண்களுக்குப் பிரயோசனப் படக்கூடிய பலவிதமான கட்டுரைகளுடன், பெண்விடுதலை பற்றிய கட்டுரை, கதை, கவிதைகளும் உலகைங்கும் ஒடுக்கப்படும் பெண்கள் பற்றிய - செய்திகள், தகவற்கட்டுரைகள், பிரான்சின் அகதிகளுக்கான அரசு நிறுவாக ஒழுங்குகள் பற்றிய கட்டுரைகளும் இடம் பெற்றுள்ளன. இச் சஞ்சிகையில், சத்தியா, ஜெயா, வஷ்மி, அருந்ததி, M.R.வசந்தி, யோகம்நவஜோதி, சசி போன்ற பெண்களும் அகஸ்தியர், அருந்ததி, கலைக்கேஸ்வன், அன்னன்யூட், கருணாநிதி, வாச, கவிஞர்கெஸ்வம் போன்ற ஆண்களும் எழுதியுள்ளனர். இன்னும் சாந்தி சக்திதானந்தம், செ.யோகநாதன், சுபமங்களா, சிவரமணி போன்றவர்களின் படைப்புக்கள் மறு பிரசரம் செய்யப்பட்டுமுள்ளன. "கண்" ஒன்று மட்டுமே பெண்விடுதலையை முன்னிறுத்தி பிரான்ஸில் வெளிவந்த ஒரேயோரு சஞ்சிகையாகும்.

தாயகம்:

1986ம் ஆண்டு கார்த்திகை மாதம் முதல் 1987ம் ஆண்டு கார்த்திகை மாதம் வரையில் ஏறத்தாழ 70 பக்கங்களைக்கொண்ட 5 இதழ்கள் வெளிவந்துள்ளன. எல்லா இதழ்களும் அழகான குழந்தைகளை(கலவர்ப்பம்) அட்டைப்படமாக கொண்டிருக்கின்றன. இவ்விலக்கியச் சஞ்சிகையின் அட்டையைப் பிரித்தவுடன் (சகல இதழ்களிலும்) ஈழத்தின் விடுதலையை நோக்கிய கவிதை அதன் இலக்கியப்பக்கங்களைத் தொடக்குகின்றது. இச்சஞ்சிகையின் ஆசிரியராக விமலாபாலச்சந்திரன் அவர்கள் கடமையாற்றியுள்ளார்கள். அரசியல், தகவல் கட்டுரைகள், உடல்நலம், மருத்துவம், விளையாட்டு, உளவியல் எனப் பலதுறைகளிலும் கவனம் செலுத்தப்பட்டுள்ளது. அதிக சிறுகதைகள் காணப்படுகின்றன. இதன் பெரும் பகுதியை திருமதி விமலா பாலச்சந்திரனும், திரு பாலச்சந்திரனும் (புனைபெயர்களில்) எழுதியுள்ளார்கள் என ஆசிரியர் மூலம் அறிய முடிகிறது. மற்றும் மதன், ஜெய், புங்கை அமுதன், வே.கா.கேசவன் போன்றவர்களின் கதை, கவிதைகளும்

இடம் பெற்றுள்ளன. பெரும்பாலான இலக்கியப் படைப்புக்கள் ஜோபியகுழுவைத் தளமாகக்கொண்டிருக்கின்றன. பிரான்ஸில் வெளிவந்த சுலப சுஞ்சிகைகளின் ஆசிரியர்களிலும் விமலா பாலச்சந்திரன் மட்டுமே (இலங்கை மகளிர் ஈக்கம் நீங்களாக) பெண்பிரதம் ஆசிரியராக பணியாற்றியிருக்கிறார் என்பது குறிப்பிடத்தக்கது.

தமிழ்தெள்ளவு:

1987ம் ஆண்டு சித்திரை முதல் ஆவணி வரை இலக்கிய இதழாக ஜந்து இதழ்கள் மட்டுமே வெளியாகியது. இதன் ஆசிரியராக மரியோசப்நாயகம் அவர்கள் கடமையாற்றினார். சுலப இதழ்களும் 50 பக்கங்களைக் கொண்ட கையெழுத்தினாலான போட்டோக் கொப்பிப் பிரதியாக வெளிவந்துள்ளது. எந்த விதமான அரசியல்தன்மையும் அற்ற சுஞ்சிகையாய் சமயக்கட்டுரைகளும், எண்சாத்திரம், குழந்தைகளுக்கான அறிவுக்கதைகள், விகடத்துணுக்குகள் மற்றும் சிறுக்கதை, கவிதைகளைத்தாங்கி இச்சுஞ்சிகை வெளியாகியுள்ளது.

புதுவெள்ளம்:

பிரான்ஸில் வெளிவந்த சுலப அரசியல், இலக்கியச் சுஞ்சிகைகளிலிருந்தும் முற்றிலும் மாறுபட்ட நோக்கத்தோடு வெளிவந்த ஒரேஒரு சுஞ்சிகை 'புதுவெள்ளம்' ஆகும்.

புங்குடுதீவு நீர்வள அபிவிருத்திச் சபையின் வெளியீடாக இந்த சுஞ்சிகை 1988ம் ஆண்டில் வெளிவந்தது. 72 பக்கங்களைக் கொண்ட இதழாக, இச் சுஞ்சிகை இரு இதழ்களையே வெளியிட்டது. பதிவுசெய்யப்படாத வெளியீட்டு நிறுவனமாக இருந்ததனால் ஓவது இதழ் தயாராக இருந்த நிலையில் அதன் எழுத்துப் பிரதிகள் அரசாங்கத்தினால் பறிமுதல் செய்யப்பட்ட நிலையில் தொடர்ந்தும் இச் சுஞ்சிகையை வெளியிடுவது சாத்தியமில்லாது போய்விட்டது என்று அதன் ஆசிரியராகக் (சுஞ்சிகையில் பெயர் குறிப்பிடப்படவில்லை) கடமையாற்றிய திரு.கனகசுபை அரியர்ட்னை அவர்கள் கூறுகிறார். இச் சுஞ்சிகையின் அனைத்து ஆக்கங்களும் புங்குடுதீவை மைமாகக் கொண்ட நீர்வள அபிவிருத்தி சம்பந்தமான கட்டுரைகள், கதைகள், கவிதைகள் ஆகியவற்றைக் கொண்டு அமைந்துள்ளது.

இந்த இரண்டு இதழ்களும் புங்குடுதீவின் குழல், நீர் நிலைகள், கடல், புழுதி, கலாச்சாரம்- பண்பாடுகள் அனைத்தையும் எம் கண்முன்னே நிறுத்துகிறது. இதில் வெளியாகியுள்ள ஆய்வுக் கட்டுரைகள் அனைத்தும் பயன் மிக்கவையாகும்.

குழுறல்:

இது தமிழ்மீ விடுதலை இயக்கத்தின் பிரொக்ரக் கிளையின் வெளியீடாகும். 1986-87 காலப் பகுதியில் கிட்டத்தட்ட 35 பக்கங்களைக் கொண்ட இதழாக இது வெளிவந்தது. திரு.காசிவிங்கம் இதன் ஆசிரியராகப் பணியாற்றினார். இச் சுஞ்சிகையில் தமிழ்மீ விடுதலை இயக்கம் சார்ந்த அரசியல் கட்டுரைகளும் மற்றும் இலங்கைச் செய்திகளும் சில விடுதலைக் கவிதைகளும் காணப்படுகின்றன.

தேடல்:

இயக்க சார்பு சுஞ்சிகைகளும் மறுபுறம் அரசியல் ஈடுபாடு அற்ற இலக்கிய சுஞ்சிகைகளும் வெளிவந்துகொண்டிருந்த நிலைமையில் எந்த அரசியல் இயக்கத்தையும் சாராத-அதேசமயம் இயக்கங்களினதும் அரசினதும் மக்கள் மீதான அடக்குமுறை, மனிதஉரிமை மீறல் போன்றவற்றை இனம் காட்டும் நோக்கோடு 'தேடல்' வெளிவரத் தொடங்கியது.

தை 1988 முதல் மார்கழி 1988 வரை 'மக்கள் கலை இலக்கிய அமைப்பு-பிரான்ஸி'ன் வெளியீடாக இச் சுஞ்சிகையின் 7 இதழ்கள் வெளியாகி ஒரு வருடத்திற்குள் இச் சுஞ்சிகை நினருவிட்டது. இதழ்களின் ஆக்கங்கள்

தட்சக மூலம் பதிவு செய்யப்பட்டு 52 பக்கங்களைக் கொண்ட போட்டோ கொப்பிப் பிரதிகளாக வெளிவந்தன.

அரசியல் தத்துவார்த்த கட்டுரைகள், இயக்கங்களின் அராஜகம் மற்றும் வெளிநாடுகளின் போராட்டம் பற்றிய கட்டுரைகள், உலகச் செய்திகள், பெண்விடுதலை ஆக்கங்கள் என்று பல்துறை சார்ந்த கட்டுரைகளை இச் சஞ்சிகையில் காணமுடிகிறது. இச் சஞ்சிகையில் கலைச்செல்வன், கலாமோகன், அருந்ததி, சுகன், இளங்கோவன், தேவதாஸ், கெளதமன், எஸ். அகஸ்தியர், பொ.வலிச்சந்திரன், கோவை நைதன், உமாகாந்தன், சபாவிங்கம் போன்றவர்களும் வேறும் பலர் புனைபெயர்களிலும் எழுதியுள்ளனர். சி.சிவகேரம், மார்க்ஸிம் கார்க்கி போன்றவர்களின் ஆக்கங்கள் மறுபிரசரம் செய்யப்பட்டும் உள்ளன.

பள்ளம்:

'தேடல்' சஞ்சிகை நின்றதையுடைத்து 1990ம் ஆண்டு தைமாதம் 'பள்ளம்' இருமாத இதழாக வெளிவந்தது. இதன் ஆசிரியர்களாக கலைச்செல்வன், சுகன் ஆகியோர் செயற்பட்டனர். மற்றும் கலாமோகன், சத்தியன், மணிவண்ணன் ஆகியோரும் இச் சஞ்சிகையில் எழுதினர். இயக்கங்களினதும் இலங்கை அரசினதும் கலை அடக்கு முறைகளையும் அம்பலப்படுத்த வேண்டும் என்பது இதன் நோக்கமாக இருந்தது.

இந்த நோக்கத்தினால் வந்த இடையூறுகளின் நிமித்தம் இது இடைநிறுத்தப்பட்டது. இதுவரை எந்த இயக்கத்தையும் சாராது சுகல இயக்கங்களின் அராஜகத்தையும் வெளிப்படுத்த வேண்டும் என்ற நோக்கில் பிசிராது செயற்பட சஞ்சிகை இது ஒன்றாகவே இனம் காணப்பட்டது.

இயக்க விமர்சனக் கட்டுரைகளும், மற்றும் புகலிடத்தை மையமாகக் கொண்ட சிறுக்கைகள், கவிதைகளும் மற்றும் சர்வதேச நிதியமைப்பின் பங்கு பற்றிய மறுபிரசரக் கட்டுரையும் இச் சஞ்சிகையில் இடம் பெற்றது.

அதங்கம்:

1990ம் ஆண்டு தை மாதம் அரசியல் இலக்கியச் சஞ்சிகையாக ஒரே ஒரு இதழ் மட்டுமே வெளிவந்தது. 24 பக்கங்களைக் கொண்ட கையெழுத்தினாலான போட்டோக் கொப்பி பிரதியாக வெளிவந்துள்ளது.

இதன் ஆசிரியராகத் திரு.மகேந்திரன் அவர்கள் (சஞ்சிகையில் குறிப்பிடப்படவில்லை) கடமையாற்றியதாக அறியமுடிகின்றது. ஓர் அறிமுகக் கட்டுரையோடு "பிரான்ஸில் அந்தியர்களின் எதிர்காலம்" எனும் கட்டுரையும், ஜேர்மனியின் மதில் உடைப்புப் பற்றிய செய்திக் கட்டுரையும் மற்றும் ஈழத்துச் செய்திகள் என்பவற்றுடன் "வோல்தயர்" (VOLTAIRE) இன் சிறுக்கையும் வாக்தேவளால் மொழிபெயர்க்கப்பட்டு வெளியாகியுள்ளது.

சிந்து:

1989ம் ஆண்டு சித்திரை மாதம் தொடங்கி 1991ம் ஆண்டு சித்திரையுடன் 14 இதழ்கள் வெளிவந்து நின்றுவிட்டது. சி.உ.தயகுமார் அவர்கள் பிரதான ஆசிரியராகவும் இடையே காந்திநேசன், ச.கருணாநிதி அவர்களை இணையாசிரியராகவும் கொண்டு கலை, இலக்கிய இதழாக வெளிவந்தது. ஆரம்பத்தில் மாதத்திற்கொன்றாகவும், இடையே இருமாத இதழாகவும் வெளியாகிய 'சிந்து' பின் சிலகாலம் காணாமற் போய் 6 மாதங்களின் பின்னர் இறுதி இதழ் சித்திரை 91ல் மீண்டும் தலைகாட்டி மறைந்து போனது. இறுதி இதழ் தவிர்ந்த ஏனைய இதழ்கள் அனைத்தும் 38 பக்கங்களைக் கொண்ட போட்டோக் கொப்பிப் பிரதிகளாகவே வெளிவந்தன. இறுதி இதழ் "பிரெஞ்சுத் தமிழ் இலக்கிய மன்றம்-பரிசு" வெளியீடாக வெளிவந்தது. இதுமட்டும் அச்கப் (Offset) பிரதியில் வெளிவந்தது. (இந்தியாவில் அச்சடிக்கப்பட்டதாகத் தகவல்-இதழிலும் இது பதிவு செய்யப்படவில்லை.)

இச் சஞ்சிகையில் சி.உதயகுமார், க.கருணாநிதி, காந்திநேசன், வேலனைழரான், எஸ்.அகஸ் தியர், நல்லைக்கண்ணன், இன்திரையன், இரா.சிறி, பி.லோகதாஸ், மோகன், வாக்தேவன், பசுமைக்குமார், எம்.துரைராஜா, அஜித்குமார் ஆகியோரின் படைப்புக்கள் இடம் பெற்றுள்ளன. மற்றும் பிரும்மாஜன், சஜாதா, ஆர்.கே.கண்ணன், க.கைலாசபதி, கா.சிவத்தம்பி, கே.டானியல், செ.கணேசலிங்கன், நா.பாரத்தசாரதி, டாக்டர். கி.மறைமலை, மாலன் ஆகியோரது படைப்புக்களும் மறுபிரகரம் செய்யப்பட்டுள்ளன.

பிரான்ஸில் வெளிவந்த பெரும்பாலான சஞ்சிகைகளைப் போலவே அரசியலில் அதிக ஈடுபாடு இல்லாது இலக்கியத்திற்கு கூடிய முக்கியத்துவம் கொடுத்து இச் சஞ்சிகைகள் வெளியாகியுள்ளன. இச் சஞ்சிகையின் சய ஆக்கதாரர்கள்-ஏற்குறைய எல்லாருமே பிரான்ஸில் வசிப்பவர்களாகவே இருந்துள்ளனர்.

தமிழ்ச்சுர்:

1991ம் ஆண்டு ஏப்பிரல் மாதம் வெளியான இச் சஞ்சிகை மாதமொரு இதழாக, நான்கு இதழ்களுடன் தன் அடினா முடித்துக் கொண்டுவிட்டது. இச் சஞ்சிகை சரவணைழர் விச செல்வராசாவை ஆசிரியராகக் கொண்டு 'உலகத் தமிழர் ஒன்றியத்தினால்' வெளியிடப்பட்டது.

ஆக்கங்கள் சில பிற சஞ்சிகைகளிலிருந்து போட்டோ பிரதி பண்ணியவையாகவும் ஏனைய ஆக்கங்கள் கண்ணி எழுத்திலுமாக அமைந்து காணப்படுகிறது. அனைத்து இதழ்களும் 40 பக்கங்களைக் கொண்ட போட்டோக் கொப்பிப் பிரதிகளாகும். இதில் பி.வில்லியம், இ. சிவாகன், வி.ச.நாதன், திருமதி பவுலின் செல்வராசா, ஏர்வாத் எஸ்.ராதாகிருஷ்ணன், ஆர்.ஏ.நந்திராகேரன், மீசாலைழர் சதந்திரன், க.வி.குமார், பூ.தில்லைச்செழியன், பாரிஸ் ஜமால், நல்லைக்கண்ணன், ஜெயாதன் போன்றவர்கள் எழுதி இருக்கின்றார்கள்.

பிரான்ஸிலிருந்து இன்றும் வெளிவந்து கொண்டிருக்கும் சஞ்சிகைகள் பற்றிய விபரங்கள் கீழே தரப்படுகின்றன.

ஒன்றை:

1990ம் ஆண்டு தை மாதம் முதல் "பாரிஸ் கலை இலக்கிய வாசகர் வட்டத்தின்" கலை இலக்கிய வெளியீடாக மாதத்திற்கு ஒரு முறையாக இச் சஞ்சிகை தொடர்ந்து வெளிவந்து கொண்டிருக்கிறது. இதுவரை 12 இதழ்கள் வெளிவந்துள்ளன.

சமர்:

1991 தை முதல் ஒரு அரசியல் சஞ்சிகையாக காலாண்டிதழாக வெளிவருகின்றது. சில கவிதைகளையும் காணமுடிகிறது. இதுவரை 8 இதழ்கள் வெளிவந்துள்ளன.

வான்மதி:

1992 சித்திரை முதல் "கலையகத்தின்" அரசியல் கலை இலக்கிய வெளியீடாக தொடர்ந்து வெளிவருகின்றது. இதுவரை 5 இதழ்கள் வெளிவந்துள்ளன.

சிரித்திரு:

1992ம் ஆண்டு மாசி மாதம் முதல் பிரெஞ்சு-தமிழ் கலைஞர்கள் நட்புறவுப் பணிமனையின் வெளியீடாக, திரு.ஐ.துரைராஜா அவர்களை பிரதம ஆசிரியராகக் கொண்டு வெளிவரும் நகைச்சவை இதழ். ஐரோப்பாவில் இருந்து வெளிவரும் ஒரேயோரு நகைச்சவை இதழ் இதுவேயாகும்.

மேளம்:

1993ம் ஆண்டு வைகாசி மாதத்திலிருந்து கலை இலக்கிய முத்திரிச்கள் இதழாக வெளிவருகின்றது.

முடிவுரை

புகலிட எழுத்தாளர்களில் இன்று சிலாகித்துக் கூறப்படும் பல முன்னணி எழுத்தாளர்களும் கவிஞர்களும் இந்த அற்ப ஆயுளோடு மறைந்து போன சிறு சஞ்சிகைகளின் பக்கங்களிலேதான் மலர்ந்துள்ளனர் என்ற உண்மை வலியுறுத்திக் கூறப்படவேண்டிய ஒன்றாகும். புதிய புதிய எழுத்துக்களுக்குக் களம் அமைக்கவும், அரசியல் கலை இலக்கியத் துறையில் ஆக்கழூர்வமான கருத்துப் பரிவர்த்தனைகளை மேற்கொள்ளவும், இவை குறித்த விரிந்த தேடல்களை விஸ் தரிப்பதற்கும், புகலிட வாழ்க்கையின் சகல அம்சங்களையும் பதிவு செய்யவும் இன்றும் நிறைய நிறைய சஞ்சிகைகளின் தேவை நம் முன் உள்ளது. சில சந்தர்ப்பங்களில் அக்சருத்தல்களும், எதிர்ப்புகளும் கூட சஞ்சிகை முயற்சிகளை நகச்குவதற்கு மாறாக அவை மேஜும் வளம் பெற்று வளர்வதற்கே வழி வகுத்துள்ளன என்ற ஆரோக்கியமான உண்மையையும் இச் சிறு சஞ்சிகைகளின் வளர்ச்சிக் சரித்திரம் பறைசாற்றி நிற்கிறது எனவாம்.

குறிப்பு:

இக் கட்டுரை பிரான்ஸில் வெளியான தமிழ் சஞ்சிகைகள் பற்றிய வரலாற்றுப் பதிவு என்பதால் வெளியாகி நின்று போன சஞ்சிகைகள் பற்றிய விபரங்களுக்கு கூடிய முக்கியத்துவம் வழங்கப்பட்டுள்ளது. தற்போது வெளிவந்து கொண்டிருக்கும் சஞ்சிகை பற்றிய விரிவான குறிப்புகள் இதில் இடம் பெறவில்லை. பல சஞ்சிகைகளில் ஆசிரியர்களின் பெயர்கள் குறிப்பிடப்படாத போதும் எதிர்கால ஆய்வாளர்களின் வசதிக்காக ஆசிரியர்களாகப் பணியாற்றியவர்களின் பெயர்கள் கூடப்பட்டுள்ளது. (ஜூலை 1993)

மாஸ்ரிக்ற்

ஓப்பந்தம்

பத்மமணோகரன்

நெதர்லாந்தின் தென்பகுதி மாகாணமாகிய லிங்பேர்க்கிள் தலைநகரமான மாஸ்ரிக்ற் நில் 1991ம் ஆண்டு பன்னிரண்டு ஐரோப்பிய நாடுகள் ஒன்று சேர்ந்து கைச்சாத்திட்ட ஓப்பந்தம் தான் “ மாஸ்ரிக்ற் ஓப்பந்தம் ” என்று அழைக்கப்படுகின்றது. இந்த ஓப்பந்தம் கைச்சாத்திடப்பட்ட சில காலத்திற்குள்ளேயே ஐரோப்பிய மக்களுக்கி டையே இந்த ஓப்பந்தம் பற்றிய வாதப்பிரதிவாதங்களும், சர்ச்சைகளும் எழ ஆரம்பித்து விட்டன. மாஸ்ரிக்ற் ஓப்பந்தம் தங்களுக்கு அவசியமில்லை என்றும் தாங்கள் இந்த ஓப்பந்தத்துடன் சம்பந்தப்பட விரும்பவில்லை என்றும் ஐரோப்பிய மக்கள் குரல் எழுப்பி வருகின்றார்கள்.

பிரான்சின் பாராளுமன்றத்திலும், சென்றசபையிலும் இந்த ஓப்பந்தத்தை ஏற்றுக்கொண்டு அதற்கு தேவையான அரசியலமைப்பு மாற்றங்களைச் செய்வதற்கான அங்கீகாரத்தை சென்றசபையில் பெற்றுக்கொண்ட பின்னரும் சர்வசனவாக்கெடுப் பின் போது பிரான்சின் ஏற்ககுறைய 50 வீதமான மக்கள் அதனை எதிர்த்து வாக்க வித்துள்ளனர். டென்மாக்கில் பல அரசியல்வாதிகளும், தொழிற்சங்கங்களும் மாஸ்ரிக்ற் ஓப்பந்தத்திற்கு ஆதரவு கொடுத்துள்ள போதிலும், அங்கும் 50 வீதமான மக்கள் இதற்கு எதிர்ப்பு தெரிவித்துள்ளனர். இங்கிலாந்தின் பிரதமர் மேஜரும் ஆக 3 மேலதிகவாக்குகளால் தான் தோல்வியிலிருந்து தப்பிப்பிழைக்க முடிந்தது. வேறும் பல ஐரோப்பிய நாடுகளிலும் இந்த ஓப்பந்தத்திற்கு எதிராக மக்களின் கருத்து பலம் பெற்று வருகின்றது.

மாஸ்ரிக்ற் ஓப்பந்தத்தால் உருவாகப்போகும் ஐரோப்பா எத்தகையது ?
இதனால் ஏற்படக்கூடிய அரசியல், சமூக, தூதல் விளைவுகள் எத்தகையன ?
இதற்கு மாற்றுவழிகள் எதுவும் இல்லையா ?
மாஸ்ரிக்ற் ஓப்பந்தத்தை எத்தனை நாடுகள் ஏற்றுக்கொள்ளப் போகின்றன ?
ஆஸ்திரியா, பின்லாந்து, சவீடன், நோர்வே, சுவிற்சலாந்து ஆகிய நாடுகள் இதில் அங்கம் வகிக்குமா ?

இந்தக்கேள்விகள் சமூக அக்கறை கொண்ட அனைவரது சிந்தனையிலும் எழுகின்றன. மாஸ்ரிக்றில் கைச்சாத்திட்ட பின்பு அந்த ஓப்பந்தத்தில் பல மாற்றங்களைக் கொண்டு வருவதற்காகப் பேச்சுவார்த்தைகளில் ஈடுபட்டுள்ளனர்.

ஐரோப்பிய நாடுகள் தமக்குள் ஒன்றிணையவேண்டும் என்ற திட்டம் இன்று நேற்று தொடங்கியதல்ல. “ ஓருங்கிணைந்த ஐரோப்பியச்சந்தை ” என்ற எண்ணைக்கரு 30களின் இறுதிப்பகுதியிலேயே வடிவம் பெற்றுவிட்டது என்பது குறிப்பிடத்தக்கது. அப்போதிருந்தே ஐரோப்பிய நாடுகள் தமக்கிடையில் மேற்கொண்ட வியாபாரமானது உலகளாவிய வியாபாரம் போன்று வளர்ச்சியுற ஆரம்பித்துவிட்டது.

பொருளாதாரம் மேலும் சர்வதேசமயப்படுதலும், மூலதனம் குறிப்பிட்ட சில நாடுகளிலே செறிவடைதலும் இந்த ஐரோப்பிய ஒருங்கிணைவுக்கு அடிப்படையான முதற்படியாகும். இன்றைய பொருளாதார விஸ்தரிப்பானது ராஷ்டின் பல்தேசியக் கம்பனிகளுக்கும், பாரிய பொருளாதாரங்களுக்கும் அகன்ற விரிவடைந்து சந்தைகளுக்கு மேல் மிக உன்னதமான சாதகங்களை வழங்கியுள்ளது. இது தனியே ஐரோப்பா வுக்கே மட்டுமே உரியது என்பதல்ல. ஆனால் ஐரோப்பாவானது பல தேசங்களைக் கொண்ட வண்ணக்கலவையாக MOSAIC ஆக இருப்பதால் உலகளாவிய பொருளாதாரத்தை உருவாக்குவதில் அமெரிக்கா, ஐப்பான் போன்ற நாடுகளுடன் ஒப்பிடுகையில் ஐரோப்பா பிரத்தியேகமான பல பிரச்சனைகளை எதிர்கொள்ள வேண்டியுள்ளது. பொருளாதார ரீதியில் முதலில் ஒன்றிணைந்து காலப்போக்கில் "ஐரோப்பிய அரசை" அமைக்கும் நோக்கம் ஆரம்பத்திலிருந்தே உருவாகி வந்திருக்கிறது. இந்த "ஐரோப்பிய அரசை" அமைக்கும் நடைமுறைகளைத் துரிதப்படுத்தும் முயற்சியே மாஸிக்ரில் மேற்கொள்ளப்பட்ட ஒப்பந்தமாகும். 1986ல் ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்ட "ஒற்றை ஐரோப்பிய திட்டம்" (EUROPEAN SINGLE ACT) என்பது தான் "ஐரோப்பா - 92" என்ற இன்றைய திட்டத்தில் வந்து முடிந்திருக்கிறது. இந்த ஒப்பந்தத்தின் அடிப்படைகள் தாறுமாறானவை; ஒன்றுக்கொன்று தொடர்பினையோ ஒரு முழுமைத்தன்மையையோ இதில் காணமுடியாது. ஒவ்வொரு நாட்டுத் தலைவர்களின் விருப்பு வெறுப்புக்களும் இணக்கத்துக்கும் ஏற்றபடி சட்டாதியாக வரையப்பட்டதே இந்த ஒப்பந்தமாகும்.

இந்த ஒப்பந்தத்தில் இரண்டு முக்கிய அம்சங்கள் வலியுறுத்தப்பட்டுள்ளன.

- (1) நாணயப்பொறிமுறை மூலம் <MONETARY MECHANISM>- நாணய அமைப்பு மூலமான அமுத்தத்திற்கூடாக ஐரோப்பாவைக் கட்டி எழுப்புதல்.
- (2) சமூக சேவைச்சட்டங்களை இல்லாமற் செய்வதும், ஐரோப்பிய நாடுகளில் காணப்படுகிற சமூக சேவை உரிமைகளை சகல நாடுகளிலும் ஏற்படுத்துவதற்குப் பதிலாக ஐரோப்பிய நாடுகளுக்கும் பிறநாடுகளுக்கும் இடையிலான ஏற்றத்தாழ்வை அதிகரிப்பது.

ஐரோப்பாவுக்கான பொதுநாணயம் என்பது மேலும் திருத்தத்திற்கு இடமளிக்காத வகையில் மிகத்திதவிவாகக் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது. இது முன்று கட்டங்களாகப் பிரிக்கப்பட்டுள்ளது. நாம் இப்போது அதன் முதலாவது கட்டத்தில் நின்று கொண்டிருக்கின்றோம். இந்தக்கட்டம் 1993ல் முடிவடைந்து விடும் என்று எதிர்பார்க்கப்படுகிறது. இந்த நாடுகள் பிற ஐரோப்பிய நாடுகளுடன் சமமான தளத்தில் இருப்பதற்காகத் தத்தமது நாடுகளின் வட்டி வீதம், பணவீக்கம், அரசின் கடன், வரவு செலவுத்திடப்பட பற்றாக்குறை என்பனவற்றைக் குறைப்பதற்கு துரிதமான கதியில் மிகக் கடுமையாகச் செயற்பட வேண்டும்.

இரண்டாவது கட்டம் 01-01-1994ல் அமையவிருக்கும் "ஐரோப்பிய நாணயச்சங்கத்தை (EMI)" அமைப்பதுடன் ஆரம்பமாகின்றது. ஒவ்வொரு நாட்டிலும் தளம்பிக் கொண்டிருக்கும் நாணய பெறுமதியின் போக்கு ஸ்திரநிலைக்கு கொண்டு வரப்பட்டு நாடுகளுக்கிடையோன நாணயப் பெறுமதி சமனாக்கப்படும்.

முன்றாவது கட்டம் 01-01-1997ல் ஆரம்பமாகி 01-01-1999ல் முடிவடையும். இக்காலகட்டத்தில் ECU ஐரோப்பாவின் நாணயமாகும். இக்காலகட்டத்தில் EMI என்ற "ஐரோப்பிய நாணய சங்கம்" மறைந்து, அந்த இடத்தில் ஐரோப்பாவின் மத்தியவங்கி செயற்பட ஆரம்பிக்கும். ஐரோப்பிய நாடுகளின் நாணயத்தில் இத்தருணத்தில் வித்தியாசம் இருக்கமாட்டாது.

இந்த ஐரோப்பிய நாணய சங்கத்தில் அங்கம் வகிக்கும் நாடுகள் மாஸிரிக்க ஒப்பந்தப்படி 5 கட்டாயமான நிபந்தனைகளைப் பூர்த்தி செய்தாக வேண்டும்.

- (1) ஐரோப்பிய அமைப்பு நாடுகளின் பணவீக்கமானது ஆகக்குறைந்த முன்று ஐரோப்பிய நாடுகளின் சராசரிப் பணவீக்கத்திலும் பார்க்க 1 1/2 வீதத்திற்கு மேல் மாற்றமடைய முடியாது.

- (2) ஒரு நாட்டு அரசின் பொதுக்கடன் அந் நாட்டுத்தேசிய வருமானத்தின் 60 வீதத்திற்கு மேல் அதிகரிக்க முடியாது.
- (3) ஒரு நாட்டின் வரவு செலவுப்பற்றாக்குறை தேசியவருமானத்தின் 3 வீதத்திற்கு மேல் அதிகரிக்க முடியாது.
- (4) ஐரோப்பிய அமைப்பு நாடுகளின் சராசரி வட்டி வீதத்திலிருந்து ஒரு நாட்டின் நீண்டகால வட்டிவீதம் 2 வீதத்திற்கு மேற்பட்ட அதிகரிப்பைக் காட்டமுடியாது.
- (5) இரண்டு வருடங்களுக்கு ஐரோப்பிய நாணய மாற்றுவீதம் நாணய மதிப்பிறக்க மின்றி இருக்க வேண்டும்.

தற்போது பிரான்ஸ், டென்மார்க், லக்ஸம்பர்க் ஆகிய நாடுகள் மட்டுமே இந்த நிபந்தனைகளுக்குக் கட்டுப்படுகின்றன.

அரசாங்கச்செலவினங்களைக் குறைப்பதுவே மாஸ்ரிக்ற ஒப்பந்தத்தின் தர்க்க அடிப்படையாகும். அரசாங்கச் செலவினங்களைக் கட்டுப்படுத்துவதே இந்த ஒப்பந்தத்தின் தாரகமந்திரமாகும். வேலையற்றோர் எண்ணிக்கை அதிகரிப்பதுடன், சமூக மற்றும் பொது உதவி பெறும் சலுகைகள் அற்றுப்போகும் நிலைமையே உருவாகும். இத்தாலி, போர்த்துக்கல், ஸ்பெயின் ஆகிய நாட்டு அரசாங்கங்கள் தங்கள் செலவுகளைப் பெறும் அளவில் குறைப்பதற்கு இப்போது நடவடிக்கைகள் மேற்கொண்டு வருகின்றன.

கிரேக்க நாட்டில் ஓய்வுத்தீயத்தைக் குறைப்பதன் மூலமும், அரச ஊழியர்களின் எண்ணிக்கைகளைக் குறைப்பதன் மூலமும் தான் மாஸ்ரிக்ற ஒப்பந்தத்தின் இலக்குகள் அடையப்பட முடியும் என்று IMP எச்சரிக்கை விடுத்துள்ளது.

ஒரு நாட்டின் மக்கள் தமது கல்வி வளர்ச்சிக்காகக் கிளர்ச்சி செய்து சில சலுகை களை அரசாங்கத்திடமிருந்து வென்றெடுத்துக் கொள்வார்களாயின்; அதனால் அந்த நாட்டின் வரவு செலவுப்பற்றாக்குறை அதிகரிக்குமிடத்து ஏனைய ஐரோப்பிய நாடுகள் அந்த நாட்டிற்கு அபராதம் செலுத்தும்படி ஐரோப்பிய நாணயக் கொள்கைகளைக் கண்காணிப்பதற்கான வழிமுறைகள் எதுவும் இந்த ஒப்பந்தத்தில் இல்லை. தேசிய மத்திய வங்கிகள் ஐரோப்பிய வங்கியின் கட்டுப்பாட்டிலேயே இயங்க வேண்டும். இரண்டாவது கட்டத்தின் போது ஒவ்வோர் அரசும் தமது தேசிய மத்திய வங்கியின் கட்டுப்பாட்டிலிருந்து விலகி சுயேட்சையாக இயங்கத் தொடங்கி விடும். ஒரு வங்கியின் பணிப்பாளர்கள் சரிவரத் தொழிற்பாடாவிடில் அரசாங்கத்தால் எதுவும் செய்ய முடியாது போய்விடும்.

ஐரோப்பிய அரசின் குட்சமம் என்ன ?

ஐரோப்பாவுக்கு ஓர் தனியான சரித்திரம் கலாச்சாரமும் உண்டா ?

இந்த ஐரோப்பிய உருவாக்கத்திற்கு இரண்டு அம்சங்கள் உந்துவிஷயாக அமைந்துள்ளன.

இரண்டாம் உலகமகாயுதத்தின் பின் பொருளாதார ரீதியில் மூலதனம் திரட்டுவதும் அதிலிருந்து மூலதன உற்பத்தியை அதிகரிப்பதுவும், அரசியல் ரீதியில் சோவியத்தின் மேலாதிக்கத்தை எதிர்ப்பதுவுமே இந்த இரண்டு அம்சங்களாகும்.

Treaty of Rome ற்கு முன்பே ஐரோப்பாவின் பாதுகாப்பு அமைப்பு ஏற்பட்டது என்பதை நாம் மறக்கமுடியாது.

ஐரோப்பாவின் தனித்துவம் தான் என்ன?

போப்பாண்டவரோ "கிறிஸ்தவ ஐரோப்பா"ன்ற அடிப்படையை முன்மொழிகிறார். யூகோஸ்லாவியாவில் சேர்விய இனத்திற்கும், கொரோவாசி இனத்திற்கும் இடையே ஏற்பட்ட மோதலில் சில புத்திஜீவிகளும், தீவிர வலதுசாரிகளும் கொரோவாசி இனத்தினையே ஆதரித்து நின்றனர். இந்த நிலைப்பாடானது ஒரு இனம் தனது

சுயநிர்ணய உரிமையைத் தானே நிர்ணயிக்கும் உரிமையின் அடிப்படையில் அமையாமல் ஜூரோப்பிய நாகரிகத்தின் பாதுகாப்பிற்கும் ஊடுஞ்சிக் கொண்டிருக்கும் இனக்குழுக்களுக்கு (tribals) எதிராகச் செயற்படுவதற்கு எதிராக செயல்படுவதற்கும் ஆகும்.

இந்த ஜூரோப்பாவின் பிரஜூகள் யார்?

மாஸ் ரிக்ற் ஓப்பந்தத்தின்படி ஜூரோப்பியத் தேர்தல்களில் வாக்குரிமை உள்ளவர்கள் தனியே ஜூரோப்பிய நாடுகளின் பிரஜூகள் மட்டுமேயாவர். இதன் அர்த்தம் அங்கு குடியேறியவர்களுக்கு வாக்குரிமை இல்லை என்பதாகும். உதாரணமாக ஓர் ஆங்கிலேயன் பாரிஸில் ஒரு வருடம் இருந்ததன் பின் ஒரு மாநகரசபைத் தேர்தலில் அல்லது ஜூரோப்பியத் தேர்தலில் வாக்களிக்கலாம். ஆனால் அந்த ஆங்கிலேயனுக்கு அடுத்த வீட்டில் பதினெண்நால் வருடங்களாக வாழும் அல்ஜீரியன் ஒருவனுக்கு வாக்களிக்கும் உரிமை இராது.

மாஸ்ரிக்ற் ஓப்பந்தத்தை சுருங்கக் கூறுவதானால் யாரும் உட்புகழுத்தாத கோட்டையாக அது ஜூரோப்பாவை மாற்றுகிறது. இந்தக் கோட்டைக்குள் குடியேறியவர்களுக்கு எதிராக அது செயற்படுகிறது. இவ்வாறு ஜூரோப்பாவில் அது இரண்டு வகையான மக்களை உருவாக்குகிறது. இக் கோட்டை மூன்றாம் உலகநாடுகளுக்கும், கிழக்கு ஜூரோப்பாவுக்கும் எதிராக அமைகிறது. அத்துடன் ஜூரோப்பாவுக்கு பொதுவான ஒரு வெளிநாட்டுக் கொள்கையைக் கடைப்பிடிப்பதற்கும், ஓர் ஜூரோப்பியக் கூட்டு இராணுவ அமைப்பை ஏற்படுத்துவதற்கும் நடவடிக்கைகள் மேற்கொள்ளப்படுகின்றன. தற்போது இந்த நடவடிக்கைகளால் குறிப்பிடத்தக்க நடைமுறை விளைவுகள் ஏற்படுத்த முடியாது போனாலும், இவற்றை நாம் முற்றாகப் புறக்கணிப்பதற்கில்லை.

சிறார்களின் உடனம். எங்களது அறியாமை பற்றி....

வெள்ளி

சிறார்களின் உலகம். ஓ! இப்படியொன்று இருக்கின்றதா? என்னும் வண்ணம் ஆச்சரியமும் வியப்பும் கலந்த மருட்சியுடன்தான் எங்களிற் பெரும்பாலானோர் இச்சொற்றொடரைக் காண்பார்.

இப்படி ஓர் உலகம் இருக்கின்றது என்பதே நம்மிற் பெரும்பாலோருக்குத் தெரியாமல் இருக்கும்போதும்- இப்பிரிஞ்சுகளின் உரிமைகள் குறித்து எங்களின் அக்கறையின்மை பற்றி அவ்வளவு அலட்சியமாக இருந்துவிட முடியாது என்றுதான் எண்ணத்தோன்றுகின்றது.

எங்களுடைய பெற்றோர்கள் எங்களை வளர்த்ததற்கும், இன்னும் நாங்கள் எங்கள் பிள்ளைகளை வளர்ப்பதற்கும் (நாங்கள் எங்கள் பிள்ளைகளை வளர்ப்பு புதிய நாடுகளை -வளர்ப்பு முறைகளை -புதிய மனிதர்களை - புதிய உலகங்களை கண்டும் , கேட்டும்- பழகியும் போன்பின்பும்கூட) பெரும்பான்மையான எந்தவிதமான வித்தியாசத்தையும் காண்முடியவில்லைத்தான். இது ஏன் என்று ஒரு கணம் நிறுத்தி நின்று யோசித்தால் .....அப்படி ஒன்றும் இல்லை. எங்களிற்கு எங்களுடைய கலாச்சாரம் என்று சொல்லுமட்டுந்தான் தெரியுமேயன்றி இது ஏன் எதற்காக -அம்மாவும் ஆச்சியும் ஏன் அப்படிச்செய்தார்கள் , இன்றைக்கு நாம் ஏன் அப்படிச்செய்யவேண்டும்? இவைகள் எதுவுமே எங்களிற்கு எப்போதுமே கேள்விகள் ஆனதில்லை. ஒருவகையில் கடிவாளம் பூட்டிய குதிரைகள் போலத்தான். எங்களிற்கு ஒன்றைப்பூட்டிவிட்டால் சரி. இழுத்துக்கொண்டு போகத்தான் தெரியும். இடர்எது வரினும். முன்னோர் செய்ததைக்கண்மூடித்தனமாகக் கட்டிக் காப்பதுதான் எங்களுடைய கலாச்சாரத்தைக் கட்டிக்காத்தல் அல்லது பேணுதல் என்னும் சிந்தனையில் இருப்பதால்தானோ என்னவோ- எங்கள் பிள்ளை வளர்ப்பு முறையும் கலாச்சாரத்துடன் இணைந்து எல்லாமே இன்று மிகப்பெரிய கேள்விகளுக்குளாக்குப்படும் நிலையில் உள்ளன.

இவைகள் எல்லாவற்றையும் எடுத்துநோக்கி எங்கள் சிறார்களை எண்ணும்போது. ஆம்! ஒரு 'சர்க்கல்' விளையாட்டிற்கு மிருகங்களைத் தயார்செய்து லட்சக்கணக்கான மக்களின் ஆரவாரக்கைத்தட்டல்களைப் பெற்றுக்கொள்ளும் 'சர்க்கல்' வித்தைக்காரனுக்கும் மிருகங்களுக்கும் இடையிலான தொடர்புபோலத்தான் பெற்றோர்கள்- குழந்தைகள் உறவு இருப்பது போல் தெரிகின்றது. இப்படி ஒரு உதாரணம் ஏன் என்னை நெருடியதென்றால், 'சர்க்கல்' 'விளையாட்டிற்குப் பழக்கப்படும் மிருகங்களிற்கு இழைக்கப்படும் கொடுமைகளையும் அம்மிருகங்கள் படும் வேதனைகளையும் நேரில் பார்த்தால் எவ்வளவு பணம் கொடுத்தும் எங்களிற்கு 'சர்க்கல்' வித்தையைப் பார்ப்பதற்கு மனசுவராது என்று அண்மையில் எங்கோவாசித்த ஞாபகம். 'சர்க்கல்' 'வித்தைகாட்டுப் பவன் மீதான பயத்திலும் அதட்டலிலும் அம்மிருகங்கள் அவனுக்கு முன்னால் மிகவும் அன்பாகவும், பணிவாகவும் (சிங்கம், புலிகள் கூடக்காலை நக்கியும் தடவியும்) தங்கள் பரிவைக்க?) காட்டுகின்றன. 'சர்க்கல்' காரணின் கையில் சாட்டையில்லாது இருப்பின் என்ன நடக்கமுடியும். ஒன்றில் அவைகளுக்கு இழைக்கப்பட்ட அளவுக்கு மீறிய கொடுரம் காரணமாக அவைகள் வலது குறைவாக வரக்கூடும். அல்லது தங்கள் இஷ்டப்படி முன்னைவிடக் கோரமாக அத்துமிறிச் செயற்படக்கூடும்.

இதில் 'சர்க்கல்' 'வித்தைக்காரனுக்கும் - பெற்றோர்களிற்கும் இடையேயுள்ள மிகப்பெரிய வித்தியாசம் என்று எதைக் குறிப்பிடலாம் என்றால் - 'சர்க்கல்' 'வித்தைக்காரன் தெரிந்துகொண்டு கொடுமைப்படுத்துகின்றான். பெற்றோர்கள் (அனேகமாக)தெரியாமல், கண்டிப்பதே தமது கடமை (இலட்சிய மனிதர்களாக ஆக்குவதில்) என்று எண்ணுகின்றார்கள்.

எங்களுடைய குழந்தை வளர்ப்பு முறையினால்

பிள்ளைகள், பெற்றோர் முன்னிலையில் மற்றவர்களின் கைதட்டலைப் பெறுகின்றார்கள். இக்கைதட்டலைப்பார்த்து விடவேண்டுமென்பதே நம் வாழ்வின் இலட்சியமாகி- எங்கள் வாழ்வையும் இழந்துபோகும் நாங்கள், எங்கள் குழந்தைகளின் மனதில் ஏற்படுத்தப்படும் காயங்கள் ரணங்களை மிகவும் இலகுவாகவே நிராகரித்து விட்டுச்செல்லும் போக்கிற்கு வந்து சேர்ந்து விடுகின்றோம். ஆழந்து நோக்கினால் மிகவும் கவலைக்கிடமான விஷயங்கள்தான்.

மனதில் ஏற்படும் ஊனங்கள் இவர்களை மன நோயாளர்களாக ஆக்குகின்றன. மனநோயாளர்கள் என்றதும் எங்களிற்கு நினைவிற்கு வருவது- விசர் ஆஸ்பத்திரி. "அந்த ஆளிற்கு மூளை ஒரு மாதிரி" இன்னும் 'நாய்க்குட்டி விசரி' போன்றவையே. இந்த அளவில்தான் மனநோய்கள் தொடர்பான எங்கள் அறிவும் உள்ளது. இவைகள் தவிர்ந்த ஏணைய மன ஊனங்களும் மனநோய்க்குள் அடங்கும்.

அன்றாடம் குற்றச்செயல்களில் ஈடுபடுபவர்களில் இருந்து தன்னம்பிக்கைக் குறைவுள்ளவர்கள், கையாலாகாத் தனத்தினால் தினமும் நொந்து கொண்டிருப்பவர்கள், மற்றவர்களைப் பற்றி அக்கறைகொள்ளாது இருப்பவர்கள், இன்னம் மற்றவர்கள் துண்பத்திலே இன்பம் காண்பவர்கள். (நமது நாட்டின் யுத்தக்கலாச்சாரம் கொண்டு வந்து கொண்டிருக்கும்- கண்கூடாகக் காணும் மிகப்பெரிய வீதம்) இத்தியாதி இத்தியாதி சறாக, இந்த மன நோயாளர்களாக ஆக்கப்படுபவர்கள் வரிசையில் அடக்கலாம்.

குழந்தைகளின் வளர்ப்பு முறைகள் (வளர்க்கப்படவேண்டிய நிர்ப்பந்தங்கள் தவிர்ந்த) அவர்கள் பெரியவர்கள் ஆனதும் அவர்களின் வாழ்க்கையில் எவ்வளவு பாதிப்பு ஏற்படுத்தும் என்பதை கண்டு கொள்ளத்தவறுகின்றோம். அல்லது மறுக்கின்றோம். ஒரு மனிதனை உருவாக்குவதில் சுற்றும், குழந்தைகளை பங்கினை வகிக்கின்றது. அதனாலேயே தன்னிச்சையாக குழந்தைகள் வளர்ந்துவிட முடியாது. மிகவும் நுண்ணிய அவதானிப்பு அவசியம்.

இக்கட்டுரையின் பிரதான நோக்கம் எமது பிள்ளைகளின் உலகத்தை விளங்கிக் கொள்வதற்கும், இன்னும் அவர்களின் ஆரோக்கியமான மனவளர்க்கிக்கு இடையூறுகளின்றி எப்படி உதவமுடியும் என்பது பற்றிய தேடலின் முயற்சியே. இன்னும் குறிப்பாகச் சொல்லப் போனால், புலம் பெயர்வாழ் தமிழ் மக்களின் சிறார்களின் உலகமும் உரிமைகளும் பற்றியே அதிகம் கவனத்தில் கொள்ளப்பட்டுள்ளது. குழந்தை பிறந்ததும் குழந்தைக்கு உணவுட்டுவதிலும் துணிமாற்றுவதிலும் மட்டுமே மிகக் கவனமாக இருந்து, அது பேசத் தொடங்கியதும் நாங்கள் இலங்கையில் படித்த முறையிலேயே (

கையைப்பிடித்துத் தேய்த்துத்தேய்த்து) அ, ஆ.....A,B,C,D..... எழுத எப்படியும் பழக்கிவிடவேண்டும். இன்னும் ஜந்து வயது வருவதற்கிடையில் கணக்கும் செய்யப் பழக்கிவிட வேண்டும். ஆனால் இங்கு (உதாரணமாக பிரான் சில்) பிள்ளை பென்சில் பிடித்து ஒழுங்காக எழுதப் பழகுவதே 6 வயதில்தான். பள்ளிக்கூடம் 6 வயதில் போகும்போதே எல்லாம் தெரிந்த கெட்டிக்காரப்பிள்ளையாகப் பிள்ளை பாடசாலைக்குச் செல்லவேண்டும் என்ற அளவுக்குமீறிய ஆசையில் பிள்ளைகளைக் கண்டப்படுத்துகின்றோம் என்று எண்ணுவதேயில்லை. இங்கு அனேகமாக வெயதுவரும்வரை குழந்தை தன் இஷ்டப்படி படங்கள் கீறவும், தன்னுடைய பெயரைமட்டும் அழகாக எழுதவும்; இன்னும் பேப்பரில் வெட்டி டிசைன்கள் செய்யவும், களிமண்ணோடு விளையாடவும் இப்படித்தான் பழக்குவார்கள். இவைகளை மணோரித்தியிலான பிள்ளைகளைத் தயார்ப்படுத்தலாக நாங்கள் கொள்ளத் தயாரில்லை. பெற்றோர்களிடம் ஒரு ஆறுவயதுக்குழந்தையின் பாடசாலை பற்றிப் பேசினால் என்ன சொல்வார்கள் என்றால், அங்கை என்ன சும்மா பள்ளிக்கூடத்திலை பிள்ளைகளிற்கு விளையாட்டுத்தான். ஒன்றும் படிப்பிப்புதில்லை. நாங்கள் உந்த வயசிலை கணக்குச் செய்வும். கடிதம் எழுதுவும். உவங்கள் விசர் என்று எங்கள் புத்திசாலித் தனமான வளர்ப்பு (படிப்புமறை) முறையைக் குழந்தை மீது தினித்தலாகும். இந்த நாடுகளிலும் பெரிய அறிவாளிகள் இருக்கிறார்கள் தானே என்று எம்மால் சிந்திக்க முடிவதில்லை. இன்னும் நாங்கள் படித்த முறைகளிற்கும், இங்கு இவர்கள் கற்பிக்கும் முறைக்கும் நிறைய வித்தியாசங்கள் உண்டு. அதற்கு நாங்கள் பழக்கப்பட்டுக் கொண்டு குழந்தையைத் தயார்ப்படுத்துவது வேறு விஷயம். மாறாக இங்கு கல்வி கற்பிக்கும் முறை சரியில்லை என்று குழந்தையை நாங்கள் கஷ்டப்படுத்துவது மிகவும் அவதானிப்பில் எடுத்துக்கொள்ளப்பட வேண்டிய விஷயம். இங்குவந்து புதிய தூழ்நிலைகளில் வாழ்ந்து கொண்டிருக்கும் நாம், எங்கள் எஞ்சினியர், டாக்டர் கனவுகளைக் கொஞ்சம் இழந்திருக்கிறோம் என்று கூறலாமாயினும் அதன் எச்சங்கள் தொடருகின்றன என்றுதான் கூறவேண்டும். எஞ்சினியராகவோ அல்லது டாக்டராகவோ வரவேண்டும் என்று எண்ணிக் குழந்தையை வழிகாட்டி நடத்தல் பிழையென்று கூறவரவில்லை. ஆனால் எஞ்சினியராக அல்லது டாக்டராகத்தான் வரவேண்டும் (இவை தவிர வேறுவிஷயங்களை உலகத்தில் இருப்பது பற்றிப் பேசாது) என்று மட்டும் எண்ணிக் குழந்தைகளை வளர்ப்பது பற்றிய சிக்கலைப் பற்றித் தான் சிந்திக்கவேண்டியுள்ளது.

எனேனில் அந்தக் கனவுகளை நிறைவேற்ற வேண்டிய இலட்சியம் எங்களுக்குள் புகுந்த வடனேயே மிகுதி எல்லாவற்றையும் நிராக

நித்து- குழந்தைகளின் சுயாதீன சிந்திக்கும் தன்மைக்கு வேலிபோட்டு - பர்ட்சைக்கு மட்டும் பிள்ளையைத் தயார் செய்யும் அக்கறை மட்டுமே எங்களிடம் பிறக்கின்றது.

படித்த மேல்மட்டத்தைச் (INTELLECTUAL CROWD) சாராதவர்கள், ஓரளவு படிப்பறிவு உள்ளவர்கள், படித்த மேல்மட்டத்தைச் சேர்ந்தவர்கள் என்று கருதப்படுவர்களில் பெரும்பாலானவர்கள் என்று இவர்களின் குழந்தைகளை அணுகும் முறைகளில் மேலோட்டமாகப் பார்க்கும்போது வித்தியாசமாகத் தோன்றினாலும் அடிப்படையில் வித்தியாசம் எதையும் காணக்கஷ்டமாகத்தான் உள்ளது.

இன்னும் கொஞ்சம் அவதானித்தால், இலவ்கையில் நாம் பிள்ளைகள் மீது செலுத்திய கவனத்தைவிட இங்கு கவனம் செலுத்துவது மிகவும் குறைவு என்றுதான் கூறலாம். இதற்கான பல்வேறுபட்ட காரணங்களில் முக்கிய மானவையாகக் கருதக்கூடியவை;

- * பெற்றோரின் பிறமொழிப் பரிச்சயக்குறைவு.
- * பிறநாடுகளில் உள்ள வாழ்க்கைப் பண்புகளுடன் ஓரளவுதானும் ஒத்துப்போக இயலாத தன்மை.

இவைகளினால் நாம் என்ன செய்து விடுகின் ரோம் என்றால், பிள்ளைகளிற்குத் தேவை என்று கேட்பதை வருஷாவருஷம் வேண்டிக் கொடுப்பதும், சாப்பாடு கொடுப்பதும்தான். மிகுதியை பாடசாலையில் கவனித்துக்கொள்வார்கள் என்று பாராமுகமாக இருந்து விடுகின்றார்கள்.

குறைந்த பட்சம் பெற்றோரைக்கூட்டி, பாடசாலையில் குழந்தைகளின் நிலைபற்றி கலந்துரையாடுவதற்காக கூட்டப்படும் கூட்டத்திற்குக் கூட இவர்கள் கலந்துகொள்ளாமல் (கலந்து கொள்ள முடியாமல்) இருப்பதுதான். வருஷக்கடைசியில் பிள்ளை பாடசாலை அறிக்கையைக் கொண்டு வரும்போது, பிள்ளை தற்சமயம் நன்றாகச் செய்திருக்கவில்லை என்றால், பிள்ளையைத்திட்டுவதுடன், அந்த விடுமுறைமுவதும் (அநேகமாக படித்தபாடங்களைத் திரும்பப்படிக்கவேண்டும். பெற்றோர் நெறிப்படுத்தமுடியாத நிலை) என்று சுத்தம் போடுவதுடன் பிள்ளையின் விடுமுறை கழிந்துவிடும். விடுமுறை முடிந்து பாடசாலைக்கு மிகவும் வெறுப்புடன் செல்லக்கூடிய மாதிரி பிள்ளையை எப்படியாவது தயார்பண்ணிவிடுகின்றோம்.

தம் குழந்தைகள் நன்றாக வரவேண்டும்- நன்றாக உழைக்கவேண்டும் என்னும் ஆதங்கம், அது குறித்த அக்கறை மிகவும் நியாயமானது. இந்த அக்கறைமட்டும் நல்ல குழந்தைகளை உருவாக்கிவிட முடியாது. அநேகமாக நாம்

என்ன செய்து விடுகின்றோமென்றால் ஒரு குழந்தையை நல்ல மனிதனாக உருவாக்கவேண்டும் என்னும் தீவிரமான ஆசையில் எங்கள் குழந்தைகளை அதற்கு எதிர்மாறாக எங்களை அறியாமலே உருவாக்கிவிடுகின்றோம்.

இப்படியான நிலைமைகளிற்கான அடிப்படைக்காரணம் பிள்ளைகளிடம் இருந்து நாம் எவற்றை எதிர்பார்க்கலாம் என்பதையும் அவர்களிற்கு நம்மிடம் இருந்து என்ன தேவை என்பதையும் நாங்கள் அநேகமாக அறிந்து கொள்ளாதிருத்தல்தான். இதனால் பிள்ளைகளிற்கும் பெற்றோர் களிற்குமிடையில் சகஜமாக பழகும் தன்மைகள் கூட பெரிதும் இல்லாமல் போகின்றது.

ஒரு நல்ல பிள்ளையாக (உடல்-உள் அறிவு இவற்றில் ஆரோக்கிய வளர்ச்சி கொண்ட) ஒரு குழந்தையை உருவாக்குதல் என்பதில்பெற்ற ரோரின் பங்கு நிறையவே உண்டு. நாங்கள் குழந்தையிடம் இருந்து அதன் சக்திக்கு மீறிய வற்றை எதிர்பார்ப்பதும் அதன் சகல செயற்பாடுகளிலும் கண்டிப்பு நிறைந்தவர்களாக இருக்கலும் குழந்தையின் இயற்கையான எண்ணப்போக்குகளில் பாதிப்பை ஏற்படுத்திவிடுகின்றது.

குறிப்பாக, சகலவற்றிற்கும் பெற்றோரிடம்(பெரியவர்களிடம்) கேட்டுச் செய்யும் தன்மை-தன்னம்பிக்கையற்றவர்களாக வளர்க்கின்றது. இன்னும் பிள்ளைகளிற்கு ஆர்வமுள்ள அவர்களுக்குப்பிடித்த தொழிற்துறைகளை விட்டுவிட்டு எங்களிற்கு கொரவும் தரும் என்று எண்ணுகின்ற படிப்புக்கு வில்லங்கமாகத்தினித்தல் பிள்ளையை ஒரேயடியாகப் படிப்பின்மீது வெறுப்பை ஏற்படுத்திவிடுகின்றது.

இன்னும் சொல்லப்போனால் தங்கள் சொந்த உழைப்பில் வாழுத் தொடங்கிவிட்ட பிள்ளைகளிற்கூட அவர்கள் தாங்களாக எதையும் திட்டமிட்டுச் செய்துவிடாதபடி பெற்றோரின் மேலாதிக்கம் இருக்கல். இத்தன்மைகள் இவர்களைக் கையாலாகாதவர்களாக ஆக்கிவிடுகின்றன.

அநேகமான பெற்றோர்கள் என்ன என்னுகி றார்கள் என்றால் நாங்கள் வளர்ந்தவர்கள்-எங்களிற்கு எல்லாம் தெரியும். நாங்கள் சொல்வதைப்பிள்ளைகள் கேட்டு நடத்தலே பிள்ளை நன்றாக வளர்வதற்குரிய ஒரேவழி. இதில் இருந்து சிறிதும் அசையத்தயாரில்லை. தற்சமயம் யாராவது தப்பித்தவறி அந்தப்பிள்ளையை இவர்கள் நடத்தும் முறை பற்றி அல்லது அக்குழந்தையை ஓரளவு வெறுமாதிரி வழிநடத்தலாம் என்று புத்திமதி கூற எண்ணினாலே போச்சு. இவர்கள் சொன்னதற்காகவே அவர்கள் அதைப் காதில் போட்டுக்கொள்ளத் தயாரில்லை. இந்தப்பண்பு எங்களிடம் நிறையவே உண்டு.

இன்னும் நாங்கள் என்ன நினைக்கிறோம் என்றால் பெற்றோரின் கடன் பிள்ளைகளைக் கண்டித்தல் மட்டும் தான். எங்கள் பிள்ளைகளைத் தட்டிக்கொடுக்கும் அல்லது தட்டிக் கொடுக்க எண்ணும் பெற்றோர்கள் மிகக்கு நைவு. தங்கள் பிள்ளைகளின் பெருமை பற்றி மற்றவர்களிடம் சொல்லிக்கொள்வார்கள். ஆனால் பிள்ளைகளிடம் சொல்லிக்கொள்ள மாட்டார்கள்.

பிள்ளைகளை ஒரு விஷயத்துக்காகக் கண்டிக்கும்போது, 'சரி, இதைச்செய்தால் பிடிக்காது அல்லது பிழை' என்பது மட்டும் பிள்ளைகளுக்குப் புரியும். பெற்றோருக்குப் பிள்ளை அவ்விஷயத்தைச் செய்யாமல்விட்ட (பெருமையுடன்) தூடன் பிரச்சனை முடிந்துவிடுகின்றது. ஆனால் பிள்ளை எதையாவது செய்யும்போது குழப்பம் தான் எஞ்சும். ஏனென்றால் எதனைச்செய்தாலும் அப்பாவோ அல்லது அம்மாவோ (இன்னும் அக்காவோ அல்லது அண்ணனோ/மாமனோ அல்லது அத்தோயோ/ அன்றியோ அல்லது சித்தப்பாவோ) ஏசுகின்றார்கள் - ஏசுவார்கள். இந்தப்பத்தட்டத்துடன் தான் செய்யும்- செய்யமுற்சிக்கும். இங்கு தான் நாங்கள் எங்கள் பிள்ளைகளை அனுக மறுத்தல் என்பது புலப்படவேண்டும். குழந்தை ஒரு விஷயத்தை சிந்திக்கும் என்று நாங்கள் யோசிக்காமல் - குழந்தை சிந்திக்காது ஒன்றைச்செய்யும் என்று நாங்கள் யோசிப்பதன் குழப்பநிலையின் விளைவே.

எனவே நாங்கள் ஒரு குழந்தையைக் கண்டிக்கும் போதோ அல்லது ஒரு செயலைச் செய்யவேண்டாம் என்று தடுக்கும்போதோ- ஏன் அதைச்செய்யக்கூடாது என்றுபுரியவைக்கும் அதே நேரத்தில் எதைச்செய்யலாம் என்பது பற்றிக் குழந்தைகளிற்குப் புரியவைப்பதில்லை. இதை நாங்கள் செய்யத்தவறுமிடத்தில் குழந்தைகளுக்குக் குழப்பங்களே மிஞ்சும். இன்னும் சிலபழக்கவழக்கங்களை வீட்டில் கடைப்பிடிக்காது விருந்தினருடன் (வெளியாட்களுடன்) மட்டும் கடைப்பிடிக்கும்படி வற்புறுத்தல்.

மிகச்சிறிய உதாரணம்- ஒரு குறிப்பிட்ட விஷயத்திற்கு நன்றி சொல்லும் பழக்கம். வீட்டிற்கு வெளியில் ஏனைய பிள்ளைகளுடன் (பிறநாட்டுப்பிள்ளைகளுடன்) பழகும்போது அவர்களுடைய வீட்டில் பெற்றோர்கள்கண்டிப்பு நிறைந்த அதே வேளையில் பண்புடன் பழகு வதைக் காணும் எங்கள் பிள்ளைகள், எங்கள் பெற்றோர்கள் பட்டிக்காடுகள் என்று எண்ணும் நிலைக்குத் தள்ளப்படுகின்றார்கள். எத்தனையோ பிள்ளைகள் தங்கள் நண்பர்களை வீட்டிற்கு கூட்டிக்கொண்டு வரும்போது பெற்றோரை நண்பர்கள் முன்னிலையில் வரவேண்டாம் என்று சொல்கிறார்கள். கேட்டால் பெற்றோருக்கு நாகர்கம் தெரியவில்லை என்கிறார்கள்

பெற்றோர்கள் மொழியைப் பெரிய அளவில் தெரிந்து கொள்ளாவிட்டாலும் ஓரளவுக்குத் தங்கள் பிள்ளைகளின் மன உணர்வைப் புரிந்து கொண்டு நடந்து கொள்ளுமளவுக்காவது தங்களை இப்படியான விஷயங்களுக்குப் பழக்கப் படுத்திக் கொள்ள முன்வரவேண்டும்.

இன்னும் பிள்ளைகளின் நண்பர்களை நாங்கள் கட்டாயம் தெரிந்துவைத்துக்கொள்ளவேண்டும். அப்போதுதான் எங்கள் பிள்ளைகளுடைய நடவடிக்கைகள் போக்குகளை எங்களால் புரிந்து கொள்ளமுடியும். நாங்கள் அவர்களின் நண்பர்களை வரவேற்று உபசரித்து பேசப்பழகத் தெரியாதவிடத்து எங்கள் குழந்தைகள் எங்களிடம் இருந்து நிட்சயம் விலகிப்போவார்கள். ஏனெனில் நாங்கள் (பெற்றோரும் சகோதரர்களும் வீடும்) மட்டும் பிள்ளைகளின் உலகமாகிவிடமுடியாது. நாங்கள் பிள்ளைகள் நல்லவர்களாக வரவேண்டுமென்று எண்ணும் அதேவேளை அதற்குரிய முயற்சிகளை மேற்கொள்ளாது இருக்குமிடத்து அவர்கள் தாங்களாக நல்லவர்களாக முடியாது என்பதை எங்களால் உணர்ந்து கொள்ள முடிவதில்லை.

மேலும் பெற்றோர்கள் தங்கள் பிள்ளைகளைக் கண்டிக்கும்போது உதாரணத்துக்குப் பக்கத்து வீட்டுப்பிள்ளையைக் காட்டி அந்தப் பிள்ளையின் அந்தக்குண்஠ைத்தைப்பார். இந்தக்குண்஠ைத்தைப்பார். அதல்லவா பிள்ளை. என்ற தங்கள் வசதிக்காகச் சில உதாரணங்களை எடுத்துக்கொள்வார்கள். பெற்றார்களின் எதாரணத்துக்கு எடுத்துக்கொள்ளப்படும் பின்னையைப்பற்றி பெற்றோர்களைவிட பிள்ளைகளுக்கு இன்னும் கொஞ்சம் அதிகமாகவெதரிந்திருக்கும்.

உதாரணத்துக்கு எடுக்கப்படும்பிள்ளை வீட்டில் அமசடக்காகவும் ஆனால் வெளியில் தில்லு மூல்லுகளில் அசகாய தூரணாகவும் இருக்கக்கூடும். இதை எங்கள் பிள்ளை எங்களிடம் சொல்லமுடியாது. ஏனெனில் எங்கள் பிள்ளைகளைப் பெரியவர்களுடன் தீருப்பிக்கதைத்தல் குற்றம் என்பது போலான மனநிலையில் வளர்த்தாகிவிட்டது. எனவே இனி என்ன நடக்கும். எங்கள் பிள்ளை (அது எங்கள் கண்முன்னாலேயே குழப்படுகள், குறும்புகள் செய்தபிள்ளை) எங்களுக்குத் தெரியாமலேயே நாங்கள் சொல்லிக்கொடுத்த நல்ல பிள்ளையைப்போல எல்லாவற்றையும் செய்யத்தொடங்கிவிடும். இவைகள் எங்களிற்குத் தெரியும் போது it is too late.

ஒரு நல்ல பிள்ளை என்றால் எதைச்சொன்னாலும் தட்டாத பிள்ளை. இதுதான் எங்கள் பெற்றோர் மத்தியில் நிலவுகின்றது. பிள்ளைகள். பெற்றோர் தொடர்பு என்பது இரு பகுதி யுமே ஒவ்வொரு விஷயங்களைப்பற்றிய நன்மைத்தீமைகள் யாதார்த்த நிலைகள் இவற்றை ஒரு

வருக்கொருவர் புரியவைத்து, விஷயங்களைப் பகிர்ந்து கொள்ளலாம் என்ற மனப்பாங்கை வளர்த்துக்கொள்ளல்வேண்டும். பெற்றாரும் சில விஷயங்களைப் பிள்ளைகளிற்காக விட்டுக்கொடுக்கும் தன்மைக்கு வரவேண்டும்.

உதாரணத்துக்கு, அண்மையில் அறிந்த சம்பவமொன்று:

பெற்றோர் பகலில் வேலைக்குப் போய்விட்டு இரவில்தான் வருவார்கள். அவர்கள் வரும் போது பிள்ளைகளும் வீட்டுக்கு வந்து விடுவார்கள்.

அம்மா அடுப்படிக்குப்போவா. அப்பா களைத் துப்போய் வந்து 'ரிலாக்ஸ்' (relax) பண்ணுவதற்குரிய ஒரேயொரு சாமான் விடியோ. அப்பா தமிழ்ப்படத்தைப் போட்டுவிட்டு ஹோலிங்குள் இருந்து பார்த்துக்கொண்டிருப்பார். அதே ஹோலிங்குள் பிள்ளைகள் புத்தக்கதை விரித்தபடி மேசையில் அமர்ந்திருப்பார்கள். இடைக்கிடை அம்மாவும் அப்பாவும் மாறி மாறி படி, படி என்ற சத்தம். பிள்ளைகள் படத்தைப் பார்க்காமல் தங்கள் பாட்டுக்குப் படிப்பதில் கவனம் செலுத்தவேண்டும். இடையில் தற்சமயம் ரீவி பார்த்துக்கொண்டிருக்கும்போது அம்மா குசிசிக்குள் இருந்து வந்துவிட்டால் பிடரியைப் பொத்தி இரண்டு அடிப்பிள்ளை என்ன ஏது என்று திக்கு முக்காடிப்போகும்.

அம்மா, இதை அப்பாவிடம் சொல்லமுடியாது. அப்பா களைத் துப்போய் 'ரிலாக்ஸ்' பண்ணுகின்றார். எப்படி இருக்கு, இவர்களைப் போல் தான் பிள்ளைகளும் வெளியில் இருந்து களைத்து வீட்டிற்கு வந்திருப்பார்கள். அவர்களை அன்புடன் அனுகி "இன்றைக்கு அவர்கள் என்ன செய்தார்கள். நாளைக்கு என்ன எச்யவேண்டும்" என்பது பற்றி அவர்களுடன் பேசி அவர்களை occupy செய்வதை விட்டு விட்டு, பெற்றோர்கள் தாங்கள் காலாறுவது தான் முக்கியம் என்று நினைத்து பிள்ளைகளை காரணமின்றித் தண்டிப்பது மிகவும் கண்டிக்கப்படவேண்டிய விடயம்.

எங்களுக்கு எங்களுடைய வேலைகள், நேரங்களுடன் பிள்ளைகளைக் கவனிப்பது என்று அனுசரித்துப் போகமுடியவில்லை. ஆனால் பிள்ளைகள் எங்களுடைய களைப்பு, நேரமின்மை இவைகளை கணக்கிலெடுத்து அனுசரித்துப் போய்விடவேண்டும். அல்லாவிடில் நாங்கள் பத்தடத்துக்குள்ளாகிவிடுவோம்.

இன்னும் சில உதாரணங்கள்:

இரு பிள்ளையை விளையாடுவதற்காக 'பாக்' கிற்கு கூட்டிக்கொண்டு போகின்றோம். பிள்ளை மண்ணுக்குள் விளையாடப்போகின்றது. பிள்ளையை மண்ணிற்குள் விளையாடவிட்டு விட்டு, மூச்சக்கொருதடவை 'சட்டையை ஊத்தையாக்காதே' என்று சொல்லிக் கொண்டிருப்போம். சரி பிள்ளை விளையாடி

ஊத்தையாக்கினால் இன்னொரு உடுப்பை முதலே கொண்டுவந்திருப்பது பற்றி பெற்றார் யோசித்திருக்க மாட்டார்கள். முக்கியமாகத் தாய்மார்களின் கவனம் பிள்ளையின் உடுப்பு வீட்டுக்குத் திரும்பிப்போகும் வரையும் ஊத்தையாகக்கூடாது என்பதில் மட்டும்தான் இருக்கும். இதற்காக அம்மா எரிந்து விழுவா. பிள்ளை கடியப்படும்.

பிள்ளையின் சில பழக்கவழக்கங்கள் நன்றாக இல்லையென்று உணருமிடத்து அதைக் குழந்தை தனியாக இருக்கும்போது தாயோ அல்லது தகப்பனோ குழந்தைக்கு விஷயத்தை நல்ல முறையில் எடுத்துச் சொல்வதனால் பிள்ளையின் மனதில் பதிய வைக்கலாம்.

இதைவிட்டுவிட்டு, வெளியாட்களின் முன்னால் பிள்ளைக்குத் தண்டனை தருவதென்பது நேர்மாறாகப் பெற்றோரின் மீது எரிச்சலையும், பணிந்து போகக்கூடாது என்னும் தன்மையினையும் வளர்க்கக்கூடும்.

எங்களின் நண்பர்கள் வீட்டிற்கு வந்திருக்கும் போது பிள்ளையைச் சத்தம்போட்டு எங்களைக் குழப்பாமல் இருந்து TV பார்க்கும்படி வற்புறுத்துவோம். TVபார்க்கும் குழந்தை TVயில் இருந்துவரும் சத்தம் கேட்காமல் பார்க்கவேண்டும். ஏனெனில் TV யின் சத்தம் எங்களைக் குழப்பும். எங்கள் சத்தத்துடன் பிள்ளை TV யைப்பார்த்துக் கொண்டிருக்கவேண்டும். இதே விஷயத்தை மறுதலையாகக் குழந்தையின் நண்பர்கள் வந்திருப்பதாக நினைத்துக்கொண்டு நாங்கள் ஒருவர் தனிய இருந்து சவுண்ட் கட்டபண்ணி TV பார்ப்பதையும் பிள்ளை தனது நண்பர்களிடம் சத்தம் போட்டுப்பேசுவதையும் சிறிது கற்பனை செய்து பாருங்கள். எங்களால் அது முடியாது. எங்களுக்குச் சில விஷயங்கள் எவ்வளவு முக்கியமோ அதைப்போலக் குழந்தைக்கும் சில விஷயங்கள் முக்கியம்.

எனவே இப்படியான பிரச்சனைகள், இதனால் வரும் விளைவுகள், இடைநிருக்கடி காரணமாக சிலவற்றை அனுசரித்துப் போகவேண்டிய தன்மைகளைத் தனியே குழந்தை இருக்கும்போது படிப்படியாக எடுத்துச்சொல்லி குழந்தையைப் புரியவைக்க முயற்சி செய்யவேண்டும். எங்களுக்குத்தான் சில விஷயங்களைப் புரிந்து கொள்ளச் சொன்னாலும் புரிந்துகொள்ள மாட்டோம் என்று அடம்பிடிப்போம். எங்களுடைய 'சகோ' விடாது. குழந்தைகள் அப்படியல்ல. அவர்களை அனுகும் முறையில் அனுசரிக்கின்றால் மிகவும் நன்றாகவே விஷயங்களைக் கிரகித்துக் கொள்வார்கள்.

மேலும் இன்னொரு விஷயம். குழந்தையுடன் பேசுவதைத் தவிர்த்தல். மிகவும் அவதானிக்கப்படவேண்டிய விடயம். உதாரணமாக தகப்பன் பட்டதாரி. தாயும் நன்கு படித்தபெண். பட்ட

மொன்றுதானில்லை. தாய் வேலைக்குப்போவதில்லை. தகப்பன் வேலைக்குப் போய்விட்டு வந்தால் சாம்மனைக்கதிரைக்குள் இருந்துவி வோர். இவர்களின் முதற் குழந்தைக்குச் சாப்பாடு கொடுப்பதும் 'நாப்கின்' மாற்றுவதும் படுக்கவைப்பதும்தான் தாயின் வேலை. பிள்ளைக்குக் கதைத்தால் ஒன்றும் விளங்காது. சுத்த 'போர்' என்று தாய் பிள்ளையுடன் பேசுவதில்லையாம். வளர்ந்து பிள்ளை கதைக்கத் தொடங்கும்போது கேள்வி கேட்டால் கேள்வியையே திருப்பிச்சொல்லும். பதில் சொல்லும் மொழி பிள்ளைக்குத் தெரியாது.

"தம்பி இங்கை வாங்கோ" என்று சொன்னால் "தம்பி இங்கை வாங்கோ" என்று சொல்லிக் கொண்டு பிள்ளைவரும்." வாறன்" என்று சொல்ல மாட்டாது. பெற்றோர்களின் கவனிப்பு Communication இலும் தேவையானது என்பதை எண்ணார்ந்து கொள்ளவேண்டும்.

பெற்றோர்கள்தான் அநேகமாக கூடாத விஷயங்களை எங்களையறியாமலேயே பிள்ளைக்கு ஊட்டிவிடுகின்றோம். TV இலோ, சினிமா விலோ உதைபடும் ஒருவருக்காக அனுதாபம் காட்டும் குழந்தையை நிஜவாழ்க்கையில் அதற்கு மாறாக ஆக்கிவிடுகின்றோம். உதாரணத்துக்கு ஒரு மூன்று வயதுப் பெண்பிள்ளை பக்கத்துவிட்டில் தனது மூன்று வயது நண்பனுடன் விளையாடிக் கொண்டிருந்து விட்டு சாப்பாட்டு நேரம் வர, பையனின் தாய் இருவருக்குமாக சாப்பாடு தயாரித்துக் கொண்டு இருக்கும்போது பெண்பிள்ளையின் தமயன் (ஏழுவயது) தனது தங்கையை கூட்டிக் கொண்டுபோக வரும்போது, பையனின் தாய் சொல்கிறார் "தங்கச்சி மகனுடன் நின்று சாப்பிடப்போறாளாம். சாப்பிட்டு முடிந்ததும் தான் கூட்டிக்கொண்டு வந்து விடுவதாக. அவன் அத்தாயின் கதையைக் கேளாமல் தன் தங்கைக்குச் சொல்கின்றான். " நீங்கள் உடனே

வராமல், இங்கை சாப்பிட்டுவந்தால் அப்பா பெல்டினால் அடிப்பார்" என்று சொன்னவர், என்று பெல்டினால் அடித்துக்கொடுமைப்படுத் தப்படும் விஷயம்நல்ல தண்டனையென்று ஏழு வயதுப் பையனுக்கு இலகுவாகப் புகுத்தப்பட்டு விட்டது. அப்பா தான் பையனுக்கு பெல்டினால் அடித்ததும் போதாது என்று தங்கையைத் தண்டிக்கக்கூடிய வழியையும் மிக இலகுவாகச் சொல்லிக் கொடுத்திருக்கவேண்டும். இவைகளின் பாரதுார விளைவுகள் பற்றி இவர்கள் கவலைப்படுவதில்லை. தங்கள் கண்முன்னால் பிள்ளைகள் கைகட்டி வாய் பொத்தி இருந்த லுடன் நன்றாகப்படித்தலும் வேண்டும். படித்துவர்கள் என்று சொல்லப்படுவர்களின் மட்டங்களில்கூட பிள்ளைகளின் உரிமைகள் எவ்வளவு தூரம் கேள்வியாகின்றன என்று சிந்திக்க வேண்டித்தான் உள்ளது.

இன்றைய குழந்தைகள் தான் நாளைய சமூகம் எமது சந்ததி. எமது எதிர்காலம். நாம் கருவி விருந்தே அதற்குரிய முழுமையான கவனம் செலுத்தாமல், குழந்தைகளின் மனநிலைகளைச் சரிவரப்பேணாமல் நாம் ஆரோக்கியமான பிள்ளைகளை உருவாக்க முடியாது. நாம் குழந்தைகளின் உடல் நலத்தைக் கவனிக்கும் எவுக்கு மனதைப்பற்றி அக்கறைப்படுவதில்லை. ஆதலால் பெற்றோர்களும் குழந்தைகளின் மனவளர்ச்சியை எப்படிப் பேணுவது - மனத்தை எப்படி புரிந்துகொள்வது - அதை எவ்வாறு அணுகுவது என்பதுபற்றி அறிவையும் வளர்த்துக்கொள்வதில்லை. தூழ்நிலைகள் எம்மையும் குழந்தைகளையும் எவ்வாறு பாதிக்கின்றன என்பதையும் அவதானிப்பதில்லை. தூழ்நிலைகளைப் புரிந்துகொண்டு அதற்கேற்ப குழந்தைகளின் உள் வளர்ச்சியில் நாம் அக்கறை கொள்ளாது விடில் ஆரோக்கியமான அடுத்தசந்ததியை உருவாக்க முடியாது என்பது திண்ணும்.

மேடையில் பெண்கள் தயக்கங்களும் தடைகளும் சாதனைகளும்

ஆனந்தராணி பாலேந்திரா

தமுபதுகளின் பிற்பகுதிகளிலிருந்து கொழும்பிலும், பின்னர் யாழ்ப்பாணத்திலும், தற்போது ஸண்டனிலும் மேடை நாடகங்களில் எனது அனுபவங்களை மேற்படி தலையங்கத்தில் இந்த இலக்கிய சந்திப்பில் பகிர்ந்து கொள்ள விரும்புகிறேன். எனது அறிவுக்கெட்டியவரையில் எனது அனுபவ எல்லைக்குள்தான் என்னால் பேச முடியும். எனவே கூடியளவு நான் சார்ந்த முயற்சிகளைக் கோடிட்டுக்காட்டி, சில கேள்விகளை எழுப்பவுள்ளேன்.

எழுபதுகளில் கொழும்பு தமிழ் நாடக மேடைகளில் பல்வேறு போக்குகளை அவதானிக்க முடிந்தது. தமிழ் நாடக உலகில் சினிமாப்பாணி நாடகங்களும், இரட்டை அர்த்தம் தொனிக்கும் ‘பகிடி’ நாடகங்களும்தான் ஏராளமாக மேடையேறின. சமூக பிரக்ஞாந்திரான் நவீன நாடகங்கள், அவ்வப்போது ஓரிரு மேடைகள் கண்டன. இலங்கை வாணோலியில் நடிப்பவர்கள்தான் கூடுதலாக மேடை நாடகங்களிலும் பங்கு பற்றினார். இலங்கையில் வாணோலி நாடகங்கள் அப்போது மிகவும் பிரபலம் பெற்றிருந்தன. அக்காலத்தில் தொடர்ந்து நடித்து வந்த பெண் நடிகைகள் சிலரின் பெயர் குறிப்பிடுவதாயின் விஜயாள் பீற்றர், சுப்புலக்ஷ்மி காசிநாதன், சந்திரபிரபா மாதவன், ஜெயங்கி அப்புக்குட்டி, மணிமேகலை ராமநாதன், செல்வம் பெர்ணாண்டோ, வலிதா பெர்ணாண்டோ ஆகியோரைக் குறிப்பிடலாம். இவர்களில் பெரும்பாலானோர் வாணோலியைச் சார்ந்தவர்கள். இதைவிட ஹெலன்குமாரி போன்றோர் சினிமாப்பாணி நாடகங்களில் அப்பட்டமாக தமிழக சினிமாவை பிரதி செய்து நடித்தனர்.

நாடக மேடைகளில், மேற்குறிப்பிட்டோரை ஓரளவுக்கு பகுதி கேரத்திற்கு தொழில் ரீதியாக ஈடுபட்டவர்கள் எனக் கருதலாம். இருந்தும் பெண் நடிகைத் தட்டுப்பாடு பரவலாக உணரப்பட்டது. முழுநேர தொழில்ரீதியான தமிழ் நாடகக் குழுக்கள் இலங்கையில் இல்லையென்றே கூறவேண்டும். தொழில்ரீதியாக இயங்காத நாடகக் குழுக்களும், பொதுவாகப் பெண் பாத்திரங்களுக்கு இந்த நடிகைகளை அனுகுவது வழக்கமாக இருந்தது. உதாரணமாக நா.சுந்தரவிங்கத்தின் ‘விழிப்பு’ நாடகத்தில் விஜயாள் பீற்றர் நடித்தமையைக் குறிப்பிடலாம். ஸண்டகாலத்திற்கு ஒரு நாடகக் குழு தொடர்ந்து இயங்குவதுமில்லை. நாடகக் குழுக்கள் அவ்வப்போது தோன்றி மறையும் அவஸநிலையே இருந்தது. அந்தந்த நேரங்களில் ஓரிரு மேடைகளில் மட்டும் சில பெண் நடிகைகள் தோன்றி பின்னர் நாடக மேடையிலிருந்து முற்றாக ஒதுங்கி விடுவது வழக்கம். உதாரணமாக சரோஜினி குஞ்சிதபாதம் போன்றோர்

'கோடை', 'புதியதொரு வீடு' போன்ற நாடகங்களில் நடித்தமையைக் குறிப்பிடலாம். இந்த ரீதியில் பல்களைக் கழகங்களிலும், கஸ்லூரிகளிலும் அவ்வப்போது திறமையிக்க பலர் நாடகங்களில் நடிக்க முன்வந்தபோதும் தொடர்ந்து ஈடுபடுவதில்லை. பொதுவாக கொழும்பில்கூட நடிகைகளுக்குத் தட்டுப்பாடு இருந்தது. யாழிப்பாணத்தில் நிலமை இன்னும் மோசமாக இருந்தது. ஆண்களே பெண் வேடம் ஏற்றனர். சிங்கள நாடகங்களின் பாதிப்பினாலோ என்னவோ கொழும்பில் ஆண்கள் பெண் பாத்திரம் ஏற்று நடிப்பது இல்லை. இப்படி பெண் நடிகைகள் நாடகங்களில் நடிக்கத் தயங்குவது ஏன்?

பொதுவாக பெண்கள் நாடகங்களில் நடிப்பது, எமது சமூகத்தில் மரியாதை குறைந்த விஷயமாகவே கருதப்பட்டு வருகிறது. தற்போது ஸண்டனில் வாழும் எம் மவரிடையேயும் கூட இந்நிலை மாறவில்லை. இதற்கான காரணங்கள் என்ன? திருமணமாகாத பெண் ஒருத்தி, நாடக மேடையில் தோன்றி நடித்தால், அவளுக்குத் திருமணம் செய்துவைக்க முடியாது எனப் பெற்றோர் கருதுகின்றனர். அதேவேளை, பரதநாட்டியமோ, சங்கீதமோ, பயின்று மேடையில் தோன்றினால் அது பெருமைப் படக்கூடிய விஷயமாகக் கருதப்படுகிறது. இந்த முரண்பாடு ஏன்?

கொழும்பிலும், தற்போது ஸண்டனிலும் பரதநாட்டியத்திலும் மேடை நாடகத்திலும் நான் ஈடுபட்டு உழைக்கும்போது இந்த வேறுபாட்டை துல்லியமாக உணரக்கூடியதாக இருக்கிறது. பரதமும், நாடகமும் ஒரேமாதிரியான அவைக்கு ஆற்றும் கலைகள். இருந்தும் இந்த வேறுபாடு ஏன்? இதற்கான விடைகளைத் தேடும்போது, எமது சமூகத்தில் நாடகம் தரக்குறைவாகக் கருதப்படுவதற்கு, இதுவரைகாலமும் பெரும் பான்மையானவர்களால் நாடகம் என்று காணப்பட்ட விவகாரம் தரக்குறைவாக காணப்பட்டமை ஒரு காரணமாகக் கூறலாமா எனத் தோன்றுகிறது. தமிழ் சினிமாப்பாணி நாடகங்களும், இரட்டை அர்த்தம் தொனிக்கும் நகைச்சுலை(?) நாடகங்களும்தான் 'நாடகம்' என்று மேடையேறும் தழலில் நாடகம் பற்றிய இந்த மலினப் பார்வை இருக்கத்தான் செய்யும்.

அடுத்ததாக, 'நாடகக் கலைஞர்கள்' என்று பொதுவாக அழைக்கப்படும் ஆண்கள் குடும்பப் பொறுப்பு அற்றவர்களாகவும் குடிப் பழக்கம் உள்ளவர்களாகவும் ஒழுக்கக் குறைவுள்ளவர்களாகவும் சமூகத்தில் கருதப்படும் அவலங்கிலை உண்டு. இதற்கு சில நாடகக் கலைஞர்கள் எடுத்துக்காட்டுப்போல இருந்து விடுவதும் ஒரு தூர்ப்பாக்கிய நிலைதான்.

திருமணமான பெண்களைப் பொறுத்த வரையில், பரதமும் ஒரு வகையில் சம இடத்தைத்தான் பெறுகின்றது. பரதம் பயிலும் பலர் திருமணமானவுடன் முற்றாக இக்கலையை மறந்துவிட்டு குடும்ப வாழ்க்கையில் ஈடுபடு சின்றனர். தொடர்ந்தும் அக்கலையில் ஈடுபடுவதற்கு ஆர்வமுள்ள பெண்களுக்குக்கூட கணவன்மாரின் ஆதரவு கிடைப்பதில்லை. எமது சமூகத்தில் ஆண்களில் பெரும்பான்மையோர் பெண்களை அவைக்காற்றுக் கலைகளில் பங்குபற்ற ஊக்கு விப்பதில்லை. நீண்டநேர ஓத்திகை, சக ஆண்களுடன் ஒன்றாக மேடையில் தோன்றுவது போன்ற விடயங்களை குடும்ப வாழ்வில் உள்ள பலர் விரும்புவதில்லை. செயல்முறையில் குழந்தை பராமரிப்பு, சமையல் போன்ற பல குடும்ப வாழ்வின் அத்தியாவசியமான பொறுப்புகள் பெண்கள் சார்ந்ததாக இருப்பதால் இந்த நடவடிக்கைகள் நாடக ஈடுபாட்டினால் பாதிக்கப்படலாம். ஆனால் பரதநாட்டிய வகுப்புக்காக இந்தப் பாதிப்புகளை ஏற்கத் தயாராகும் ஒரு கணவன் நாடகத்திற்கு தயாராக இல்லை. ஸண்டனில் தற்போது ஏராளமான பெண்கள் பரதம் பயிலுகி ன்றார்கள்; பயிற்றுவிக்கிறார்கள். இப்படி ஈடுபடுவதற்கு வருவாயும் ஒரு காரணமாக இருக்கலாம். ஊதியம் கருதி நாடகத்திற்கு உழைக்க முன்வரக்கூடிய தழலில் தமிழ் நாடக உலகு இல்லை. திறமையுள்ள நடிகைகள் பலர் மேடைக்கு வராமலே போகும் அவலங்கிலையே தொடர்கிறது.

நாடகத் தயாரிப்பாளர்களும் பெண்பாத்திரமில்லாத நாடகங்களைத் தேர்ந்தெடுக்க வேண்டி நிர்ப்பங்குக்கப்படுகிறார்கள். நாடகம் எழுதுவர்கள், கூடியவரையில் பெண் பாத்திரங்களைத் தவிர்த்து எழுத முற்படுகிறார்கள். உதாரணமாக நவீன நாடகங்களில் 'கடுழியம்', 'சங்காரம்', 'ஏணிப்படிகள்' ஆகியவற்றைக் குறிப்பிடலாம்.

யாழிப்பாணத்தில் பெண்கள் நாடக மேடையில் தோன்றுவதே இல்லையெனலாம். வி.வி.வைரமுத்து தொடக்கம் எல்லாருமே ஆண்களையே பெண்களாக நடிக்க

வைத்தனர். தேசிய விருது பெற்ற நடிகரான பிராண்சிஸ் ஜெனம் யாழ்ப்பாணத்தில் பிரபலமான பெண் 'நடிகை' ஆக முன்னர் விளங்கினார். யாழ்ப்பாணத்தில் பெண் பாத்திரத்தில் பெண் தோன்றி நடிப்பதென்பது ஒரு புதினமாகத்தான் பார்வையாளர்களால் கணிக்கப்பட்டது. எழுபத்தைந்து, எழுபத்தாறாம் ஆண்டுகளில் கொழும்பில் தயாரிக்கப்பட்ட நான் முதலில் நடித்த இரண்டு மேடை நாடகங்களான மொற்றுவ பல்கலைக்கழக தமிழ்ச் சங்கத்திற்காக அ.தாச்சியஸ் நெறிப்படுத்திய 'பிச்சை வேண்டாம்', நடிகார் ஓன்றியத்திற்காக க.பாலேந்திரா நெறிப்படுத்திய 'மழை' ஆகிய நாடகங்களை யாழ்ப்பாணத்தில் மேடையேற்றியபோது பல பார்வையாளர்கள் ஆச்சரியமடைந்தனர். குறிப்பாக இந்த நாடகங்களில் வெளிப்படுத்தப்பட்ட பெண் பாத்திரங்களின் தன்மை, பலருக்கு அதிர்ச்சியைக் கொடுத்தது. எமது உறவினர்கள் பலர் வீடு தேடிவந்து எனது பெற்றோருக்கு 'இவளை இப்படி நடிக்கவிட வேண்டாம்' என அறிவுரை வழங்கினர். மேடையில்கூட சில இடங்களில் சில பார்வையாளர்கள் கூக்குரலிட முயற்சித்தனர். பார்வையாளர்களில் இன்னும் சிலர் நேரடியாகச் சொல்லப்படும் வசனங்களுக்கு நாம் எதிர்பார்க்காத இரட்டை அர்த்தத் தைக் கற்பித்து நகைத்தனர். பெரும்பான்மை நாடகங்களின் பாதிப்பு இது. இருந்தும் இந்நாடகங்களின் முற்று முழுதான நாடகத் தயாரிப்பு நேர்த்தியும், நாடகம் உருவாக்கிய உணர்வுச் சூழலும் பார்வையாளர்களை வென்றெடுத்தது. இதைத் தொடர்ந்து எனது பெற்றோரும், தீவிர கலை இலக்கிய ஆர்வலர்கள் சிலரும், விமர்சகர்கள் சிலரும், மற்றும் ஆதரவாளர்கள் சிலரும் கொடுத்த தென்புதான் தொடர்ந்த தமிழ் நாடக மேடையில் எனது பங்களிப்புக்கு ஊக்கமளித்தன.

சமுத்தில் தொடர்ந்து பல பெண்களை நாடக மேடைக்குக் கொண்டுவருவதில் தமிழ் அவைக்காற்று கலைக் கழகம் முன்னின்று உழைத்தது. என்னைத் தொடர்ந்து நிர்மலா 'கண்ணாடி வார்ப்புகள்' நாடக மூலம் தமிழ் நாடக உலசிற்கு அறிமுகமானார். நாம் இருவரும் தொடர்ந்தும் தமிழ் நாடகமேடைக்கு தமிழ் அவைக் காற்று கலைக் கழகத்தின் முயற்சிகளில் உழைத்து வருகிறோம். 'தொடர்ந்த நாடக மேடையேற்றங்களே தீவிர நாடக இயக்கத்தை வலுப்படுத்தும்' என்ற ரீதியில் இலங்கையில் குறுகிய காலத்தில் நூற்றுக்கு மேற்பட்ட மேடையேற்றங்களை தமிழ் அவைக் காற்று கலைக் கழகம் நிகழ்த்தியது. லண்டனில் 50 க்கு மேற்பட்ட மேடை யேற்றங்களை நிகழ்த்தி 15 ஆவது ஆண்டு நிறைவை இவ்வருடம் கொண்டாடுகிறது.

பெண்களின் பங்களிப்பைப் பொறுத்தவரையில் சமுத்தமிழ் நாடக உலகிலேயே தமிழ் அவைக்காற்று கலைக் கழகம் கூடியவரையில் பிரக்ஞங்கியுடன் செயல்பட்டிருக்கிறது. கூடிய அளவில் பெண்கள் பங்கு பற்றும் நாடகங்களைத் தயாரித்திருக்கிறது. தமிழ் அவைக்காற்று கலை கழக நாடகங்களில் பலவேறு குணசித்திரங்கொண்ட பெண்கள் சித்தரிக்கப்பட்டார்கள். நடிகைப் பஞ்சம் காரணமாக நாடகப் பிரதிகளை ஒதுக்கி வைக்காமல் முயற்சியுடன் தெரிவி செய்யும் நாடகப் பிரதிக்கு ஏற்ற நடிகைகளைத் தேடிக் கண்டுபிடித்து மேடையேற்றங்களை நிகழ்த்தியமை குறிப்பிடத்தக்கது.

திருமணமாகாமல் எரிச்சலுடன், தகப்பன் தனது சயங்களத்திற்காக தன்னை வீட்டோடு வைத்திருக்கிறார் என்று குழுறும் 'மழை' நாடகப் பாத்திரம் நிர்மலா, கணவன் ஒடிப்போன பிறகு வலது குறைந்த மகஞடன், அவளுக்கு ஒரு நல்ல வாழ்க்கை வேண்டும் என்று ஏங்கி, தனது பழைய கால இனிமைக் கனவுகளின் மத்தியில் தத்த ஸிக்கும் 'கண்ணாடி வார்ப்புகள்' அமெண்டா, வலது குறைந்த, தன்னம்பிக்கை இழந்து நொய்ந்துபோய் இருக்கும்போது தன்னைப் பார்க்க வரும் விருந்தாளி தனது பழைய நண்பன் எனத் தயங்கி, பின் நேசமுள்ள அவன் போக உடைந்து நொருங்கும் 'கண்ணாடி வார்ப்புகள்' லோரா, குடும்பப் பொறுப்பு மத்தியில் உழலும்போது தன் வாழ்வில் சந்திக்கும் ஆண்கள் எல்லோராயும் ஒருவராகப் பார்க்கும் 'அரையும் குறையும்' சாவித்திரி, மகள் உமா, இந்தக் கிராமத்தில் எனது பிள்ளைகளுக்கு உகந்த மாப்பிள்ளை யார் இருக்கிறான் என்று பெண் பிள்ளைகளை திமிருடன் வீட்டுக்குள் அடக்கி வைக்கும் 'ஒரு பாலைவீடு' பேர்னாடா, மற்றும் மகள்கள், கணவருடன் சேர்ந்து அவர்களது நண்பன் ஒருவருக்கு பகட்டுடன் பிரத்தியேகமாக தமது ஆடம் பர வீட்டைக் காட்டி தம்பட்டம் அடிக்கும் 'மன்னிக்கவும்' சஸி, என்று பலவேறு குணசித்திரம் நிறைந்த பாத்திரங்கள் தமிழ் அவைக்காற்று கலைக் கழக நாடகங்களில் சித்தரிக்கப்பட்டுள்ளன. இவையெல்லாவற்றிற்கும் சிகரமாக மற்று முழுதாகப் பெண்களே தோன்றி நடித்த 'ஒரு பாலைவீடு' நாடகத் தயாரிப்பை சாதனையாகக் கூறலாம். இந்த நாடகத்தில் யாழ்ப்பாணச் சமுகத்தைச் சேர்ந்த 16 வயதிலிருந்து 60 வயது வரையில் உள்ள பலதரப்பட்ட பெண் நடிகைகள் தொடர்ந்து கொழும்பு, பேராதனை போன்ற இடங்களுக்கும் பிரயாணம் செய்து இந்நாடகத்தை மேடை யேற்றி வெற்றிகண்டமை குறிப்பிடத்தக்கது. □

நாடகம் பற்றி . . .

க.பாலேந்துரா

நாடகம் ஒரு நேரடிக் கலை. ஒரு குழு நிகழ்ச்சி. மற்ற எல்லாக் கலைகளையும் விட பார்வையாளர்கள் என்ற பிரிக்க முடியாத அம்சத்தை இணைத்து. சினிமா, வானோலி, ரெவிலிஷன் போன்றவற்றின் ரசிகர்கள் வெறும் ஏற்பவர்களே. நாடகத் தில் ரசிகர்கள் இடைவிடாது பங்கு பற்றுபவர்களாகவே இருக்கின்றனர்.

எனவே நாடகம் நிகழ்த்தும்போது யாருக்கு நிகழ்த்துவது என்ற உணர்வு அனுகலும் தழுவலைப் பொறுத்தே அமையும். தற்போது வண்டனில் நாடக முயற்சிகளில் நாம் ஈடுபடுகிறோம். இலங்கையில் வளர்த்தெடுத்த தமிழ் அவைக்காற்று கலைக் கழகத் தின் ரசிகப் பரம்பரையை முற்றாக இழந்த நிலையில் ஆரம்பத்திலிருந்து வெற்று நிலத்தில் பயிரிடுவதுபோல செயலாற்ற வேண்டிய நிர்ப்பங்கம். புகவிட வாழ்வு தரும் பலவிதமான பொருளாதார நேரப்பிரச்சினைகளுக்கு மத்தியில் எது முயற்சி கள் தொடர்கின்றன. ஏற்கனவே செய்யப்பட்டதைத் திரும்பவும் செய்வது தவிர்க்க முடியாததாகி விடுகிறது. ஏற்கனவே சொல்லப்பட்டவற்றைத் திரும்பவும் சொல்ல வேண்டியதாகி விடுகிறது.

தமிழில் நாடகம், நாடகப் பிரதி பற்றாக்குறை, மொழி பெயர்ப்பு நாடகங்கள், சினிமா-வானோலி போன்ற ஓடகங்கள் பற்றி சில சிந்தனைகளை எழுபப விழேன்.

தமிழ் நீண்ட பாரம்பரியம் கொண்ட வளமான மொழி. கவிஞர் நாம் பெருமைப் படத்தக்க அளவிற்கு நீண்ட தொடர்ந்த மரபோடிருக்கிறது. ஆனால் நாடகம் அப்படியில்லை. கவிச்சக்கரவர்த்தி கம்பனைக் கண்டிருக்கிறோம். சமாந்தரமாக அப்படியொரு நாடககாசிரியர் இல்லை. எம்கு ஒரு சேக்ஷ்பியரோ, இப்ஸனோ, பிரெஸ் கட் போன்ற உலக நாடக ஆசிரியர் இல்லை. காலத்திற்கு ஏற்ப இலக்கணத்தைத் தோற்றுவித்து ஆயிரமாயிரமாண்டுகளாக வளர்ந்த தமிழுக்கு அப்படியொரு நாடககாசிரியர் இல்லை. இது மிகவும் வேதனைக்குரியது.

எம்கு இன்றும்கூட நல்ல நாடகப் பிரதிகளுக்குப் பஞ்சம் நிலவுகிறது. நாடகப் பிரதி பற்றாக்குறை நாடகத் தயாரிப்பாளர்களுக்குப் பெரும் தலையிடியாகவே உள்ளது. எது மண்ணில் எழுதப்பட்ட அல்லது புகவிடத்தில் எம் மண்ணுடன் உறவு கொண்டு படைக்கப்படும் நாடகங்கள் வேண்டும். ஆனால் எம்குக் கிடைக்கும் பிரதிகள் எத்தனை? அதில் மேடைப் பிரக்களுடன் நிகழ்த்திக் காட்டப்படுவதற்கு ஏற்றதாக எழுதப்படுகின்ற பிரதிகள் எத்தனை? மிகமிகச் சொற்பம். இதைச் சொன்னவுடன் எம்மிடம் நாடகம் இல்லையா? எம்மிடையே நாடககாசிரியர் இல்லையா? அப்படியானால் இதுவரை காலமும் நாம் மேடையேற்றியவையெல்லாம் என்ன? என்று விதண்டாலாதம் புரிபவர்கள் பலர். இது அர்த்தமில்லாதது. உலகளாவிய ரீதியில் மற்ற நாடக இலக்கியங்களோடு எது தமிழ் மொழி நாடகங்கள் ஏனைய மொழிகளில் மொழிபெயர்க்கப்பட்டு இடு தமிழ் நாடக இலக்கியம் என்று கூறப்படுமளவிற்கு எம்த்தியில் தரமான நாடகங்கள் இல்லை என்பது

கசப்பான உண்மை. எமது நாடக உலகு வளர வேண்டுமானால் இந்த உண்மையை ஏற்றுக்கொண்டு ஆர்வமுள்ளவர்கள் ஆரோக்கியமான வழியில் ஆக்கபூர்வமாக செயல்படுவது அவசியம். எமக்கென்றொரு நாடக வடிவத்தை உருவாக்குவதற்கு கடின உழைப்பு அவசியம். பிரதிகள் எழுதப்படுவரை, தயாரிப்பாளர்கள் காத்தி கடின உழைப்பு அவசியம். பிரதிகள் எழுதப்பட்ட எமக்கு-எமது வாழ்வுக்கு-எமது ரூக்காமல் ஏற்கனவே வேறுமொழிகளில் எழுதப்பட்ட எமக்கு-எமது வாழ்வுக்கு-எமது அனுபவங்களுக்கு ஒத்துவரக்கூடிய நாடகங்களை தமிழில் மேடையேற்றுவதில் தவறில்லை. ஆனால் ஏனோ எம்மவரிடையே பொதுவாக ஒரு எதிர்ப்புணர்வு இந்த முயற்சிகளுக்கு இருந்து வருகிறது. ஆனால் மொழி பெயர்ப்புகள் எந்தக் காலத் திலும், எல்லாத் தேசங்களிலும் நடந்த வண்ணமே இருக்கின்றன.

பொதுவாக நாடகம் பற்றிய பிரக்ஞை எம்மிடையே மிகவும் குறைவு. தமிழிலக்கியத்தில் கவிதை, சிறுகதை, நாவல் போன்றவற்றில் ஆர்வம் காட்டி எழுதுபவர்கள் கூட நாடகத்தை எழுதுவதில்லை. மேடையின் எல்லைகளை உணர்ந்து, ஒரு நிகழ்த்திக் காட்டும் கலை வடிவமாக நாடகத்தைப் படைப்பதற்கு முயலுவதில்லை. நாடகம், சினிமா போன்ற ஊடகங்கள் பற்றிய தெளிவான விளக்கம் குறைவு. தமிழகத்தில் சினிமாவில் கால் வைப்பதற்கு ஆரம்பப் படியாக நாடக மேடை பலருக்குப் பயன்படுகிறது.

நாடக மேடையின் இட, கால எல்லைப்பாடுகள் காரணமாக நாடகாசிரியன் தான் சொல்ல வரும் சில விஷயங்களை சொற்களால் வெளிப்படுத்த வேண்டியவனாகிறான். சொல்ல வரும் சில விஷயங்களை சொற்களால் வெளிப்படுத்த வேண்டியவனாகிறான். நாடகத்தை விட சினிமா கூடியளவு ஒரு பார்வைக்கலை. சினிமாவில் வார்த்தைகளின் முக்கியத்துவம் நாடகத்தைவிடக் குறைவு. நாடகத்தில் நடிகள் முதன்மை பெறுகிறான். சினிமா கூடியளவு நெறியாளரின் ஊடகம். பாத்திரத்திற்கேற்ப நடிகரை தேர்ந்து கடை கூறும் தூழலில் அவர்களை உலவிட்டு கமரா மூலம் பார்வை யாளருடன் தொடர்பு ஏற்படுத்தப்படுகிறது. முதன்மை பெறும் விஷயங்களுக்கு முக்கியத்துவம் நாடகத்தில் நடிகள் முதன்மை பெறுகிறது. ஆனால் நாடகத்தில் மேடை கமரா அண்மித்து தொடர்பினை வலுப்பபடுத்துகிறது. ஆனால் நாடகத்தில் மேடையிடத்தில் நடிகள் நிலைகொள்ளும் ஸ்தானத்தைப் பொறுத்து முக்கியத்துவம் வேறு படுகிறது. இசை, ஒளியமைப்பு, மேடையமைப்பு, உடைவண்ணம் ஆகியன நாடகாசிரியரின் செய்தியை பார்வையாளருக்கு வலுவுடன் தொடர்பு கொள்வதற்கு வசதி செய்து கொள்வதாக அமைக்கப்பட வேண்டும்.

விஞ்ஞான தொழில்நுட்ப வளர்ச்சியின் பயனாக தோன்றிய திரைப்படங்கள் தனியான, வலுவான கலைவடிவமாக பரிணமித்துள்ளது. சேர்கே, ஜஸ்சன்ஸ்ரைன் போன்றவர்கள் அத்திரவாரமிட்டு கைத்த சினிமா என்ற கலை தற்போது பல பரிமாணங்களில் வளர்ச்சியடைந்து விட்டது. நாடகமேடை மிகப் பழமை வாய்ந்த தெனினும் இரண்டு ஊடகங்களிற்கிடையிலான வேறுபாடுகளை சம்பந்தப்பட்டவர்கள் தெரிந்து கைத்திருப்பது அவசியம். வளர்ச்சிப் போக்கில் ஒன்றின் பாதிப்பு மற்றை தெரிந்து வைத்திருப்பது அவசியம். வளர்ச்சிப் போக்கில் ஒன்றின் பாதிப்பு மற்றை செய்து கொள்வதாக அமைக்கப்பட வேண்டும்.

நடிப்பு என்ற பொது அம்சத்தினாலும், நடிப்பு-நடிகர் பற்றிய பிரக்ஞையே நம்ம வர்க்கு அதிகம் உள்ளமையாலும், இந்த ஊடகங்கள் பற்றிய குழப்பம் பலருக்குண்டு. எமது தமிழ் சினிமாவில் நல்ல நடிகர்கள் பலர் இருந்தும், சர்வதேச தரத்தையும் அங்கீகாரத்தையும் அடைய முடியாமற் போன்றதற்கு காரணம் இந்த அடிப்படை வேறுபாடுகளைத் தெரிந்து செயல்படும் நெறியாளர்கள் அருகியதேயாகும். சிலர் இருந்தபோதிலும் வர்த்தகச் சூழலில் வியாபாரம் கருதி நிர்ப்பந்தத்தின் பேரில் சமரசம் செய்து விடுவதும் உண்டு.

எமக்கு சினிமாவாக கிடைப்பவை பல அந்த ஊடகத்தின் தன்மையைத் தெரியாத பலர் அந்தக் தொழிற்கூடத்தில் பல அக புறக் காரணிகளால் நுழைந்து சினிமா உலகில் ஸ்தாபிதமாகிவிட்ட அவலத்தினாலேயே. இவை ‘சினி’ நாடகமென்றும், புகைப்படமெடுக்கப்பட்ட ‘கூத்து’ என்றும் விமர்சிக்கப்பட்டுள்ளன. இந்த வேறு பாடுகளைப் புரிந்துகொள்ளத் தகுந்த பயிற்சிக் கூடங்களும் பிரசரங்களும் தமிழில் எமக்குத் தேவை. நாடகமென்ற வடிவத்தையும், சினிமா என்ற வடிவத்தையும் சரியாக அறிந்து வேறுபாட்டை உணர்ந்து செயற்படக்கூடிய புதிய தலைமுறை தோன்ற வேண்டும்.

இலங்கையில் வானோலி நாடகங்கள் மிகவும் கெல்வாக்கு பெற்றிருந்தன. சில வானோலித் தயாரிப்புகள் மிகவும் தரம் வாய்ந்தவையாக விளங்கின. வானோலியில் ஸ்தாபிதமாட்டுத்தறையிலும் சினிமாத்துறையிலும் கால்பதித்து பொருளாதாரர்தியில் வெற்றியும் பெற முடிந்தது. வானோலியில் தாம் கேட்டு ரசித்த குரலுக்கு ரியவர்களைப் பார்த்துவிட வேண்டும் என்ற இயல்புக்குத்தினாலோ என்னவோ இவர்கள் மேடையிலோ சினிமாவிலோ வரும்போது மக்களை ஈர்க்க முடிந்திருக்கிறது.

மேடை நாடகம் பற்றிய பிரக்ஞைக் குறைவு காரணமாகவும், வலுவான மேடைங்களைப் பார்க்க மக்களுக்குச் சந்தர்ப்பம் இல்லாமலிருந்ததாலும் ஏற்பட்ட ஒரு வெற்றித்தினாலேயே வானோலியில் தாங்கள் செய்தவற்றை அப்படியே மேடைக்குக் கொணர்ந்து இவர்களால் வெற்றியும் பெற முடிந்தது.

சொற்களாலும், ஒவிக்குறிகளாலும் நிகழ்வுகளைச் சுட்டி நிற்கும் வானோலி நாடகம் வேறு; நிகழ்த்திக் காட்டும் மேடை நாடகம் வேறு.

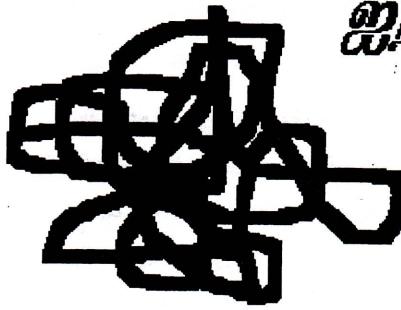
வானோலி நேயர்கள் நடிகர்களையோ தழுவலயோ பார்ப்பதில்லை. இதுதான் வானோலி நாடகத்தின் பலமும் பலவீனமும். மேடைக்குரிய கால, வெளி எல்லைப் பாடுகள் இதற்கில்லை. பெளதீகவெளி கடந்து மனவெளியிலும் பயணம் செய்யும் ஒரு சுதந்திரம் வானோலி நாடகாசிரியருக்குண்டு. உள்ளுணர்வுகளை வெளிப்படுத்தும் சுய வெளிப்பாட்டு தனி மொழிகளிலிருந்து உடனடியாக யதார்த்த தழலுக்கு ரசிகரணக் கொண்டுவர அவனால் முடியும். இந்த வளைந்து கொடுக்கும் தன்மை கிட்டத்தட்ட ஒரு நாவலாசிரியருக்குரியது.

பெளதீகவெளி பார்வைக்குக் கிடைப்பதில்லையாதலால் ரசிகன் தன் மனமேடையில் தன் கற்பனை வளத்திற்கேற்ப நிகழ்வுகளையும் பாத்திரங்களையும் உருவகித்து பார்வைப்படுத்திவிட முடிகிறது. உதாரணமாக எவரையும் திருப்திப்படுத்தும் அழகு வாய்ந்த ஆரணங்கை, ஒரு பாத்திரமாக வானோலியில் சிருஷ்டித்து விடலாம். ரசிகன் தன் கனவுகளிற்கேற்ப அவளை உருவகித்துக் காண்பான். சில பாத்திரங்களை நாடகாசிரியனிலும் ஒருபடி முன்சென்று உருவகித்து தரிசிக்கும் சுதந்திரமும் வானோலி ரசிகனுக்குண்டு. இதற்கான தழுவலை சுட்டி நிற்பதே வானோலி வழிவம். ரசிகனின் மனமேடையில் நிகழ்வுகளைச் சிருஷ்டிக்கும் வானோலி நாடகாசிரியன், ஓரளவுக்கு விவரணை செய்பவன்தான். ஆனால் அளவுக்கத்திரமாக விவரணை இடம் பெற்றால் அது சொற்சித்திரமாகி விடும். எனவே இங்கு சொற்களைக் கவனமாக கையாளவேண்டிய தேவையுண்டு.

சினிமாவோ, ரெவினிஷனோ, மேடைநாடகமோ பார்வைக்குரியனவாக இருப்பதனால், காலப்பாய்ச்சல், இடப்பாய்ச்சல் செய்வதற்கு கூடியவில் முடியும். வானோலியில் கேட்கின்ற ஒழுங்கு மிக முக்கியம். எனவே படிப்படியான வளர்ச்சி வேண்டும்.

நாடகத் தயாரிப்பை எடுத்துக்கொண்டால் ஒரு அதிர்ச்சியின்பின் ஒரு நீண்ட மொனத்தை மேடையில் இரண்டு நிமிடம்வரை பார்வையாளரின் ஆர்வம் குன்றாமல் நீடிக்கலாம். இதனை ‘அரங்க நேரம்’ என்பார்கள். இது அந்தந்தச் தழுவலைப் பொறுத்து நீஞும். பார்வையாளரின் ஆர்வம் குன்றி தொய்ந்து விடாமல் நறுக்காக மேடையில் கையாளப்படும். வானோலியில் இது முடியாது. ஒரு பாத்திரத்தின் இருப்பு அது பேசுவதனாலேயே உணர்த்தப்படுகிறது. சிறுது நேரத்திற்கு ஒரு பாத்திரம் மொனம் சாதிக்குமெனில் அது நேயரின் மனமேடையிலிருந்து மறைந்து விடும் ஆபத்து உண்டு. இந்த எல்லைப்பாடுகளை உணர்ந்துதான் வானோலி நாடகங்கள் ஏழுப்பட வேண்டும். ஆகவே வானோலி நாடகங்களை அப்படியே மேடைக்கு கொண்டுவது சாத்தியமில்லை. ஆனால் இப்படியான முயற்சிகள் இலங்கையில் வெற்றியளித்தமை விந்தையான விஷயம்.

மேடை நாடகத்தில் மேடையிடமும் நிகழும் காலமும் முதன்மை பெறுகின்றன. அடுத் ததாக சொற்கள். நடிகள் நாடகாசிரியன் சொல்லவரும் விஷயத்தை தனது உடலை, குரலை பயன்படுத்தி பார்வையாளர்களுடன் தொடர்பு கொள்கிறான். இந்தத் தொடர்பு இருவழித் தொடர்பு. பார்வையாளரும் நடிகளும் ஒருவரையொருவர் பாதிக்கின்றனர். எனவே பார்வையாளரைப் பொறுத்து நடிப்பவருடைய தன்மையும் சிறிதளவு மாற்றம் கொள்கிறது. இப்படியான ஒரு உணர்ச்சித் தசிப்பை உருவாக்கும் உண்ணத் தலைவடிவம் மேடை நாடகம். இதில் பங்கு கொள்வது ஒரு தனி அனுபவம்.

ஜந்துவது ஆண்டில் இலக்கியச்சந்திப்பு

கு.பராசுசிங்கம்

ஒலிகெங்கும் புலம்பெயர்ந்து வாழும் தமிழர்கள் தமிழ், ஆங்கிலம் ஆகிய மொழிகளில் பத்திரிகைகளையும் நூல்களையும் வெளியிட்டு மொழிக்கும் இலக்கியத்திற்கும் வளம் கேர்க்கத்தவறவில்லை. இந்தப் பாதையிலே 40களில் ஜோப்பாவிற்குப் பும் பெயர்ந்த தமிழ்களும் தமது இலக்கிய முயற்சிகளை முன்னெடுத்தார்கள். இந்த முயற்சிகளின் விளைவாக மூ சிறு தமிழ் சுஞ்சிகைகள் அரசியல், இலக்கியம் தொடர்பான விடங்களைத்தாங்கி ஜோப்பாவில் வெளிவர ஆரம்பித்தன. இலக்கைத் தமிழ் மக்களின் அரசியல் மற்றும் வாழ்கை யூர்த்தங்கள் தவிர்க்க முடியாதும் இந்தச் சுஞ்சிகைகளில் வெளியாகிய இலக்கிய ஆக்சன்களில் பிரதிடித்தன. அந்திய நாடுகளில் அதீநி நிலைமைகளில் இருந்து கொண்டு வெளியிடப்பட்ட சுஞ்சிகைகள் கையெழுத்திலும், வெகு சிரமப்பட்டு பெற்றுக் கொண்ட தமிழ் தட்ச இயந்திரங்களினாலும் தாயாரிக்கப்பட்டு ஹோட்டோக் கொப்பி, ஓவிசெட் இயந்திரங்கள் மூலம் அங்களை. இப்பத்திரிகைகளை வெளிக் கொண்டுவந்த மஸர் முன் அனுபவங்கள் எதுவும் இல்லாத ஹோதும், இலங்கையில் பரிசுயான எழுத்துக் கோர்த்து அங்காகும் முறையிலிருந்து, ஓவிசெட் அங்கு இயந்திரங்களுக்கு மூலப்பிரதிகளை உருவாக்கும் கலைக்கு தமிழை வெகு சாம்த்தியாகப் பூக்கிக் கொண்டனர். இந்த முறைகளில் ஜோப்பியியச் சுஞ்சிகைகளின் முன்னோட்டங்களை ஜேர்மனியில் ஸ்ராட்காட் நகரிலிருந்து வெளி வந்த "எண்ணைம்", பிரான்சில் பார்சிலிருந்து வெளிவந்த "தமிழ் மரச்" ஆகியவற்றைக் குறிப்பிட வேண்டும். இவற்றைத் தொடர்ந்து மூ சுஞ்சிகைகள் ஜேர்மனியில் வெளிவந்தன.

ஜேர்மனியில் சல்லேறு மாநிலங்களிலிருந்தும் சுஞ்சிகைகளைக் வெளிக் கொண்டு வந்தவர்களிக்கிணையேயும் அவற்றில் எழுதிய ஆக்கதாரர்களிடையேயும் ஏந்தவிதமான நெருக்கமோ அல்லது உறவுகளோ இல்லாதிருந்தது. இச்சுஞ்சிகை ஆசிரியர்களும், ஆக்கதாரர்களும், வாசகர்களும் சந்திக்கவும், விமர்சிக்கவும், கலந்துண்ணாடவும் கூடிய ஒரு சந்திப்பை உருவாக்க சிலர் செய்த முயற்சிகளே "இலக்கியச்சந்திப்பு" ஆகப் பரிசீலித்தது. இந்த ஆரம்ப முயற்சிகளில் ஈடுபட்டவர்களில் ஜேர்மனியில் கேர்ன் நகரிலுள்ள முன்றாமுலக தகவல் நிலைத்தாச் சேந்த தீரு பீட்டர் ஜேயத்தினம், பார்த்திமன் ஆகியோர் குறிப்பிடத் தக்கவர்கள்.

1948ம் ஆண்டு செப்டம்பர் மாதம் 28ம் திதி கேர்ன் நகரில் முதலாவது இலக்கியச்சந்திப்பு நடைபெற்றது. கலைவிளக்கு, சிந்தனை, தூண்டல், வெகுஜனம், புதுமை, பெண்கள் வட்டம், ஏலையா, அறுவை, நம்நாடு, யாத்திரை, வள்ளுத்துப்பூச்சி ஆகிய சுஞ்சிகைகளின் ஆசிரியர்கள், ஆக்கதாரர்கள், வாசகர்கள் ஆக மொத்தம் 47 ஹே இச்சந்திப்பில் கலந்து கொண்டனர். ஜேர்மனியில் வெளியாகிய சுஞ்சிகைகளும், நூல்களும் சந்திப்பு மன்றபத்தில் காட்சிக்கும் விற்பனைக்கும் வைக்கப்பட்டிருந்தன. ஜேர்மன் தமிழ் பத்திரிகைகளில் எழுத்துக்களால் மட்டும் அறிமுகமாகியிருந்த பத்திரிகை ஆசிரியர்களும், ஆக்கதாரர்களும் வாசகர்களும் நேரில்க் கந்தித்து, ஷேப் பழுகுவது ஒரு புதிய அனுபவமாகவே இருந்தது. பத்திரிகைகளை எழுதுவதிலும், அசேயற்றுவதிலும் உள்ள கவனங்கள், சுஞ்சிகளில் வெளிவரும் ஆக்கங்கள் பற்றிய விமர்சனங்கள் திறந்த மனதுடன் கலந்துண்ணாடப்பட்டன. வாசகர் விமர்சனம் என்பது இலக்கியச்சந்திப்பின் நிகழ்ச்சிநிரலில் ஒரு நிரந்தர இத்தைப் பிடித்துள்ளது.

பார்ஸ், இலங்கை ஆகிய நகரங்களில் வாழ்ந்த பும்பெயர்ந்த இலக்கியவாதிகளுக்கு இல்லாத ஒரு கண்டமான குழும் ஜேர்மனியில் வாழ்ந்த இலக்கியவாதிகளுக்கு இருந்தது. ஒரு நாட்டின் தலைநகரத்தில் மட்டும் வாழாது மூ நூற்றுக்கணக்கான கிளோமீற்றர்கள் தூமுள்ள ஜேர்மன் மாநில நகரங்கள் எங்கும், இவர்கள் சிதறி வாழ்ந்தார்கள். அத்துடன் அரசியல் தஞ்சம் கோரியோர் ஒரு நகரத்திலிருந்து வேறு நகரத்திற்குச் செல்வதும் அரசாங்கத்தினால் தடை செய்யப்பட்டிருந்தது. சந்திப்பில் கலந்து கொண்ட மஸர் சட்டவிளோதமாகப் பிரயாணம் செய்தே இச்சந்திப்புக்கு வந்திருந்தனர். இத்தகைய கண்டங்களுக்கு

மத்தியிலும், இலக்கியச்சந்திப்பு மல் வேறு கருத்துக்கள் கொண்டவர்கள் ஒன்று கூடப் பேசி, விரசித்து, நாகரிகமாகக் கருத்துப் பரிமாறல்களைச் செய்யக் கூடிய கனமாக அவையைப் போகிறது என்பதை முதலாவது சந்திப்பிலிருந்தே உணரக் கூடியதாக இருந்தது.

ஜேம்ஸ் போற்முண்ட் நகரில் இரண்டாவது இலக்கியச்சந்திப்பு நடைபெற்றது. இச்சந்திப்பில் "இலக்கியத்தில் அரசியல்" என்ற விடயம் ஆழாக விவாதிக்கப்பட்டது. இன்று தமிழ் மக்கள் வாழும் சூழ்நிலைமைகளில் அரசியல் தஞ்சம் கோரிப் பலம்பெற்று வாழும் தமிழர்களினால் வெளியிடப்படும் சுந்திகைகளில் அரசியல் இடம் பெறக் கூடாது என்றவர்களின் வாதம் அடிப்படைப் போயிற்று. மேலும் இந்த அரசியல் கவப்பற இலக்கியத்திற்கான வாதங்களை வைத்தவர்கள் தமிழர் அரசியலில் மனித உரிமை மீற்றுக்கொண்ட துணிகரமாக விரசிப்பதையே அரசியல் என்று குறிப்பிட்டதும், ஆழத்துக் கலாசாத்திற்கு அபினிந்து போவதும் அதற்கு ஆரதனை செய்வதும் இவர்களினால் அனுமதிக்கப்பட இலக்கியமாக இருந்தது.

நொய்ஸ் நகரில் நடை பெற்ற மூன்றாவது சந்திப்பு, இலக்கியச்சந்திப்பின் எதிர்கால வளர்ச்சிக்கு ஒரு ஸ்திரமான அஸ்திவாத்தை இடுவதற்கு விவரிக்குத்து. இலக்கியச்சந்திப்பை நடத்துவதற்கு ஒரு நிரந்தரமான குழு ஒன்று தெரிவு செய்யப் போன்றுமேன்ற விடயம் விவாதிக்கப்பட்டுத் தீவு காணப்பட்டது. தலைவர்கள், செயலாளர்கள் போன்ற உத்தியோகஸ்தர்களைக் கொண்ட நிரந்தரமான குழு ஒன்று தெரிவு செய்யப்பால், இலக்கியச்சந்திப்பைச் செய்வதற்கு ஒரு குழுவை ஒவ்வொரு சந்திப்பிலும் தெரிவு செய்வதென முடிவு செய்யப்பட்டது. நிரந்தரமான தலைவர்களையும் அதிகாரத்துவக்குழுக்களையும் உருவாக்காமல், பூரணமான ஜனநாயகத்துடன் செயற்படும் இந்த முறையானது இலக்கியச்சந்திப்பை யாருடைய கைப் பொரும்மையுமாக்காமல் சுதந்திரமான அமைப்பாக ஜந்தாவது வருத்தத்தில் காலடி எடுத்து வைக்க உதவியுள்ளது. வெகுஜனஅமைப்புகளில் தனிமனித மற்றும் அதிகாரத்துவக்குழுக்களின் சர்வதீகாரம் இல்லாததொழிப்பதற்கு தலைவர்களையும் தலைமைகளையும் மாற்றும் அதிகாரம் மக்களின் கைகளில் என்றும் நிரந்தரமாக இருக்க வேண்டும் என்ற கோட்பாட்டின் உண்மையையே இது எடுத்துக் கூட்டுகின்றது. ஜேம்ஸியில் உருவாகிய மன்றங்களுக்கும் மற்றும் அமைப்புகளுக்கும் ஏற்பட கதிகளை அறிந்தவர்களுக்கு இது நன்றாக விளங்கும்.

நொய்ஸ் சந்திப்பில் எடுக்கப்பட்ட தீர்மானம் பதவிகள், பட்டங்கள், புகழுரைகள் என்ற கனவுகளுடன் இலக்கியச்சந்திப்புக்கு வந்த மூருக்குக் கூப்பாகவே இருந்தது என்பதை அடுத்த சந்திப்புகளில் உணர முடிந்தது.

இச் சந்திப்பில் வாக்கு விரசுநிதின் போது சுந்திகை வெளியிடுமெர்கள் போதுவான சுந்திகை ஒன்றைக் கொண்டு வருந்து நல்லது என்ற கருத்து வெளியிடப்பட்டது. மல் வேறு கருத்துவாயர்கள் சுதந்திரமாகத் தமது கருத்துக்களை வெளியிட மல் வேறு பத்திரிகைகள் அவசியம் என்றும் பதிலளிக்கப்பட்டது. இச்சந்திப்பில் திரு. எம்.பி. கோணேஷா எழுதிய "சர்வதேச சங்கத்தாத்தடி" என்ற நால் வெளியிடப்பட்டது. முதல் இரண்டு இலக்கியச்சந்திப்புகளிலும் பிரஸ்தாபிக்கப்பட வேண்டும் பிரச்சனைகளாக, இந்த சந்திப்பில் முதன் முறையாக ஒரு நிகழ்ச்சியாக விவாதிக்கப்பட்டதுன் மல்வேறு கருத்துப் பரிமாறல்களுக்கும் இடமளித்தது. முதன் முறையாக ஒல்லாந்திலிருந்து வாசகர்கள் இச்சந்திப்பில் கலந்து கொண்டதுடன் சேரனின் கவிதா நிகழ்வும் இடம் பெற்றது.

எஸ்ருக்காப்டில் நடைபெற்ற நாள்காவது இலக்கியச்சந்திப்புடன் இலக்கியத்திலும் அரசியலிலும் துணிகரமான வியர்சனங்களுக்கு முகம் கொடுக்க அஞ்சியவர்கள் மல் விவகீக் கொண்டார்கள். தனிநிறர்கள் புகூற் பாடுவதற்கும் அராஜகத்திற்கு ஈயம் வீசுவும் இலக்கியச்சந்திப்பு துக்கங்குக் கூட்டுதாது இடம்பொறுத்த அவர்கள் உணர்ந்து கொண்டார்கள். அதற்கான அமைப்புகளைத் தேடி நகர்ந்து கொண்டார்கள். இந்த இலக்கியச் சந்திப்பில் ஒல்லாந்து, பிரான்ஸ் ஆகிய நாடுகளிலிருந்தும் வாசகர்கள் கலந்துகொண்டனர். "சமுகொற்றத்தில் எழுத்தாளரின் பங்கு" என்ற கருத்துறவுகும், பார்த்திமெனின் "ஆண்கள் விற்பனைக்கு" என்ற நாலிற்கு வியர்சனமும் இடம் பெற்றன. இச்சந்திப்பில் நாறுக்கு மேற்படவர்கள் கலந்து கொண்டனர்.

இசை, முதல்முதலாக ப்ராங்மேஷல் நடைபெற்ற இலக்கியச்சந்திப்பில், சுசீந்திரன் கோஷ்டமினரின் நாட்டுப் பாட்களை இடம் பெற்றது.

பேரவீனில் நடை பெற்ற இலக்கியச்சந்திப்பில் ஜோப்பாவின் மல —— இங்கிலாந்து, நோர்வே, டென்மார்க், ஒல்லாந்து, பிரான்ஸ் —— நாடுகளில் இருந்தும் சுந்திகை ஆசியியகளும் வாசகர்களும் கலந்து கொண்டனர். வெங்கள்

வூபந்தம், தமிழ் மக்களின் புலப்பெயர்வு, தமிழ் எழுத்துக்களில் சீர்திருத்தம் ஆகிய விடயங்கள் கலந்துரையாடப்பட்டன. அவைகளாற்றுக் கழகங்களதுச் சேந்த பாலேந்திராவும் ஆண்தாணியும் சில நாட்க்குதிகளை நடத்திக் காட்டி நாடகம் பற்றிய நிகழ்ச்சியையும் நடத்தினார்.

இதைச் தெர்ந்து கிழேபீஸ்ட், என், ஆலன், பெலபீஸ்ட், டியுஸ்பீஸ்க் ஆகிய நகரங்களில் இலக்கியச்சந்திப்பு நடை பெற்றது. கிழேபீஸ்ட் இலக்கியச்சந்திப்பில் மேற்கு ஜேர்மனியில் வெளிவரும் கஞ்சிகைகளில் மென்னிலைவாதக் கருத்துக்கள் என்ற கட்டுரையும் கலந்துரையாலும், மேற்கு ஜேர்மன் தமிழ் கஞ்சிகைகளில் வெளிவந்த சிறு கதைகளுக்கான விமர்சன நிகழ்ச்சியும், மீலெஸ்ட் நாடகக் குழுவினால் "காலத்தின் கவடுகள்" என்றும் பாரம்பரிய கலையுமங்களைக் கொண்ட இசை நாடகமும் நடை பெற்றன. எனில் நடத்தப்பட இலக்கியச்சந்திப்பு முன்னையவற்றிலும் பார்க்க ஒழுங்கு முறை சிறப்பாகப் பேணப்பட இலக்கியச்சந்திப்பாக இருந்தது. இச்சந்திப்பில் கஞ்சிகைகளில் வெளிவந்த புலம் பெயர்ந்த கவிஞர்களின் கவிதைகள் விமர்சனத்துக்கு எடுத்துக் கொள்ளப்பட்டன. "உலகியல் ஒப்பு நோக்கில் எமது சமூக சமகால வளர்ச்சி", "மலையக மக்களும் நாங்களும்" என்ற கணமான விடயங்களைப் பற்றிய கட்டுரைகள் வாசிக்கப்பட்டு விவாதிக்கப்பட்டன. இவற்றில் பலர் கலந்து கொண்டு விவாதித்துவம் சந்திப்பில் கூறந்து கொள்ளுவதற்கிணங்கின் சமூகப்பிரக்களுக்கு ஒரு எடுத்துக் காட்டாக இருந்தது. ஆலனில் நடை பெற இலக்கியச்சந்திப்பில் படுகொலை செய்யப்பட ராஜனி திராணகமுக்கான அஞ்சலி நிகழ்ச்சி நடை பெற்றது. டியுஸ்பீஸ்க் நகரில் நடைபெற சந்திப்பில் அரும்பத்தில் "மென்கள் வட்டம்" என வெளிவந்து பின்பு "நமது குரல்" என அஸூக்கப்பட கஞ்சிகைக்கான விமர்சனம் சிறப்பு நிகழ்ச்சியாக இடம் பெற்றது. இந்த இலக்கியச்சந்திப்புக்களில் நிகழ்ச்சிகள், குழுக்களில் அங்கும் வகிக்கும் அங்கத்தவர்களின் இலக்கிய அவறுக்கேற்றுவே இடம் பெற்றன.

இலக்கியச்சந்திப்புக்கும் ஜேர்மனியில் நடை பெறும் சில "தமிழ் விழாக்கள்", வெளியிடப்படும் விடிபோகசுட்டுகளுக்கும் அவற்றின் நேர்க்கணக்குமின்றியிலான வித்தியாசங்கள் முக்கியமானவை. திரை இசை நடனங்களும், பெண்களைத் தரக்குறைவாகப் போக சேங் நாடகங்களும் கலைகள் என விழாக்களில் அரங்கேறுகின்றன. விடிபோகசுட்டுகளில் தென் இந்திய மசாலாப் பந்கள் போன்ற டீய் பாடங்களும், இங்களுமான தரக்குறைவான பகிழகளும் கலை வெளியிடுகளாக வெளியிடப்படுகின்றன. இந்த விதான குழ்நிலையகளிலேயே டியுஸ்பீஸ்க் நகரில் நடைபெற இலக்கியச்சந்திப்பில் நடைபெற்ற ஒரு நிகழ்ச்சியைக் குறிப்பிடுகின்றேன். இலக்கியச்சந்திப்பின் இறுதி நிகழ்ச்சியாக ஒரு நாடகம் இடம் பெற்றது. நாடகத்தின் பெயர் "ஏருமை வாத்தியாரும் அருமை வேலைக்காறாறும்". பெண்களை இழிவுடேத்தும் வார்த்தைப் பிரபோகங்களும் தரக்குறைவான பகிழகளும் அங்கிய நாடகம் அது இந்த நாடகம் மூலம் இடப்பட்டிருந்தாலும் இலக்கியச்சந்திப்பில் நாடகங்கள் அற்றும் எதிர்பாத எதிர்ப்புவையும் விமர்சனத்தையும் பெண்களிடம் இருந்து பெற்றார். இலக்கியச்சந்திப்பில் பங்குகொண்டவர்களிடம் சுழுஶார்பாக மன்னிப்பும் கோப்பத்து ஆணால் இந்த நாடகத்திலும் பார்க்க வேலையான நாடகங்களை சில "வாணி விழாக்களில்" பெண்கள் மௌனமாக "ஈசிப்பதையும்" ஆண்கள் கைதட்டி அருவாரிப்பதையும் நாம் கண்டிருக்கின்றோம். இதுவே இலக்கியச்சந்திப்பையும் மற்றைய விழாக்களையும் வேறுபடுத்தும் ஒரு அளவு கேள்வ.

12வது இலக்கியச்சந்திப்பை எல்ஸ்போப் நகரில் நடத்துவது எனத் தீர்மானிக்கப்பட்டது. ஆணால் பல சயநல் நோக்கங்களுடன் இச்சந்திப்புக்குப் பொறுப்பானவர் மீண்டும் நிர்ந்தரக்குமு அமைக்கப்பட வேண்டுமென்ற விடயத்தைப் பிரதானப்படுத்தி இலக்கியச்சந்திப்பை காலவரையின்றி ஒத்திவைத்து அது செத்து விட்டது எனவும் பிரசாரப்படுத்தினார். ஆணால் எந்தக்கதிகளும் பலிக்கவில்லை. 1991ம் டிசம்பர் மாதம் மீண்டும் கேரளையில் நடைபெற்ற ஒரு இலக்கியச்சந்திப்பின் மீளாப்புக் கூட்டத்தில் இலக்கியச்சந்திப்புகு வழங்குமாக வருடங்கள் நாட்புது பேர்கள் கொண்ட கூட்டத்தில் 12வது இலக்கியச்சந்திப்பை நடவடிக்கை நகரில் நடத்துவதென்றும் வேறு பல தீர்மானங்களும் நிறைவேற்றப்பட்டன.

12வது இலக்கியச்சந்திப்பில் "தமிழ் ணம்ஸ்" ஆசிரியர் பிராஜநாயகம் மனிதாரியை மீல்கள் பற்றிய கட்டுரையை வாசித்தார். வடக்குதியில் நூறாண்டு காலம் வாழ்ந்த மூலமீம் மக்கள் வெளியேற்றப்பட்டது வன்மையாகக் கண்டிக்கப்பட்டது. தற்கொலை செய்து கொண்ட கவிஞரு சிவாமனிக்கான அஞ்சலி நிகழ்ச்சியும் இடம் பெற்றது. இச்சந்திப்பில் பாரதியார், ஜெயாலன் ஆகிபோரின் பாடங்களைக் கொண்ட இசை நிகழ்ச்சியும் இடம் பெற்றது.

போன் நகரில் நடை பெற்ற சந்திப்பில் சூழல் மாசடைதல் பற்றிய விஞ்ஞான ஆய்வு நிகழ்ச்சியும், 500 வருகாலனித்துவம் பற்றிய நிகழ்ச்சியும் ஒரு புதிய பரியாணத்தை இலக்கியச்சந்திப்புக்குக் கொடுத்தன.

பார்சில் நடைபெற்ற 14வது இலக்கியச்சந்திப்பு ஜேம்ஸியில் ஆரம்பாகிய இலக்கியச்சந்திப்பை ஒரு ஜோபியிய சந்திப்பாக மாற்றியது. நூற்றுக்கும் ஹேப்ட்வர்கள் கலந்து கொண்டது, துணிகரமான விமர்சனங்களும் கவிதா நிகழ்வும் நடைபெற்ற இந்த நிகழ்ச்சி பர்சில் சம்மூலங்களில் நடைபெற்ற நிகழ்ச்சிகளிலிருந்து ஹேப்ட்வாக்வே இருந்தது. "மறையாதமறையாதி" என்ற புகிடப் பெண்களின் கவிதைத் தொகுப்பு இச்சந்திப்பில் வெளியிடப்பட்டது. "அருக்களன் துசு" என்ற கிராமிய நாட்டுக்கூத்து யாற்பாணக் கிராமத்தை கண்முன் கொண்டு வந்தது.

பேர்லினில் நடைபெற்ற 15வது இலக்கியச்சந்திப்பிலும் எல்லோர் மனதையும் கவர்ந்த நிகழ்ச்சி "ராமன் எத்தனை ராமனா?" என்ற நாடகமாகவே இருந்தது. "ஞோக்யாவின் கவிதைத் தொகுப்பு இச் சந்திப்பில் வெளியிடப்பட்டது.

இவ்வாறு மக்னேரு விடயங்களைப்பற்றிக் கலந்துரையாடும் கனமாக — நான் பார்ஸ் இலக்கியச்சந்திப்பில் கூறியவாறு — கொந்த மன்னில் எங்கு இன்று இல்லாது போய்விட்ட பேச்சுக் கதந்திரத்தைப் பூரணமாக அனுபவிக்கக் கிணத்திருக்கும் கனமாக அமைத்திருக்கும் இலக்கியச்சந்திப்பு, தன் வளர்ச்சிப் போக்கில் தனக்கெனச் சில நடைமுறைகளை உருவாக்கியுள்ளது. தனக்கென ஒரு நிரந்தரமான ஒரு ஆதாவாரர்கள் கூட்டத்தை உருவாக்கியுள்ளது. கடந்த ஐந்து வருடங்களிலும் ஏற்பட வளர்ச்சிகள், பின்னடைவுகள், தவறுகள் இவற்றுடன் ஐந்து வருடங்களாகத் தோருபவர்கள், இணைந்தவர்கள், பிரிந்தவர்கள் ..... இப்படியானவர்களுடன் இலக்கியச்சந்திப்பு என்ற அமைப்பு விவாதங்கள், விமர்சனங்கள், சபவிமர்சனங்கள் ஆகியவற்றினுடைய வளர்ச்சி பெற்றுக் கொண்டு கொல்லுகின்றது.

அயுநாயிகளினாலும் பிர்போக்கு வாதிகளினாலும் ஏற்பட பாதிப்புகளைப் போலவே தும்மை அதித்விரவாதிகள் தூப்பியமொனவர்கள் என்று எண்ணிக் கொள்பர்களினாலும் இலக்கியச் சந்திப்பு பாதிக்கப்பட்டதுண்டு. ஆனால் எந்தவித பாதிப்புக்களையும் ஜனநாயக ர்த்தியாக அனுகும் நடைமுறை இலக்கியச்சந்திப்பைப் பாதுகாத்துள்ளது. இப்படியான ஒரு வெகுஜனாநூபிஸ் நம்பிக்கையற்றவர்கள் திரும்பிப் பார்க்காமலே போய்விட்டார்கள். இப்பு அவர்களுக்குத்தான்.

இலக்கியச்சந்திப்பு புலம் பெயர்ந்த குழலில் புதிய இளம் எழுத்தாளர்களை, கவிஞர், கவிஞருகளை, விமர்சகர்களை, கலைஞர்களை உருவாக்க, அறிமுகப்படுத்த உதவியள்ளது அராஜகம், இணவாதம், பெண் ஒடுக்குமுறை ஆகியவற்றிற்கு எதிரக் குணிவிடன் குல் கொடுக்கக் கூடியவர்களை உருவாக்கியுள்ளது.

கையெழுத்து, தட்சிக இயந்திரங்கள் மூலமாக உருவாகிய சுஞ்சிகைகள், கம்பியூட்டர் மூலமாக எழுதப்பட்டு, வடிவமைக்கப்பட்டு வெளிய ஆரம்பித்துள்ளன. இலக்கியச்சந்திப்புகளில் வெளியிடப்பட்ட மா நால்கள் இலக்கியச்சந்திப்பில் கலந்து கொள்ளவர்களின் உழைப்பினாலேயே வெளிக் கொண்டப்படன. தற்போது தேன், அஆடி, மனிதம், ஊதா, சக்தி, ஆகிய சுஞ்சிகைகளும் இலக்கியச்சந்திப்பில் இணைந்துகொண்டன.

இதுவரை நாம் கற்றுக் கொண்டவை மா. செய்தனவை சில. செய்யாதிருப்பவை பல. செய்ய வேண்டியவை மிக மிக ..... கடந்த கால அனுபவங்களிலிருந்து இச்சந்திப்பை இன்னும் பிரயோகமான ஒரு ஜோபியியச்சந்திப்பாகக் வேண்டிய தேவை இன்றுள்ளது. இச் சந்திப்பில் எடுக்கப்படும் தீர்மானங்களும், நடவடிக்கைகளும் மேலும் அர்த்த முள்ளவையாக்கப்பட வேண்டும். இலக்கியச்சந்திப்பு வெறும் இலக்கிய மேடையல்ல என்பதைக் கடந்த கால அனுபவங்கள் காட்டியுள்ளன. இன்றைய அரசியல் நிலைமைகள், மனித உரிமை மீறங்கள் ..... இவையற்றியெல்லாம் ஜோபியா வாழ தமிழர்களின் குரலாக இச்சந்திப்பு ஒலிக்க வகை செய்யப் பட வேண்டும். இதற்கான கருத்துக்கள், நடவடிக்கைகள் எல்லாம் வருங்கால இலக்கியச்சந்திப்புக்களில் விவாதிக்கப்பட வேண்டியவை, நடைமுறைப்படுத்தப் பட வேண்டியவை.

இலக்கியச்சந்திப்பு

1வது இலக்கியச்சந்திப்பு

காலம் : 24-09-1988

இடம் : Herne, Germany

நிகழ்ச்சிகள் : சஞ்சிகை விமர்சனம்

2வது இலக்கியச்சந்திப்பு

காலம் : 26-11-1988

இடம் : Dortmund, Germany

நிகழ்ச்சிகள் : சஞ்சிகை விமர்சனம்

3வது இலக்கியச்சந்திப்பு

காலம் : 18-03-1989

இடம் : Neuss, Germany

நிகழ்ச்சிகள் : * சஞ்சிகை விமர்சனம்
* பெண் ஒடுக்குமுறை-கருத்துரைகள்
* கோணேசின் 'ச்வதேச சங்கீதகாத்தடு' நூல்வெளியிடு

4வது இலக்கியச்சந்திப்பு

காலம் : 10-06-1989

இடம் : Stuttgart, Germany

நிகழ்ச்சிகள் : * சஞ்சிகை விமர்சனம்
* சமூகமாற்றத்தில் எழுத்தாளனின் பங்கு
அபார்த்திபன், ப.குமாரசாமி
* நூல்விமர்சனம்: 1. பார்த்திபனின் 'ஆண்கள் விற்பனைக்கு'
2. விக்னா பாக்கியநாதனின் 'கவிதைச்சோலை'

வாழு இலக்கியச்சந்திப்பு

காலம் : 23-09-1989

இடம் : Frankfurt, Germany

- நிகழ்ச்சிகள் :
- * சஞ்சிகை விமர்சனம்
  - * பெண்ணூட்டமைத்தனத்தின் தோற்றும்: றஞ்சினி, உமா
  - * புகலிட இலக்கியங்கள்- ந.க்சீந்திரன்
  - * கவியரங்கு: 'நாமார்க்கும் குடியல்லோம்'
  - சிவம், ராகவன், ரஜீன், குமார்
  - கசீந்திரன், வேலாயுதம், சந்தரவிங்கம்
  - * இலக்கியத் திறனாய்வு-மு.நித்தியானந்தன்

வாழு இலக்கியச்சந்திப்பு

காலம் : 22-12-1989 - 24-12-1989

இடம் : West Berlin, Germany

- நிகழ்ச்சிகள் :
- * சஞ்சிகை விமர்சனம்
  - * தமிழ்மக்களின் புலப்பெயர்வு-வ.ஜ.ச.ஜெயபாலன்
  - * ஓல்லாந்தில் தமிழர்கள்-சி.பத்மனாகரன்
  - * மொழியும் எழுத்தும்-சி.சிவசேகரம்
  - * மஸலயகத்துமிழர்கள்: அங்கும் இங்கும்-மு.நித்தியானந்தன்
  - * சமத்ரமம்: கனவும் நனவும்-என்.சண்முகர்ணம்
  - * சிறுக்கை இலக்கியம்-சி.வேந்திரன்
  - * பெண்நிலைவாதம்-றஞ்சினி, கல்யாணி, தயாநிதி, உமா, வக்ஷுமி
  - * தமிழ்நாட்கங்கள்-க.பாலேந்திரா, ஆனந்தராணி
  - * கருத்துகள் பற்றி...-சீனிலோகன்

வாழு இலக்கியச்சந்திப்பு

காலம் : 07-04-1990

இடம் : Krefeld, Germany

- நிகழ்ச்சிகள் :
- * ஐரோப்பிய தமிழ்ச் சஞ்சிகைகளில் பெண்நிலைவாதம்-இன்பராணி, கமலா
  - * சிறுக்கைகளில் சமூகப் பார்வை-க்கன், உமா
  - * சிறுவர் இலக்கியம்-மு.நித்தியானந்தன்
  - * புதுக்கவினதை: புதிய பிரக்ஞாகள்-அ.குமரன்
  - * தேடலும் ஐக்கியமும்-குமார்
  - * காலத்தின் கவடுகள்(இசை நாடகம்)

8வது இலக்கியச்சந்திப்பு

காலம் : 09-07-1990

இடம் : Essen, Germany

- நிகழ்ச்சிகள் :
- * சஞ்சிகை விமர்சனம்
  - * உலகியல் ஒப்பு நோக்கில் எது சமகால வளர்ச்சி-பராஜிசிங்கம், அலெக்ஸ் மலையக மக்களும் நாங்களும்-வேலாயுதம்
  - * கவிதை விமர்சனம்-முருகதாசன்

9வது இலக்கியச்சந்திப்பு

காலம் : 29/30 -12-1990

இடம் : Ahlen, Germany

- நிகழ்ச்சிகள் :
- * தேவில் எழும் அடிப்படைப் பிரச்சினைகள்-மனிதம் குழு
  - * இலங்கை மக்களும் போர்ட்டமும் ப.வி.சிறீரங்கன்
  - * கவிதைகள் மீதான விமர்சனப் பார்வை-அ.குமரன்
  - * சிறுவர் இலக்கியம்-ப.குமாரசாமி, சின்னராஜேஸ் வரன்
  - * ராஜினியின் நினைவு அஞ்சலி
  - * பெண்களும் சட்டமும்-மல்லிகா

10வது இலக்கியச்சந்திப்பு

காலம் : 29-12-1990

இடம் : Bielefeld, Germany

- நிகழ்ச்சிகள் :
- * சஞ்சிகை விமர்சனம்
  - * இடப் பேயர்வுகளோடு தொடர்புடைய பெண்விடுதலையின் சாதகமான தேடல்கள்-விஜிதா
  - * ராஜினியும் தமிழில் எதிர்ப்பு இலக்கியமும்-மு.நித்தியானந்தன்

11வது இலக்கியச்சந்திப்பு

காலம் : 20-04-1991

இடம் : Duisburg, Germany

- நிகழ்ச்சிகள் :
- * சஞ்சிகை விமர்சனம்
  - * பிள்ளைகளின் கல்வி வளர்ச்சியும் பெற்றோரும்-வசந்தா
  - * இலக்கியச் சந்திப்பு பற்றி-- சி.சிவராஜன், சி.ராஜேஸ் வரன்
  - * நாடகம்: 'எருமை வாத்தியாரும் அருமை வேலைக்காரனும்'

12வது இலக்கியச்சந்திப்பு

காலம் : 11-04-1992

இடம் : Reutlingen, Germany

- நிகழ்ச்சிகள் :
- * சிவரமணியின் நினைவு அருசலி
  - * இலக்கையில் மனிதூரிமை மீறல்களும் பாவலான எதிர்ப்பு நடவடிக்கைகளும்- பொ.ராஜநாயகம்
  - * தூயகம் மீதான விமர்சனம்- சுகன்
  - * பெண்கள் சந்திப்பு மலர் 1991- விமர்சனம்

  - * சமூகத்தில் பெண்கள் மீதான வள்ளுமுறைகள்- ஒரு கலந்துறையாடல்
  - * காபினி தன்வத்தவின் சித்திர நூல் வெளியீடு
  - * ஜெயபாலனின் 'ஒரு அகதியின் பாடல்'- மு.நித்தியானந்தன்

13வது இலக்கியச்சந்திப்பு

காலம் : 22-08-1992

இடம் : Bonn, Germany

- நிகழ்ச்சிகள் :
- * நூல் அறிமுகம்: செல்வத்தின் 'கட்டுடக் காட்டுக்குள்'- சந்தோஷி
  - * 500 ஆண்டு காலனித்துவ ஆக்கிரமிப்பு- எஸ்.வாணிதாசன்
- சிறுக்கதைப் பட்டினம்:
- * ஆசியாவில் சிறுக்கதை வளர்ச்சி- க.கலாமோகன்
  - * இரு ஜேர்மன் சிறுக்கதைகள்- நா.நிருபா
  - * ஜேர்மன் சிறுக்கதைகள்- ந.சீந்திரன்
  - * தமிழ்ச் சிறுக்கதைகள்- மு.நித்தியானந்தன்

14வது இலக்கியச்சந்திப்பு

→

காலம் : 26/27 -12-1992

இடம் : Paris

- நிகழ்ச்சிகள் :
- * சுருசிகை விமர்சனம்
  - * தமிழ் நாடக அரங்கு: அங்கும் இங்கும்- மு.நித்தியானந்தன்
  - * ஹோப்பிய இலக்கியங்களும் நாமும்
ஜேர்மன் : ந.சீந்திரன்
பிரேரஞ்சு : க.கலாமோகன்
டச்ச : சி.பத்மணோகரன்
  - * மாஸ்ரிக்ர ஹப்பந்தம்
- சி.சிவகேரம், சி.பத்மமணோகரன், உமாகாந்தன்
  - * புகலிட வாழ்வும் பெண்களும்
ராஜேஷ் வரி பாலசுப்பிரமணியம், ரதி
ஜெயந்தி சாம்சன், வக்குப்பி

- * ஓவியக் கண்காட்சியும் சிறப்புறையும் - ஓவியர் கே.கே.ராஜா
- * பெருவிய அரசும் அபிமால் குஷ்மானின் கைதும்- பிரெஞ்சு வழக்கறிஞரு அன்ன மரியா பரோடு
- * மனிதனும் மாசுபடும் குழலும்- சிறீதரன், சி.பத்மமணோகரன், சி.சிவசேகரம், வ.ஐ.ச.ஜெயபாலன் நூல் அறிமுகம்
  - * மறையாத மறுபாதி (புகலிடப் பெண்கள் கவிஞரதகள்)
  - * புத்தளம் வரலாறும் மரபுகளும்
  - * பிரெஞ்சுப் புரட்சியும் சமகால இலக்கியங்களும்- வாசதேவன்
  - * ஐரோப்பியர்களும் 500 ஆண்டு காலனித்துவமும்- எஸ்.வாணிதாசன்
  - * கவியரங்கம்:
    - சாள்ஸ், வ.ஐ.ச.ஜெயபாலன்
    - அருந்ததி, வாசதேவன், கெளசல்யா சொர்ணவிங்கம், றஜீன்குமார் கவிஞர்கள் பார்வையில் கவிஞரதகள்
  - * கெளரியின் 'அகதி'- சாள்ஸ் குணநாயகம்
  - * ஆனந்தபிரசாத்தின் 'சுயதுரிசனங்கள்'- க.கலாமோகன்
  - * அ.கந்தசாமி, மலையன்பன், ரதனின் 'காலத்தின் பதிவுகள்'- நா.நிருபா
  - * றஜீன்குமாரின் '20ம் நூற்றாண்டின் ஈழத்துப் புறநாநாறு'- உமா
  - * கெல்வத்தின் 'கட்டுக்காட்டுக்குள்'- அருந்ததி
  - * சிவசேகரத்தின் 'தேவி எழுந்தாள்'- ந.கசீந்திரன்
  - * அருந்ததியின் 'இரண்பாவது பிறப்பு'- சி.சிவசேகரம்
  - * நாட்டுக்கூத்து: அருச்சனன் துபச (வட்டுக்கோட்டை நாட்டுக்கூத்து அபிவிருத்திக் குழு)

15வது இலக்கியச்சந்தியிப்பு

காலம் : 10/11 -04-1993

இடம் : Berlin, Germany

- நிகழ்ச்சிகள் :
- * சஞ்சிகை விமர்சனம்
  - * சமுகமாற்றம்: சில புதிய வடிவங்கள்/சிந்தனைகள்? - பாரதிதாசன், மனிதம் குழுவினர் நூல் அறிமுகம்
  - * கோசல்யா கவிஞரதகள்- றஜீன்குமார்
  - * மறையாத மறுபாதி- ஐசிந்தா தம்பிப்பிள்ளை
  - * கலாமோகனின் குளிர் மற்றும் சிறுக்கைதகள்: பொ.கருணாகரமுர்த்தி
  - * கி.பி.அரவிந்தனின் 'முகம் கொள்'- க.கலைச்கெல்வன்
  - * நாடகம்: 'இராமன் எத்தனை இராமனா?

16வது இலக்கியச்சந்திப்பு

காலம்: 7/8 - 08 -1993

இடம் : Utrecht, Nederland

நிகழ்ச்சிகள்:

- * விடுதலையை நோக்கி இந்தியப்பெண்களின் அனுபவங்கள்' -திருமதி.கி.ருஷ்ணராஜ்
- * பெண்ணிலைவாத நோக்கில் செ.கணேசலிங்கனின் 'ஒரு பெண்ணின் கதை' - இன்பராணி
- * 'சிறார்களின் உலகம்: எங்களது அறியாலை பற்றி' - வஷ்மி
- * 'கிளாரா செற்கின்: ஜேர்மனிய பெண்ணியக்க முன்னோடி' - மல்லிகா
- * 'தேசியம், வர்க்கம், பெண்கள்' - நிர்மலா
- * 'ஆசியாவும் தேசியவிடுதலைப் போராட்டங்களும்' - யோசே மாரியா சைசன்
- * 'சமகால ஆசிய நாடக அரங்கில் வண்ணஜாலப் புரட்சிகள்' - Eugene van Erven
- * 'துமிழிற் தாபிபுக்குறிகள்' - சி.சிவசேகரம்
- * அஆஜி புகலிடச் சிறுகதைகள் சிறப்பிதழ் விமர்சனம் - தி.இ.மாகாந்தன்.
- * 'யாழ்ப்பாணத்தில் சாதி அமைப்பு: ஒரு சமூகவியல் பரிசீலனை' - வ.ஐ.ச.ஜெயபாலன்
- *'மேடையில் பெண்கள்: தமக்கங்களும் தடைகளும் சாதனைகளும்' - ஆனந்தராணி பாலேந்திரா
- *'நாடகம் பற்றி....' - க.பாலேந்திரா
- *'தமிழ் அவைக்காற்று கலைக்கழகம் (லண்டன்) வழங்கும் நாடகங்கள்:
‘மழை’
‘துன்பக்கேணியிலே’

